

ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΥ Π. ΠΑΠΑΝΗ
ΦΥΣΙΚΟΥ

γεωγραφία

β' γυμνασίου



ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ ΔΙΔΑΚΤΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ

Ψηφιοποιήθηκε από την Κοινούτο Σοσιαλδευτικής Πολιτικής

ΑΘΗΝΑ 1980

ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ

Μέ απόφαση τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως τά διδακτικά βιβλία τοῦ Δημοτικοῦ, Γυμνασίου καὶ Λυκείου τυπώνονται ἀπό τὸν Ὀργανισμό Ἐκδόσεως Διδακτικῶν Βιβλίων καὶ μοιράζονται ΔΩΡΕΑΝ.

Εικόνα του έξωφυλλου:
'Αλπικό τοπείο.

ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΥ Π. ΠΑΠΑΝΗ
ΦΥΣΙΚΟΥ

ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ

Β' ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ ΔΙΔΑΚΤΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ
ΑΘΗΝΑ 1980

Ε ΥΡΩΠΗ

Γενικά: Θέση — Σύνορα. Η Εύρωπη βρίσκεται στὸ Βόρειο ἡμισφαίριο τῆς Γῆς καὶ κατέχει τὸ δυτικὸ τμῆμα τῆς μεγαλύτερης ἔηρᾶς αὐτοῦ.

Στὴν πραγματικότητα ἡ Εύρωπη εἶναι μία ἀπλὴ προέκταση τῆς Ἀσίας καὶ μπορεῖ νὰ θεωρηθεῖ, ἀπὸ γεωγραφικὴ ἄποψη, ὡς δυτικὴ περιοχὴ τῆς Ἀσίας. Παρ' δλα αὐτὰ θεωρεῖται καὶ ἔξετάζεται ὡς ἡπειρος, διότι ὑπάρχουν λόγοι ποὺ τὴν κάνουν νὰ ἔχει τελείως ἀπὸ τὴν Ἀσία. Ἀκόμα στὴν Εύρωπη συνέβησαν τὰ σπουδαιότερα γεγονότα τῆς ἱστορίας, ποὺ εἰλαχαν παγκόσμια σημασία.

Ἡ θέση τῆς Εύρωπης στὸ βόρειο ἡμισφαίριο, ἡ Ἑλλειψη μεγάλων δροσειρῶν ποὺ νὰ ἐμποδίζουν τὴ συγκοινωνία, ἡ τοποθέτησή της κατὰ τὸ μεγαλύτερο μέρος στὴν εὐκρατηζώνη καὶ τέλος τὰ πολλὰ παράλια τῆς στάθηκαν οἱ αἰτίες τῆς ἀναπτύξεως τοῦ πολιτισμοῦ σ' αὐτὴ (κυρίως στὴν Ἑλλάδα) καὶ τῆς διαδόσεώς του στὸν ὑπόλοιπο κόσμο.

Ἡ λευκὴ φυλή, ποὺ τὴν κατοίκησε ἀπὸ τοὺς ἀρχαίους χρόνους καὶ ποὺ ἀργότερα ἀπλώθηκε σ' δλα τὰ μέρη τῆς Γῆς, ἐκαμε τὴν ἡπειρό μας πραγματικὴ δύναμη τῆς παγκόσμιας προόδου. Ἐπὶ πλέον ἡ Εύρωπη θεωρεῖται ἴδιαίτερη ἡπειρος, διότι μορφολογικὰ διακρίνεται ἀπὸ τὶς ἄλλες ἡπείρους ἔξαιτίας τῶν ἀκτῶν τῆς ποὺ σχηματίζουν πολλοὺς κόλπους καὶ γενικότερα ἔξαιτίας τῆς διαπλάσεως τοῦ ἁδάφους τῆς.

Ἡ Εύρωπη ἔχει σχῆμα τριγώνου μὲ τὴ βάση του στὰ Οὐράλια δρη καὶ τὴν κορυφή του στὸ νοτιοδυτικὸ ἄκρο τῆς Ἰσπανίας. Περιέχεται μεταξὺ τῶν παραλλήλων τοῦ βορείου ἡμισφαιρίου, $71^{\circ} - 35^{\circ}$, καὶ τῶν μεσημβρινῶν, 1ου δυτικά τοῦ Γκρήνοντις καὶ 65ου ἀνατολικά αὐτοῦ. Ἀπὸ τὰ βόρεια δρίζεται μὲ τὸ Βόρειο παγωμένο ὥκεανό, στὰ δυτικά βρέχεται ἀπὸ τὸν Ἀτλαντικὸ ὥκεανό, τὴ θάλασσα τῆς Νορβηγίας, τὴ Βόρεια θάλασσα καὶ τὴ Βαλτικὴ στὰ νέτια βρέχεται ἀπὸ τὴ Μεσόγειο θάλασσα καὶ τὰ πελάγη τῆς, Τυρινικό, Ἀδριατικό, Ἰόνιο καὶ Αἴγαο, στενὰ Ἐλλησπόντου, θάλασσα Προποντίδας, στενὰ Βοσπόρου καὶ τὸν Εδεσσινο Πόντο. Τὰ πρὸς τὰ ἀνατολικὰ σύνορά τῆς ἀρχίζουν ἀπὸ τὸ Βόρειο παγωμένο ὥκεανό, περ-

22.3.22.2021



Χάρτης 1. Η θέση της Εδρώπης στό B' ήμισφαίριο

νοῦν ἀπό τὰ Οὐράλια δρη σὲ μιὰ γραμμὴ ποὺ ἔχει μῆκος 4.500 Km, τὸν Οὐράλη ποταμό, τὶς δυτικὲς δχθες τῆς Κασπίας θάλασσας, ἀπό τὴν περιοχὴν μεταξὺ Κασπίας καὶ Εδζεινου, στὰ νότια τοῦ Καυκάσου, καὶ σταματοῦν στό Μπατούμ τοῦ Εδζεινου Πόντου.

Έκταση. Η Εδρωπαϊκή ἡπειρος ἔχει συνολική ἔκταση 10.459.165 Km², ἐπιφάνεια ἵση μὲ τὸ 1/12 τοῦ συνολικοῦ ἐμβαδοῦ τῆς ξηρᾶς τῆς Γῆς. Εἶναι ἵση μὲ τὸ 1/4 τῆς Ἀσίας, τὸ 1/3 τῆς Ἀφρικῆς, τὸ 1/4 τῆς Ἀμερικῆς, λίγο μεγαλύτερη ἀπό τὴν Αὐστραλία καὶ ἀρκετά μικρότερη ἀπό τὴν Ἀνταρκτική. Από τὸ βορειότερο ἄκρο τῆς, δηλαδὴ ἀπό τὸ ἄκρω-

τήριο τῆς Νορβηγίας, ἔως τὴν Κρήτη ἔχει μῆκος 3.885 χιλιόμετρα. Τὸ μῆκος τῶν ἀκτῶν τῆς εἶναι περίπου 38.000 χιλιόμετρα καὶ διαμορφώνονται σ' ἓνα μεγάλο ἀριθμὸν χερσονήσων.

‘Οριζόντιος καὶ κάθετος διαμελισμός. α) ’Οριζόντιος. Οἱ ἀκτὲς τῆς Εὐρώπης ἔχουν τοὺς περισσότερους κόλπους ἀπὸ δλες τὶς ἡπείρους. Ἡ βόρεια, ἡ δυτικὴ καὶ ἡ νότια Εὐρώπη χαρακτηρίζεται ἀπὸ πολύμορφο θαλάσσιο, δηλαδὴ δριζόντιο, διαμελισμό. Ἡ θάλασσα Μπάρεντς εἰσχωρεῖ βαθιὰ στὴ βόρεια Ρωσία καὶ σχηματίζει τὴ λευκὴ θάλασσα ποὺ εἶναι παγωμένη ἀπὸ τὸ Σεπτέμβριο ὡς τὸν ’Ιούνιο.

‘Απὸ τὴ βόρεια θάλασσα εἰσερχόμαστε στὴ Βαλτικὴ μὲ μιὰ σειρὰ πορθμῶν, τοῦ Σκαγεράκη, τοῦ Κατεγάτη, τοῦ Σούντη μὲ πλάτος 2,9 Km, τοῦ Μεγάλου Μπέλτ μὲ πλάτος 16,4 Km καὶ τοῦ Μικροῦ Μπέλτ μὲ πλάτος 0,8 Km (ἀπὸ κάθε πλευρά τῆς Φιονίας).

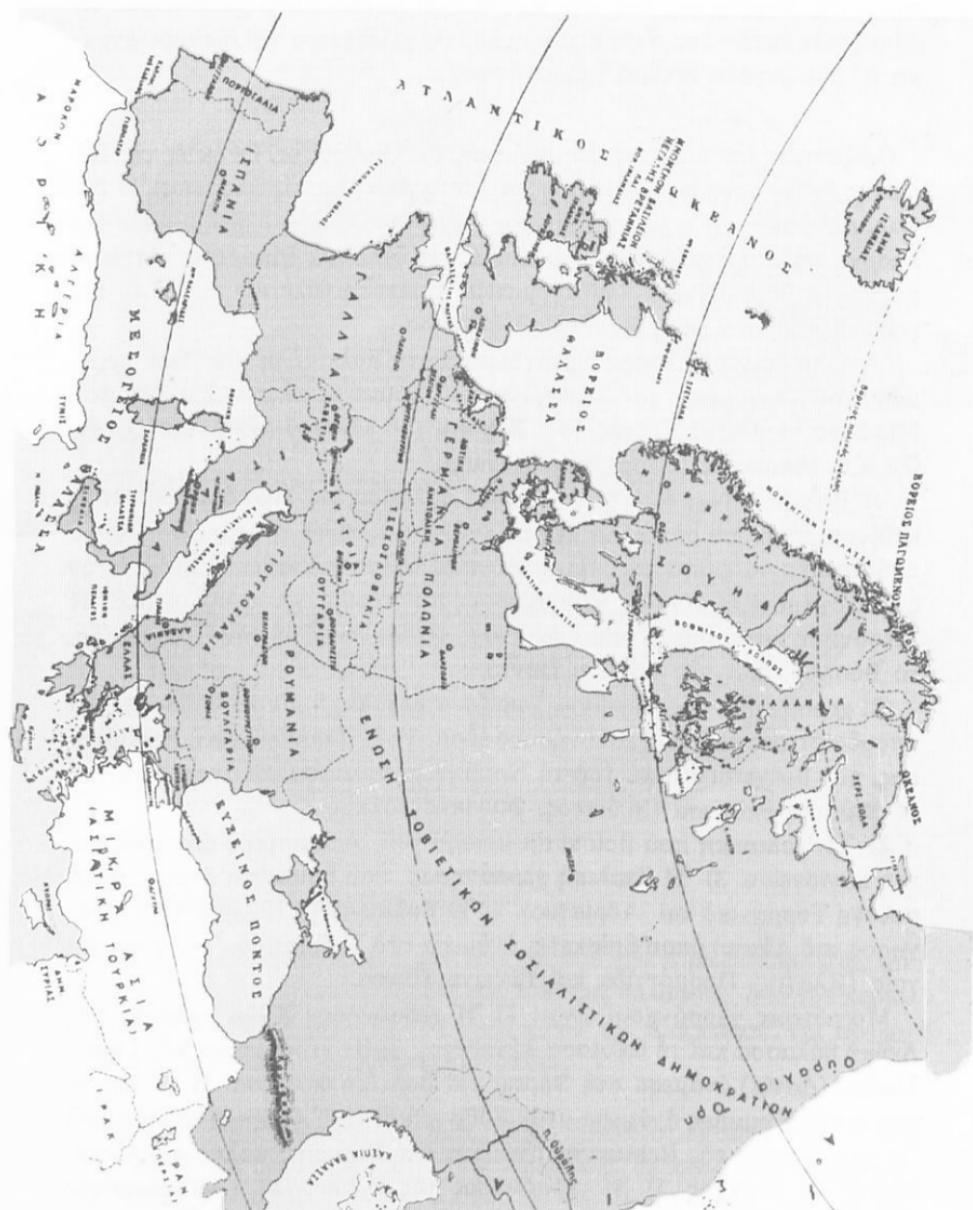
‘Ἡ Βαλτικὴ εἶναι ἐσωτερικὴ ἀβαθῆς θάλασσα καὶ λίγο ἀλμυρή. Οἱ ἀκτὲς τῆς ἀνήκουν σὲ πολλὰ κράτη, ἀλλὰ τὰ κλειδιά τῆς κρατᾶ ἡ Δανία ποὺ κατέχει τὰ στενά της. Ἡ Μεσόγειος θάλασσα εἰσχωρεῖ βαθιὰ στὴν ξηρά, σχηματίζει μεγάλες χερσονήσους καὶ περιβρέχει πολλὰ νησιά. Ἡ Μεσόγειος μέσω τοῦ Αίγαιου πελάγους συγκοινωνεῖ μὲ τὴν Προποντίδα, τὸ Βόσπορο καὶ τὸν Εδεσσινό Πόντο. ✗

× Οἱ χερσόνησοι τῆς Εὐρώπης χωρίζουν μεγάλες ἡ μικρές θάλασσες. Οἱ σπουδαιότερες ἀπὸ τὶς χερσονήσους εἶναι: 1) Ἡ Σκανδιναϊκὴ Χερσόνησος, ποὺ βρέχεται δυτικὰ ἀπὸ τὴ Νορβηγικὴ θάλασσα καὶ ἀνατολικὰ ἀπὸ τὴ Βαλτικὴ θάλασσα (Βοθινικός, Φιννικός κόλπος).

2) Ἡ Ισπανικὴ ποὺ βρίσκεται μεταξὺ τοῦ Ἀτλαντικοῦ ὥκεανοῦ καὶ τῆς Μεσογείου. 3) Ἡ Ιταλικὴ χερσόνησος ποὺ βρίσκεται ἀνάμεσα στὰ πελάγη Τυρρηνικό καὶ Ἀδριατικό. 4) Ἡ Βαλκανικὴ (Ἐλληνικὴ ἡ χερσόνησος τοῦ Αίμου) δπου βρίσκεται ἀνάμεσα στὸ Ἀδριατικό, Ιόνιο καὶ Αιγαῖο Πέλαγος, Προποντίδα καὶ Εδεσσινό Πόντο. ✗

× Μικρότερες χερσόνησοι εἶναι: 1) Ἡ χερσόνησος Κόλα ἀνάμεσα στὴ Λευκὴ θάλασσα καὶ τὴ θάλασσα Μπάρεντς. 2) Ἡ χερσόνησος τῆς Γιουτλάνδης (Δανία) ἀνάμεσα στὴ Βόρεια καὶ Βαλτικὴ θάλασσα. 3) Ἡ χερσόνησος τῆς Κριμαίας ἀνάμεσα στὸν Εδεσσινό καὶ τὴν Ἀζοφικὴ θάλασσα. 4) Ἡ χερσόνησος τῆς Βρεταννῆς ἀνάμεσα στὸ Βισκαϊκό κόλπο καὶ τὴ θάλασσα τῆς Μάγχης. 5) Ἡ χερσόνησος τῆς Λιθουανίας ἡ Κουρλανδίας στὴ Βαλτικὴ καὶ τέλος ἡ χερσόνησος Κανίν στὴ θάλασσα Μπάρεντς.

Τὴν πολύμορφη διάρθρωση τῶν ἀκτῶν συμπληρώνουν τὰ νησιά ποὺ ἀ-



Χάρτης 2. 'Η Εύρωπη.

νάλογα μὲ τὸ μέγεθός τους εἶναι 1) ἡ Μεγάλη Βρεταννία, 2) ἡ Ἰρλανδία, 3) ἡ Σικελία, 4) ἡ Σαρδηνία, 5) ἡ Κύπρος, 6) ἡ Κορσική, 7) ἡ Κρήτη, καὶ 8) οἱ Βαλεαρίδες. Στὸ ἐλληνικὸ ἀρχιπέλαγος βρίσκονται οἱ Κυκλαδες, οἱ Σποράδες, ἡ Εύβοια καὶ τὰ Δωδεκάνησα. Στὸ Νορβηγικὸ ἀρχιπέλαγος βρίσκονται τὰ νησιά Λοφότεν. Στὸ Δανικὸ τὰ νησιὰ Ἀαλαντ, Γκότλαντ καὶ Ὀλαντ. Ἀλλα νησιά, ἀνάμεσα στὰ δύο τὰ Κέρκυρα, Κεφαλληνία, Ζάκυνθος, Ἰθάκη, Μπράτς, Λεζίνα, Κούρτουλα, Κεσίνα, στὸ Ἰόνιο καὶ τὴν Ἀδριατική, συμπληρώνουν καὶ αὐξάνουν τὴν πολυμορφία τῶν ἀκτῶν. Στὸ στενὸ Σικελίας – Ἀφρικῆς βρίσκεται τὸ νησί Παντελλερία καὶ νοτιότερα ἀπὸ τὴ Σικελία ἡ Μάλτα.

Οἱ ἀκτὲς διαμορφωμένες μὲ αὐτὸν τὸν τρόπο συντελοῦν, ὥστε δλη ἡ Εὐρώπη νὰ μετέχει στὰ ἀγαθὰ τῆς θάλασσας.

Οἱ εὐρωπαϊκὲς ἀκτὲς εἶναι πολὺ διαφορετικὲς μεταξύ τους. Ἐτσι οἱ νορβηγικὲς ἀκτὲς εἶναι ψηλὲς καὶ κατεβαίνουν μὲ ἔνα χαρακτηριστικὸ τρόπο ἀπότομα στὴ θάλασσα, ποὺ εἰσχωρεῖ βαθιὰ στὴν ξηρὰ καὶ σχηματίζει θαυμάσιους πολύμορφους δρμους (φιόρδ). Τὸ Σόνιεφιορδ εἶναι τὸ μεγαλύτερο φιόρδ καὶ εἰσχωρεῖ στὴν ξηρὰ σὲ μῆκος 140 Km. Ἡ ἀκτὴ αὐτὴ εἶναι γεμάτη ἀπὸ πολυάριθμα νησιὰ καὶ νησάκια ποὺ τὰ σπουδαιότερα εἶναι τὰ Λοφότεν. Στὴ Βαλτικὴ θάλασσα οἱ φιλανδικὲς καὶ σουηδικὲς ἀκτὲς εἶναι καὶ αὐτὲς ἀπότομες, ἀλλὰ χαμηλότερες. Στὴ Βόρεια θάλασσα οἱ ἀγγλικὲς ἀκτὲς εἶναι γενικὰ χαμηλότερες, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν περιοχὴ ποὺ βρίσκονται τὰ δροπέδια τῆς Σκωτίας. Οἱ γερμανικὲς ἀκτὲς εἶναι πολὺ χαμηλὲς καὶ συνοδεύονται ἀπὸ πολλὰ μικρὰ νησιά. Στὸν Ἀτλαντικὸ ώκεανὸ οἱ γαλλικὲς ἀκτὲς εἶναι μακριές καὶ εὐθύγραμμες πρὸς τὰ νότια, ἐνῶ κατὰ μῆκος τῆς Βρεταννῆς καὶ τῆς Νορμανδίας, πρὸς τὰ βόρεια, εἶναι περισσότερο πολύμορφες. Οἱ Ισπανικὲς καὶ πορτογαλικὲς ἀκτὲς εἶναι γενικὰ χαμηλὲς καὶ μὲ λίγους κόλπους. Στὴ Μεσόγειο ὑπάρχουν ἀκτὲς μὲ ἀμμουδερὲς καὶ ωραῖες παραλίες, καθὼς καὶ ἀκτὲς ψηλὲς καὶ βραχώδεις. Στὸν Εδεξεινό Πόντο οἱ ἀκτὲς εἶναι γενικὰ δμαλές. Στὰ βόρεια τοῦ Δέλτα τοῦ Δούναβη εἶναι χαμηλὲς καὶ ἐπίπεδες, ἐνῶ πρὸς τὰ νότια εἶναι ψηλὲς καὶ βραχώδεις. Στὴν Κασπία οἱ ἀκτὲς εἶναι πολὺ χαμηλές.

β) Κάθετος διαμελισμός. Ὁ κάθετος διαμελισμὸς τῆς Εὐρώπης παρουσιάζει μεγάλο ἐνδιαφέρον, διότι ἀπὸ αὐτὸν ἔξαρταται ἡ υδρογραφία, τὸ κλίμα καὶ ἡ βλάστηση.

Οἱ πεδιάδες, οἱ λόφοι καὶ τὰ δρη δίνουν στὴ γεωμορφολογικὴ ἐμφάνιση τῆς Εὐρώπης μιὰ μεγάλη ποικιλία. Οἱ πεδιάδες σκεπάζουν τὴ μεγαλύτερη

εκταση τῆς Εύρωπης μὲν ἀποτέλεσμα τὸ μέσο ὑψόμετρο νὰ εἴναι χαμηλότερο ἀπὸ δ, τι εἴναι στὶς ἄλλες ἡπείρους. Διακρίνουμε δρισμένες μεγάλες ζῶνες ποὺ φανερώνουν τὴν ἀρχὴ τῆς δημιουργίας τῆς ἡπείρου.

1) Βόρεια ζώνη. Περιλαμβάνει τὰ δρη τῆς βόρειας Ἰσλανδίας, τῆς Σκωτίας, τῆς Ἀγγλίας καὶ τὶς Σκανδιναυικές Ἀλπεις. Εἶναι τὰ πιὸ παλαιὰ δρη, ἀπόκρημνα καὶ μονότονα, ποὺ κόβονται ἀπὸ βαθιές κοιλάδες. Γενικά εἴναι ἀφιλόξενα δρη. Σχηματίστηκαν ἀπὸ πτυχώσεις τοῦ στερεοῦ φλοιοῦ τῆς Γῆς κατὰ τὴν πρωτογενή περίοδο (παλαιοζωικὸς αἰώνας).

2) Ἡ μέση ζώνη. Εἶναι κυρίως ἐπίπεδη καὶ χαρακτηρίζεται ἀπὸ τὸ ρωσικὸ δροπέδιο ποὺ κατεβαίνει ἀπὸ τὰ Ουδράλια δρη πρὸς τὶς πεδιάδες τῆς Πολωνίας, Γερμανίας, Γαλλίας καὶ νότιας Ἀγγλίας. Τὰ χαμηλότερα μέρη τῆς πλατιᾶς αὐτῆς ζώνης σκεπάζονται ἀκόμα ἀπὸ ἀβαθεῖς θάλασσες (Μάγχη, Βόρεια θάλασσα, Βαλτικὴ θάλασσα). Ἡ ζώνη αὐτὴ σχηματίστηκε κατὰ τὴ δευτερογενή (Μεσοζωικὸς αἰώνας) καὶ τριτογενή περίοδο ἀπὸ τὴ λάσπη ποὺ ἀπέθεσαν τὰ τρεχούμενα νερά σὲ μεγάλες κοιλότητες ποὺ δημιουργήθηκαν ἀπὸ τὴν καθίζηση τοῦ στερεοῦ φλοιοῦ τῆς Γῆς.

Οἱ διάφορες περιοχὲς τῆς πεδιάδας διαμορφώθηκαν κατὰ τὴν τεταρτογενὴ περίοδο, δταν ἔνα πυκνὸ στρῶμα πάγου, στὶς ἀρχὲς τῆς περιόδου, σκέπασε ἔνα μεγάλο μέρος τῆς βόρειας Εύρωπης. Ἐφτανε ὡς τὴ μέση Ρωσία, μέση Γερμανία, τὶς ἐκβολές τοῦ Ρήνου καὶ σκέπαζε τὰ βρεταννικὰ νησιά ὡς τὶς ἐκβολές τοῦ Τάμεση. Οἱ παγετῶνες μὲ τὴ μετακίνησή τους καὶ τὴ διαβρωτικὴ τους ἐνέργεια διαμόρφωσαν ἀνάλογα τὶς πλευρὲς καὶ τοὺς πυθμένες στὶς κοιλάδες. Ἐπίσης διασκόρπισαν σὲ διάφορες περιοχὲς δύκους πετρωμάτων ποὺ ἀποσπούσαν καὶ παρέσερναν.

Τὰ νερά ποὺ προέκυψαν ἀπὸ τὸ λειώσιμο τῶν πάγων παρέσυραν τὸ ύλικὸ καὶ τὸ μετέφεραν ἀλλοῦ. Ἐτσι σχηματίστηκαν τὰ ψαμμιτικὰ στρώματα, ποὺ σκεπάζουν καὶ ἀποτελοῦν τὰ καλλιεργήσιμα ἐδάφη τῆς Β. Γερμανίας καὶ δλόκληρης τῆς Ὀλλανδίας. Τὶς ἐποχὲς τῶν παγετῶνων τὶς διαδέχτηκαν θερμότερες ἐποχὲς καὶ μετὰ τὸ λειώσιμο τῶν πάγων καὶ τὴν ἔξατμιση τῶν νερῶν ἐμεινε ἔνα στρῶμα ἀπὸ σκόνη (Λαίς). Αὐτὴν οἱ ἀνεμοὶ τὴ μετέφεραν καὶ τὴν ἀπέθεσαν νοτιότερα στὴ μέση Γερμανία, στὴν περικαρπάθιο χώρα, στὴ νότια Ρωσία καὶ ἀλλοῦ.

Ἐτσι ἡ πεδιάδα τοῦ Βορρᾶ δὲν εἴναι δομοιδορφη, μολονότι ἔχει γενικὰ ἐπίπεδη μορφή. Πρὸς τὸ νότιο τμῆμα ὑπάρχουν δρη μὲ μέτριο ὑψος, μὲ ἀπότομες πλαγιές καὶ δάση, ποὺ σχηματίστηκαν κατὰ τὸ τέλος τῆς πρωτογενοῦς περιόδου. Αὐτὰ στὴν ἀρχὴ ἐπαθαν διάβρωση καὶ ἰσοπέδωση, ἀλλὰ

άνυψωθηκαν πάλι κατά τὴν τριτογενή περίοδο μὲ τὶς τεκτονικὲς κινήσεις τῆς περιόδου αυτῆς, γιὰ νὰ διαβρωθοῦν καὶ πάλι καὶ νὰ σχηματίσουν χαμηλὰ δρη, λεκανοπέδια καὶ δροπέδια.

Τέτοια δρη εἶναι τὰ Πέννινα, τὰ Γαλλικὰ κεντρικὰ δρη, τὰ Βόσγια, διέλας Δρυμός, οἱ δρεινοὶ δγκοι τῆς Ρηνανίας καὶ διώημικὸς Δρυμός. Τὰ δρη αυτὰ διασχίζονται ἀπὸ παλυάριθμες διαβάσεις καὶ ἔτοι δὲν ἀποτελοῦν ἐμπόδιο στὴ διαβίωση τῶν ἀνθρώπων. Εἶναι ἀπὸ τὰ ἀρχαιότερα δρη τῆς Εὐρώπης.

3) **Ἡ νότια περιοχή.** Περιλαμβάνει τὴν Ἀλπικὴν καὶ Μεσογειακὴν ζώνην. Εἶναι τὸ τμῆμα μὲ τὰ ψηλότερα καὶ πιὸ ἀπόκρημνα δρη τῆς Εὐρώπης, μὲ τὴν ψηλότερη κορυφή, τὸ Λευκὸ δρος τῶν Ἀλπεων, ποὺ ἔχει ὅψος 4.807 μ.

Ἡ Ἀλπικὴ ζώνη καὶ τὸ Μεσογειακὸ τμῆμα σχηματίστηκαν ἀπὸ πτυχώσεις, ποὺ ἔγιναν κατὰ τὸν καινοζωικὸ αἰώνα καὶ ἀνήκουν σ' αὐτές τὰ νεώτερα δρη τῆς Εὐρώπης. Οἱ δροσειρὲς αυτές περιλαμβάνουν βραχώδεις πυρῆνες ποὺ φτάνουν σὲ μεγάλα ὅψη μὲ ἀσβεστολιθικούς, σχιστολιθικούς ἢ καὶ ψαμμολιθικούς σχηματισμούς. Οἱ τοπικοὶ παγετῶνες κατὰ τὴν τεταρτογενὴ περίοδο λάξευσαν τὰ δρη αυτὰ καὶ τὰ διαμόρφωσαν μὲ αἰχμηρὲς καὶ ἀπόκρημνες κορυφές. Τὸ κεντρικὸ τμῆμα, ἡ ράχη τῆς δροσειρᾶς τῶν Ἀλπεων, ἐκτείνεται ἀπὸ τὴ Γένουα ὡς τὴν Ανδρεία καὶ ἀνήκουν στὸ δρεινὸ αὐτὸ συγκρότημα οἱ δροσειρὲς τῶν Πυρηναίων, οἱ Ισπανικὲς Σιέρες, τὰ δρη τοῦ Γιούρα, τὰ Ἀπέννινα, οἱ Διναρικὲς Ἀλπεις καὶ ἡ Πίνδος. Τὸ ἴδιο συγκρότημα πρὸς τὰ ἀνατολικὰ σχηματίζει τὸ τόξο τῶν Καρπαθίων, τὶς Τρανσυλβανικὲς Ἀλπεις καὶ τὶς διακλαδώσεις τους. Ἀνάμεσα στὰ δρεινὰ αυτὰ συγκροτήματα ὑπάρχουν κοιλάδες σκαμμένες βαθιὰ ἀπὸ τοὺς παγετῶνες ἢ πεδιάδες ποὺ σχηματίστηκαν ἀπὸ τὴ λάσπη, δπως ἡ Οὐγγρικὴ πεδιάδα καὶ ἡ πεδιάδα τοῦ Πάδου. Ἡ Μεσογειακὴ περιοχὴ σείεται συχνὰ ἀπὸ σεισμούς. Σ' αὐτὴ συναντοῦμε τὰ ἐνεργὰ ἥφαίστεια τοῦ Βεζούβιου καὶ τῆς Αίτνας.

X.

Ὑδρογραφία. Ποταμοί. Αν φέρουμε μιὰ νοητὴ γραμμὴ ἀπὸ τὸ Γιβραλτάρ καὶ μέσα ἀπὸ τὴν Ἰσπανία, τὰ Πυρηναῖα, τὶς Ἀλπεις, τὰ Καρπάθια, ὡς τὴ μέση τῶν Οὐραλίων, μποροῦμε νὰ χωρίσουμε τὴν Εὐρώπη σὲ δύο τμήματα, μὲ βάση τὰ ποτάμια συστήματα.

1) **Τὸ Βόρειο καὶ Βορειοδυτικὸ τμῆμα.** Αὐτὸ ἔχει κλίση πρὸς τὸ Βόρειο

παγωμένο ώκεανό, τὸν Ἀτλαντικὸν καὶ πρὸς τὴς θάλασσας ποὺ προέρχονται ἀπ' αὐτόν.

2) Τὸ Νότιο τμῆμα. Αὐτὸν ἔχει κλίση πρὸς τὴ Μεσόγειο, τὸν Εὔξεινο Πόντο καὶ τὴν Κασπία θάλασσα. Οἱ εὐρωπαϊκοὶ ποταμοὶ ἔχουν τεράστια σημασία ἀπὸ συγκοινωνιακή καὶ βιομηχανική ἀποψη. Εἶναι ποταμοὶ πεδιάδων καὶ, δπως εἰδαμε, οἱ μεγάλες πεδιάδες βρίσκονται στὸ κέντρο τῆς ἡπείρου. Ἡ διάταξη τῶν ποταμῶν τῆς Εὐρώπης εύνοεῖ τὶς συγκοινωνίες καὶ τὸ ἐμπόριο, διότι οἱ περισσότεροι ἀπ' αὐτοὺς εἴναι πλωτοὶ σὲ μεγάλες ἀποστάσεις. Ἀπὸ τὶς Ἀλπεις πηγάζουν οἱ περισσότεροι ποταμοὶ τῆς Εὐρώπης, ἐνῷ ἀπὸ τὰ Πυρηναῖα, Ἀπέννινα, Καρπάθια, Βαλκανία (Αἴμο), Ροδόπη κ.τ.λ., πηγάζουν ποταμοὶ μὲ μικρότερο μῆκος καὶ φτωχότεροι σὲ παροχὴ νεροῦ. Τὸ κλίμα ἐπίσης ἔχει μεγάλη σημασία γιὰ τὴν ύδροκριτικὴν κατάσταση τῶν ποταμῶν.

Οἱ ποταμοὶ τῆς Εὐρώπης σὲ σύγκριση μὲ τοὺς ποταμοὺς τῆς Ἀσίας, Ἀφρικῆς καὶ Ἀμερικῆς εἴναι μικρότεροι σὲ πλάτος, μῆκος καὶ παροχὴ νεροῦ.

Ποταμοὶ ποὺ χύνονται στὸ Βόρειο καὶ Βορειοδυτικὸ τμῆμα τῆς Εὐρώπης είναι: 1) Ὁ Πετσχόρας καὶ ὁ Βόρειος Ντβίνας ποὺ χύνονται στὸ Βόρειο Παγωμένο ώκεανό. 2) Ὁ Δυτικός Ντβίνας ποὺ χύνεται στὴ Βαλτική. Στὴν ἴδια θάλασσα χύνονται ὁ Βιστούλας ποὺ πηγάζει ἀπὸ τὰ Καρπάθια καὶ ὁ Ὁδερ ποὺ πηγάζει ἀπὸ τὰ Σουδητικὰ δρη τῆς Βοημίας. Αὐτοὶ στὴν ἀρχὴ διαρρέουν τὴν δρεινὴ περιοχὴ, ἀλλὰ γρήγορα κατεβαίνουν στὴν χαμηλὴ καὶ πλατιὰ πεδιάδα. 3) Ὁ Ἐλβας καὶ ὁ Βέζερ ποὺ πηγάζουν ἀπὸ τὶς νότιες δροσειρές τῆς Γερμανίας καὶ διασχίζουν τὶς ἀνοιχτὲς καὶ χαμηλές πεδιάδες τῆς βόρειας Γερμανίας. Αὐτοὶ χύνονται στὴ Βόρεια θάλασσα. 4) Ὁ Ρῆνος μὲ κατεύθυνση βορειοδυτική, πηγάζει ἀπὸ τὶς Ἀλπεις καὶ χύνεται στὴ Βόρεια θάλασσα. 5) Ὁ Μόζας κατεβαίνει ἀπὸ τὰ Βόσγια καὶ χύνεται μαζὶ μὲ τὸ Ρῆνο, ἀφοῦ πρῶτα περάσει ἀπὸ τὴ Γαλλία, τὸ Βέλγιο καὶ τὴν δρεινὴ περιοχὴ τῆς Ολλανδίας. Οἱ ποταμοὶ Σηκουάνας, Λείγηρας, Γαρούνας χύνονται στὸν Ἀτλαντικὸ ώκεανὸ καὶ γενικά ἀκολουθοῦν δυτικὴ κατεύθυνση.

Στὴ Νοτιοδυτικὴ Εὐρώπη. Στὸν Ἀτλαντικὸ χύνονται οἱ ποταμοὶ: Ντοῦρος, Τάγος, Γκουαντιάνα καὶ Γκουνταλκιβήρ. Στὴ Μεσόγειο χύνονται οἱ ποταμοὶ Ἐβρος καὶ Χοῦκαρ τῆς Ισπανίας.

Στὴ Νότια Εὐρώπη. Στὴ Μεσόγειο χύνονται οἱ ποταμοὶ Ροδανὸς καὶ ὁ

παραπόταμός του Σῶν. Στήν Ἀδριατική οἱ ποταμοὶ Πάδος καὶ Ἀδίγης.

Τὴν Νοτιοανατολικὴν Εὐρώπην διασχίζει ὁ ποταμὸς Δούναβης, ποὺ περνᾶ ἀπὸ τὴν Γερμανία – Αὐστρία – Οὐγγαρία – Γιουγκοσλαβία – Βουλγαρία – Ρουμανία. Παραπόταμοί του εἶναι ὁ Δράβος, Δρῖνος, Μοράβας, Προῦθος κ.ἄ. ποὺ πηγάζουν ἀπὸ τὶς Ἀλπεις, τὶς Τρανσυλβανικὲς Ἀλπεις καὶ τὰ Καρπάθια. Οἱ περισσότεροι ποταμοὶ ποὺ διασχίζουν τὰ Βαλκάνια χύνονται στὸ Αἰγαῖο, δπως ὁ Ἄξιος, ὁ Στρυμόνας, ὁ Ἐβρος καὶ μερικοὶ στὸ Ἰόνιο, δπως ὁ Ἀώς. Οἱ ποταμοὶ Δούναβης, Δνείπερος καὶ Ντὸν χύνονται στὸν Εδεσσινο, ἀφοῦ διασχίσουν χαμηλές πεδιάδες μὲν νοτιονατολικὴν ἥ νότια κατεύθυνση. Ἡ κοίτη τῶν ποταμῶν αυτῶν δὲν εἶναι εὐθεία, ἀλλὰ σχηματίζει πολλές ἀκανόνιστες καμπύλες καὶ τόξα. Μόνο ἡ κοίτη τοῦ Δνείπερου εἶναι εὐθεία. Ἀκόμα οἱ ποταμοὶ αυτοὶ σχηματίζουν Δέλτα στὶς ἐκβολές τους.

Ο μεγαλύτερος ποταμὸς τῆς Εὐρώπης εἶναι ὁ Βόλγας. Χύνεται στήν Κασπία θάλασσα. Ἐκεῖ χύνεται καὶ ὁ Ούραλης ποὺ καθορίζει τὰ σύνορα τῆς Ευρωπαϊκῆς καὶ Ἀσιατικῆς Ρωσίας.

Οἱ ποταμοὶ τῆς Εὐρώπης καὶ κυρίως αυτοὶ ποὺ χύνονται στὸν Ἀτλαντικὸν τροφοδοτοῦνται τὸ χειμώνα ἀπὸ τὶς βροχές καὶ τὴν Ἀνοιξη ἀπὸ τὰ χιόνια ποὺ λειώνουν. Οἱ ποταμοὶ τῆς Μεσογείου ἔχειλιζουν συνήθως κατὰ τὴν περίοδο τῶν βροχῶν, ἐνῶ τὸ καλοκαίρι ἡ στάθμη τους κατεβαίνει πολύ. Ἐκεῖνοι ποὺ τροφοδοτοῦνται ἀπὸ τὰ χιόνια τῶν Ἀλπεων ἔχουν ἀκανόνιστη ροή. Οἱ ἀνατολικοὶ ποταμοὶ ποὺ ρέουν πρὸς τὰ βόρεια παγώνουν τοὺς χειμερινοὺς μῆνες.

Στὴν Βόρεια θάλασσα οἱ παλίρροιες εἶναι συχνὲς καὶ ἔτσι ἡ θάλασσα ἀνεβαίνει καὶ εἰσχωρεῖ στήν κοίτη τῶν ποταμῶν ποὺ ἔχουν ροή σταθερὴ καὶ κανονική. Μὲ τὸν τρόπο αυτὸν δημιουργοῦνται στὶς ἐκβολές ἀμμουδέρες ἀκτές, δπου σχηματίζονται καλοὶ λιμένες, δπως τοῦ Ἀμβούργου, τῆς Βρέμης, τοῦ Ρότερνταμ, τοῦ Λονδίνου.

Λίμνες. Ἡ Εὐρώπη ἔχει πάρα πολλές λίμνες ποὺ τὶς κατανέμουμε σὲ δυοὺς ζῶνες: 1) στὴ Βαλτικὴ καὶ Σκανδινανικὴ περιοχὴ καὶ 2) στοὺς πρόποδες τῶν Ἀλπεων, σὲ τόπους δηλαδὴ δπου οἱ παγετῶνες δημιούργησαν βαθιές κοιλάδες ποὺ σκεπάστηκαν ἀπὸ τὰ νερά.

Κάτω ἀπὸ τὶς Σκανδινανικὲς Ἀλπεις καὶ στὰ δυτικὰ τῆς Βαλτικῆς ὑπάρχουν οἱ λίμνες: Βέττερν, Βένερ, Μαίλαρεν τῆς Σουηδίας. Πρὸς τὰ ἀνατολικὰ τῆς Βαλτικῆς, στὴ Φινλανδία, ὑπάρχουν ἐπίσης πάρα πολλές

λίμνες. Ακόμα σπουδαιότερες λίμνες της πρώτης περιοχής είναι οι: 1) **'Ονεύκα** της Ρωσίας, 2) **Λαντόγκα** της Ρωσίας, ή μεγαλύτερη της Εύρωπης μὲ έπιφάνεια 18.130 Km², 3) 3) **Πέϊπονς** της Εσθονίας Ρωσίας. Στήν περιοχή τῶν **Άλπεων** σπουδαιότερες λίμνες είναι της Γενεύης, Ζυρίχης, Κωνσταντίας ('Ελβετία - Γερμανία) καὶ οἱ Ιταλικὲς **Λάγκο Μαντζόρα**, **Λάγκο ντι Γκάρτα** καὶ **Λάγκο ντι Κόμο**.

Στήν ούγγρικὴ πεδιάδα είναι ἡ λίμνη **Μπάλατον** ποὺ ἔχει μῆκος 75 Km καὶ έπιφάνεια 635 Km².

Διώρυγες. Τεχνητὲς διώρυγες ποὺ συνδέουν τοὺς ποταμοὺς ἐξυπηρετοῦν τὶς ἐσωτερικὲς συγκοινωνίες καὶ διευκολύνουν τὴ διακίνηση τῶν ἐμπορευμάτων καὶ τῶν γεωργικῶν προϊόντων.

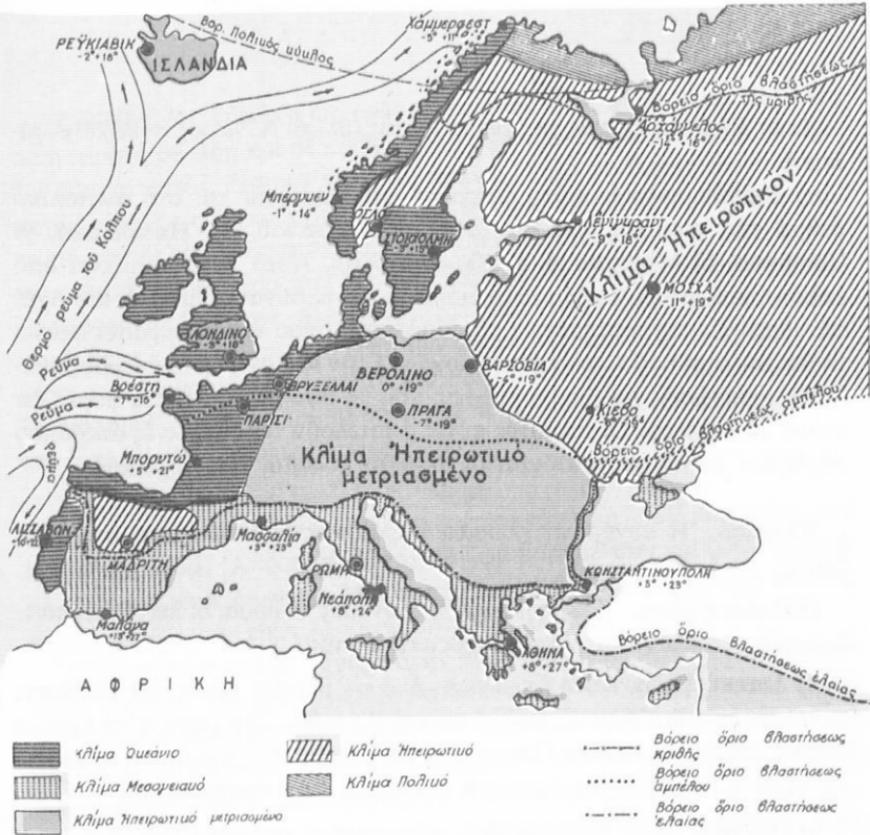
Διώρυγες ύπαρχουν στὴ Γερμανία, Γαλλία, Κάτω Χώρες, Σκανδινανία, Ἀγγλία, Βόρεια Ἰταλία, Ἰσπανία καὶ Ἐλβετία. Χάρη στὶς διώρυγες οἱ Γερμανοὶ συγκοινωνοῦν ἀπὸ τὸ Ρῆγο ὡς τὴ Ρωσία. Η Κασπία συγκοινωνεῖ μὲ τὸν Εδεινο Πόντο χάρη στοὺς ποταμοὺς Βόλγα καὶ Ντόν, ποὺ ἐνώνονται μὲ διώρυγες. Ο Εδεινος συγκοινωνεῖ μὲ τὴ Βαλτικὴ καὶ τὸ Βόρειο Παγωμένο ὄκεανό χάρη στὴν Ἀζοφική, τὸ Ντόν καὶ τὸ Δνείπερο, ποὺ ἐνώνονται μὲ τοὺς ποταμοὺς, ποὺ ρέουν πρὸς τὰ βόρεια, μὲ διώρυγες. Στὴ Βαλκανικὴ χερσόνησο δὲν ύπαρχουν διώρυγες ἐκτὸς ἀπὸ τὴ μικρὴ διώρυγα τῆς Κορίνθου.

Κλίμα. Η Εύρωπη βρίσκεται ἀνάμεσα στοὺς παραλλήλους ποὺ ἔχουν βόρειο πλάτος 35° καὶ 70°. Η μεγαλύτερη ἔκτασή της βρίσκεται σχεδόν στὴ μέση τῆς περιοχῆς μεταξὺ πόλου καὶ ἴσημερινοῦ (55ος-35ος παράλληλοι).

Αὐτὸς είναι σημαντικό, διότι δλόκληρη σχεδόν ἡ Εύρωπη βρίσκεται στὴν βόρεια εὐκρατη̄ ζώνη, δπου ἡ μέση ἑτήσια θερμοκρασία κυμαίνεται μεταξὺ 10° C - 20° C καὶ δπου ἀνάμεσα στὸ χειμώνα καὶ τὸ καλοκαίρι παρεμβάλλονται ἡ ἀνοιξη καὶ τὸ φθινόπωρο. Παρ' δλα αὐτὰ στὴν Εύρωπη παρατηροῦμε μιὰ ποικιλία κλιμάτων ποὺ ἡ διαμόρφωσή τους δφειλεται στοὺς ἔξης λόγους:

1) Η Εύρωπη βρίσκεται σὲ ζώνη μεταβλητὴ ὡς πρὸς τὸ πλάτος, δπου δ ψυχρὸς ἀέρας τῶν πολικῶν περιοχῶν συνάντα τὸ θερμὸ ἀέρα τῶν τροπικῶν περιοχῶν.

2) Η Εύρωπη περιβρέχεται σὲ μεγάλη ἔκταση ἀπὸ θάλασσα ποὺ ἡ ἐπιδρασή της στὴ διαμόρφωση τοῦ κλίματος είναι μεγάλη. Οἱ ύγροὶ ἀνέμοι



Χάρτης 3. Κλιματικός χάρτης της Ευρώπης

ποὺ φυσοῦν ἀπὸ τὸν Ἀτλαντικὸ πρὸς τὶς πεδιάδες τῆς Γαλλίας καὶ Γερμανίας μποροῦν νὰ φτάσουν δίχως νὰ βροῦν ἐμπόδια ώς τὶς ἀνατολικὲς πεδιάδες. Ἐτσι ἔξασθενοῦν οἱ μεγάλες μεταβολὲς τῆς θερμοκρασίας, τὸ καλοκαίρι γίνεται δρόσερὸ καὶ δ̄ χειμώνας ἡπιότερος. Ἡ εὐεργετικὴ ἐπίδραση τοῦ Ἀτλαντικοῦ μεγαλώνει ἀπὸ τὶς θερμές μάζες θάλασσας ποὺ φτάνουν στὶς νορβηγικὲς ἀκτὲς μὲ τὸ θαλάσσιο ρεῦμα τοῦ κόλπου τοῦ Μεξικοῦ (Γκόλφ Στρήμ). Ἡ ἐπίδραση τῆς Μεσογείου εἶναι μικρότερη ἀπὸ τὴν ἐπίδραση τοῦ Ἀτλαντικοῦ καὶ γίνεται αἰσθητὴ μόνο στὰ νότια τμῆματα τῆς Ευρώπης.

3) Ἡ Ευρώπη συνδέεται μὲ τὴν ἐκτεταμένη Ἀσίᾳ ποὺ ἡ ἐπίδρασή της εἶναι τεράστια καὶ ἔχηγε τὴ μεγάλη διαφορὰ θερμοκρασίας μεταξὺ τοῦ χειμώνα καὶ τοῦ καλοκαιριοῦ καθὼς καὶ τὴ μείωση τῶν βροχῶν.

Στήν Εύρωπη έχουμε τά έξης κλίματα: (βλέπε Α' μέρος σχετικό κεφάλαιο).

α) Σχεδὸν πολικό. Αυτό έπικρατεῖ στή Λαπωνία και στό άνατολικό τμῆμα τῆς περιοχῆς τοῦ Β. Παγωμένου ώκεανοῦ. **β) Ἡπειρωτικό.** **γ) Ὀκεάνειο.** **δ) Μεσογειακό.** **ε) Ὁρεινό κλίμα.** Αυτό χαρακτηρίζεται ἀπό πολὺ ψυχρό χειμώνα μὲ μεγάλη διάρκεια και τό συναντοῦμε στίς περιοχές τῶν δρεινῶν συγκροτημάτων τῆς Εύρωπης, δπου ἡ θερμοκρασία φτάνει τή θερμοκρασία τῶν πολικῶν περιοχῶν. Στήν περιοχὴ αυτή έχουμε μεγάλες χιονοπτώσεις και βροχοπτώσεις ποὺ τό δψος τους πολλὲς φορὲς ξεπέρνα τά 2 μέτρα. Οι περιοχὲς αυτὲς ἀποτελοῦν τίς δεξαμενὲς ἀπό δπου πηγάζουν και τροφοδοτοῦνται οι μεγάλοι ποταμοὶ τῆς Εύρωπης.

Χλωρίδα. Η σύγχρονη χλωρίδα τῆς Εύρωπης κατανέμεται στίς έξης ζῶνες:

α) Πολικὴ ζώνη. Έδῶ έπικρατεῖ ἡ τούνδρα, τὰ βρύα, οἱ λειχῆνες, ποώδη φυτὰ και ἐλάχιστα μικρὰ καχεκτικὰ δέντρα.

β) Δασικὴ ζώνη. Αυτή ἀπλώνεται ἀπό τίς βόρειες χῶρες τῆς Εύρωπης ώς τὰ Πυρηναῖα, Ἀλπεις, Βαλκάνια και Καπάθια. Στή ζώνη αυτή έχουμε δασικὰ δέντρα κωνοφόρα (Σουηδία - Φινλανδία), τήν προύμνη, τό ἔλατο, τίς δξιές (Πολωνία), τίς δρῦς, τή σφένδαμο, τήν καστανιὰ κ.ἄ.

γ) Ποντικὴ ζώνη. Περιλαμβάνει τίς πεδιάδες τῆς κάτω Οὐγγαρίας και τή νότια Ρωσία ώς τὸν Καύκασο και τίς στέπες. Στή ζώνη αυτή έχουμε τά ἴδια μὲ τήν προηγούμενη ζώνη δέντρα, ἀφθονοῦν δμως τὰ μικρὰ δέντρα και οἱ θάμνοι.

δ) Μεσογειακὴ ζώνη. Στήν περιοχὴ αυτή εύδοκιμοῦν μεγάλα και μικρὰ δέντρα, δπως ἡ συκιά, ἡ δάφνη, ἡ ἐλιά, τό πεῦκο, ἡ λεύκα, ἡ φιλλύρα, ὁ πλάτανος, ἡ ευκάλυπτος, ἡ καρυδιά, ἡ δρῦς, ἡ φτελιά, ἡ καστανιά, τά ἐσπεριδοειδή, τό ἀμπέλι, διάφορα ὀπωροφόρα και δλλα ποώδη και κρυπτόγαμα φυτά.

Τή δρεινὴ περιοχὴ τῆς Μεσογειακῆς ζώνης ἀρχίζει ἀπό δψος 1.200 μ. πάνω ἀπό τήν ἐπιφάνεια τῆς θάλασσας, δπου σχηματίζονται μεγάλα και ἐκτεταμένα δάση ἀπό δρῦς, ἔλατα, πεῦκα κ.τ.λ. Η ζώνη τῶν στεπῶν περιλαμβάνει τίς ἐκτάσεις μεταξὺ Σιέρας Νεβάδας και Γουαδιάνα ποταμοῦ, καθώς και τίς περιοχὲς τῆς Βαλκανικῆς ποὺ βρίσκονται κοντά στὸν Ἐβρο. Στή ζώνη αυτή συναντοῦμε διάφορα μικρὰ και μεγάλα δέντρα, θάμνους και ἀγροστοειδή.

Ἡ πανίδα. Ἡ Εύρωπη ώς πρός τὴν πανίδα εἶναι φτωχότερη ἀπὸ δλες τις ἡπείρους σὲ εἰδη καὶ σὲ ἀριθμὸ ζώων. Τὰ πρωταρχικά εἰδη ἔχουν σχεδὸν ἔξαφανιστεῖ ἢ ἔχουν γίνει πολὺ σπάνια. Αὐτὸ διέβλεπει περισσότερο στὴν ἀνάπτυξη τοῦ πολιτισμοῦ καὶ στὸ κυνήγι. Τὸ ίδιο μποροῦμε νὰ ποὺ με γιὰ τὰ πολλὰ ἀποδημητικὰ πτηνά, ποὺ δὲ βρίσκουν πιὰ τὰ σημεῖα ποὺ συγκεντρώνονταν μέσα στὰ ἐλη ἢ τὰ δάση, διότι οἱ περιοχὲς αὐτὲς ἀλλαζαν μορφὴ ἀπὸ τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων. Μέσα στὴ διαφοροποιημένη ἀπὸ τὸν ἀνθρωπὸ βλάστηση, στὴ θέση τῶν ζώων μιᾶς παλιᾶς ἐποχῆς, ζοῦν σήμερα πολλὰ οἰκιακὰ ζῶα, ποὺ τὰ πιὸ πολλὰ προέρχονται ἀπὸ τὴν Ἀσία. Τὰ γιδοπρόβατα, οἱ χοῖροι, τὰ βόδια, τὰ πουλερικὰ ζοῦν σ' δλη τὴν Εύρωπη, ἐκτὸς ἀπὸ τὶς πολὺ βόρειες περιοχές.

Στὴ νότια Ρωσία ζεῖ ἡ καμήλα καὶ μέσα στὴν τούνδρα διάφορα διάφορα, ποὺ ἔχει ἔξημερωθεῖ. Ἀπὸ τὰ πρωταρχικά ζῶα παραμένουν καὶ ζοῦν γύρω ἀπὸ τὶς παγωμένες ἀρκτικὲς θάλασσες ἢ λευκὴ ἀρκούδα, ἢ πολικὴ ἀλεπού, πολλὰ μεγάλα ποντίκια (ἀρουραῖοι) καὶ ἡ φώκια.

Οἱ βόνασος σπανίζει σήμερα στὴν κεντρικὴ Εύρωπη, ἐνῶ ἄλλοτε ἦταν πολὺ συχνός. Ἡ καφὲ ἀρκούδα, δὲ λύκος, οἱ λύγκες βρίσκονται ἀκόμα στὶς δρεινὲς περιοχὲς καὶ κυρίως στὰ Οὐδράλια. Ὑπάρχουν ἀκόμα αἴγαγροι στὶς Ἀλπεις καὶ ἀγριόχοιροι σὲ μερικὲς μεσογειακὲς χῶρες. Ἀπὸ τὰ ἐντομοφάγα ζοῦν δὲ σκαντζόχοιρος, δὲ ἀσπάλακας κ.ἄ.

Ἀπὸ τὰ χειρόπτερα, δὲ νυχτερίδα, ἀπὸ τὰ τρωκτικά, δὲ σκιούρος, δὲ κάστορας καὶ δ λαγός. Τὰ πτηνὰ ἀντιπροσωπεύονται μὲ πολλὰ εἰδη ποὺ τὰ περισσότερα ἀποδημοῦν τὸ χειμώνα στὴν Ἀφρική.

Ἀπὸ τὰ ὠδικά πτηνά ζοῦν διάφορα εἰδη σπίνων, δὲ σουσουράδα, τὸ ἀηδόνι, τὸ κοράκι, δὲ κότσυφας, δὲ ἀετομάχος, τὸ χελιδόνι καὶ διάφορα ὄντα πτηνά, διποὺς ἡ κουκουβάγια, δὲ γύπας, τὸ γεράκι, δὲ ἀετός, τὸ περιστέρι, δὲ πέρδικα, τὸ δρτύκι, δὲ πελαργός κ.ἄ.

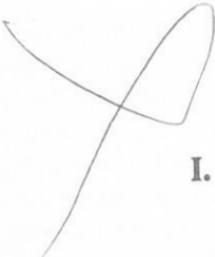
Τὰ ἔρπετά καὶ τὰ ἀμφίβια ἀντιπροσωπεύονται ἀπὸ ἔλαχιστα εἰδη. Αὐτὰ εἶναι ἡ χελώνα, δὲ σάύρα, δὲ ἔχιδνα (ὄχιά), δὲ βάτραχος, δὲ σαλαμάνδρα κ.ἄ.

Τὰ ἐντομα ἀντιπροσωπεύονται ἀπὸ δλα τὰ εἰδη. Ἐκεῖ ποὺ δὲ ἀνθρωπος δὲν μπόρεσε νὰ φέρει διαφοροποίηση στὰ ζῶα εἶναι ἡ θάλασσα. Ἀνάλογα μὲ τὸ γεωγραφικὸ πλάτος καὶ τὴν ἐποχὴ γιὰ πολλοὺς αἰῶνες ἀφθονοῦν οἱ ρέγγες καὶ οἱ βακαλάοι στὴ βόρεια θάλασσα, οἱ τόννοι καὶ οἱ σαρδέλες στὴ μεσογειακή. Ἀκόμα συναντοῦμε τὸ λαβράκι, τὴ συναγρίδα, τὸν κέφαλο, τὴ μαριδά, τὸ γαῦρο, τὸ χέλι, τὸν καρχαρία κ.ἄ. Τέλος ἀφθονοῦν τὰ μαλάκια (σουπιὰ κ.ἄ.), τὰ μαλακόστρακα, τὰ ἔχινόδερμα (ἀστερίας), τὰ

κοιλεντερωτά (κοράλλια – μέδουσες – σπόγγοι). Τὰ πρωτόζωα ἀντιπροσωπεύονται ἀπό πολλά γένη καὶ εἶδη.

ΠΕΡΙΛΗΨΗ. Ἡ Εὐρώπη ἀποτελεῖ μιὰ μεγάλη χερσόνησο τῆς Ἀσίας. Ἐξετάζεται δμως ὡς ἡπειρος ἐπειδὴ ὑπῆρξε ἡ ἔδρα τῶν σπουδαιοτέρων γεγονότων τῆς ἀρχαίας, τῆς μεσαιωνικῆς καὶ τῆς σύγχρονης Ἰστορίας. Ἀκόμα ὑπῆρξε καὶ ἔξακολουθεῖ νὰ είναι ἡ κοιτίδα τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς προόδου.

Βρίσκεται σὲ ἴση περίπου ἀπόσταση ἀπὸ τὸ βόρειο πόλο καὶ τὸν Ἰσημερινό. Τὰ ὠκεάνεια καὶ τὰ ἡμιηπειρωτικά κλίματα, καθὼς καὶ τὸ μεσογειακό, δυναμώνουν τὴν ἀνθρώπινη δραστηριότητα, διστε νὰ μὴν ὑπάρχει καμιὰ περιοχὴ τῆς Εὐρώπης ποὺ νὰ είναι τελείως ἀκατοίκητη. Βρέχεται σὲ μεγάλη ἔκταση ἀπὸ τὴ θάλασσα καὶ οἱ ἀκτές της παρουσιάζουν πλουσιότατο διαμελισμό. Σχηματίζουν κόλπους, λιμάνια καὶ δρμους ποὺ διευκολύνουν τὴ ναυσιπλοῖα καὶ συγκοινωνία. Ἡ μορφὴ τοῦ ἐδάφους της πουκύλλει. Περιλαμβάνει παλαιὰ καὶ νέα δρη καὶ ἐκτεταμένες πεδιάδες. Οἱ ποταμοὶ είναι πλωτοὶ σὲ μεγάλη ἔκταση καὶ χρησιμοποιοῦνται γιὰ τὴν ἀρδευση τῶν πεδιάδων ποὺ τις κάνουν εὐφορότατες. Ἀκόμα οἱ διώρυγες ποὺ ἐνώνουν τοὺς ποταμοὺς πυκνώνουν τὸ ἐσωτερικὸ συγκοινωνιακό δίκτυο καὶ διευκολύνουν πάρα πολὺ τὸ διαμετακομιστικὸ ἐμπόριο.



I. ΝΟΤΙΑ ΕΥΡΩΠΗ

Γενικά. Ή νότια Ευρώπη άποτελεῖται άπό τρεῖς μεγάλες χερσονήσους. 1) τὴν **Βαλκανικὴν**, 2) τὴν **Ιταλικὴν** καὶ 3) τὴν **Ισπανικὴν** ('Ιβηρική). Οἱ τρεῖς αὐτὲς χερσόνησοι βρίσκονται διάμεσα στὸν 36° καὶ 46° παράλληλο. Έχουν ἑκταση 1.300.000 Km² καὶ πληθυσμὸν πάνω ἀπὸ 120.000.000. Παρουσιάζουν μεγάλη διαφορὰ ἀπὸ κάθε ἄποψη.

Μορφὴ τοῦ ἐδάφους. Παλαιὰ καὶ νέα ἡφαιστειώδη δρη καὶ δροσειρές, πεδιάδες καὶ λεκανοπέδια σχηματίζουν μία πολύπλοκη, ἀνώμαλη καὶ πολύμορφη ἐδαφικὴ ἐπιφάνεια.

Παλαιὰ δρη συναντοῦμε στὰ Βαλκάνια (Ροδόπη), τὴ νότια Ιταλία, τὴ Σαρδηνία καὶ τὴν Ιβηρικὴ χερσόνησο. Νέα δρη εἶναι οἱ Διναρικὲς Ἀλπεῖς, τὰ Ἀπέννινα, οἱ Ἀλπεῖς, τὰ Πυρηναῖα, ἡ Σιέρρα Νεβάδα κ.ἄ. ποὺ τὰ πετρώματά τους εἶναι κυρίως ἀσβεστολιθικά. Ὅρη ποὺ προέκυψαν ἀπὸ ἡφαιστεία εἶναι ἡ Αἴτνα, τὸ Στρόμπολι καὶ ὁ Βεζούβιος. Εἶναι ἐνεργὰ ἡφαιστεία καὶ οἱ περιοχές τους ἀποτελοῦνται ἀπὸ πλούσια ἐδάφη καὶ γι' αὐτὸν εἶναι πυκνοκατοικημένες.

Μεγάλες πεδιάδες δὲν ὑπάρχουν ἐκτὸς ἀπὸ τὴν πεδιάδα τοῦ Πάδου, ποὺ εἶναι ἀνοιχτὴ πρὸς τὴ θάλασσα. Ὑπάρχουν πολλὰ μικρὰ λεκανοπέδια, ἀπομονωμένα ἀνάμεσα στὰ δρη, καὶ μικρὲς παράλιες πεδιάδες. Ἐτσι τὸ ἐδαφός στὴ νότια Ευρώπη τὸ διαμορφώνουν μὲ τὴν ἐναλλαγὴ τους τὰ δρη, οἱ λόφοι, οἱ πεδιάδες καὶ τὰ μικρὰ ἢ τὰ μεγάλα λεκανοπέδια.

Οἱ ἀκτὲς εἶναι κυρίως βραχώδεις. Συχνὰ οἱ δροσειρὲς κατεβαίνουν ώς τὶς ἀκτὲς καὶ ἐμποδίζουν τὴν ἐπικοινωνία μὲ τὸ ἐσωτερικό, διότι σχηματίζουν ψηλὸ τεῖχος. Ἡ Ἑλλειψη παλίρροιας εὐνοεῖ τὸ σχηματισμὸ Δέλτα στὶς ἐκβολὲς τῶν ποταμῶν ("Ἐβρος, Ἄξιός, Πάδος) ἀπὸ τὰ ὄλικὰ ποὺ φέρουν καὶ ἀποθέτουν οἱ ποταμοί. Οἱ προσχώσεις τῶν νερῶν στὶς χαμηλότερες περιοχὲς σχηματίζουν λουρίδες Γῆς ποὺ ἀπομονώνουν στὸ ἐσωτερικὸ λίμνες μὲ μικρὸ βάθος ἢ σχηματίζουν Ἐλη. Αὐτὸ τὸ εὐνοεῖ καὶ πάλι ἡ Ἑλλειψη παλίρροιας, πού, δν ὑπῆρχε, θὰ μετέφερε τὰ ὄλικὰ τῶν προσχώσεων πολὺ μακριά.

Κλίμα. Η Μεσόγειος θάλασσα, που βρίσκεται άνάμεσα σε τρεῖς μεγάλες ήπειρους και είναι γεμάτη άπο μικρά ή μεγάλα νησιά και άρχιπελάγη, είσχωρει βαθιά στήν ξηρά και περιβρέχει τή Βαλκανική, τήν Ιταλική και τήν Ισπανική χερσόνησο. Η έπιδρασή της έπομένως στή διαμόρφωση τοῦ κλίματος τῶν περιοχῶν αὐτῶν είναι βασική. Η Μεσόγειος δημιουργεῖ ίδιαίτερο κλίμα ποὺ δνομάστηκε μεσογειακό. Χαρακτηρίζεται άπο σχετικά ήπιο χειμώνα και καλοκαίρι. Έχει ουρανό διαυγή και καθαρὸ τὸν περισσότερο χρόνο, θερμοκρασία ἵση ή καὶ πολλὲς φορὲς ἀνώτερη άπο τή θερμοκρασία τῶν τροπικῶν περιοχῶν, ἀρκετά ήρεμη ἀτμόσφαιρα και περιόδους ξηρασίας ποὺ συχνά διαρκοῦν πολλοὺς μῆνες. Οἱ βροχὲς πέφτουν άπο τὸ φθινόπωρο ώς τήν Ἀνοιξη σὲ σημαντικές ποσότητες, ἀλλὰ δὲν είναι τόσο εὐεργετικές, διότι είναι σύντομες και πολλὲς φορὲς καταρρακτώδεις μὲ άποτέλεσμα νὰ ἔκχωματώνουν τίς πλαγιές. Τὸ καλοκαίρι εἶναι σχεδόν ξηρό. Στὸν τύπο αὐτοῦ τοῦ κλίματος ἔχουμε παραλλαγές ποὺ προκύπτουν άπο τή διαμόρφωση τοῦ ἐδάφους και άπο ἄλλες τοπικές συνθῆκες. Τὰ δρη αὐξάνουν σημαντικά τή βροχὴ και περιορίζουν τήν ἐπέκταση τοῦ μεσογειακοῦ κλίματος, ποὺ δὲ φτάνει στίς μεγάλες κοιλάδες τῶν μεσημβρινῶν Ἀλπεων. Τὰ δρη ἐπίσης ἐνισχύουν τοὺς τοπικούς ἀνέμους ποὺ περνοῦν πάνω άπο τίς χιονοσκεπασμένες περιοχές τους και γίνονται ψυχρότεροι. Έτσι δ χειμώνας παύει νὰ είναι ήπιος.

Παρατηροῦμε ἐπίσης ώκεανειο κλίμα στίς παραλίες τοῦ ώκεανοῦ (Πορτογαλία, Ισπανία) μὲ περισσότερες βροχές, καθὼς και ήπειρωτικό στίς ἐσωτερικότερες περιοχές. Γενικά δσο ἀπομακρυνόμαστε άπο τή θάλασσα και ἀνεβαίνουμε πρὸς τὰ δρη τὸ μεσογειακό κλίμα χάνεται βαθμιαῖα. Έτσι τὸ βόρειο τμῆμα τής Βαλκανικῆς χερσονήσου, οἱ πεδιάδες τοῦ Δούναβη, ή πεδιάδα τοῦ Πάδου, τὸ βόρειο τμῆμα τής Ιταλίας και τὰ δροπέδια τῆς κεντρικῆς Ισπανίας ἔχουν κλίμα ήπειρωτικό.

Νερά — Βλάστηση. Τὸ κλίμα ἐπηρεάζει τή βλάστηση και τοὺς ποταμούς ποὺ ἔχουν λίγο νερό, ἀλλὰ στήν περίοδο τῶν βροχῶν πλημμυρίζουν και προξενοῦν καταστροφές. Μόνο οἱ μεγάλοι ποταμοὶ ποὺ πηγάζουν άπο τὰ δρη, δπως δ Πάδος, δ Ἄξιός, δ Ἐβρος κ.δ., ἔχουν νερὸ κατὰ τὸ καλοκαίρι. Η βλάστηση είναι φτωχὴ. Η χρονικὴ διάρκειά της είναι σύντομη και παρουσιάζεται σ' δλο τῆς τὸ μεγαλεῖο τήν Ἀνοιξη. Τότε γίνονται λαϊκά πανηγύρια και γιορτές. Τὰ φυτά γιὰ νὰ προφυλαχτοῦν άπο τή μεγάλη ξηρασία τοῦ καλοκαιριοῦ, ἔχουν βαθὺ ριζικὸ σύστημα και ἀναζητοῦν τήν ύγρασία βαθιά μέσα στὸ ἔδαφος. Έχουν φύλλα μικρὰ ποὺ σκεπάζον-

ται σε πολλές περιπτώσεις άπό κηρώδη έπιδερμίδα, γιά νά έλαττώνεται ή έξατμιση κατά τή διαπνοή. Τά δάση σχηματίζονται άπό φελλόδρυς, δρῦς, κυπαρίσσια, ψηλά πεύκα, παραθαλάσσια πεύκα και άγριελιές. Ή περιοχή δπου φτάνει ή καλλιέργεια τής έλιας θεωρεῖται και δριο τοῦ μεσογειακοῦ κλίματος.

Ή θαμνώδης βλάστηση ποὺ λέγεται **μακκίας** κατέχει τίς μεγαλύτερες έκτασεις στις χώρες τῆς Μεσογείου και άποτελεῖ μερικές φορές άδιάβατο σύδεντρο άπό μικρά δέντρα μὲ σκληρά φύλλα, άπό πυκνούς θάμνους και φυτά μὲ άγκάθια. Τή συναντοῦμε σὲ έδάφη μὲ πυριτικά πετρώματα. Ή στέπα, **γκαρίκ**, σχηματίζεται άπό άραιούς και καχεκτικούς θάμνους. Τή συναντοῦμε σὲ έδάφη μὲ χαλίκια και άσβεστολιθικά πετρώματα.

Η ΜΕΣΟΓΕΙΟΣ ΘΑΛΑΣΣΑ

Όφειλουμε νά μιλήσουμε ιδιαίτερα γιά τή Μεσόγειο θάλασσα πού περιβρέχει τίς χῶρες τῆς Ν. Εύρωπης. Ή Μεσόγειος είναι μιά κλειστή θάλασσα μεταξύ Εύρωπης, 'Ασίας και 'Αφρικής, πού έχει διέξοδο πρός τὸν 'Ατλαντικό μὲ τὸ στενό τοῦ Γιβραλτάρ, πρός τὸν 'Ινδικό μὲ τὸ στενό τοῦ Σουέζ και τήν 'Ερυθρά Θάλασσα και πρός τὸν Εδεσσινό Πόντο μὲ τὸ στενό τοῦ 'Ελλησπόντου (Δαρδανέλλια). Έχει μῆκος 4.000 Km, είναι θερμή και πολὺ άλμυρή και γεμάτη άπό μεγάλα νησιά και άρχιπελάγη, λείψανα μιᾶς ξηρᾶς πού χάθηκε. Οι άκτες είναι συχνά άπότομες και ψηλές. Στή Μεσόγειο έχουμε μεγάλη έξατμιση και τὸ νερὸ πού έξατμιζεται δὲν μπορεῖ νά άναπληρωθεῖ άπό τὰ νερά τῆς βροχῆς και τῶν ποταμῶν πού χύνονται σ' αὐτή. Έτσι δέχεται νερά άπό τὸν 'Ατλαντικό και τὸν Εδεσσινό, διότι ή στάθμη τῆς είναι χαμηλότερη. Ή άλιεία τῆς είναι περιορισμένη σὲ σύγκριση μὲ τίς βόρειες θάλασσες, δπου υπάρχουν ἀφθονα αλιεύματα. Ή Μεσόγειος δίνει τό χαρακτήρα τοῦ κλίματος σ' δλες τίς παραλίες τῶν Μεσογειακῶν χωρῶν. Μὲ τή διάνοιξη τῆς διώρυγας τοῦ Σουέζ στά 1869 άπό τὸ γάλλο μηχανικό Λεσσέψ ή Μεσόγειος έγινε ένας ζωτικός δρόμος τοῦ μεγάλου διεθνούς έμπορίου μεταξύ τῶν χωρῶν τοῦ 'Ατλαντικοῦ και τῶν χωρῶν τοῦ 'Ινδικοῦ ωκεανοῦ.

Γενική έπισκόπηση και συμπεράσματα

Στίς Μεσογειακές χῶρες τὰ δρη άποτελοῦν εύνοϊκή περιοχή γιά νά έκτρέφονται γιδοπρόβατα, ένω ταυτόχρονα έπιδροῦν στή διατήρηση δροσε-

ροῦ κλίματος. Στοὺς λόφους γίνονται οἱ πιὸ ἀποδοτικὲς καλλιέργειες. Καλλιεργοῦνται τὰ διπωροφόρα δέντρα, ἡ ἐλιά, δπου εύδοκιμεῖ, τὰ ἀμπέλια κ.ἄ.. Ἡ ζώνη αὐτὴ εἶναι ἡ περισσότερο πυκνοκατοικημένη καὶ ὑγιεινὴ περιοχή. Οἱ πεδιάδες ἀποτελοῦν ἐκτάσεις μὲ πλούσιες καλλιέργειες βιομηχανικῶν φυτῶν, ψυχανθῶν κ.ἄ. Οἱ καλλιέργειες εἶναι δύο εἰδῶν. Ἡ καλλιέργεια τῶν περιοχῶν ποὺ ἀρδεύονται καὶ ἐπιτρέπουν μὲ τὸ θερμό τους κλίμα μεγάλῃ ἀπόδοσῃ καὶ σὲ πολλὲς περιπτώσεις διπλὴ συγκομιδὴ κάθε χρόνο. Τὰ προϊόντα ποὺ παράγονται εἶναι: δημητριακά, κηπευτικά, δωρικά. Στὶς περιοχὲς ποὺ δὲν ἀρδεύονται ἐπικρατεῖ ἡ ἔηρὴ καλλιέργεια μὲ ἐνδιάμεση ἄγρανάπαυση.

Οἱ μεσογειακοὶ λαοὶ ἀσχολοῦνται μὲ τὸ ναυτικὸ ἐπάγγελμα καὶ τὸ ἐμπόριο. Γενικὰ οἱ μεσογειακὲς χῶρες ἔχουν χαρακτήρα γεωργικὸ ἐκτός ἀπὸ δρισμένες περιοχές, δπως π.χ. ἡ Β. Ἰταλία. Στὰ τελευταῖα χρόνια καταβάλλονται μεγάλες προσπάθειες γιὰ τὴν ἐπιστημονικὴ καὶ συστηματικὴ ἐκμετάλλευση τῶν φυσικῶν πόρων καθὼς καὶ γιὰ τὴν ἀνάπτυξη τῆς βιομηχανίας μὲ σκοπὸ τὴν ἀνοδὸ τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου τῶν λαῶν. Οἱ μεσογειακὲς χῶρες μὲ τὸ εὐχάριστο κλίμα τους, μὲ τὰ δμορφα τοπία, τὴ θάλασσα κ.τ.λ. προσελκύουν τοὺς βόρειους λαοὺς τῆς Εὐρώπης, ποὺ τὶς ἐπισκέπτονται κατὰ χλιάδες. Ἔτσι δημιουργεῖται ἔνα ρεῦμα ἀπὸ περιηγητὲς ποὺ τὶς ὠφελοῦν οἰκονομικά.

Η ΒΑΛΚΑΝΙΚΗ ΧΕΡΣΟΝΗΣΟΣ

Ἡ Βαλκανικὴ χερσόνησος μοιάζει μὲ τρίγωνο ποὺ ἡ βάση του σὲ μεγάλο πλάτος συνδέεται μὲ τὴν ἔηρά. Τὰ βόρεια σύνορα τῆς Βαλκανικῆς ἀρχίζουν ἀπὸ τὸν Εδεινό Πόντο καὶ καταλήγουν στὸ Ἀδριατικὸ πέλαγος, ἀνατολικὰ ἀπὸ τὴν πόλη Τεργέστη. Στὴ μεγαλύτερή τους ἐκταση καθορίζονται ἀπὸ τοὺς ποταμοὺς Δούναβη καὶ Δράβο.

Τὰ ἀνατολικὰ σύνορα καθορίζονται ἀπὸ τὸν Εδεινό Πόντο, τὸ Βόσπορο, τὸν Ἐλλήσποντο καὶ τὸ Αἴγαο πέλαγος. Νότια βρέχεται ἀπὸ τὴ Μεσόγειο θάλασσα (Κρητικὸ πέλαγος) καὶ δυτικὰ ἀπὸ τὸ Ιόνιο καὶ Ἀδριατικὸ πέλαγος.

Ἡ Βαλκανικὴ χερσόνησος εἶναι γενικὰ χώρα δρεινή. Τὰ δρη τῆς δὲν ἀφήνουν περιθώρια παρὰ μόνο γιὰ νὰ σχηματίζονται μικρὰ βαθύπεδα, κοιλάδες καὶ μικρὲς πεδιάδες ἡ καὶ μικρὲς παραλιακὲς πεδιάδες στὸ βάθος τῶν κόλπων. Μεγάλες πεδιάδες εἶναι ἡ πεδιάδα τοῦ Δούναβη, τοῦ Σάβου,

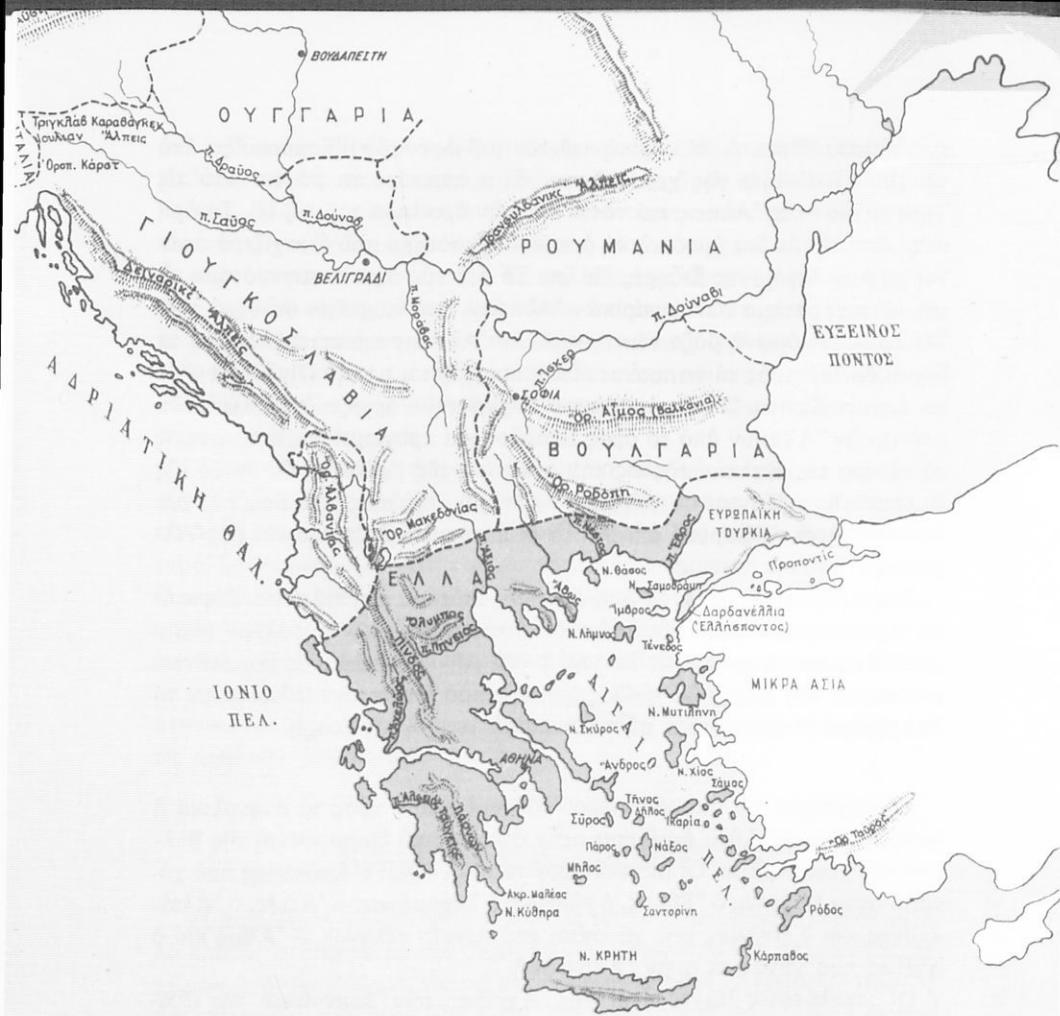
τοῦ Ἐβρου (Θράκη). Ή κυρίως πεδιάδα τοῦ Δούναβη βρίσκεται ἔξω ἀπό τὰ φυσικά σύνορα τῆς χερσονήσου, διότι περικλείεται βόρεια ἀπὸ τις Τρανσυλβανικές Ἀλπεις καὶ νότια ἀπὸ τὴν δροσειρὰ τοῦ Αἰμου. Τὰ δρη αὐτὰ ἀποτελοῦν ἔνα ἡμικυκλικὸ δρεινὸ συγκρότημα ποὺ διασχίζει δὲ Δούναβης στὶς λεγόμενες Σιδηρές Πύλες. Τὸ δεύτερο δρεινὸ συγκρότημα εἴναι τὸ συγκρότημα τῶν Διναρικῶν Ἀλπεων, ποὺ θεωρεῖται συνέχεια τῶν Ἀλπεων. Ή δρεινὴ μάχα τῶν Διναρικῶν Ἀλπεων προεκτείνεται ἀπὸ τὰ βορειοδυτικὰ πρὸς τὰ νοτιοανατολικά, συνεχίζεται μὲ τὴν Πίνδο καὶ φτάνει ως τὴν Κρήτη. Ἔνα τρίτο δρεινὸ συγκρότημα ἀρχίζει ἀνατολικὰ τῶν Διναρικῶν Ἀλπεων ἀπὸ τὸ δρος Σκάρδος καὶ προχωρεῖ ἀνατολικὰ πρὸς τὸ κέντρο τῆς Βαλκανικῆς ώς τὴν δροσειρὰ τῆς Ροδόπης. Οἱ ἀκτὲς τῆς Βαλκανικῆς σχίζονται σὲ πολλοὺς μικρούς ἢ μεγάλους κόλπους, μὲ πολλὰ ἀκρωτήρια. Εξαίρεση ἀποτελοῦν οἱ ἀκτὲς τοῦ Εὗξεινου καὶ τῆς Ἀλβανίας.

Στὶς Δαλματικὲς ἀκτὲς τὰ δρη φτάνουν ἀπότομα στὴ θάλασσα. Γύρω ἀπὸ τὶς ἀκτὲς τῶν βορειοδυτικῶν καὶ νοτιοανατολικῶν παραλίων ὑπάρχουν διάφορα ἀρχιπελάγη. Τὰ νησιά τοῦ Αίγαιου πελάγους θεωροῦνται κατάλοιπα τῆς ξηρᾶς (Αίγαιος χώρας), ποὺ ἔνωντε τὴν Ἑλλάδα μὲ τὴ Μικρασιατικὴ χερσόνησο σὲ πολὺ παλιά γεωλογικὴ ἐποχή.

Υδρογραφία. Οἱ σπουδαιότεροι ποταμοὶ ρέουν πρὸς τὰ ἀνατολικὰ ἢ νοτιοανατολικά. Αὐτὸ δέ φεύλεται στὴν δρογραφικὴ διαμόρφωση τῆς Βαλκανικῆς χερσονήσου. Οἱ μεγαλύτεροι ποταμοὶ εἰναι: δὲ Δούναβης ποὺ χύνεται στὸν Εὗξεινο, δὲ Ἐβρος, δὲ Νέστος, δὲ Στρυμόνας, δὲ Ἄξιος, δὲ Ἀλιάκμονας καὶ δὲ Πηνειός ποὺ χύνονται στὸ Αίγαιο πέλαγος, δὲ Ἀώος καὶ δὲ Δρίνος ποὺ χύνονται στὴν Ἀδριατική.

Οἱ μεγαλύτερες λίμνες εἰναι: τῆς Ἀχρίδας, τῶν Ιωαννίνων, τῆς Πρέσπας (μικρὴ καὶ μεγάλη), τῆς Σκόδρας καὶ τῆς Δοϊράνης.

Κλίμα. Ή Βαλκανικὴ χερσόνησος βρίσκεται ἀνάμεσα στὶς χῶρες ποὺ ἐπικρατεῖ τὸ ἡπειρωτικὸ εὐρωπαϊκὸ κλίμα, στὴ ζώνη ποὺ ἐπικρατεῖ τὸ κλίμα τῶν ἀσιατικῶν στεπῶν καὶ στὴν περιοχὴ ποὺ ἐπικρατεῖ τὸ μεσογειακὸ κλίμα. Τὸ μεσογειακὸ κλίμα ἐπηρεάζει μιὰ στενὴ παραλιακὴ περιοχὴ καὶ εἰσχωρεῖ στὸ ἐσωτερικὸ μέσα ἀπὸ τὶς κοιλάδες, ὥσπου νὰ συναντήσει δρεινὰ φράγματα. Ἐκτὸς ἀπὸ τὰ παράλια ἡ ὑπόλοιπη Βαλκανικὴ χερσόνησος ἔχει κλίμα ἡπειρωτικό. Ο χειμώνας, ἀν καὶ εἶναι σύντομος, εἶναι συ-



Χάρτης 4. Βαλκανική χερσόνησος

χνὰ πολὺ ψυχρός, κυρίως στὴν πεδιάδα τοῦ Δούναβη καὶ τῆς Θράκης. Τὴν Ἀνοιξη φυσοῦν βορειοανατολικοὶ ἄνεμοι καὶ τὸ χιόνι πέφτει ἀκόμα καὶ στὶς χαμηλές πεδιάδες τῆς Ἑλλάδας. Τὸ φθινόπωρο εἶναι ἀρκετὰ ἡπιο. Στὶς ἀκτὲς τοῦ Εὗξεινου τὸ κλίμα χαρακτηρίζεται ὡς πόντιο. Ἐχει χειμώνα ψυχρό, καλοκαίρι δροσερό καὶ βροχές δλες τὶς ἐποχές τοῦ ἔτους.

‘Η θέση τῆς Βαλκανικῆς. ‘Η Βαλκανική χερσόνησος βρίσκεται μεταξύ τῆς Ἀσίας και τῆς Εὐρώπης, δπου διασταυρώνονται οι θαλάσσιοι και οι ήπειρωτικοί δρόμοι. Τὸ ἐσωτερικὸ τῆς χερσονήσου κόβεται ἀπὸ κοιλάδες, δπως τοῦ Μοράβα, τοῦ Ἀξιοῦ, τοῦ Ἐβρου κ.ἄ. ποὺ πάντοτε διευκόλυναν τὶς συγκοινωνίες και συνέδεαν τὶς παραδοννάβιες χῶρες και τὶς περιοχὲς τῶν Διναρικῶν Ἀλπεων μὲ τὰ παράλια τοῦ Αἰγαίου.

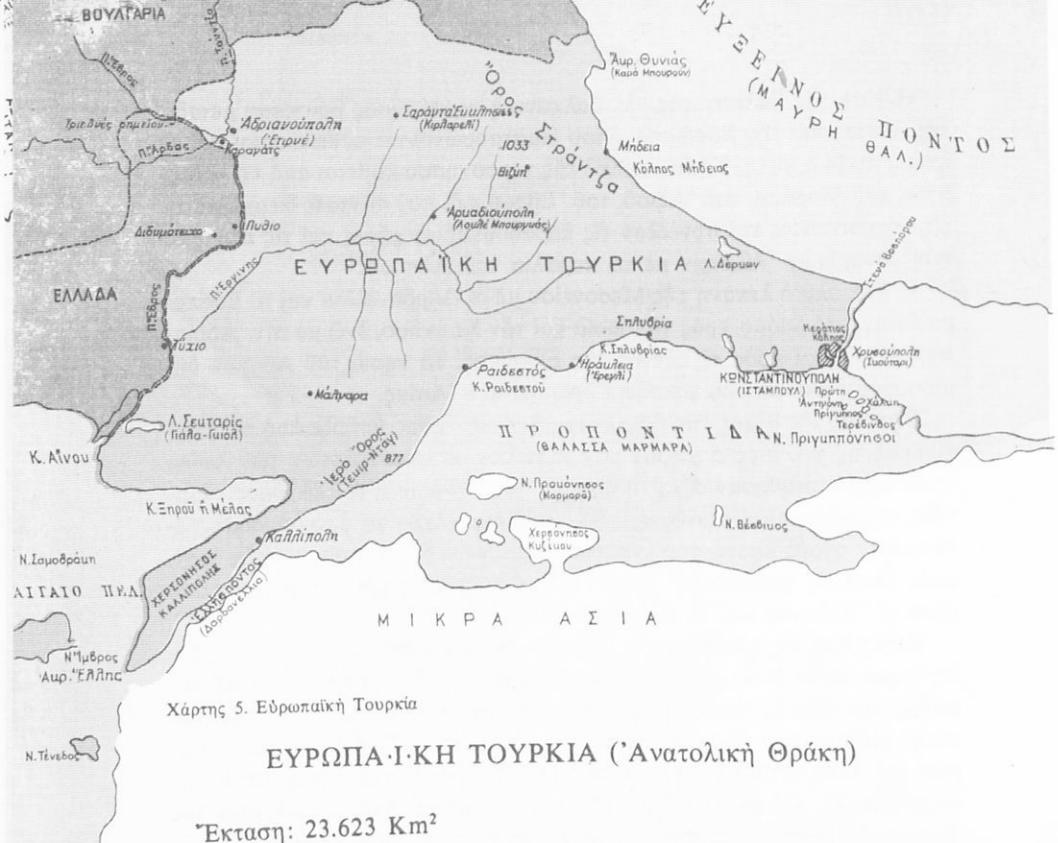
‘Η ἀνατολικὴ λεκάνη τῆς Μεσογείου μὲ τὰ Δαρδανέλλια και τὸ Βόσπορο ἀνοίγει τὸ δρόμο πρὸς τὴ Ρωσία και τὸν Καύκασο, ἐνῶ μὲ τὴν Ἀδριατικὴ ἐκτείνεται πρὸς τὸ κέντρο τῆς Εὐρώπης. Τὰ νησιά τοῦ Αἰγαίου δημιουργοῦν μιὰ γέφυρα μεταξὺ Εὐρώπης και Ἀσίας.

Ἐξαιτίας τῆς θέσης τῆς ἡ Βαλκανικὴ χερσόνησος ὑπῆρξε ἀπὸ τοὺς ἀρχαιότατους χρόνους διχωρισμός τῶν μεγάλων μεταναστεύσεων τῶν λαῶν. Ἐτοι ἐγκαταστάθησαν σ' αὐτὴ πολλοὶ λαοί. Ἡ μορφὴ τοῦ ἐδάφους, οἱ μικρὲς πεδιάδες και οἱ στενὲς κοιλάδες ποὺ περικλείονται ἀπὸ δροσειρές, ἐπέτρεψαν στοὺς λαοὺς ποὺ ἐγκαταστάθηκαν νὰ διατηρήσουν τοὺς ἀρχικούς ἔθνικοὺς χαρακτῆρες τους. Παλαιότεροι κάτοικοι τῆς χερσονήσου εἶναι οἱ Ἑλληνες και οἱ Ἰλλυριοί (Ἀλβανοί).

Ἐκτὸς ἀπὸ τὶς προϊστορικὲς μεταναστευτικὲς κινήσεις ἡ πρώτη εἰσβολὴ ἡ ξένων λαῶν ἔγινε κατὰ τοὺς μεσαιωνικοὺς χρόνους ἀπὸ τὶς σλαβικὲς φυλές, ποὺ ἀλλαξε τὴν ἔθνογραφικὴ και πολιτικὴ διαμόρφωση τῆς Βαλκανικῆς χερσονήσου. Κατὰ τὸ τέλος τοῦ ΙΔ' αἰώνα μ.Χ. ἡ Βαλκανικὴ γνώρισε μιὰ ἀλληλ εἰσβολή, τὴν εἰσβολὴ τῶν Τούρκων, ποὺ τὴν ἀναστάτωσε κυριολεκτικά. Οἱ μετακινήσεις ἔξακολούθησαν σ' δλη τῇ διάρκεια τῆς Τουρκικῆς κυριαρχίας, ποὺ κράτησε τέσσερεις περίπου αἰῶνες.

‘Αποτέλεσμα δλων αὐτῶν τῶν μετακινήσεων και εἰσβολῶν ἦταν νὰ σχηματιστοῦν πολυάριθμες ἔθνότητες μὲ διαφορετικὲς γλῶσσες και θρησκείες. Οἱ εἰσβολὲς και οἱ πόλεμοι δὲν ἔδωσαν τὴν εὐκαιρία σὲ μιὰ συνεχὴ προσπάθεια γιὰ τὴν ἀνάπτυξη και ἀξιοποίηση τῆς Βαλκανικῆς. Τὸ μεγαλύτερο μέρος τοῦ πληθυσμοῦ τῆς εἶναι γεωργοὶ και κτηνοτρόφοι. Ἐπίσης ἡ βιοτεχνία εἶναι ἀρκετὰ σημαντική.

‘Απὸ τὸ τέλος τοῦ Β' Παγκοσμίου πολέμου οἱ βαλκανικὲς χῶρες εἰσέρχονται σὲ μιὰ περίοδο ποὺ χαρακτηρίζεται ἀπὸ τὴν ἀξιοποίηση τῶν φυσικῶν πόρων και τὴν ἀνάπτυξη μιᾶς πολύμορφης βιομηχανίας.



Χάρτης 5. Εύρωπαική Τουρκία

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΤΟΥΡΚΙΑ (Άνατολική Θράκη)

*Έκταση: 23.623 Km²

Πληθυσμός: 2.840.000

Θρήσκευμα: Μωαμεθανοί

Γλώσσα: Τουρκική

Νόμισμα: Λίρα Τουρκίας

Θέση — Σύνορα. Η Εύρωπαική Τουρκία ή Άνατολική Θράκη κατέχει τό νοτιανατολικό άκρο της Βαλκανικής χερσονήσου. Χωρίζεται από τήν Άσια μὲ τὰ στενά τοῦ Έλλησπόντου καὶ τὰ στενά τοῦ Βοσπόρου. Άνατολικά βρέχεται από τὸν Εδεσσείν πόντο, νότια από τὴν Προποντίδα καὶ τὸ Αγαπό πέλαγος, δυτικά συνορεύει μὲ τὴν Έλλάδα καὶ βόρεια μὲ τὴ Βουλγαρία.

Μορφολογία τοῦ ἔδαφους. Τὸ ἔδαφος τῆς Άνατολικῆς Θράκης εἶναι πεδινὸ ποὺ σὲ μερικὰ μέρη ἔχει λόφους. Χαμηλές παραλιακές δροσειρές περιβάλλουν τὴν πεδινὴ περιοχή. Οἱ σπουδαιότερες εἶναι τῆς Στράντζας,



Εἰκ. 6. Ὁ Ναὸς τῆς Ἀγίας Σοφίας

στὰ παράλια τοῦ Εδεσσείνου πόντου, καὶ τοῦ Ἱεροῦ δρους ποὺ σχηματίζει τὴ χερσόνησο τῆς Καλλιπόλεως στὰ παράλια τῆς Προποντίδας. Ἡ δροσειρά τῆς Στράντζας στήν προέκτασή της σχηματίζει τὸ δροπέδιο τῆς Κωνσταντινούπολεως (δύψος 250 m).

Κλίμα. Τὸ κλίμα στὰ νότια παράλια εἶναι μεσογειακό, στὸ ἐσωτερικὸ ἐπικρατεῖ τὸ ἡπειρωτικό.

Ύδρογραφία. Ποταμοὶ τῆς Ἀνατολικῆς Θράκης εἶναι: δὲ Ἔβρος, ποὺ χωρίζει τὴν Ἀνατολικὴ Θράκη ἀπὸ τὴ Δυτική, καὶ δὲ Ἐργίνης, ποὺ εἶναι παραπόταμος τοῦ Ἔβρου.

Πολιτικὴ ἔξεταση. Ἡ Ἀνατολικὴ Θράκη καὶ τὰ νησιά Ἰμβρος καὶ Τένεδος ἦταν πάντοτε Ἑλληνικά ἁδάφη ποὺ τὰ κατέχουν οἱ Τοῦρκοι. Τὴν Ἀνατολικὴ Θράκη τὴν ἀπελευθέρωσε δὲ Ἑλληνικὸς στρατὸς τὸ 1920, ἀλλά τὸ 1923, μετὰ τὴ Μικρασιατικὴ καταστροφῆ, τὴν κατέλαβαν πάλι οἱ Τοῦρκοι. Οἱ Ἑλληνες διώχτηκαν ἀπὸ ἑκεῖ ἑκτός ἀπὸ 50 χιλιάδες περίπου ποὺ ἔμειναν στὴν Κωνσταντινούπολη.

Πόλεις. Η Κωνσταντινούπολη (1.467.000 κάτοικοι). Βρίσκεται στή νότια ἄκρη του εύρωπαϊκού μέρους του Βοσπόρου, στὸν Κεράτιο κόλπο. "Άλλοτε ἦταν πρωτεύουσα τῆς Βυζαντινῆς Αὐτοκρατορίας (330–1453 μ.Χ.).

Σ' αὐτὴν ύπαρχει δι περίφημος ναός τῆς Ἀγίας τοῦ Θεοῦ Σοφίας καὶ Κιβωτὸς τῆς Ἔκκλησίας, ἵερὸ σύμβολο τοῦ Ἑλληνικοῦ Εθνους.

Η Κωνσταντινούπολη εἶναι ἔδρα τοῦ Οἰκουμενικοῦ πατριάρχη τῶν δρθοδόξων χριστιανῶν τῆς Ἀνατολῆς. Τὴν Κωνσταντινούπολη τὴν κατέλαβαν οἱ Τούρκοι στὶς 29 Μαΐου τοῦ 1453. "Άλλες πόλεις εἶναι: ἡ Ἄδριανούπολη, ἡ Ραιδεστός, ἡ Συλυβρία, ἡ Καλλίπολη κ.ἄ ποὺ κάποτε ἦταν σπουδαῖες Ἑλληνικὲς πόλεις.

ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ

Έκταση: 110.912 Km².

Πληθυσμός: 8.580.000 κάτ.

Πολίτευμα: Λαϊκή Δημοκρατία

Θρήσκευμα: Χριστιανοί Ὁρθόδοξοι

Γλώσσα: Βουλγαρική

Νόμισμα: Λέβα

Πρωτεύουσα: Σόφια μὲ 876.943 κατ.

Θέση — Σύνορα. Η Βουλγαρία κατέχει τὸ βορειοανατολικὸ τμῆμα τῆς Βαλκανικῆς χερσονήσου. Νότια συνορεύει μὲ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Εύρωπαϊκὴ Τουρκία, ἀνατολικὰ βρέχεται ἀπὸ τὸν Εὗξεινο πόντο, βόρεια συνορεύει μὲ τὴν Ρουμανία καὶ δυτικὰ μὲ τὴν Γιουγκοσλαβία.

Μορφολογία τοῦ ἔδαφους. Τὰ βαλκανικὰ δρη (Αἴμος) χωρίζουν τὴ Βουλγαρία σὲ δύο περιοχές: α) τὴν περιοχήν, βόρεια τοῦ Αἴμου (παραδούναβεια περιοχή) καὶ β) τὴν περιοχὴν νότια τοῦ Αἴμου (νότια Βουλγαρία), ποὺ ἀπλώνεται ώς τὴν Ἑλλάδα. Στὴ νότια Βουλγαρία σχηματίζονται δύο ἀκόμα δροσειρές, τοῦ Ὁρβηλου καὶ τῆς Ροδόπης.

Πεδιάδες. 1) Η πεδιάδα τοῦ κάτω Δούναβη. Βρίσκεται μεταξὺ τοῦ Δούναβη καὶ τοῦ Αἴμου. Εἶναι ἡ μεγαλύτερη καὶ εὐφορότερη πεδιάδα τῆς

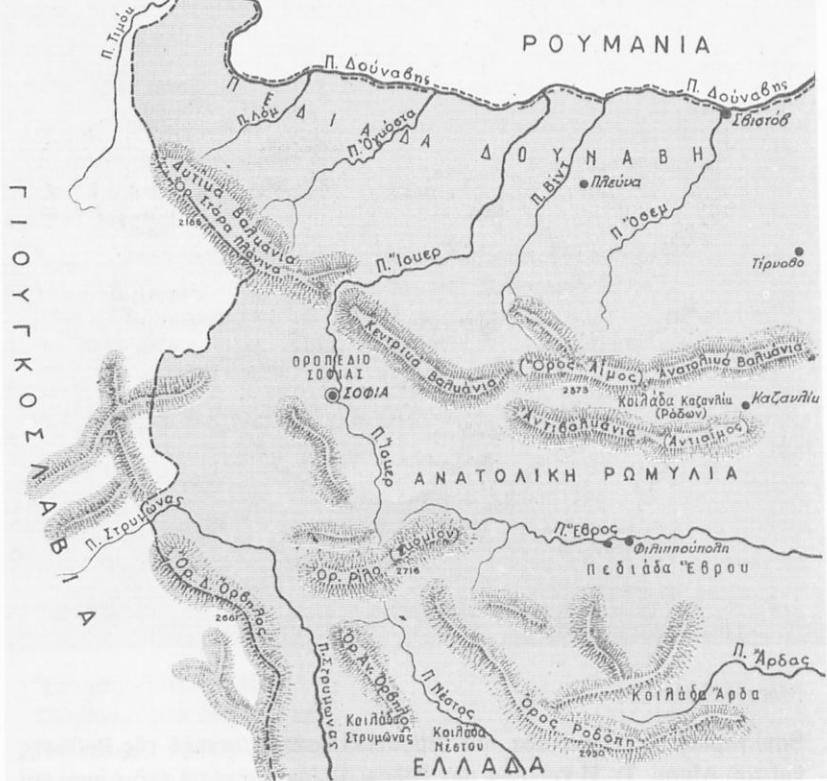


Χάρτης 6. Βουλγαρία

Βουλγαρίας. 2) Ἡ πεδιάδα τοῦ Ἐβρου. Βρίσκεται μεταξὺ τῆς Ροδόπης καὶ τοῦ Αἴμου. 3) Ἡ κοιλάδα τῶν Ρόδων. Βρίσκεται νότια τοῦ Αἵμου καὶ μεταξὺ αὐτοῦ καὶ μιᾶς μικρότερης δροσειρᾶς, τῆς δροσειρᾶς τῶν Ἀντιβαλκανιών ἡ τοῦ νότιου Αἵμου.

‘Υδρογραφία. Ποταμοί: Ο Δούναβης, που έχει μήκος 400 χιλιόμετρα. Ο Δούναβης καθορίζει τή συνοριακή γραμμή Βουλγαρίας – Ρουμανίας και άποτελεί τό φυσικό βόρειο σύνορο της Βαλκανικής χερσονήσου. Ο Δούναβης είναι πλωτός και έξυπηρετεί τη συγκοινωνία και τό έμποριο του έξωτερικού. Στή νοτιοανατολική Βουλγαρία ρέει ο Έβρος που έχει μήκος 430 χιλιόμετρα. Πηγάζει άπό τό δρος Ρίλο και χύνεται στό Αίγαο. Άλλοι ποταμοί είναι ο Στρυμόνας και ο Νέστος. Ρέουν στό νοτιοδυτικό τμήμα της χώρας και χύνονται στό Αίγαο. Ο Αρδας και ο Τούνζας είναι παραπόταμοι τού Έβρου.

Κλίμα. Τό κλίμα της Βουλγαρίας είναι γενικά ήπειρωτικό. Τό βόρειο τμῆμα τό προσβάλλοντας οι βόρειοι ανεμοί και δ χειμώνας του είναι ψυχρός και μέ μεγάλη διάρκεια. Ή θερμοκρασία έδω φτάνει τούς 15-20 βα-



Χάρτης 7. Βουνά, ποταμοί, πεδιάδες της Βουλγαρίας

θμούς κάτω ἀπὸ τὸ μηδὲν. Στὰ νότια τῆς χώρας καὶ τὶς ἀνατολικές περιοχές, πρὸς τὴν θάλασσα, τὸ κλίμα εἶναι ἡπιότερο καὶ μοιάζει μὲ τὸ μεσογειακό. Οἱ βροχὲς εἶναι ἀρκετὲς καὶ κάνουν τὸ ἔδαφος εὐφόρο. Ἡ κοιλάδα τῶν ρόδων ἀνάμεσα στὰ δρη τοῦ Αἶμου καὶ τοῦ Ἀντιαίμου ἔχει ἡπιό κλίμα, γιατὶ προφυλάγεται ἀπὸ τοὺς ἀνέμους καὶ ἔχει ὑγρασία τὴν Ἀνοιξη καὶ τὶς ἀρκές τοῦ Καλοκαιριοῦ. Τὸ ἡπιό κλίμα καὶ ἡ ὑγρασία εὐνοοῦν τὴν καλλιέργεια τῶν ρόδων στὴν περιοχὴ αὐτῆ.

Οἰκονομικὴ ἔξεταση. Γεωργία – Κτηνοτροφία. Καλλιεργοῦνται σιτάρι, ἀραβόσιτος, κριθάρι, σίκαλη, καπνός, βαμβάκι, πατάτες, δσπρια καὶ κτηνοτροφικὰ φυτὰ ποὺ δίνουν στὴν κτηνοτροφία τὴν δυνατότητα γιὰ ἀνάπτυξη. Ἐκτρέφονται βόδια, ἄλογα καὶ γιδοπρόβατα. Ἀρκετὰ ἀναπτυγμένη εἶναι ἡ σηροτροφία, ἡ μελισσοκομία καὶ πιὸ πολὺ ἡ κτηνοτροφία.

Δασικός πλούτος. Ύπάρχουν δάση άπό κωνοφόρα και δρυς που σκεπάζουν τα 26% της χώρας. Από τα δάση παίρνουν αφθονη ξυλεία.

Όρυκτός πλούτος. Ύπάρχουν δρυχεῖα άπό τα δποῖα έξορύσσουν μόλυβδο, χαλκό, σίδηρο, γαιάνθρακα και βωξίτη.

Βιομηχανία. Ύπάρχουν έργοστάσια πού έπεξεργάζονται τα γεωργικά και κτηνοτροφικά προϊόντα, δηλαδή τὸν καπνό, τὶς ύφαντικὲς ὄντες, τὰ ζαχαρότευτλα, τὸ ἀπόσταγμα ἀπό τὰ ρόδα, τὰ δέρματα κ.ἄ. Εἶναι ἀκόμα ἀναπτυγμένη και ἡ κεραμευτικὴ μικροβιομηχανία.

Έμποριο. Η Βουλγαρία έξαγει κτηνοτροφικά και γεωργικά προϊόντα και διάφορα μεταλλεύματα. Εἰσάγει χημικά προϊόντα, φάρμακα, μηχανές, γεωργικά έργαλεια κ.ἄ.

Συγκοινωνία. Χάρη στὸ Δούναβη ἐπικοινωνεῖ μὲ πολλὰ κράτη τῆς Εὐρώπης. Η χώρα διασχίζεται ἀπό σιδηροδρομικὲς γραμμὲς και αὐτοκινητοδρόμους. Έπίσης ἔχει και ἀεροπορικὴ συγκοινωνία.

Τουρισμός. Η τουριστικὴ κίνηση παρουσιάζει ἐνδιαφέρον σὲ δρισμένες περιοχές, δπως τὸ Τύρνοβο πού εἶναι παλιὰ μεσαιωνικὴ πόλη κ.ἄ. Αξιόλογη εἶναι ἡ τουριστικὴ κίνηση στὶς παραλιακὲς πόλεις τοῦ Εδεσσοῦ πόντου, δπου ὑπάρχουν ώραῖα τουριστικὰ ξενοδοχεῖα.

Εἰκ. 7. Αποψη Σόφιας



Πολιτική έξέταση. Οι Βούλγαροι πήραν τό δνομά τους άπό τὸν ποταμὸν Βόλγα (Οὐκρανία), δῆπον ἐφτασαν ἀπὸ τὴ Μογγολία καὶ ἐγκαταστάθηκαν γιὰ ἔνα μεγάλο χρονικὸ διάστημα. Ἀργότερα καὶ κατὰ τὸν 7ο αἰώνα μ.Χ. ἐγκαταστάθηκαν στὰ παράλια τοῦ Εδζεινού ἀπ' δῆπον ἥρθαν στὴ χώρα ποὺ κατέχουν σήμερα καὶ ποὺ τὴν κατοικοῦσαν τότε Σλάβοι. Ἀπὸ τοὺς Σλάβους πήραν τὴ γλώσσα, τὰ ἡθη καὶ τὰ ἔθιμα καὶ διατήρησαν μόνο τὸ δνομά τους. Βούλγαροι δνομάστηκαν καὶ οἱ Σλάβοι τῆς χώρας.

Πόλεις. Ἡ **Σόφια**, ποὺ ἔχει καλὴ ρυμοτομία καὶ εἶναι τὸ πνευματικό, οἰκονομικό καὶ διοικητικό κέντρο τῆς χώρας. Εἶναι ἡ πρωτεύουσα τοῦ βουλγαρικοῦ κράτους καὶ τὸ κέντρο τῶν σιδηροδρομικῶν συγκοινωνιῶν πρὸς τὴν Κεντρικὴ Εὐρώπη καὶ τὴν Κωνσταντινούπολη. Ἀλλες πόλεις εἶναι: ἡ **Πλόβντιβ** (Φιλιππούπολη), ποὺ ἀλλοτε ἦταν μεγάλο Ἑλληνικό κέντρο μὲ Ἑλληνικὰ ἐκπαιδευτήρια κ.τ.λ., **Μπουργκάς** (Πύργος) καὶ **Νεσμπορ** (Βάρνα) ποὺ εἶναι καλοὶ λιμένες στὸν Εδζεινο πόντο. Στὴν κεντρικὴ Βουλγαρία βρίσκονται οἱ πόλεις **Στάρα Ζαγκόρα** καὶ **Καζανζίκ**, βορειότερα δὲ τὸ **Τύρνοβο**.

Σχέσεις μὲ τὴν Ἐλλάδα. Τώρα οἱ σχέσεις μας μὲ τὴ Βουλγαρία εἶναι φιλικές καὶ εύρυνονται περισσότερο στὸν ἐμπορικὸ καὶ πολιτιστικὸ τομέα.

Ἡ Ἐλλάδα, ἡ Σερβία ἡ Βουλγαρία καὶ ἡ Ρουμανία τὸ 1912 συμμάχη-

Εἰκ. 8. Μιὰ ἐκκλησία τῆς Σόφιας



σαν έναντίον τῶν Τούρκων. Ἐπειδὴ δμως ἡ Βουλγαρία μετὰ τὸ νικηφόρο ἐκεῖνο πόλεμο θέλησε νὰ κρατήσῃ δικά της ἐλληνικά καὶ σερβικά ἐδάφη, ἔγινε δὲ πόλεμος τοῦ 1913. Τότε οἱ Ἑλληνες καὶ οἱ Σέρβοι νίκησαν τοὺς Βουλγάρους. Στοὺς δύο παγκοσμίους πολέμους (1914–1918, 1940–1945) οἱ Βούλγαροι πολέμησαν έναντίον τῶν Ἑλλήνων.

ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑ

Ἐκταση: 255.804 Km²

Πληθυσμός: 20.770.000 κατ.

Πολίτευμα: Ὁμοσπονδιακή Σοσιαλιστική Δημοκρατία

Θρήσκευμα: Οἱ περισσότεροι εἰναι χριστιανοὶ δρθόδοξοι

Γλώσσα: Σερβοκροατική

Νόμισμα: Δηνάριο

Πρωτεύουσα: Βελιγράδι μὲ 772.000 κατ.

Θέση – Σύνορα. Ἡ Γιουγκοσλαβία βρίσκεται στὸ βόρειοδυτικὸ μέρος τῆς Βαλκανικῆς χερσονήσου. Ἀνατολικὰ συνορεύει μὲ τὴ Βουλγαρία καὶ Ρουμανία, βόρεια μὲ τὴν Ούγγαρια καὶ Αδστρία, δυτικὰ μὲ τὴν Ἰταλία καὶ Ἀλβανία καὶ βρέχεται ἀπὸ τὴν Ἀδριατικὴ θάλασσα. Πρὸς τὰ νότια συνορεύει μὲ τὴν Ἀλβανία καὶ τὴν Ἑλλάδα.

Διαμόρφωση τοῦ ἐδάφους. Ἡ Γιουγκοσλαβία εἰναι χώρα δρεινή. Τὰ 2/3 περίπου τοῦ ἐδάφους τῆς σκεπάζονται ἀπὸ δρη. Διακρίνουμε τὶς ἔξῆς περιοχές:

1) **Παννονικὸ λεκανοπέδιο.** Πῆρε τὸ δνομά του ἀπὸ τὴν ἀρχαία ρωμαϊκὴ ἐπαρχία Παννονία. Αὐτὸ ἀπλώνεται δυτικὰ ἀπὸ τὶς Ἀλπεις καὶ φτάνει ώς τὰ δρη τῆς Τρανσυλβανίας. Κατὰ τὴν τριτογενὴ περίοδο ἀποτελοῦσε μεγάλη λίμνη, ποὺ τὸ πλεόνασμα τοῦ νεροῦ τῆς χυνόταν στὸν Εδεξεινο πόντο. Τὰ νερά τῆς ἀδειασαν ἀργότερα μὲ τὸ Δούναβη, δταν μὲ τὴ διάβρωση σχηματίστηκε ἀνάμεσα στὰ δρη ἓνα στενὸ ποὺ λέγεται **Σιδηρές Πύλες**.

2) **Ἀνατολικές, Σλοβενικὲς ή Ἰουλιανὲς Ἀλπεις.** Αὐτές συνεχίζουν τὶς εὐρωπαϊκὲς Ἀλπεις μὲ ψηλότερη κορυφὴ τὸ **Πρέγκλαβ** ποὺ ἔχει ὅψος



Χάρτης 8. Γιουγκοσλαβία

2.820 μ. Έχουν διεύθυνση άπό τη Δύση πρός την Ανατολή. Οι τοπικές καθιζήσεις σχημάτισαν πολὺ εδφορες κοιλάδες, δπως είναι το Μάριπορ και τὸ λεκανοπέδιο τῆς Λουμπλιάνας.

3) Διναρικές 'Άλπεις. Ή νοτιότερη δρεινή ζώνη είναι διαφορετική. Αποτελείται άπό δροσειρές παράλληλες πρός την παραλιακή γραμμή πού έχουν κυρίως άσβεστολιθικά πετρώματα. Στά παράλια οι δροσειρές κατεβαίνουν άπότομα, ένω άνατολικά και στήν περιοχή του Σάβου κατεβαίνουν δμαλά. Ανάμεσα στίς δροσειρές σχηματίζονται ψηλά δροπέδια.

4) Παραλιακή ζώνη. Ή ενα μεγάλο μέρος άπό τις παραλιακές έκτασεις καταποντίστηκε στή θάλασσα και σχηματίστηκαν χαρακτηριστικές χερσόνησοι καθώς και πολλά νησιά. Στά νησιά και στίς στενές περιοχές τῆς ζώνης αυτῆς υπάρχουν εδφορες έκτασεις. Ή παραλιακή ζώνη χωρίζεται

ἀπὸ τὴν δγονη ἑσωτερικότερη ἀσβεστολιθικὴ περιοχὴ μὲ ἀπόκρημνες ἀ-
κτές καὶ ύψωματα. Τὸ κλίμα τῆς ζώνης αὐτῆς εἶναι μεσογειακό. Δὲν εἶναι
δμως τὸ Ἰδιο σ' δλες τὶς περιοχές, διότι ἔνας τοπικὸς ἀνεμος, δ Μπόρας,
φυσᾶ τὸ χειμώνα ἀπὸ τὶς χιονοσκεπασμένες Διναρικὲς Ἀλπεις πρός τὴν
Ἀδριατικὴ καὶ ἐπηρεάζει τὸ κλίμα στὶς περιοχές ποὺ βρίσκονται βόρεια
τοῦ Καττάρου.

5) Νότια περιοχή. Ἡ περιοχὴ αὐτὴ ἔχει τὰ μεγαλύτερα καὶ πιὸ εῦφορα
λεκανοπέδια καὶ κοιλάδες. Τὰ λεκανοπέδια καὶ οἱ κοιλάδες βρίσκονται ἐ-
κεῖ δπου στὴν παλιὰ ἐποχὴ σχηματίστηκαν μὲ τὴν καθίζηση τοῦ ἐδάφους
λίμνες, ποὺ ἀργότερα ἀποξηράθηκαν. Στὰ βαθύτερα σημεῖα ὑπάρχουν καὶ
σήμερα λίμνες, δπως ἡ Πρέσπα, ἡ Ἀχρίδα καὶ ἡ Δοϊράνη. Τὰ δρη τῆς πε-
ριοχῆς ἔχουν μεγάλο δγκο καὶ αὐτά εἶναι **δ Βόρας** καὶ **δ Σκάρδος**. Τὰ
δρη ποὺ εἶναι δυτικὰ ἀπὸ τὴν κοιλάδα τοῦ Ἀξιοῦ συνεχίζονται μὲ τὰ δρη
τῆς Δυτικῆς Μακεδονίας, ἐνῶ τὰ ἀνατολικὰ μὲ τὰ δρη τῆς Ἀνατολικῆς
Μακεδονίας. Στὰ δρη αὐτὰ ὑπάρχουν πολλὰ καλοκαιρινά λιβάδια.

Στὰ Ἑλληνικὰ σύνορα εἶναι τὰ δρη **Βαφνοῦς**, **Καΐμακτσαλὰν** καὶ **Μπέλ-
λες**.

Ύδρογραφία. Ποταμοί. Οἱ Δούναβης εἰσέρχεται ἀπὸ τὴν Ούγγαρια,
διασχίζει ἔνα τμῆμα τῆς στὸ ἀνατολικὸ μέρος καὶ βγαίνει στὴ Ρουμανία ἀ-
πὸ τὶς ἀνατολικὲς **Σιδηρές Πύλες**. Μεγάλοι παραπόταμοι τοῦ Δούναβη εἶ-
ναι δ **Σάβος**, δ **Δράβος**, δ **Τίσσας** καὶ δ **Μοράβας** ἀπὸ τὰ νότια. Στὴ νότια
περιοχὴ ρέει: δ **Ἀξιός**, ποὺ πηγάζει ἀπὸ τὸ Σκάρδο καὶ χύνεται στὸ Θερ-
μοϊκό κόλπο.

Λίμνες. Οἱ μεγαλύτερες λίμνες σχηματίζονται στὸ νότιο τμῆμα. Αὐτὲς
εἶναι: ἡ **Σκόδρα** καὶ ἡ **Ἀχρίδα** ποὺ ἔνα μέρος τους ἀνήκει στὴν Ἀλβανία,
ἡ **Μεγάλη Πρέσπα** στὰ σύνορα Γιουγκοσλαβίας - Ἐλλάδας - Ἀλβανίας
καὶ ἡ **Δοϊράνη** στὰ σύνορά Ελλάδας - Γιουγκοσλαβίας.

Παράλια - Λιμάνια. Ἡ Γιουγκοσλαβία βρέχεται μόνο ἀπὸ τὸ Ἀδριατι-
κὸ πέλαγος. Κοντά στὶς ἀκτές του ἀπλώνονται πολυάριθμα νησιά. Τὰ
σπουδαιότερα λιμάνια εἶναι: **Φιούμε**, **Σπαλάτο**, **Ντουμπρόβνικ** καὶ **Κάττα-
ρο**.

Κλίμα. Τὸ κλίμα τῆς Γιουγκοσλαβίας εἶναι ἡπειρωτικό μὲ ψυχρὸ χει-
μώνα. Οἱ δροσειρές ποὺ εἶναι κατὰ μῆκος τῶν Δαλματικῶν ἀκτῶν ἐμποδί-
ζουν τοὺς θαλάσσιους δυτικούς ἀνέμους νά φτάσουν στὸ ἀσωτερικὸ τῆς
χώρας, ἐνῶ τὰ βορειοανατολικὰ μέρη εἶναι ἀνοιχτὰ στοὺς βόρειους ψυ-

χρούς άνέμους. Τό καλοκαίρι είναι ζεστό σ' δλη τή χώρα και ή θερμοκρασία έξαρταται άπο το ύψομετρο. Οι βροχές είναι άρκετές και πέφτουν κατά τή διάρκεια δλου τοῦ έτους. Έξαίρεση παρουσιάζουν οι άκτες πού έχουν μεσογειακό κλίμα.

Χλωρίδα. Τό κλίμα και τό έδαφος βοηθοῦν στήν άνάπτυξη τῶν δέντρων. Είναι ή χώρα μὲ τὰ μεγάλα δάση άπο δρῦς, πεῦκα και ἔλατα.

Οικονομική ζωή. Γεωργία. Κυριότερα γεωργικά προϊόντα είναι δ' άραβόσιτος, τό σιτάρι, οι πατάτες, τό κανάβι, τό λινάρι, τὰ ζαχαρότευτλα, δ' ήλιανθος, τό βαμβάκι, δ' λυκίσκος, τὰ δσπρια, τό κρασί και τὰ δαμάσκηνα. Ή Γιουγκοσλαβία είναι ή τρίτη χώρα τῆς Εύρωπης σὲ παραγωγή άραβόσιτου και ή πρώτη στὰ δαμάσκηνα.

Η κτηνοτροφία. Είναι πολὺ άναπτυγμένη. Έκτρέφονται γιδοπρόβατα, βόδια και ἄλογα.

Η άλιεία. Είναι άρκετά; άνεπτυγμένη στὰ δυτικά παράλια. Τὰ ψάρια καταναλίσκουν οι κάτοικοι τῆς περιοχῆς.

Δασικός πλούτος. Ό δασικός πλούτος τῆς χώρας είναι μεγάλος. Τὰ δάση της δίνουν διφθονη ξυλεία πού ένα μέρος της έξαγεται.

Όρυκτός πλούτος. Τό έδαφος είναι πλούσιο σὲ άνθρακα, μόλυβδο, βωξίτη, χαλκό, ψευδάργυρο, άντιμόνιο, μαγγάνιο, χρώμιο, όρδράργυρο κ.δ.

Βιομηχανία – Έμπόριο. Άπο τό 1947 έως σήμερα έγινε μεγάλη πρόοδος στήν άνάπτυξη τῆς βιομηχανίας. Ή παραγωγὴ ήλεκτρικῆς ένέργειας και δ' μεγάλος άρυκτός πλούτος, κυρίως γαιάνθρακες, άποτέλεσαν τὶς βάσεις γιὰ τήν άνάπτυξη τῆς βαριᾶς βιομηχανίας. Σήμερα τὰ 55% τοῦ πληθυσμοῦ τῆς χώρας ζοῦν άπο τή βιομηχανία. Ή άγροτικὴ οικονομία έπαψε νὰ είναι δ' βασικός παράγοντας τῆς έθνικῆς οίκονομίας τῆς χώρας. Υπάρχουν έργοστάσια πού έπεξεργάζονται τό έύλο, κατασκευάζουν μηχανές και παράγουν χημικά προϊόντα, ύφασματα και ἄλλα. Στόν τομέα τοῦ έμπορίου έξαγουν κτηνοτροφικά, γεωργικά προϊόντα και πρώτες θλες, εισάγουν πετρέλαιο και δρισμένα βιομηχανικά προϊόντα.

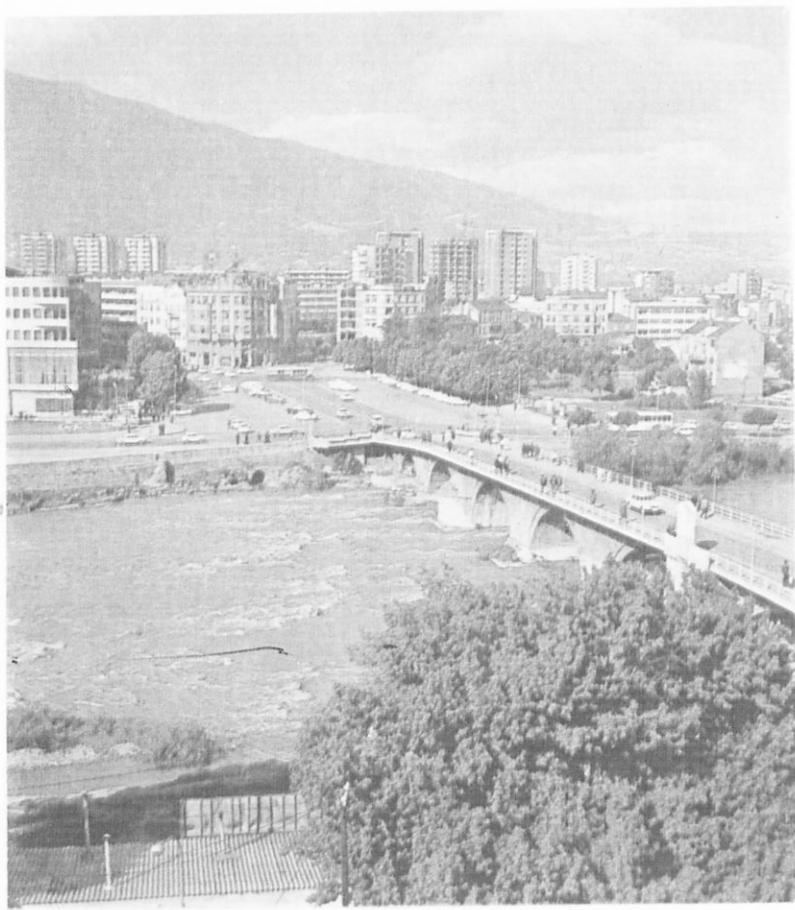
Συγκοινωνία. Σχετικά είναι άναπτυγμένη και κυρίως στό πεδινό βορειοανατολικό τμῆμα της. Ό Δούναβης και οι παραπόταμοί του Σάβος, Δράβος και Τίσσας είναι πλωτοί και έξυπηρετοῦν τή συγκοινωνία τῆς χώρας. Ό έμπορικός στόλος είναι άξιόλογος. Στό λιμάνι τῆς Θεσσαλονίκης διατηρεῖ άλευθερη ζώνη γιὰ τήν έξυπηρέτηση τοῦ έμπορίου της.



Εἰκ. 9. Αποψη Βελιγραδίου· τμῆμα τῆς καινούργιας πόλεως

Τουρισμός. Τὰ νησιά τῶν Δαλματικῶν ἀκτῶν, τὰ γραφικά φιόρδ, ἡ λίμνη τῆς Ἀχρίδας, οἱ φυσικές δύμορφιές καὶ τὸ κλίμα στὰ παράλια, δημιουργοῦνταν ἔνα ἀξιόλογο τουριστικό ρεῦμα πρὸς τὴν Γιουγκοσλαβία.

Πολιτική έξέταση. Στὴ Βαλκανικὴ χερσόνησο ἐγκαταστάθηκαν γιὰ πρώτη φορὰ κατὰ τὸν 7ο αἰώνα μ.Χ., ἀφοῦ ἦλθαν ἀπὸ τὴν Ρωσία. Τῶν 120 αἰώνων ἦταν κάτω ἀπὸ τὴν Βυζαντινὴ κυριαρχία. Τὸ 1459 ὑποτάχτηκαν



Εικ. 10. Σκόπια

στοὺς Τούρκους. Τὸ 1878 ἔγινε ἀνεξάρτητο κράτος Σερβίας μὲ τὴ βοήθεια τῆς Ρωσίας. Κατὰ τὸν βαλκανικὸν πολέμον 1912–1913 ἡ Σερβία κατέλαβε τὴ βόρεια Μακεδονία. Τὸ 1919 σχηματίστηκε ἡ σημερινὴ Γιουγκοσλαβία μὲ τὴ βοήθεια τῆς Γαλλίας. Ὁ πληθυσμός της εἶναι 41% Σέρβοι, 24% Κροάτες καὶ 9% Σλοβένιοι. Οἱ υπόλοιποι εἶναι Ἀλβανοί, Οὐγγροί, Μαυροβούνιοι καὶ λίγοι Ἐλληνες καὶ Ἐβραῖοι.

Οἱ Μαυροβούνιοι ποὺ κατοικοῦν στὰ βόρεια τῆς λίμνης Σκόδρας δὲν

είναι Σλάβοι. Άποτελούσαν άνεξάρτητο κράτος ώς τό 1918 μὲ πρωτευούσα τήν Κετίγην. Στις πόλεις **Μοναστήρι**, **Σκόπια** καὶ **Νίσσα** ζοῦσαν ώς τό 1918 πολλοί Ἐλληνες. Σήμερα ζοῦν πολὺ λιγοί. Οἱ πόλεις αὐτές ἦταν ἀλλοτε σπουδαῖα ἐλληνικά κέντρα.

Γλώσσα — Θρησκεία. Οἱ Γιουγκοσλάβοι μιλοῦν πολλές γλῶσσες: τή Σερβική, τήν Κροατική, τή Σλοβενική, τήν Ούγγρική, τή Γερμανική, τή γλώσσα τοῦ Μαυροβουνίου καὶ τήν Ἀλβανική. Ὡς πρὸς τή Θρησκεία εἶναι δρθόδοξοι χριστιανοί, ὑπάρχουν δμως καὶ ἀρκετοὶ καθολικοὶ καθὼς καὶ λιγοί διαμαρτυρόμενοι, ἔβραιοι καὶ μωαμεθανοί.

Διοίκηση — Πολίτευμα. Μετά τό B' Παγκόσμιο πόλεμο σχηματίστηκε ἡ «Ομοσπονδιακή Λαϊκή Δημοκρατία τῆς Γιουγκοσλαβίας» μὲ τίς ἔξης χῶρες: Παλαιὰ Σερβία, Κροατία, Σλοβενία, Βοσνία, Ἐρζεγοβίνη, Μαυροβούνιο καὶ τήλεγόμενη Σερβική Μακεδονία.

Πόλεις. Διοικητικό καὶ πνευματικό κέντρο τῆς χώρας εἶναι τό **Βελιγράδι**, ποὺ βρίσκεται στή συμβολή τοῦ Σάβου καὶ τοῦ Δούναβη. Εἶναι κέντρο σιδηροδρομικῶν, ποταμοπλοϊκῶν καὶ ἀεροπορικῶν συγκοινωνιῶν. Ἐχει σπουδαῖο ποτάμιο λιμάνι. Ἀλλες πόλεις εἶναι τό **Ζάγκρεμπ**, πρωτεύουσα τῆς Κροατίας, ἡ **Λουμπλιάνα**, πρωτεύουσα τῆς Σλοβενίας, τό **Σεράγεβο**, πρωτεύουσα τῆς Βοσνίας, τό **Τίτογκραντ**, πρωτεύουσα τοῦ Μαυροβουνίου, καὶ τά **Σκόπια** πρωτεύουσα τῆς νότιας Σερβίας. Μεγάλες πόλεις εἶναι καὶ ἡ **Νίσσα**, ποὺ εἶναι στά νότια τοῦ Βελιγραδίου καὶ ὑπῆρξε ἡ πατρίδα τοῦ M. Κωνσταντίνου, τό **Μοναστήρι**, ποὺ ἀλλοτε ἦταν καθαρὰ ἐλληνικὴ πόλη, καὶ ἡ **Σουμποτίστα** στά σύνορα τῆς Ούγγαρίας.

ΑΛΒΑΝΙΑ

Έκταση: 28.748 Km²

Πληθυσμός: 2.290.000

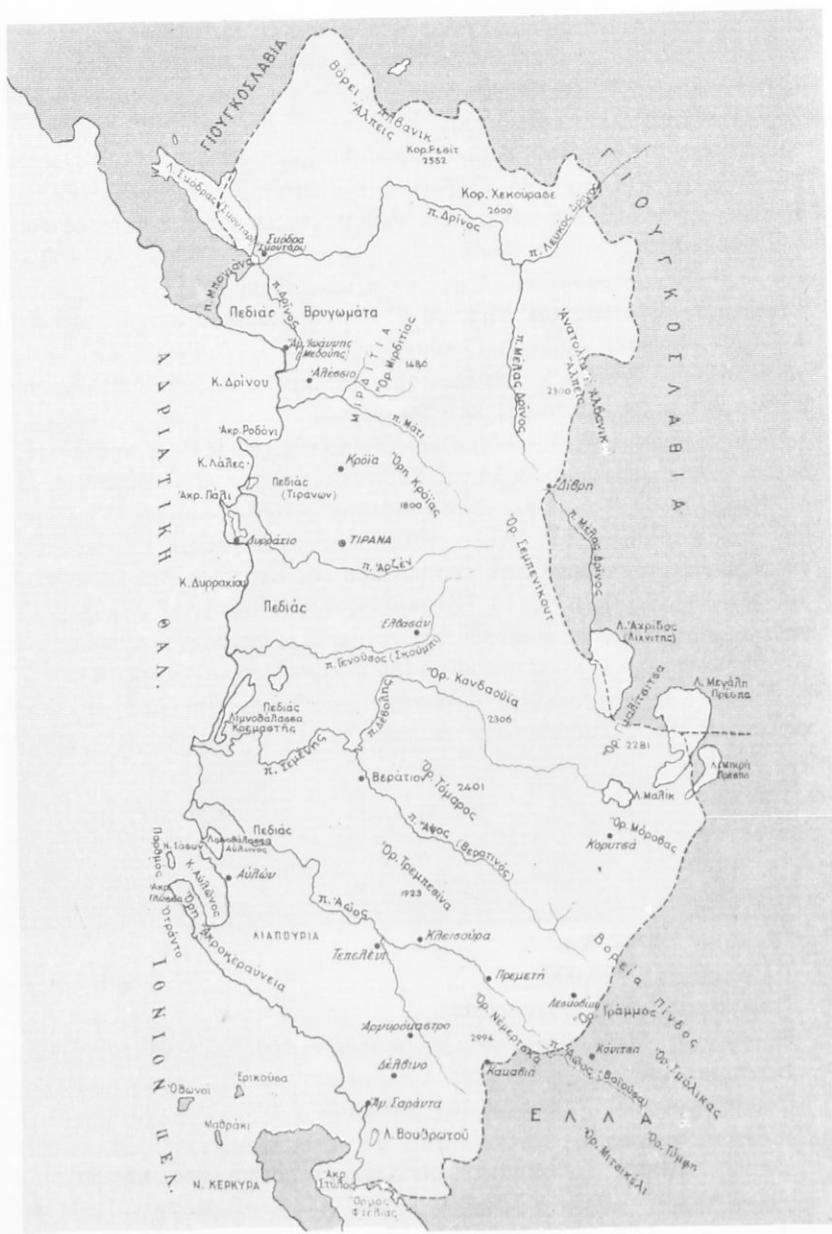
Πολίτευμα: Λαϊκή Δημοκρατία

Θρήσκευμα: Μωαμεθανοί 69%, οἱ υπόλοιποι δρθόδοξοι καὶ καθολικοί

Νόμισμα: Λέκ

Πρωτεύουσα: Τά Τίρανα μὲ 169.300 κατ.

Θέση - Σύνορα. Ἡ Ἀλβανία βρίσκεται στό δυτικό μέρος τῆς Βαλκανικῆς χερσονήσου. Δυτικά βρέχεται ἀπό τό Ἀδριατικό πέλαγος. Πρὸς τά



Χάρτης 9. Αλβανία

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

βόρεια και άνατολικά συνορεύει μὲ τή Γιουγκοσλαβία και πρὸς τὰ νοτιο-
νατολικά και νότια μὲ τήν 'Ελλάδα..

Μορφολογία τοῦ ἑδάφους. Τὸ ἔδαφος τῆς Ἀλβανίας εἶναι κατὰ 90% δ-
ρεινό. Διακρίνουμε α) τὴν παραλιακή πεδινή περιοχὴ και β) τὴν δρεινή
περιοχὴ. Στὴν παραλιακή περιοχὴ υπάρχουν φυσικά λιμάνια, δπως τῆς
Αὐλώνας, τοῦ Δυρραχίου και τῶν Ἀγίων Σαράντα. Ἡ σπουδαιότερη πε-
διάδα στὴν περιοχὴ αὐτῇ εἶναι ἡ πεδιάδα τῆς Μουζακιᾶς, ποὺ ἀπλώνεται
κατὰ μῆκος τῆς Ἀδριατικῆς παραλίας. Στὴν δρεινή περιοχὴ ἔχουμε τὶς
Ἀλβανικές Ἀλπεις, ποὺ συνεχίζουν τὶς Διναρικές Ἀλπεις και κατέχουν
τὸ βόρειο και βορειοανατολικό τμῆμα τῆς χώρας. Στὸ κέντρο ἀπλώνονται
τὰ Κανδαούια δρη. Νοτιότερα εἶναι δ Ὅμαρος, ή Τρεμπεσίνα (Τεπελένι)
και δ Μοράβας. Δυτικά βρίσκονται τὰ Ἀκροκεραύνια δρη και ἀνατολικά
ἡ ὘στροβίτσα. Τὰ δρη αὐτὰ εἶναι γνωστὰ ἀπὸ τὸν Ἑλληνοϊταλικό πόλεμο
τοῦ 1940-1941, διότι ἐκεῖ δ στρατός μας νίκησε τοὺς ίταλούς.

Οἱ σπουδαιότερες περιοχὲς τῆς δρεινῆς ζώνης εἶναι οἱ κοιλάδες τῶν πο-
ταμῶν και τὸ λεκανοπέδιο τῆς Κορυτσᾶς.

Υδρογραφία. Ποταμοί. Ὁ Δρίνος. Ἐχει δύο κλάδους, τὸ Λευκὸ Δρί-
νο. ποὺ πηγάζει ἀπὸ τὸ δρος Σκάρδος και τὸ Μέλανα Δρίνο ποὺ πηγάζει
ἀπὸ τὴ λίμνη Ἀχρίδα. Ὁ Γενούσος (Σκούμπης) ποταμός χωρίζει τὴ χώ-
ρα στὴ μέση. Ὁ Ἀῶς, ποὺ ἔνα μέρος του ἀνήκει στὴν Ἑλλάδα, πηγάζει
ἀπὸ τὴν Ἡπειρο. Τέλος δ Σεμίνι μὲ παραπόταμους τὸν Ἀψο και τὸ Δεβό-
λη. Οἱοι οἱ ποταμοὶ χύνονται στὸ Ἀδριατικὸ πέλαγος.

Λίμνες. Λίμνες εἶναι ή Σκόδρα και Ἀχρίδα στὰ ἀλβανογιουγκοσλαβι-
κὰ σύνορα, ή μεγάλῃ Πρέσπα, ποὺ ἀνήκει σὲ τρία κράτη (Ἀλβανία - Ἐλ-
λάδα - Γιουγκοσλαβία), και ή Μαλίκ.

Κλίμα. Ἡ παραλιακή περιοχὴ ἔχει κλίμα μεσογειακό. Οἱ βροχὲς εἶναι
ἀρκετές και πέφτουν κυρίως τὸ χειμώνα. Στὴν δρεινή περιοχὴ, στὶς κοιλά-
δες και στὸ λεκανοπέδιο τῆς Κορυτσᾶς, τὸ κλίμα εἶναι ἡπειρωτικό. Οἱ
βροχὲς εἶναι ἀπότομες και πέφτουν τὸ χειμώνα.

Οἰκονομικὴ ζωή. Ἡ Ἀλβανία εἶναι κυρίως χώρα γεωργικὴ και κτηνο-
τροφική.

Γεωργία. Στὶς πεδιάδες τοῦ Ἐλβασάν και τῆς Μουζακιᾶς καλλιεργεῖται
τὸ ρύζι, τὸ σιτάρι και οἱ πατάτες. Στὴν περιφέρεια τῆς Κορυτσᾶς τὸ κριθά-
ρι, δ ἀραβόσιτος, ή βρώμη κ.ἄ. Στὰ ψηλότερα μέρη καλλιεργοῦνται δπω-

ροφόρα δέντρα και στά χαμηλότερα δικαπνός και τό βαμβάκι. Στούς λόφους τών παραλιακών περιοχών ευδοκιμεῖ ή έλια και καλλιεργούνται και τά έσπεριδοειδή.

Κτηνοτροφία. Η κτηνοτροφία είναι πολὺ άναπτυγμένη, διότι και ή δρεινή περιοχή και ή πεδινή έχουν μεγάλα λιβάδια και συντηρούν μεγάλα ζωάκια και κοπάδια. Έκτρεφονται γιδοπρόβατα, χοίροι, βόδια, αλογα, πουλερικά, ίνδιανοι.

Άλιεια. Η άλιεια είναι καλά δργανωμένη άπό τήν έποχή τών Ιταλών.

Δασικός πλούτος. Τά 35% τούς έδαφους της σκεπάζονται άπό δάση μέδρυς, δρεινά πεύκα, έλατα κ.α. Τά δάση δμως μένουν άνεκμετάλλευτα, διότι δέν είναι άρκετά άναπτυγμένη ή συγκοινωνία.

Όρυκτός πλούτος. Ο δρυκτός πλούτος είναι άνεκμετάλλευτος στό σύνολό του. Υπάρχουν κοιτάσματα μέδρυκα, λιγνίτη, σίδηρο, χαλκό και πετρέλαιο.

Έμποριο. Η Αλβανία έξαγει πετρέλαιο, λιγνίτη, κρέατα, δέρματα, καπνό, λάδι και δσπρια. Εισάγει χημικά προϊόντα, φάρμακα και μηχανήματα.

Συγκοινωνία. Η συγκοινωνία δέν είναι άρκετά άναπτυγμένη.

Πολιτική έξέταση. Οι Αλβανοί κατάγονται άπό τούς άρχαιούς Ιλλυριούς πού μαζί μέτοις Έλληνες άποτελούν τούς άρχαιότερους λαούς τής Βαλκανικής. Ανήκουν στήν Ινδοευρωπαϊκή φυλή.

Αλβανικό άνεξάρτητο κράτος ίδρυθηκε μετά τούς πολέμους τούς 1912–1913 μέτοις Έλληνες τής Αύστριας και τής Ιταλίας. Στό κράτος αυτό δόθηκε ή Β. Ήπειρος, χώρα καθαρά έλληνική, μολονότι έλευθερώθηκε άπό τόν έλληνικό στρατό τό 1913.

Πόλεις. Οι σπουδαιότερες πόλεις στό βόρειο τμῆμα είναι τά **Τίρανα**, τό Δυρράχιο και ή **Σκόδρα**. Στό νότιο τμῆμα είναι τό **Άργυρόκαστρο**, δι Αύλωνας ή **Χειμάρα**, οι "Αγιοι Σαράντα, ή **Πρεμετή**, τό **Βεράτιο**. Οι πόλεις αυτές έχουν έλληνικό πληθυσμό.

Στά 1940–41 στα άλβανικά δρη γράφτηκε τό νεώτερο άθανατο έλληνικό έπος. "Ολο τό νότιο τμῆμα τής Αλβανίας είναι ή **Έλληνικότατη Β. Ήπειρος**, πού για τρίτη φορά έλευθερώθηκε άπό τούς Έλληνες τό 1940–41.

ΙΤΑΛΙΚΗ ΧΕΡΣΟΝΗΣΟΣ

Η ιταλική χερσόνησος βρίσκεται μεταξύ της βαλκανικής και ιβηρικής χερσονήσου. Έχει διεύθυνση νοτιοανατολική και χωρίζει τη Μεσόγειο θαλάσσα σε άνατολική και δυτική Μεσόγειο. Συνορεύει δυτικά με τη Γαλλία, βόρεια με την Ελβετία και Αυστρία και άνατολικά με τη Γιουγκοσλαβία. Βρέχεται στά άνατολικά άπό το Αδριατικό και Ίονιο πέλαγος και στά δυτικά άπό το Τυρρηνικό πέλαγος.

ΙΤΑΛΙΑ

Έκταση: 301.225 Km²

Πληθυσμός: 54.350.000 κατ.

Πολίτευμα: Δημοκρατία

Θρήσκευμα: Χριστιανοί Καθολικοί

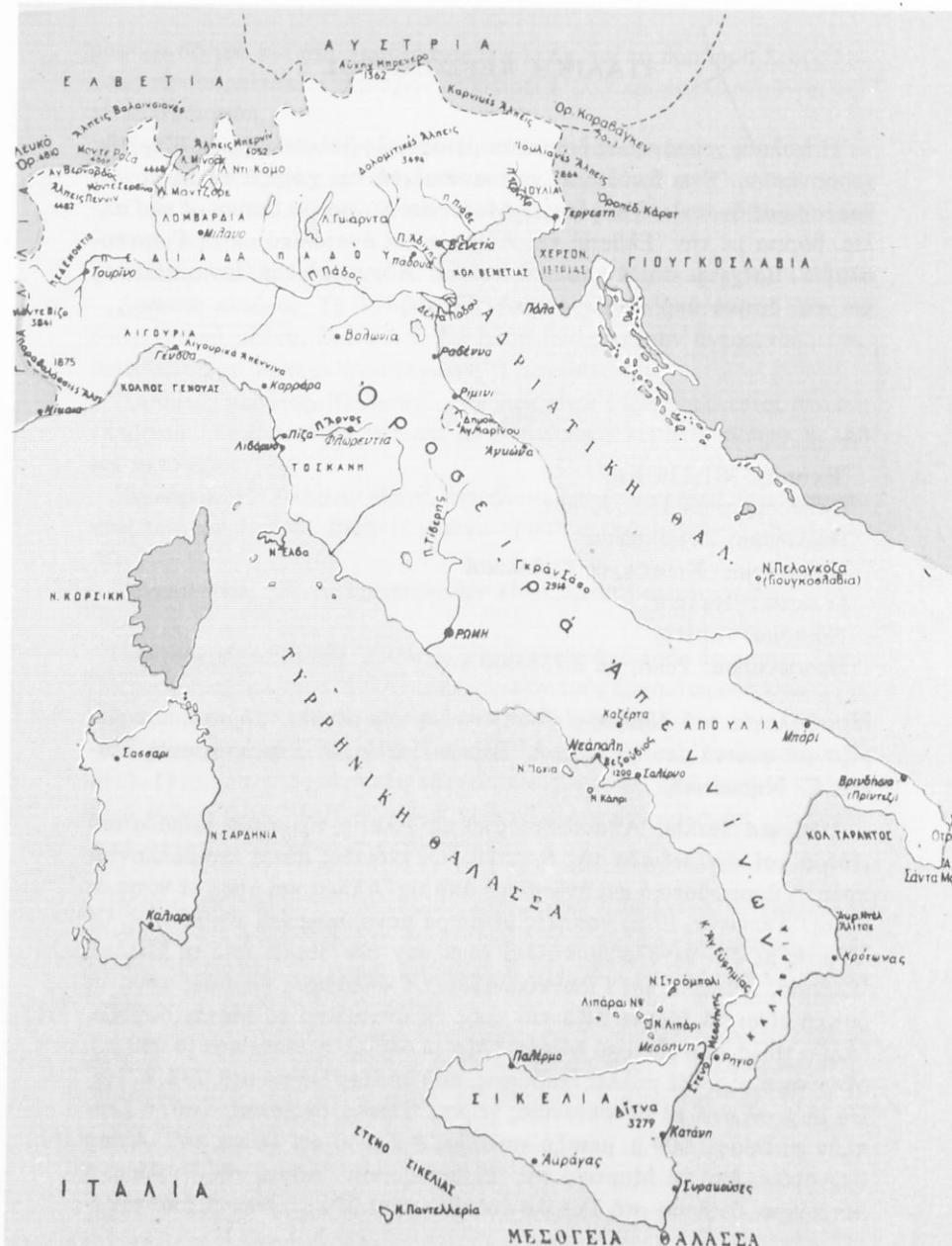
Γλώσσα: Ιταλική

Νόμισμα: Λιρέττα

Πρωτεύουσα: Ρώμη με 2.755.000 κατ.

Μορφολογία τοῦ ἔδαφους. Διακρίνουμε τρία μεγάλα τμήματα, ποὺ χωρίζονται φυσικά μεταξύ τους. Α' Βόρεια Ιταλία, Β' Χερσονησιακή Ιταλία, Γ' Νησιωτική.

1. Βόρεια Ιταλία. Αποτελεῖται άπό τις "Άλπεις, τὴ μεγάλη πεδιάδα τοῦ Πάδου και τὴν πεδιάδα τῆς Βενετίας. Οἱ πεδιάδες αὐτὲς περιβάλλονται πρὸς τὰ βορειοδυτικά και άνατολικά άπό τὶς "Άλπεις και πρὸς τὰ νότια άπό τὰ "Απέννινα. Εἶναι χαμηλές μὲ μικρὰ μόνο ύψωματα και λόφους. Οἱ "Άλπεις μὲ ἔνα μεγάλο ἡμικύκλιο χωρίζουν τὴν Ιταλία άπὸ τὴ Γαλλία, Ελβετία, Αυστρία και Γιουγκοσλαβία. Οἱ ψηλότερες κορυφές πρὸς τὰ δυτικά εἶναι τὸ **Μόντε Βίζο** και πρὸς τὰ άνατολικά τὸ **Μόντε Νεβόζο**. Άλλα ψηλὰ δρη εἶναι τὸ **Μόντε Ρόζα** (4.640μ.), ή **Μπερνίνα** (4.000 μ.), **Μπρένερο**, κ.ἄ. Μὲ πολλές διαβάσεις, ποὺ υπολογίζονται στὶς 232, ή Ιταλία συγκοινωνεῖ μὲ τὶς γειτονικὲς χῶρες. Τέτοιες διαβάσεις εἶναι: ή Σεμπλόν σὲ նψօς 2.009 μ. μεταξὺ κοιλάδας Ροδανοῦ και Τότσε, τοῦ Αγίου Βερνάρδου άπὸ τὸ Μαρτινὺ τῆς Ελβετίας στὴν Αόστα τῆς Ιταλίας, ή Μπρένερο-διάβαση στὸ Τυρόλο και σὲ նψօς 1.370 μ., γνωστὴ άπὸ τὴν έ-



ποχή τῶν Ρωμαίων. Ἐπότελεῖται ἀπὸ μιὰ μεγάλη δροσειρά, τὰ Ἀπέννινα, ποὺ ἀποτελεῖ τὴν σπονδυλικὴν στήλην τῆς Ἰταλίας καὶ τὴν διασχίζει ἀπὸ τὸ ἔνα ἄκρο ώς τὸ ἄλλο. Ἐχει μῆκος 1.400 Km καὶ πλάτος ἀπὸ 37 ἔως 135 Km. Ἡ ψηλότερη κορυφὴ εἶναι τὸ Γκράν Σάσσο ντ' Ἰτάλια ποὺ ἔχει ὅψος 2.921 μ. καὶ βρίσκεται στὸ κέντρο τῆς Ιταλικῆς χερσονήσου.

Τὰ Ἀπέννινα καταλήγουν στὶς Καλαβριανὲς Ἀλπεῖς, στὴν χερσόνησο τῆς Καλαβρίας. Ἡ ψηλότερη κορυφὴ εἶναι τὸ Σύλλα καὶ τὸ Ἀσπρομόντε, δπου τελειώνει ἡ χερσόνησος. Ἐπό τὶς δύο πλευρές τῶν Ἀπεννίνων σχηματίζονται πολλὲς πεδιάδες. Οἱ κυριότερες πεδιάδες πρὸς τὴν Ἀδριατικὴν εἶναι ἡ Ταβολιέρε, τῆς Ἀπουλίας καὶ τῆς Χερσονήσου Ὀτράντο, δπου καταλήγει πρὸς τὰ ἀνατολικὰ ἡ Ιταλικὴ χερσόνησος. Πρὸς τὸ Τυρρηνικὸν πέλαγος εἶναι ἡ πεδιάδα τῆς Τοσκάνης, Ρώμης καὶ Καμπανίας. Οἱ Καλαβριανὲς Ἀλπεῖς εἶναι ἡφαιστειογενὴ δρη μὲ ἐνεργὰ ἡφαιστεία ἀπὸ τὰ δυοῖνα τὸ μεγαλύτερο εἶναι ὁ Βεζούβιος. Αὐτὸ μὲ τὴν ἔκρηξή του τὸ 79 π.Χ. σκέπασε τὶς πόλεις Πομπηία, Σταβία καὶ Ἡράκλειο (περιοχὴ Νεαπόλεως).

3. Νησιά. Ἡ Ἰταλία ᔁρέα δύο μεγάλα νησιά, τὴν Σικελία καὶ Σαρδηνία, καθὼς καὶ πολλὰ ἄλλα μικρότερα στὰ δυτικά παράλια. Ἡ Σικελία χωρίζεται ἀπὸ τὴν Ἰταλία μὲ τὸν πορθμὸν τῆς Μεσοσῆνης, ποὺ ἡ μικρότερη ἀπόστασή του εἶναι 3 Km. Πάνω σ' αὐτὴ ὑψώνεται τὸ ἡφαιστείο τῆς Αἴτνας μὲ ὅψος 3.500 μ. Μὲ τὴν ἔκρηξή του, τὸ 1923, χάθηκαν 100.000 δινθρώποι. Ἄλλα νησιά εἶναι: Ἡ Ἐλβα, δπου ἔξοριστηκε δ. Μ. Ναπολέων, ἡ Στρόμπολι, τὸ Κάπρι στὸν κόλπο τῆς Νεαπόλεως, περίφημο γιὰ τὶς φυσικές καλλονές του. Τὰ γειτονικὰ νησιά Κορσικὴ καὶ Μάλτα δὲν ἀνήκουν στὴν Ἰταλία.

Διαμόρφωση ἀκτῶν. Ἡ Ἰταλία εἶναι χώρα παραθαλάσσια μὲ ἐκτεταμένες ἀκτές ποὺ φθάνουν τὰ 7.000 Km. Οἱ ἀκτές τῆς Ἰταλίας παρουσιάζουν μεγάλη ποικιλία στὸ σχῆμα καὶ στὸ ὅψος. Πρὸς τὰ ἀνατολικά, στὸ βάθος τοῦ Ἀδριατικοῦ πελάγους, εἶναι δὲ κόλπος τῆς Βενετίας μὲ τὰ λιμάνια τῆς Τεργέστης καὶ τῆς Βενετίας. Βρίσκονται ἀκόμη πρὸς τὴν πλευρὰ αὐτὴ τὰ λιμάνια Μπάρι καὶ Μπρίντεζ. Νοτιοανατολικὰ σχηματίζεται δὲ μεγάλος κόλπος τοῦ Τάραντα ἀπὸ τὴν χερσόνησο τῆς Ἀπουλίας καὶ τὴν χερσόνησο

τῆς Καλαβρίας. Στὸ Τυρρηνικὸ πέλαγος συναντοῦμε, καθὼς πλέοντες τὰ παράλια πρὸς τὸ Βορρά, τὰ λιμάνια **Σαλέρνο**, **Νεαπόλεως** καὶ **Λιβόρνο**. βορειότερα σχηματίζεται δὲ κόλπος τῆς Γένουας στὶς ἀκτὲς τῆς Λιγουρίας. Οἱ ἀκτὲς ἐδῶ παρουσιάζουν πολλὲς πτυχώσεις, ἀπότομους βράχους, ἀσφαλὴ λιμανάκια καὶ θαυμάσιες τοποθεσίες. Στὴν περιοχὴν αὐτὴν ἔχουμε διαρκὴ ἄνοιξη, ποὺ διφεύλεται στὸ διπλὸν τὰ δρη κατεβαίνουν ὡς τῇ θάλασσᾳ. Οἱ δύο πλευρές τοῦ κόλπου εἶναι γνωστὲς ὡς Ιταλικὴ Ριβιέρα. Τὸ λιμάνι τῆς Γένουας εἶναι ἀπὸ τὰ ἐμπορικότερα λιμάνια τῆς Μεσογείου.

Ύδρογραφία. Ποταμοί. Ὁ μεγαλύτερος ποταμὸς τῆς Ἰταλίας εἶναι δὲ **Πάδος**. Πηγάζει ἀπὸ τὸ δρος Βίζι, διευθύνεται ἀπὸ τὰ δυτικὰ πρὸς τὰ ἀνατολικὰ καὶ διασχίζει τὴν πεδιάδα τοῦ Πάδου. Χύνεται στὸ Αδριατικὸ πέλαγος, διποὺ σχηματίζει Δέλτα καὶ μεγαλώνει τὴν πεδιάδα.

Ἄλλοι ποταμοὶ τῆς περιοχῆς εἶναι δὲ **Ιζόντζο**, **Πιάβε** καὶ δὲ **Αδίγης** στὰ βόρεια τοῦ Πάδου. Ὁ Αδίγης εἶναι δὲ δεύτερος ποταμὸς τῆς Ἰταλίας καὶ κατεβαίνει ἀπὸ τὶς Ἀλπεις ἀκολουθώντας τὴν διάβασην «Μπρένερο». Χύνεται στὸν κόλπο τῆς Βενετίας. Ἀπὸ τὰ **Απέννινα** πηγάζουν πολλοὶ ποταμοὶ ποὺ χύνονται στὸ Αδριατικὸ τὸ Τυρρηνικὸ πέλαγος. Τὸ μῆκος τοὺς εἶναι μικρό. Στὴ μέση τῆς δυτικῆς παραλίας τῆς χερσονήσου χύνεται δὲ **Τίβερης**, ποὺ διασχίζει τὴν Ρώμη.

Λίμνες. Οἱ μεγαλύτερες καὶ περισσότερες λίμνες βρίσκονται στὴ βόρεια Ἰταλία καὶ στοὺς πρόποδες τῶν Ἀλπεων. Οἱ σπουδαιότερες εἶναι: **Ματζόρε**, **Ντί—Κόμο** καὶ **Γκάρντα** μὲ ἐξαιρετικές φυσικές καλλονές.

Κλίμα. Ἡ Ἰταλία ἔχει γενικὰ ἥπιο καὶ ὅμοιόμορφο μεσογειακὸ κλίμα, διότι περιβρέχεται ἀπὸ θερμές θάλασσες καὶ προστατεύεται ἀπὸ τὸ Βορρᾶ μὲ τὶς Ἀλπεις. Τὰ **Απέννινα** προκαλοῦν ἄφθονες βροχὲς καὶ ἐμποδίζουν τὴν ξηρασίαν κατὰ τὸ καλοκαίρι. Τὸ βόρειο καὶ μέσο τμῆμα δέχεται ἄφθονες βροχές. Χιόνι πέφτει στὴν κοιλάδα τοῦ Πάδου καὶ νοτιότερα. Τὸ νοτιότερο τμῆμα εἶναι θερμότερο καὶ πιὸ ἔηρὸν κατὰ τὸ καλοκαίρι. Ἡ πεδιάδα τοῦ Πάδου ἔχει ίδιαίτερο κλίμα μὲ σχετικὰ ψυχροὺς ἀνέμους τὸ χειμώνα καὶ ζεστὰ καλοκαίρια. Τὸ κλίμα αὐτὸν γίνεται πιὸ ψυχρὸν στὴν Ἀλπικὴ περιοχὴ.

Οἰκονομικὴ ζωὴ. Ἡ γεωργία εἶναι πολὺ ἀναπτυγμένη· γίνεται μὲ μηχανικὰ μέσα καὶ στηρίζεται σὲ ἐπιστημονικὲς μεθόδους. Συνέχεια βελτιώνεται μὲ νέες ἀποξηράνσεις, ἀρδεύσεις κ.τ.λ. Ἡ γεωργία ἀπασχολεῖ τὸ 25%

τοῦ πληθυσμοῦ. Καλλιεργοῦνται δημητριακά, πατάτες, ζαχαρότευτλα, ρύζι. Στή νότια Ιταλία και σὲ μέρη πού προστατεύονται ἀπὸ τίς κακοκαιρίες καλλιεργοῦνται ή έλια, τὸ ρύζι, τὸ βαμβάκι και στὰ ἐσπεριδοειδή (πρώτη στὸν κόσμο). Ἀκόμη νοτιότερα συναντοῦμε φυτὰ τῶν τροπικῶν χωρῶν, δπως φοίνικες και ζαχαροκάλαμα. Ἡ Ιταλία εἶναι ή δεύτερη χώρα σὲ παραγωγὴ κρασιοῦ μετά τῆ Γαλλία. Τελευταῖα μεγάλη ἀνάπτυξη παρουσίασε και ή ἀνθοκομία.

Κτηνοτροφία. Ἡ κτηνοτροφία εἶναι ἀναπτυγμένη. Ἐκτρέφονται βόδια, γιδοπρόβατα και χοῖροι. Τὰ γαλακτομικὰ προϊόντα εἶναι ἄφθονα (βούτυρο, γάλα, τυρί). Ἀναπτυγμένη ἐπίσης εἶναι ή πτηνοτροφία, ή μελισσοκομία και ή σηροτροφία.

Άλιεια. Ἡ ἀλιεία εἶναι πολὺ ἀναπτυγμένη και καλύπτει τὶς ἀνάγκες τῆς χώρας. Τὰ ψάρια εἶναι ἄφθονα και ἀπὸ δλα τὰ εἰδη τῆς Μεσογείου. Στὶς λίμνες και τοὺς ποταμοὺς ἐκτρέφονται πολλὰ εἰδη ψαριῶν. Γίνεται μεγάλη προσπάθεια, μὲ ἐπιστημονικὲς μεθόδους, γιὰ νὰ γίνει ή θάλασσα πιὸ πλούσια σὲ ψάρια.

Τὰ δάση. Τὰ δάση εἶναι πολλά, ἀλλὰ ή ξυλεία ποὺ δίνουν δὲν καλύπτει τὶς ἀνάγκες τῆς χώρας. Καταβάλλεται συστηματικὴ προσπάθεια γιὰ τὴν ἀναδάσωση. Στήν περιοχὴ τῶν Ἀλπεων κυριαρχοῦν τὰ ἔλατα και τὰ πεῦκα, στήν κοιλάδα τοῦ Πάδου ή μουριά και στὶς ἀκτές, δπου ὑπάρχουν δάση, ἐπικρατεῖ τὸ θαλάσσιο πεῦκο. Στὰ δάση τῶν Ἀλπεων ζοῦν πολλὰ ζῶα, δμοια μὲ τὰ ζῶα τῆς Κεντρικῆς Εὐρώπης, ἀλλὰ και ἄλλα εἰδη ζώων τῶν βορείων και νοτίων χωρῶν (ἐλάφια, μυγαλὴ κ.ἄ.).

Ορυκτὸς πλοῦτος. Ἡ Ιταλία δὲν εἶναι πλούσια σὲ δρυκτά. Κατέχει τὴν πρώτη θέση στὸν κόσμο σὲ κοιτάσματα και παραγωγὴ υδραργύρου και τῇ δεύτερῃ σὲ ἔξαγωγὴ θείου. Μεγάλη εἶναι ή παραγωγὴ γαιαερίου. Στή Σικελία ὑπάρχουν πετρελαιοπηγές (περιοχὲς Λαγεύζης, Ζέλα και Φουνταρόσσα), ποὺ συγκαταλέγονται στὶς πλουσιότερες τῆς Εὐρώπης. Ὑπάρχουν ἀκόμα μεταλλεύματα μολύβδου, ψευδαργύρου, βωξίτου, βολφραμίου κ.ἄ. Ἐπίσης στήν περιοχὴ Καρράρα βγαίνουν τὰ καλύτερα μάρμαρα τοῦ κόσμου.

Βιομηχανία. Μετὰ τὸ 1950 ή ιταλικὴ βιομηχανία σημείωσε ἀλματώδη πρόοδο, ώστε σήμερα νὰ συγκαταλέγεται στὶς πιὸ μεγάλες βιομηχανικὲς χώρες τοῦ κόσμου.

Οι σπουδαιότερες βιομηχανίες εἶναι: Ἡ αὐτοκινητοβιομηχανία, ή ναυπηγικὴ και ή βιομηχανία ἡλεκτρικῶν εἰδῶν. Ἐπίσης ἀναπτυγμένη εἶναι ή βιομηχανία χαρτιοῦ, χημικῶν λιπασμάτων, ζυμαρικῶν, μαλλίνων, βαμβα-

κερῶν καὶ μεταξωτῶν ύφασμάτων καθώς καὶ ἡ βιομηχανία κατασκευῆς ἐπίπλων.

'Επισής ἡ Ἰταλία παρουσίασε μεγάλη πρόοδο στὸν ἔξηλεκτρισμό.

Ἐμπόριο. Ἐξάγει αὐτοκίνητα, ύφαντουργικά εἶδη, μηχανές, χημικά προϊόντα, θεῖο, δύωρικά, κρασιά, λάδι κ.ἄ. Εἰσάγει καύσιμα, βαμβάκι, καφέ, μαλλιά καὶ ἔνδεια.

Τουρισμός. Ὁ ιταλικός τουρισμός εἶναι καλὰ δργανωμένος. Ἡ Ἰταλία κατέχει ἀξιοζήλευτη θέση στὸν κόσμο ἀπὸ τουριστικὴ ἄποψη. Αὐτὸ δφείλεται: 1) στὸ καλὸ κλίμα, 2) στὴν καλὴ συμπεριφορά τοῦ λαοῦ πρὸς τοὺς ἔνοντας, 3) στὰ καλὰ ἔνοδοχεῖα, 4) στὴν καλὴ δργάνωση καὶ ἔναγηση καὶ 5) στὶς ἀρχαιότητες τῆς χώρας.

Συγκοινωνία. Μετὰ τὸ Β' Παγκόσμιο πόλεμο ἔγινε μεγάλη ἀνακαίνιση καὶ ἐπέκταση στὸ συγκοινωνιακὸ δίκτυο, ὅστε νὰ ἀνταποκρίνεται στὸ πλῆθος τῶν αὐτοκινήτων ποὺ κατακλύζουν τὴν Ἰταλία, περισσότερο κατὰ τοὺς καλοκαιρινοὺς μῆνες. Τὸ σιδηροδρομικὸ δίκτυο εἶναι καλό. Ἡ συγκοινωνία ἔχει πρητεῖται ἐπίσης καὶ ἀπὸ τὸν ἐπιβατικὸ στόλο τῆς Ἰταλίας ποὺ ἀκτελεῖ ἀκτοπλοϊκὲς συγκοινωνίες, ἀλλὰ καὶ διεθνὴ δρομολόγια. Οἱ ἀεροπορικὲς συγκοινωνίες εἶναι πυκνὲς μὲ τὶς πόλεις τοῦ ἀστωτερικοῦ καὶ τοῦ ἔξωτερικοῦ.

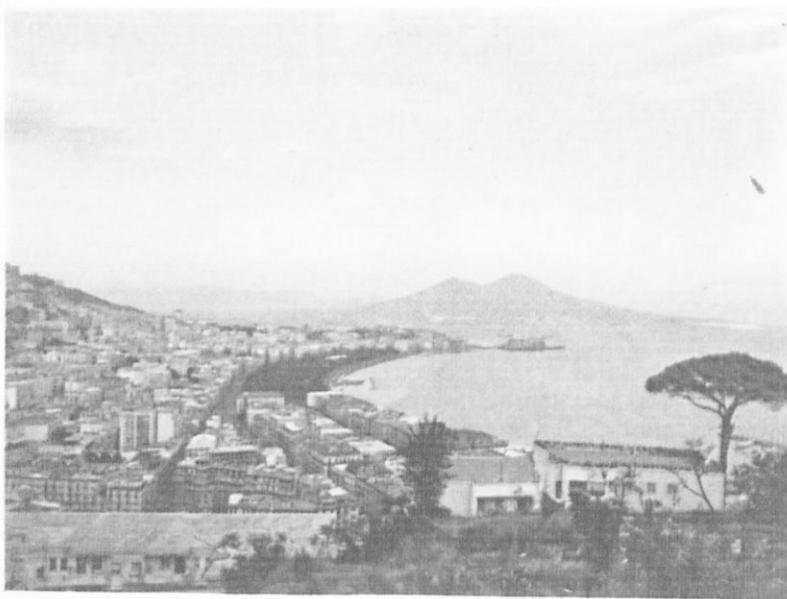
Πολιτικὴ ἔξεταση. Οἱ Ἰταλοὶ καταγονται ἀπὸ τοὺς ἀρχαίους Ρωμαίους, ἀλλὰ δέχτηκαν τὴν ἐπιμειξία τῶν διαφόρων λαῶν ποὺ εἰσέβαλαν κατὰ καιρούς στὴν Ἰταλία. Οἱ βόρειοι εἶναι ξανθοὶ καὶ περισσότερο σωματώδεις ἀπὸ τοὺς νότιους ποὺ εἶναι μελαχροινοὶ καὶ κοντοί. Τὸ βιοτικὸ ἐπίπεδο εἶναι ψηλότερο στὴ βόρεια Ἰταλία, ἀπὸ δ.τι εἶναι στὰ νότια, δου ἡ χώρα τώρα ἀναπτύσσεται. Οἱ τέχνες, τὸ θέατρο καὶ δ κινηματογράφος εἶναι ἀναπτυγμένα καὶ συντελοῦν στὴν ἀνύψωση τοῦ πνευματικοῦ ἐπιπέδου τοῦ λαοῦ.

Μεγάλες πόλεις. Τεργέστη. βρίσκεται στὰ παράλια τοῦ Ἀδριατικοῦ. **Βενετία.** εἶναι κτισμένη πάνω σὲ 172 νησάκια ποὺ συνδέονται μὲ 378 γέφυρες. Ἄλλοτε ἦταν ἡ πρωτεύουσα τῆς Ἐνετικῆς Δημοκρατίας. Εἶναι σπουδαῖο λιμάνι καὶ ἔχει ἐξαιρετικὴ τουριστικὴ κίνηση. **Βερόνα.** εἶναι κέντρο γεωργικῆς περιοχῆς μὲ ὥραια μεσαιωνικὰ μνημεῖα καὶ ναούς. **Μιλάνο.** εἶναι ἡ πρώτη βιομηχανικὴ πόλη τῆς χώρας, κόμβος διεθνῶν συγκοινωνιῶν καὶ μεγάλο καλλιτεχνικὸ κέντρο, μὲ πινακοθήκες, μεγαλοπρεπὴ καθεδρικὸ Ναὸ καὶ Λυρικὴ Σκηνὴ (Σκάλα-Μιλάνου). **Τουρίνο.** εἶναι βιομηχανικὸ κέντρο. **Γένουα.** εἶναι σπουδαῖο λιμάνι στὰ παράλια τῆς Λι-



Εἰκ. 11. Ρώμη: τὸ κάστρο τοῦ Ἀγίου Ἀγγέλου

γουριάς. **Πίζα**. ἔχει τὸν «κεκλιμένο πύργο». **Μπολόνια**. ἔχει βιομηχανία τροφίμων, Ἀνωτάτη Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν καὶ τὸ ἀρχαιότερο Πανεπιστήμιο τῆς Εὐρώπης. **Λιβόρνο**. εἶναι σπουδαῖο λιμάνι. **Φλωρεντία**. βρίσκεται στὸ κέντρο τῆς χώρας καὶ εἶναι ἡ πιὸ σπουδαία πόλη τῆς Ἰταλίας μετὰ τὴ Ρώμη. ἔχει Μουσεῖα καὶ Πινακοθῆκες μὲ πολλὰ ἔργα ζωγραφικῆς καὶ γλυπτικῆς τῶν πιὸ μεγάλων καλλιτεχνῶν. Ἀπὸ τὴν πόλη αὐτὴ ἔκεινησε ἡ Ἀναγέννηση. **Ρώμη**. εἶναι Ιστορικὴ ὥραιότατη πόλη μὲ καλλιτεχνικοὺς θησαυροὺς δλων τῶν ἐποχῶν. Εἶναι κτισμένη πάνω σὲ λόφους στὶς δχθες τοῦ Τίβερη. **Νεάπολη**. εἶναι γραφικὴ πόλη καὶ ἔχει ἔξαιρετικὲς



Εἰκ. 12. Κόλπος Νεαπόλεως. Στὸ βάθος ὁ Βεζούβιος

φυσικές καλλονές. **Τάρας**· βρίσκεται στὸν δμώνυμο κόλπο. **Βρινδήσιο**, **Μπάρι** καὶ **'Αγκώνα**· βρίσκονται στὰ παράλια τοῦ Ἀδριατικοῦ. **Κατάνη**, **Παλέρμο** καὶ **Συρακοῦσες**· εἶναι πόλεις τῆς Σικελίας. **Κάλιαρι**· εἶναι πόλη τῆς Σαρδηνίας. Ἡ Ἰταλία ἔχει πολλὰ Πανεπιστήμια καὶ Πολυτεχνεῖα σὲ πολλὲς μεγάλες πόλεις.

ΑΓΙΟΣ ΜΑΡΙΝΟΣ

Έκταση: 61 Km²

Πληθυσμός: 20.000 κατ.

Πολίτευμα: Δημοκρατία

Θρησκεία: Καθολικοί

Πρωτεύουσα: "Άγιος Μαρίνος μὲ 3.817 κατ.

Βρίσκεται στὶς πλευρὲς μιᾶς διακλαδώσεως τῶν ἀνατολικῶν Ἀπεννίνων σὲ ἀπόσταση 15 Km ἀπὸ τὸ Ἀδριατικὸ πέλαγος καὶ 85 Km ἀπὸ τὴν Φλωρεντία.

BATIKANO

Έκταση: 453 Km²

Σὲ ίδιαίτερο λόφο πάνω στὴ βόρεια δχθ τοῦ Τίβερη καὶ κοντὰ στὴ Ρώμη είναι κτισμένο τὸ Βατικανό, δπου βρίσκεται ἡ ἔδρα τοῦ Ἀρχηγοῦ (Πάπα) τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας. Τὸ Βατικανό είναι ίδιαίτερο ἐκκλησιαστικὸ κράτος καὶ ἔχει 1.000 κατοίκους.

ΠΕΡΙΛΗΨΗ. . Ἡ ιταλικὴ χερσόνησος ἀποτελεῖ ἔνα μόνο κράτος, τὸ ιταλικό. Διακρίνεται σὲ τρία γεωφυσικά τμήματα: α) τὴ Βόρεια Ἰταλία, β) τὴ Χερσονησιακὴ Ἰταλία καὶ γ) τὴ νησιωτικὴ Ἰταλία. Οἱ Ἀλπεις πρὸς τὰ βόρεια χωρίζουν τὴν Ἰταλία ἀπὸ τὴν ὑπόλοιπη Εὐρώπη. Τὰ Ἀπέννινα ἀπλώνονται κατὰ μῆκος τῆς ιταλικῆς χερσονήσου.

Ο Βεζούβιος καὶ ἡ Άλτα είναι ἐνεργά ηφαίστεια. Οἱ ἀκτὲς τῆς Ἰταλίας παρουσιάζουν ποικιλία ὡς πρὸς τὸ σχῆμα καὶ τὸ ñψος. Ο μεγαλύτερος ποταμὸς είναι ὁ Πάδος ποὺ διασχίζει τὴ διάλυνμη πεδιάδα. Τὸ κλίμα είναι μεσογειακὸ ἐκτὸς ἀπὸ τὴν περιοχὴν τοῦ Πάδου καὶ τῶν Ἀλπεων. Ἡ Ἰταλία είναι βιομηχανικὴ χώρα. ἔχει μεγάλη τουριστικὴ κίνηση. Πρωτεύοντα είναι ἡ Ρώμη, ὡραία πόλη, καλλιτεχνικὸ καὶ πνευματικὸ κέντρο τῆς Ἰταλίας. Μιλάνο, κόμβος διεθνῶν συγκοινωνιῶν, είναι ἡ πιο βιομηχανικὴ πόλη τῆς Ἰταλίας. Φλωρεντία, πόλη μὲ καλλιτεχνικοὺς θησαυροὺς κ.τ.λ.



ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΤΗΣ ΜΑΛΤΑΣ

Έκταση: 316 Km²

Πληθυσμός: 360.000 κατ.

Πολίτευμα: Δημοκρατία

Πρωτεύοντα: Ἡ Βαλέτα μὲ 18.000 κατ.

Ἀποτελεῖται ἀπὸ τρία νησιά, Μάλτα, Γκότσο καὶ Κομίνο. Αὐτὰ βρίσκονται στὸ κέντρο τῆς Μεσογείου, νότια ἀπὸ τὴ Σικελία.

Ἡ Μάλτα ἦταν ἄλλοτε σπουδαία ναυτικὴ βάση τῶν Ἀγγλῶν ποὺ τὴν κατεῖχαν ἀπὸ τὸ 1814.

Τώρα είναι ἀνεξάρτητο κράτος καὶ ἡ Ἀγγλία διατηρεῖ μὲ ἐνοίκιο ναυτικὲς βάσεις. Ἡ Μάλτα σήμερα ἔχει μεγάλη σημασία ὡς λιμάνι ἀνεφοδιασμοῦ τῶν πλοίων.

ΙΣΠΑΝΙΚΗ ΧΕΡΣΟΝΗΣΟΣ

Η Ισπανική ή Ιβηρική ή πυρηναϊκή χερσόνησος κατέχει τό νοτιοδυτικό άκρο της Εύρωπης. Χωρίζεται άπό την δλλη Εύρωπη μετά την δροσειρά τῶν Πυρηναίων ἀπό δου πῆρε καὶ τὸ δνομα. Τὸ δνομα Ιβηρικὴ τὸ πῆρε ἀπό τοὺς Ἰβηρες, τοὺς παλαιότερους κατοίκους της, ποὺ ἀπόγονοι τους θεωροῦνται οἱ σημερινοὶ Βάσκοι τῆς Ἰσπανίας.

Πρὸς τὰ βόρεια δρίζεται ἀπό τὴ Γαλλία καὶ τὸν Ἀτλαντικὸ ώκεανό, πρὸς τὰ ἀνατολικά καὶ νοτιοανατολικά ἀπό τὴ Μεσόγειο θάλασσα, πρὸς τὰ νοτιοδυτικά καὶ δυτικά ἀπό τὸν Ἀτλαντικὸ ώκεανό. Πρὸς τὰ νότια χωρίζεται ἀπό τὴν Ἀφρικὴ μὲ τὸν πορθμὸ τοῦ Γιβραλτάρ ποὺ ἔχει πλάτος 12,5 Km στὸ στενότερό του μέρος.

Μορφολογία τοῦ ἐδάφους. Αποτελεῖται σχεδὸν ἀπό ἕνα μεγάλο δροπέδιο ποὺ τὸ περιβάλλουν ἡ δροσειρά τῶν Κανταβρικῶν δρέων, ἡ δροσειρά τῶν Πυρηναίων καὶ πρὸς τὰ νότια οἱ δροσειρές τῆς Κορδυλλιέρας, Σιέρα Μορένα καὶ Σιέρα Νεφάδα. Τὸ δροπέδιο αὐτὸ χωρίζεται σὲ δυὸ ἀπὸ τὸ δρενὸ συγκρότημα τῆς Γκρέντα καὶ Γκουανταμάρα: στὸ βόρειο δου τὰ δροπέδια τῆς Παλιᾶς Καστιλῆς, καὶ τὸ νότιο, δου τὰ δροπέδια τῆς νέας Καστιλῆς.

Οἱ πεδινὲς περιοχὲς ἀποτελοῦνται: α) ἀπὸ στενὲς γενικὰ πεδιάδες ποὺ σχηματίσηκαν ἀπὸ τὶς προσχώσεις τῶν ποταμῶν καὶ β) ἀπὸ ἐσωτερικὰ λεκανοπέδια ποὺ βρίσκονται ἀνάμεσα στὰ δροπέδια καὶ τὰ δρη, δπως εἶναι τοῦ Ἐβρου, τοῦ Γκουανταλκιβίρ κ.ἄ.

Ἀκτές. Οἱ ἀκτὲς εἶναι γενικά βραχώδεις μὲ πολλὲς παραλλαγές. Πρὸς τὸ Βορρὰ σχηματίζεται ὁ Γασκωνικὸς ή Βισκαϊκὸς κόλπος. Σπουδαιότερα λιμάνια εἶναι: τοῦ Μπιλμπάο καὶ τοῦ Σαντάντερ. Στὶς νοτιοδυτικές ἀκτὲς σχηματίζεται ὁ κόλπος τοῦ Κάδιξ. Οἱ νότιες ἀκτὲς εἶναι, στὴ μεγαλύτερή τους ἔκταση, ἀπόκρημνες. Στὰ ἀνατολικὰ τοῦ Γιβραλτάρ σχηματίζεται ὁ δρυμὸς τῆς Μαλάγας. Στὸν κόλπο τῆς Βαλέντσιας πρὸς τὰ ἀνατολικὰ σχηματίζονται τρία λιμάνια, τῆς Βαλέντσιας, τῆς Καρθαγένης καὶ τῆς Βαρκελώνης. Τὸ ἀκρωτήριο Πάλλοτ βρίσκεται βορειοανατολικά τῆς Καρθαγένης. Ἀπὸ τὸ ἀκρωτήριο αὐτὸ ἔκεινησε δ ἔκεινησε δ Χριστόφορος Κολόμβος στὶς 3 Αὐγούστου 1492 καὶ ἀνακάλυψε τὴν Ἀμερική.

Υδρογραφία. Τὰ περισσότερα τρεχούμενα νερά τῆς χερσονήσου διευθύνονται στὸν Ἀτλαντικὸ ώκεανό, διότι τὸ ἐδαφος παρουσιάζει κάποια



Χάρτης 11. Ιβηρική χερσόνησος

κλίση άπό τα άνατολικά πρὸς τὰ δυτικά. Στὸν Ἀτλαντικὸν ώκεανὸν χύνονται οἱ ποταμοὶ Γκουανταλκιβίρ, Γκουαναντιάνα, Τάγος καὶ Ντούρος. Ὁ Γκουανταλκιβίρ εἶναι πλωτὸς ώς τὴ Σεβιύλη. Ὁ Ἐβρος χύνεται στὴ Μεσόγειο.

Λίμνες. Εἶναι περισσότερο λιμνοθάλασσες. Σπουδαιότερες εἶναι ἡ Χάντα, ἡ Μενόρ καὶ ἡ Ἀλκουφέγα πρὸς τὰ νότια τῆς Βαλέντσιας.

Κλίμα — Βλάστηση. Τὰ δροπέδια ἔχουν κλίμα ἡπειρωτικό, διότι δὲν φτάνουν σ' αὐτὰ οἱ θαλάσσιοι ἀνεμοί. Ὁ χειμώνας εἶναι πολὺ ψυχρὸς μὲν χιονοπτώσεις, ἀνέμους καὶ πάγους. Τὸ καλοκαίρι εἶναι πολὺ ζεστό. Ἡ υψηλὴ θερμοκρασία καὶ τὸ μικρὸν δψος τῆς βροχῆς 30–40cm χαρακτηρίζουν τὰ δροπέδια ώς μεσογειακά. Τὰ δροπέδια ἀποτελοῦν στεπώδεις ἐκτάσεις. Αὗτές εἶναι τόσο πετρώδεις, πού θυμίζουν Ἀφρικανικὴ ἔρημο. Μόνο στὶς πλαγιές τῶν Σιέρα ἡ βλάστηση ἀποτελεῖται ἀπὸ «Μακκίας» καὶ δάση μὲν καχεκτικές ἐλιές.

Στὸ βορειοδυτικὸν τμῆμα τὸ κλίμα εἶναι ὠκεάνειο. Οἱ ἐλαιῶνες παραχωροῦν τὴ θέση τους στὰ λιβάδια καὶ στὰ δάση μὲν φηγούς καὶ δρῦς.

Οἱ παραλιακὲς περιοχὲς τῆς Πορτογαλίας στὰ δυτικὰ ἔχουν κλίμα ποὺ

πλησιάζει τό ώκεάνειο μὲ πολλές βροχές (1μ.). Τις πλαγιές τῶν βουνῶν τῆς περιοχῆς αὐτῆς τίς. σκεπάζουν δάση ἀπὸ φελλόδρυς.

Οἱ νοτιοανατολικὲς περιοχές, στὰ παράλια τῆς Μεσογείου, ἔχουν κλίμα μεσογειακὸ μὲ ζεστὸ καλοκαΐρι, ποὺ ἔχει διάφανο οὐρανό. Εἶναι ἡ περιοχὴ τῆς Ἐλιᾶς, τοῦ ἀμπελιοῦ, τῶν ἐσπεριδοειδῶν κ.τ.λ. Πρὸς τὰ νότια τὸ κλίμα γίνεται τόσο ξηρό, δσο περίπου καὶ στὴν Ἐρημο Σαχάρα.

Πανίδα. Ἡ πανίδα τῆς Ἰβηρικῆς χερσονήσου εἶναι ἔνα μεῖγμα ἀπὸ τὴ βορειοαφρικανικὴ καὶ τὴ μεσογειακή. Παρουσιάζει τύπους ποὺ σπανίζουν ἢ ποὺ δὲν τοὺς βρίσκουμε στὶς ἄλλες χώρες τῆς Εὐρώπης, δπως εἶναι δ λαγός δ ἑρπυστής, ἡ μυγαλὴ τῶν Πυρηναίων, δ πίθηκας, δ ἄκερκος κ.ἄ. Βρίσκουμε ἐπίστης ἴδιαίτερα εἰδῆ ἑρπετῶν, μεγάλη ποικιλίᾳ ἀπὸ ἔντομα, δ στρακα καὶ ψάρια. Ἀπὸ τὰ ἄλλα ζῶα βρίσκουμε τὸ μακρόμαλλο πρόβατο «μερινός», ἐκλεκτές ποικιλίες βουβαλιῶν κ.ἄ.

Πολιτικὴ διαίρεση τῆς Ισπανικῆς χερσονήσου. Ἡ Ισπανικὴ χερσόνησος διαιρεῖται σὲ δύο κράτη: τὴν Ισπανία καὶ τὴν Πορτογαλία.

ΙΣΠΑΝΙΑ

Ἐκταση: 504.750 Km²

Πληθυσμός: 34.490.000 κατ.

Πολίτευμα: Βασιλεία

Πρωτεύουσα: Μαδρίτη μὲ 3.146.000 κατ.

Θρήσκευμα: Χριστιανοὶ Καθολικοί

Γλώσσα: Ισπανικὴ

Νόμισμα: Πεσέτα

Οἰκονομικὴ ἔξέταση. Γεωργία – Κτηνοτροφία. Ἡ Ισπανία εἶναι ἡ περισσότερο γεωργικὴ χώρα τῆς Εὐρώπης. Κατὰ τοὺς ρωμαϊκοὺς χρόνους οἱ Ρωμαῖοι θεωροῦσαν τὴν Ισπανία ώς σιτοβολώντα τῆς αὐτοκρατορίας τους. Σήμερα ἡ γεωργικὴ παραγωγὴ εἶναι ἀνεπαρκής γιὰ τὶς ἀνάγκες τοῦ πληθυσμοῦ τῆς. Τὸ 30% τοῦ ἔδαφους τῆς εἶναι καλλιεργήσιμο. Οἱ καλλιέργειες εύνοοῦνται ἀπὸ τὸ κλίμα, ἀλλὰ δὲν εύνοοῦνται ἀπὸ τὴ μορφολογία τοῦ ἔδαφους, διότι δὲν ὑπάρχουν μεγάλες πεδιάδες.

Τὰ κυριότερα προϊόντα εἶναι: τὸ σιτάρι, τὸ κριθάρι, οἱ πατάτες καὶ τὸ βαμβάκι. Ενδοκυμοῦν τὰ ἀμπέλια, τὰ ἐσπεριδοειδῆ, τὰ διωροφόρα δέντρα καὶ ἡ Ἐλιά. Εἶναι ἡ πρώτη έλαιοπαραγωγὸς χώρα τοῦ κόσμου.

Η κτηνοτροφία είναι άρκετά άναπτυγμένη και εύνοείται άπό τη διαμόρφωση του έδαφους, πού έχει άφθονες τροφές. Έκτρεφονται: άλογα, άγελάδες, βουβάλια, χοῖροι και τα περίφημα πρόβατα «μερινός», πού τό μαλλί τους χρησιμοποείται, για νά κατασκευάζουν πολύτιμα μάλλινα υφάσματα. Τα κτηνοτροφικά προϊόντα είναι άφθονα, άρκετά για την έσωτερική κατανάλωση. Εξάγουν μάλιστα διατηρημένα κρέατα, γάλα, τυρί, δέρματα κ.α.

Άλιεια. Η Ισπανία έχει έκτεταμένα παραλια και στη Μεσόγειο και στὸν Ατλαντικό. Έτσι έχει άναπτυγμένη τήν άλιεια της και διαθέτει σεβαστό στόλο άπό άλιευτικά σκάφη. Τα κυριότερα είδη πού άλιεύονται στη Μεσόγειο θάλασσα είναι τα λαβράκια, οι συναγρίδες, οι γλώσσες, διάφορα δστρακα, μαλάκια κ.α. Στὸν Ατλαντικό άλιεύονται ή σαρδέλα, ή ρέγγα και δ τόνος. Μεγάλες ποσότητες άπό ψάρια, κυρίως σολωμοῦ, άλιεύονται στοὺς μεγάλους ποταμοὺς τῆς Ισπανίας.

Όρυκτός πλοῦτος. Η Ισπανία είναι άπό τις πλουσιότερες χώρες τῆς Ευρώπης σε δρυκτά. Τό έδαφός της περιέχει δλα τα γνωστά και χρήσιμα στις καθημερινές άνάγκες μέταλλα. Σ' δλες σχεδόν τις έπαρχιες τῆς Ισπανίας ύπάρχουν μεταλλεῖα σιδήρου, τα πλουσιότερα δμως βρίσκονται στή Βισκαΐα. Έπισης βγάζουν χαλκό, μόλυβδο, ψευδάργυρο, καστίτερο και όργυρο. Μεταλλεῖα ύδραργυρου ύπάρχουν κοντά στό Αλμαντέν, ένω στήν Αστουρία και στήν Αραγωνία βρίσκονται πλούσια γαιανθρακωρυχεῖα. Βγάζουν έπισης άρκετές ποσότητες άπό πολύτιμους λίθους. Μετά τή γεωργία ή σπουδαιότερη πηγή έθνικου είσοδήματος είναι δρυκτός πλούτος.

Βιομηχανία – Εμπόριο. Η βιομηχανία δὲν είναι άναπτυγμένη, μολονότι ύπάρχει άφθονος δρυκτός πλοῦτος. Οι κυριότερες βιομηχανίες είναι: ή ξέρυνη δρυκτῶν, ή παραγωγή χημικῶν προϊόντων, ή χαρτοποιία, ή κλωστούφαντουργία, ή ναλουργία, ή παραγωγή ειδῶν διατροφῆς (κρασί, λάδι, άλιπαστα), αύτοκινήτων κ.τ.λ.

Έξαγει: άκατέργαστα μεταλλεύματα, έλιές, κρασί, κτηνοτροφικά προϊόντα, άλιπαστα, φελλό, έσπεριδοειδή και αύτοκίνητα.

Εισάγει: καφέ, ζάχαρη, καπνό, σιτάρι, μηχανές κ.α.

Συγκοινωνία. Οι συγκοινωνίες δὲν είναι άρκετά άναπτυγμένες. Αύτό δφείλεται κυρίως στις άνθρωποις του έδαφους. Περισσότερο άναπτυγμένη είναι ή συγκοινωνία μὲ τό έξωτερικό πού γίνεται μὲ τὰ πολλὰ και καλά λιμάνια, δπως είναι τῆς Μαλάγας, Αλικάντης, Κάδις, Φερόλ, Μπιλμπάο,

111

55



Εἰκ. 13. Σεβιλλη· τὸ Ἀλκαζάρ καὶ ἡ Μητρόπολη

Σαντάντερ κ.τ.λ. Ἡ ἀεροπορική συγκοινωνία ἀρχισε νὰ ἀναπτύσσεται μεταξὺ τῶν διαφόρων πόλεων τῆς Ἰσπανίας καὶ τοῦ ἔξωτερικοῦ.

Πολιτικὴ ἔξέταση. Παλαιότεροι κάτοικοι τῆς Ἰσπανίας ἦταν οἱ Ἰβηρες καὶ οἱ Κέλτες. Ἡ Ἰσπανία κατακτήθηκε διαδοχικά ἀπὸ διάφορους λαούς (Καρχηδόνιοι 300 π.Χ., Ρωμαῖοι 200 π.Χ., Γότθοι 500 μ.Χ., Ἀραβεῖς 700 μ.Χ.). Ἀπὸ τὴν ἐπιμεξίᾳ δλων αὐτῶν τῶν λαῶν μὲ τοὺς ἐντόπιους προέρχονται οἱ σημερινοὶ Ἰσπανοί ποὺ διακρίνονται σὲ Καστιλλιάνους (73%), Καταλανούς (24%) καὶ Βάσκους (3%). Οἱ Βάσκοι θεωροῦνται ώς οἱ ἀπόγονοι τῶν Κελτῶν. Ἀνεξάρτητο κράτος ἡ Ἰσπανία ἔγινε τὸ 1469. Ἡ Ἰσπανία ὑπῆρξε Ισχυρὴ ναυτικὴ δύναμη καὶ βοήθησε στὶς μεγάλες γεωγραφικὲς ἀνακαλύψεις. Δημιούργησε μεγάλο ἀποικιακὸ κράτος στὴ νότια Ἀμερικὴ καὶ Κούβα, δπου σήμερα μιλοῦν τὴν Ἰσπανικὴ γλώσσα, ἐκτὸς ἀ-

πό τούς κατοίκους τῆς Βραζιλίας ποὺ μιλοῦν τὴν πορτογαλική. Ἡ Ἰσπανία ἔπαιψε νὰ εἶναι ἰσχυρὴ ναυτικὴ δύναμη μετά τὴν καταστροφὴ τοῦ στόλου της ἀπὸ τοὺς Ἀγγλους τὸ 1588. Ἐπίσης ἔχασε καὶ τὶς ἀποικίες της.

Πόλεις. Πρωτεύουσα εἶναι ἡ **Μαδρίτη**, κτισμένη στὸ κέντρο τῆς χώρας καὶ σὲ ὅψης 650 μ. Εἶναι τὸ πνευματικὸ κέντρο τῆς χώρας μὲ Πανεπιστήμιο, Μουσεῖα καὶ παλιούς ναούς. Εἶναι βιομηχανικὴ πόλη καὶ κόμβος συγκοινωνιῶν. Ἀλλες μεγάλες πόλεις εἶναι: στὴ βόρεια Ἰσπανία ὁ **Ἄγ. Σεβαστιανός**, τὸ **Μπλαμπάο**, **Σαντάντερ**, **Όρβιέδο**, **Σαραγόσα** στὰ βορειοανατολικά τῆς Μαδρίτης, **Τολέδο**, στὰ νότια τῆς Μαδρίτης, δπου ἐξησε δ Ἑλληνας ζωγράφος Δομήνικος Θεοτοκόπουλος (Γκρέκο), ἔνας ἀπὸ τοὺς μεγαλύτερους ζωγράφους τοῦ κόσμου.

Στὴ Μεσογειακὴ παραλιακὴ ζώνη βρίσκονται οἱ πόλεις: **Βαρκελώνη**. εἶναι τὸ πρῶτο λιμάνι καὶ ἡ πρώτη βιομηχανικὴ πόλη τῆς χώρας. **Βαλέντσια**. βρίσκεται μέσα στὴν πιὸ εδφορη περιοχὴ τῆς χώρας καὶ εἶναι τὸ δεύτερο λιμάνι μὲ βιομηχανικὴ ἀνάπτυξη. Ἀλλες πόλεις τῆς ζώνης αὐτῆς εἶναι: **Ἀλικάντη**, **Καρθαγένη** καὶ **Μουρκία**. Στὸ νότιο τμῆμα βρίσκονται ἡ **Κόρδοβα**, ἡ **Σεβίλλη** μὲ περίφημο μητροπολιτικὸ ναὸ καὶ ἀραβικὸ ἀνάκτορο, ἡ **Γρανάδα**, γνωστὴ ἀπὸ τὰ ὑπέροχα ἀραβικὰ ἀνάκτορα «Ἀλάμπρας», ἡ **Αλμέρια**, ἡ **Μαλάγα** καὶ **Κάδις**, λιμάνι στὴ νότια πρὸς τὸν Ἀτλαντικὸ περιοχὴ (ἀρχαῖα Γάδειρα). Ἀνατολικὰ ἀπὸ τὴν Βαλέντσια βρίσκονται τὰ νησιὰ **Βαλεαρίδες** (Μαγιόρκα, Μινόρκα, Ἰμπιτσα καὶ Φαρμεντέρα). Ἡ πρωτεύουσα **Πλάμαν** βρίσκεται στὴ Μαγιόρκα. Οἱ Βαλεαρίδες ἔχουν ἔξαιρετικὸ κλίμα καὶ συγκεντρώνουν πολλοὺς παραθεριστὲς καὶ τουρίστες. Πολλοὶ τουρίστες πηγαίνουν καὶ στὴν ἡπειρωτικὴ Ἰσπανία γιὰ νὰ ἐπισκεφθοῦν τὰ σπουδαῖα μνημεῖα τῆς.

ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑ

Ἐκταση: 92.082 Km²

Πληθυσμός: 8.590.000 κατ.

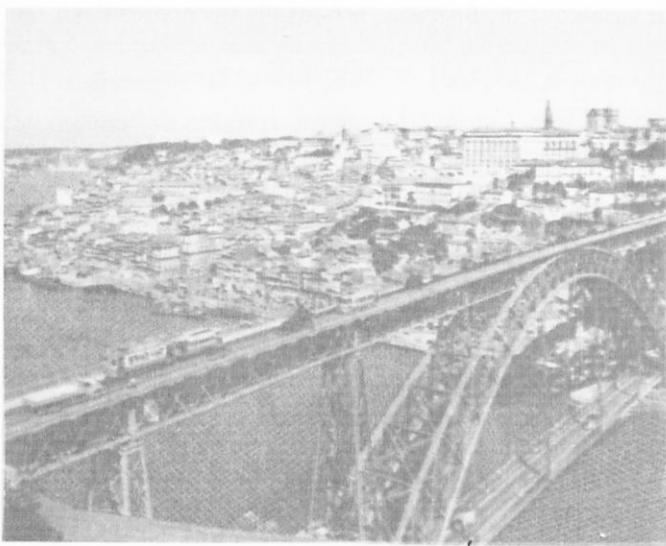
Πρωτεύουσα: Λισσαβώνα μὲ 1.335.000 κατ.

Θρήσκευμα: Χριστιανοὶ Καθολικοὶ καὶ λίγοι διαμρτυρόμενοι

Γλώσσα: Πορτογαλικὴ

Πολίτευμα: Δημοκρατία

Νόμισμα: Έσκοῦντο



Εικ. 14. Αποψη του 'Οπόρτο

Οικονομική έξέταση. Γεωργία – Κτηνοτροφία. Η γεωργία είναι άρκετά άναπτυγμένη. Τὰ 50% τῶν κατοίκων της ἀσχολοῦνται μ' αὐτή. Ενδοκιμούν τὰ δημητριακά, τὸ ρύζι, τὰ δσπρια, οἱ πατάτες, τὸ ἀμπέλι, ἡ ἐλιά, τὰ δπωροφόρα δέντρα καὶ ἡ φελλόδρυς στὰ νοιτότερα. Στὰ λιβάδια της ἐκτρέφονται βοοειδή, χοῖροι καὶ γιδοπρόβατα. Η ἀλιεία είναι πολὺ άναπτυγμένη στὰ παράλια καὶ στὰ ἀνοιχτά τοῦ Ἀτλαντικοῦ.

'Ορυκτός πλοῦτος. Ο δρυκτός πλοῦτος είναι ἀξιόλογος. Υπάρχουν κοιτάσματα μὲ βηρύλιο, βολφράμιο, μαγγάνιο, κασσίτερο, χαλκό, μόλυβδο, σίδηρο, γαιάνθρακα κ.α.

Βιομηχανία – 'Εμπόριο. Η βιομηχανία είναι περιορισμένη καὶ περιλαμβάνει κλάδους ἀλιείας, κονσερβοποιίας, οίνοποιίας, ύφαντουργίας κ.τ.λ. Εξάγει: λάδι, κρασί, ἀλιεύματα, σταφύλια, δπωρικά, δρυκτά, ξυλεία. Εισάγει ψφάσματα, δχήματα, τρόφιμα.

Συγκοινωνία. Διαθέτει καλὸ δόδικο καὶ σιδηροδρομικὸ δίκτυο. Εξυπηρετεῖται κυρίως μὲ τὴ ναυσιπλοῖα. Τὴ Λισσαβώνα συνδέουν τακτικές ἀεροπορικές συγκοινωνίες μὲ τὶς μεγαλύτερες πόλεις τοῦ ἐσωτερικοῦ, μὲ τὶς ἔνες πρωτεύουσες καὶ μὲ τὰ νησιά Ἀζόρες, ποὺ διαθέτουν τοπικὸ ἀεροπορικὸ δίκτυο.

Πολιτική έξέταση. Ὡς ἀνεξάρτητο κράτος ή Πορτογαλία παρουσιάζεται ἀπὸ τὸν 11ο αἰώνα. Οἱ πορτογάλοι κατάγονται ἀπὸ τοὺς Ἰβηρες καὶ τοὺς Κέλτες, ἀλλὰ ἥλθαν σὲ ἐπιμειξία καὶ μὲ ἄλλους λαούς, δπως τοὺς Ρωμαίους καὶ τοὺς Ἀραβες ποὺ κατέλαβαν τὴ χώρα τους διαδοχικά.

Οἱ πορτογάλοι έκαναν μεγάλες γεωγραφικές ἀνακαλύψεις.

Ἡ Πορτογαλία παρουσιάζει μόνιμο μεταναστευτικό ρεῦμα πρὸς τὴ Βραζιλία, ποὺ ἦταν ἀλλοτε ἀποικία τῆς Πορτογαλίας καὶ δπου ἐπίσημη γλώσσα εἶναι ἡ πορτογαλική.

Πόλεις. Ἡ **Λισσαβώνα** εἶναι πρωτεύουσα τῆς Πορτογαλίας καὶ βρίσκεται στὸν δμώνυμο κόλπο. Εἶναι τὸ πνευματικὸ κέντρο τῆς χώρας μὲ Πανεπιστήμιο καὶ βιομηχανικὴ ἀνάπτυξη. Διαθέτει ἔναν ἀπὸ τοὺς μεγαλύτερους ἀερολιμένες τῆς Ευρώπης. Ἀπὸ τὴ Λισσαβώνα ἀρχίζει ἡ σιδηροδρομικὴ γραμμὴ ποὺ περνᾶ ἀπὸ τὴ Μαδρίτη, Παρίσι, Βερολίνο, Μόσχα καὶ καταλήγει στὸ Βλαδιβοστόκ τῆς Ρωσίας. Ἡ Λισσαβώνα τὸ 1775 καταστράφηκε τελείως ἀπὸ σεισμό. Ἀλλες μεγάλες πόλεις εἶναι: Ὁπόρτο, σημαντικὸ λιμάνι στὶς ἐκβολές τοῦ ποταμοῦ Ντούρο, Φάρο, λιμάνι στὰ νότια μὲ ἐμπόριο φελλοῦ καὶ κρασιοῦ, Ἐβρόα, ἀνατολικὰ τῆς Λισσαβώνας. Στὴν Πορτογαλία ἀνήκουν καὶ τὰ νησιά Ἄζορες καὶ Μαδέρα, ποὺ βρίσκονται στὸν Ἀτλαντικὸ καὶ κατοικοῦνται ἀπὸ Πορτογάλους.

ΑΝΔΟΡΑ

Ἐκταση: 453 Km²

Πληθυσμός: 20.000 κατ.

Πρωτεύουσα: Λά Βέλλα μὲ 2.000 κατ.

Βρίσκεται στὰ ἀνατολικὰ Πυρηναῖα καὶ εἶναι Ἀνεξάρτητη Δημοκρατία ἀπὸ τὸ 1278. Οἱ κάτοικοι τῆς μιλοῦν τὴν Καταλανικὴ διάλεκτο καὶ εἶναι Καθολικοί. Ἀσχολοῦνται μὲ τὴ βιοτεχνία καὶ τὴν κτηνοτροφία.

ΓΙΒΡΑΛΤΑΡ

Ἐκταση: 6 Km²

Πληθυσμός: 30.000 κατ.

Βραχώδης χερσόνησος πάνω σὲ ισπανικὸ ἔδαφος. Τὴν κατέχουν οἱ Ἀγγλοι ἀπὸ τὸ 1713 μ.Χ. Ἐχει σπουδαία στρατηγικὴ θέση. Ὁ πορθμὸς τοῦ Γιβραλτάρ ἐνώνει τὸν Ἀτλαντικὸ μὲ τὴ Μεσόγειο. Ἡ μικρότερη ἀπόσταση ἀπὸ τὴν Ἀφρικὴ εἶναι 12,5 Km.

~~ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΥΡΩΠΗ~~

Γενικά. Ή κεντρική Εύρωπη περιλαμβάνει τὰ κράτη: 1) Δυτική Γερμανία, 2) Ανατολική Γερμανία, 3) Ελβετία, 4) Αὐστρία, 5) Ούγγαρια, 6) Τσεχοσλοβακία καὶ 7) τὸ μικρὸ κράτος Λιχτενστάιν, ποὺ βρίσκεται μεταξὺ Ελβετίας καὶ Αὐστρίας.

Μορφὴ τοῦ ἔδαφους. I. Βόρεια περιοχὴ. Πρὸς τὸ Βορρὰ διακρίνουμε μιὰ πεδιάδα, ἀπὸ τὸ Ρῆνο ώς τὸν Ὀδερ. Αὐτὴ ἀποτελεῖ ἓνα τμῆμα τῆς μεγάλης πεδιάδας ποὺ ἀρχίζει ἀπὸ τὴν Γαλλία καὶ φτάνει ώς τὴν Ρωσία. Τὰ ἔδαφη τῆς εἶναι χαμηλά, δὲν ἔσπερνοῦν τὰ 300 μέτρα, εἶναι μονότονα καὶ σχηματίστηκαν κατὰ τὴν τεταρτογενὴ περίοδο ἀπὸ τοὺς παγετῶνες ποὺ σκέπαζαν τὴν Σκανδινανικὴ χερσόνησο καὶ τελείωναν στὴν περιοχὴ αὐτῇ. "Οταν ὑποχώρησαν οἱ παγετῶνες, τὰ ἀποξηραμένα λεπτὰ χώματα παρασύρθηκαν ἀπὸ τοὺς βόρειους καὶ βορειοανατολικοὺς ἀνέμους καὶ σχημάτισαν τὶς πεδιάδες τοῦ Βελγίου, τῆς Βόρειας Γαλλίας καὶ τὶς κοιλάδες τῆς Μέσης καὶ Νότιας Γερμανίας. "Ετσι στὸ βόρειο τμῆμα ἐμειναν ἡ ἄμμος καὶ τὰ χοντρὰ χαλίκια μὲ ἀποτέλεσμα ὀλόκληρη ἡ περιοχὴ νὰ ἀποτελεῖται ἀπὸ ἄγονες ἐκτάσεις μὲ λόφους ἀπὸ χαλίκια ἢ ἄμμο καὶ ἀπὸ κοιλότητες μὲ τέλματα ἢ λίμνες.

Οἱ ἀκτὲς εἶναι δμαλές καὶ στὶς ἐκβολές τῶν ποταμῶν σχηματίζονται κόλποι σέ σχῆμα χωνιοῦ.

2. Κεντρικὴ περιοχὴ. Σ' αὐτὴ ἔχουμε κοιλάδες ποὺ ἔγιναν ἀπὸ προσχώσεις, βαθύπεδα ἢ λεκανοπέδια ποὺ τὰ πλαισιώνουν παλιές δροσειρές μὲ μέσον δύψος 600 ἥως 1.000 μέτρα καὶ μὲ κορυφές ποὺ σπάνια φτάνουν τὰ 1.500 μέτρα δύψος (Μέλας Δρυμός). Οἱ δρεινοὶ δγκοι τῆς Ρηνανίας, δ Μέλας Δρυμός, δ Βοημικὸς Δρυμός, τὰ δρη τῶν Μετάλλων, τὰ δρη Τάτρα (2.000 μ.), τὰ μεγάλα λεκανοπέδια τῆς Βαυαρίας, Σαουδοφραγκονίας, "Εσσεν, Θουριγγίας καὶ Βοημίας δίνουν στὸ κεντρικὸ τμῆμα τῆς Κεντρικῆς Εύρωπης μιὰ πολύπλοκη ἐδαφικὴ ἐμφάνιση.

3. Νότια περιοχή Στά νότια ή δροσειρά τῶν Ἀλπεων ἀποτελεῖ τὴ σπονδυλικὴ στήλη τῆς Εὐρώπης, διότι ἀπὸ τις Ἀλπεις ἔκεινοῦν τὰ δρεινά τόξα ποὺ διατρέχουν τὶς τρεῖς χερσονήσους, τὴν Ἰβηρικήν, Ἰταλικήν καὶ Βαλκανικήν. Οἱ Ἀλπεις διακρίνονται σὲ τρία τμήματα: 1) **Δυτικές** ποὺ φτάνουν πρὸς τὰ βόρεια ὡς τῇ Γενεύη, 2) **Κεντρικές** ή **Ἐλβετικές** καὶ 3) **Ἀνατολικές** ποὺ πλαταίνουν καὶ χαμηλώνουν δσο πλησιάζουν πρὸς τὸ Οὐγγρικὸ βαθύπεδο. Οἱ κεντρικὲς δροσειρὲς ἀποτελοῦνται ἀπὸ κρυσταλλικὰ δρεινὰ συγκροτήματα μὲ κορυφὴ λαξεμένη ἀμφιθεατρικὰ ἀπὸ τοὺς παγετῶνες. Οἱ περιοχὲς πρὸς τὰ νότια καὶ βόρεια τῶν Ἀλπεων δνομάζονται **Προάλπεις** καὶ ἀποτελοῦνται κυρίως ἀπὸ ἀσβεστολιθικὰ πετρώματα· εἶναι χαμηλότερες καὶ σχηματίστηκαν ἀπὸ βίαιες πτυχώσεις. Τὰ ἀσβεστολιθικὰ πετρώματα τῶν Ἀλπεων διαβρώθηκαν στὰ πιὸ ψηλὰ μέρη καὶ παρουσιάζουν διάφορα σχήματα, ἐνῶ τὰ κρυσταλλικὰ στρογγυλοποιήθηκαν καὶ σκεπάζονται ἀπὸ χῶμα.

Υδρογραφία. Τὰ δρη τῆς κεντρικῆς Εὐρώπης καὶ οἱ Ἀλπεις ἀποτελοῦν σπουδαία ὑδροκριτικὴ ζώνη μεγάλων περιοχῶν. Ὁ **Δούναβης** πηγάζει ἀπὸ τὸ Μέλανα Δρυμό, δ Ἐλβας καὶ δ Ὁδερ ἀπὸ τὰ δρη τῆς Τσεχοσλοβακίας. Οἱ Ἀλπεις μὲ τὰ χιόνια ἀποτελοῦν τεράστια ἀποθήκη νεροῦ. Ἀπὸ τις Ἀλπεις πηγάζουν πολλοὶ ποταμοί, δπως δ **Τίνν**, παραπόταμος τοῦ Ρήνου Δούναβη, δ **Άδιγης** τῆς Ἰταλίας, δ **Ααρ**, παραπόταμος τοῦ Ρήνου κ.ἄ. Ὁ **Ρήνος** πηγάζει ἀπὸ τις Κεντρικές Ἐλβετικές Ἀλπεις καὶ ἔχει λίγο νερὸ τὸ χειμώνα, ἐνῶ τὸ καλοκαίρι μὲ τὸ λειώσιμο τοῦ χιονιοῦ ἡ στάθμη του ἀνεβαίνει. Ὁ παραπόταμός του **Μάαν** ἔχει ἄφθονο νερὸ δλο τὸ χρόνο καὶ εἶναι ἡ μεγαλύτερη πλωτὴ δδὸς τῆς Εὐρώπης.

Λίμνες. Οἱ σπουδαιότερες λίμνες τῆς περιοχῆς σχηματίστηκαν σὲ κοιλάδια ἀπὸ καθιζήσεις καὶ βρίσκονται στὴν Ἐλβετία, δπως τῆς **Γενεύης** τῆς **Κωνσταντίας**, τῆς **Ζυρίχης**, τῆς **Νεύσσατελ** κ.ἄ. Στὴν Οὐγγαρία βρίσκεται ἡ λίμνη **Μπάλατον**.

Κλίμα - Βλάστηση. Χάρη στὴ βόρεια γερμανικὴ πεδιάδα ἡ ἐπίδραση τοῦ ὠκεανοῦ γίνεται αἰσθητὴ σὲ ἀρκετὸ βάθος μὲ ἀποτέλεσμα τὸ κλίμα νὰ παίρνει ἐνδιάμεσο χαρακτήρα μεταξὺ ἡπειρωτικοῦ καὶ ὠκεάνειον μὲ μικρές θερμοκρασίες καὶ κανονικότερες βροχές. Ὅσο δμως προχωροῦμε πρὸς τὸ ἀστερικὸ τῆς Κεντρικῆς Εὐρώπης ὑπερισχύει τὸ ἡπειρωτικὸ κλίμα μὲ χειμῶνες ψυχροὺς καὶ χιόνια, καὶ μὲ λίγες βροχές, ποὺ οἱ περισσότερες πέφτουν τὸ καλοκαίρι. Τὸ κλίμα στὶς ψηλές κορυφὲς τῶν Ἀλ-

πεων χαρακτηρίζεται άπό τους πολικούς χειμώνες. Οι άνατολικές και νότιες βουνοπλαγιές των "Αλπεων είναι ζεστές και ήλιολουστες, ένω οι δυτικές είναι ψυχρές, ύγρες και κατάφυτες άπό δάση.

"Η μορφολογία τους έδαφους και τό κλίμα ευνοοῦν τὴν ἀνάπτυξη μεγάλων δέντρων (πεύκα, δρῦς, δέντρα κ.τ.λ.). Στήν περιοχή τῶν "Αλπεων υπάρχουν ἐκτεταμένα λιβάδια. Γενικότερα, ἐπειδή τό κλίμα μεταβάλλεται άπό τις χαμηλότερες περιοχές πρὸς τις ψηλότερες, ή βλάστηση είναι κλιμακωτή.

α) 800 – 900 μ. υπάρχουν λιβάδια και μικρὰ δάση άπό δρῦς και καστανές.

β) 900 – 1.200 μ. υπάρχουν φυλλοβόλα δέντρα, δρῦς στὰ χαμηλὰ και δέντρα στὰ ψηλότερα.

γ) 1.200 – 2.000 μ. εύδοκιμοῦν τὰ κωνοφόρα (ελατα, δρεινὰ πεύκα).

δ) 2.000 μ. και πάνω δὲν υπάρχουν δάση ἀλλὰ μικροὶ θάμνοι και χλόη.

ε) Πάνω άπό τὰ 2.600 μ. τό χιόνι διατηρεῖται διλο τό χρόνο και ή ζωὴ είναι άδύνατη ('Αλπικὴ ζώνη).

ΓΕΡΜΑΝΙΑ

"Η Γερμανία μετά τό Β' Παγκόσμιο πόλεμο χωρίστηκε σὲ δύο κράτη: 1) τὴ Δυτικὴ Γερμανία ή 'Ομοσπονδιακὴ Δημοκρατία τῆς Γερμανίας και 2) τὴν 'Ανατολικὴ Γερμανία.

"Η γραμμὴ διαχωρισμοῦ ἀρχίζει άπό τὴν Βαλτική, φτάνει ώς τὴ Βαναρία, ἀκολουθεῖ τὰ βόρεια σύνορά της και καταλήγει στὴ μεθόριο τῆς Τσεχοσλοβακίας.

"Η Γερμανία συνορεύει πρὸς τὰ δυτικά μὲ τὴν 'Ολλανδία, Βέλγιο, Λουξεμβούργο και Γαλλία, πρὸς τὰ νότια μὲ τὴν 'Ελβετία και Αὐστρία, πρὸς τὰ άνατολικά μὲ τὴν Τσεχοσλοβακία και Πολωνία, τέλος πρὸς τὰ βόρεια βρέχεται άπό τὴν Βαλτική και τὴν Β. Θάλασσα και συνορεύει μὲ τὴ Δανία.

Μορφολογία έδαφους. Σύμφωνα μὲ τὴ μορφολογία τους έδαφους τὴ Γερμανία τὴ χωρίζουμε: α) στὸ βόρειο τμῆμα, δπου ἀπλώνεται ή μεγάλῃ Γερμανικὴ πεδιάδα, β) στὸ κεντρικὸ τμῆμα, δπου έχουμε λόφους και πρὸς τὸ κέντρο τὰ δρη Χάρτες, και γ) στὴ νότια περιοχή, δπου περιλαμβάνονται

Χάρτης 12. Δυτικὴ & 'Ανατολικὴ Γερμανία



Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

νύψιπεδα πού κλείνονται πρός τὰ νότια ἀπὸ τὶς Βαναρικὲς Ἀλπεις. Δυτικά βρίσκεται ὁ **Μέλας Δρυμὸς** πού σὲ πολλὰ μέρη σκεπάζεται ἀπὸ μελανωπά πυκνὰ δάση. Ἀνατολικά ἀπλώνεται ὁ **Θουρίγγειος Δρυμὸς** πού συνεχίζεται μὲ τὸ **Φραγκονικὸ Δρυμὸς** τὰ **Μεταλλικὰ δρη** καὶ μέσα στὸ ἔδαφος τῆς Τσεχοσλοβακίας, δπου βρίσκεται ἡ ψηλότερη κορυφὴ τῆς δλης δροσειρᾶς **Κάλεμπερκ** μὲ ὅψος 1.243 μ. Ἡ δροσειρὰ αὐτὴ ἔχει ἐκτεταμένα καὶ πλούσια ἐδάφη, πολλὲς θερμοπηγές καὶ πλούσια κοιτάσματα μεταλλευμάτων (οὐράνιο). Πρός τὰ ἀνατολικὰ ὁ Φραγκονικὸς Δρυμὸς πλησιάζει τὸ **Βοημικὸ Δρυμό**. Ἐδῶ ἀφθονοῦν τὰ παλαιοντολογικὰ εὑρήματα.

Υδρογραφία. Ποταμοί. Ἡ Γερμανία ἔχει συνολικὰ 160 ποταμοὺς ποὺ οἱ περισσότεροι εἶναι πλωτοί. Στὴ **Βόρεια Θάλασσα** χύνεται ὁ μεγαλύτερος ποταμὸς τῆς Γερμανίας, ὁ **Ρήνος**. Ἐχει μῆκος 1.298 χιλιομ. καὶ δέχεται πολλοὺς παραπόταμους, ποὺ μερικοὶ εἶναι μεγάλοι ποταμοί, δπως ὁ **Μοζέλλας** στὰ ἀριστερά του μὲ πολλοὺς παραπόταμους, ὁ **Νέκκαρ** καὶ ὁ **Μάιν** στὰ δεξιά. Ὁ παραπόταμος τοῦ Μάιν, **Λέγκνιτς**, μὲ τὴ γνωστὴ διώρυγα τοῦ Λουδοβίκου συνδέθηκε μὲ τὸν **Άλτμυλ** τοῦ Δούναβη. ἔτσι σχηματίστηκε μιὰ συνεχῆς ὑδάτινη ἀρτηρία ἀπὸ τὸν Εδεσεινο Πόντο ώς τὴ Βόρεια Θάλασσα. Στὴ Βόρεια Θάλασσα χύνονται ἀκόμα ὁ **Βέζερ** καὶ ὁ **Ἐλβας**, πού εἶναι πλωτὸς σ' δλη τὴ διαδρομή του μέσα στὴ Γερμανία.

Στὴ **Βαλτικὴ** χύνονται ὁ **Τράβε** καὶ ὁ **Οδερ**, ποὺ σὲ μεγάλο μέρος τῆς διαδρομῆς του ἀποτελεῖ τὰ γερμανοπολωνικὰ σύνορα. Εἶναι πλωτὸς σ' δλη τὴ διαδρομή του. Μὲ ἔνα σύστημα ἀπὸ διώρυγες συνδέεται μὲ τὸν **Ἐλβα** καὶ χάρη σ' αὐτὸν μὲ τοὺς ἄλλους ποταμοὺς τῆς Γερμανίας. Ἐπίσης μιὰ διώρυγα τὸν ἐνώνει μὲ τὸ Βιστούλα τῆς Πολωνίας.

Στὸν Εδεσεινο χύνεται ὁ Δούναβης. Ὁ Δούναβης διασχίζει τὴ Γερμανία ἀπὸ τὶς πηγές του ώς τὴν Αὐστρία, δπου ἐνώνεται μὲ τὸν παραπόταμό του **Τίν**, πάνω στὰ Γερμανοαυστριακὰ σύνορα.

Λίμνες. Οἱ λίμνες σχηματίστηκαν μὲ τὰ νερά ποὺ γέμισαν τοὺς κρατῆρες σβήσμένων ἡφαιστείων. Οἱ ωραιότερες λίμνες βρίσκονται γύρω ἀπὸ τὸ Βερολίνο καὶ Πότσδαμ. Ἡ κυριότερη δμως λίμνη εἶναι τῆς **Κωνσταντίας** μεταξὺ τῶν γερμανικῶν, ἐλβετικῶν καὶ αὐστριακῶν συνόρων.

Οἱ ἀκτές. Τὰ παράλια πρός τὴ Βόρεια καὶ Βαλτικὴ θάλασσα εἶναι γενικὰ χαμηλὰ καὶ τελματώδη. Προσβάλλονται ἀπὸ δυνατοὺς βόρειους ἀνέμους.

Τὰ λιμάνια ἔχουν πάρει τὸ σχῆμα τοῦ χωνιοῦ ἀπὸ τὶς παλίρροιες καὶ βρίσκονται στὶς ἐκβολές τῶν ποταμῶν.

Κλίμα. Τὸ κλίμα στὸ δυτικὸ καὶ βορειοανατολικὸ τμῆμα ἐπηρεάζεται ἀπὸ τοὺς θαλάσσιους ἀνέμους καὶ ἔχουμε χειμῶνες ἥπιους, ἐνῶ στὸ ἀνατολικὸ ἔχουμε πιὸ ψυχρούς. Τὸν πιὸ ἥπιο χειμώνα καὶ ζεστὸ καλοκαίρι ἔχουν οἱ κοιλάδες τῶν ποταμῶν Νέκκαρ, Μάιν καὶ Μοζέλλα, δπου καλλιεργεῖται καὶ τὸ ἀμπέλι. Οἱ βροχὲς εἶναι σχετικὰ ἀφθονες καὶ οἱ περισσότερες πέφτουν τὸ καλοκαίρι. Στὴν κεντρικὴ καὶ νότια περιοχὴ τὸ κλίμα εἶναι ἡπειρωτικό.

ΔΥΤΙΚΗ ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Έκταση: 247.973 Km²

Πληθυσμός: 61.670.000 κατ.

Πολίτευμα: Δημοκρατία Ὄμοσπονδιακή

Πρωτεύουσα: Μπόν μὲ 141.000 κατ.

Θρήσκευμα: Χριστιανοὶ Διαμαρτυρόμενοι καὶ Καθολικοί

Γλώσσα: Γερμανική

Νόμισμα: Μάρκο

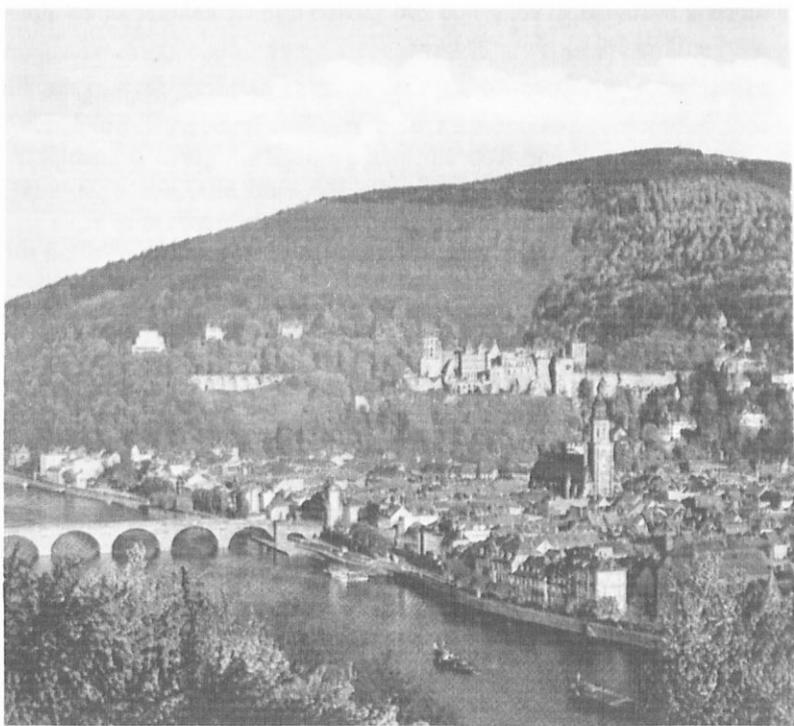
Γεωργία – Κτηνοτροφία. Ἡ γεωργία εἶναι πολὺ ἀναπτυγμένη. Τὰ 40% τοῦ ἐδάφους της καλλιεργοῦνται μὲ ἄριστο καὶ ἐπιστημονικὸ τρόπο. Χάρη στὴν ἄρδευση καὶ στὰ λιπάσματα τὰ ἄγονα ἐδάφη τῆς Δυτικῆς Γερμανίας ἔγιναν ἀποδοτικά. Καλλιεργοῦνται πατάτες, δημητριακά, ρύζι, ζαχαρότευτλα, λυκίσκος, ἀμπέλια (περιοχὴ Ρήνου), δπωροφόρα καὶ ἄλλα.

Ἡ κτηνοτροφία εἶναι πολὺ ἀναπτυγμένη, διότι δημιούργησαν μεγάλα λιβάδια, ἀφοῦ κατέστρεψαν σὲ πολλές περιπτώσεις τὴν αὐτοφυὴ χλωρίδα.

Ἐκτρέφονται πολλὰ ζῶα: ἄλογα, βοοειδή, πρόβατα, πουλερικά κ.ἄ.

Ἡ ἀλιεία εἶναι πολὺ ἀναπτυγμένη καὶ γίνεται στὸν Ἀτλαντικὸ καὶ στὴ Βόρεια θάλασσα.

Δάση – Δασοκομία. Τὰ 28% τοῦ ἐδάφους της σκεπάζονται ἀπὸ δάση. Πολὺ πλούσια σὲ δάση εἶναι ἡ περιοχὴ ποὺ βρίσκεται μεταξὺ τῶν ποταμῶν Ἐλβα καὶ Ὀδερ. Τὰ κυριότερα δέντρα εἶναι ἡ μελία, ἡ δέξια, ἡ δρῦς, ἡ φιλλύρα, τὸ σφενδάμι κ.ἄ. Στὰ νοτιοδυτικὰ εύδοκιμεῖ ἡ καστανιά καὶ



Εἰκ. 15. Αποψη Χαϊδεμβέργης

στις "Αλπεις τὸ ἔλατο. Ἡ ξυλεία ἐπαρκεῖ στις ἀνάγκες τῆς χώρας και γίνεται και ἔξαγωγή.

Όρυκτός πλοῦτος. Υπάρχουν πλούσια κοιτάσματα μὲ γαιάνθρακες, λιγνίτη, σίδηρο, ψευδάργυρο, χαλκό κ.ἄ. Πετρέλαιο ύπάρχει ἀλλὰ πολὺ λίγο.

Βιομηχανία. Ἡ Δυτικὴ Γερμανία εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ πιὸ βιομηχανικὰ κράτη τῆς Γῆς. Σ' αὐτὸ βοήθησαν τὰ πλουσιότατα κοιτάσματα γαιάνθρακα καιὶ ἡ μεγάλη παραγωγὴ ἡλεκτρικῆς ἐνέργειας. Ἐχει τὴ μεγαλύτερη παραγωγὴ ἀπὸ δelta τὰ κράτη τῆς Εὐρώπης σὲ χάλυβα, σίδηρο, μηχανές, χημικὰ προϊόντα καιὶ αὐτοκίνητα. Ἐπίσης εἶναι πολὺ ἀναπτυγμένες οἱ βιομηχανίες ποὺ κατασκευάζουν δπλα, διάφορα ἐργαλεῖα, ἡλεκτρικὰ εἴδη, ραδιόφωνα, τηλεοράσεις κ.τ.λ. Ἡ κλωστούφαντούργια, ἡ χαρτοποιία, ἡ



Χάρτης 13. Οικονομικός χάρτης Γερμανίας

υαλουργία, ή κατασκευή δημιούρων δργάνων βρίσκονται σε ύψηλό έπιπεδο ώς πρός τὴν ποιότητα και τὴν παραγωγή.

Συγκοινωνία. Ἡ δύσκολη, ἀεροπορική, σιδηροδρομική και ἀκτοπλοϊκή συγκοινωνία είναι πολὺ ἀναπτυγμένη. Πολὺ ἀναπτυγμένη είναι ἐπίσης και ἡ συγκοινωνία μὲ τὶς διώρυγες. Ἡ συγκοινωνία μὲ τὸ ἔξωτερικὸ είναι καλά δργανωμένη. Ἐκατομμύρια ξένοι περιηγητὲς ἐπισκέπτονται τὴ Δυτικὴ Γερμανία γιὰ ψυχαγωγικοὺς, οἰκονομικοὺς και ἐπιστημονικοὺς λόγους.

Ἐμπόριο. Εἰσάγει τρόφιμα, καφέ, καπνό, πρῶτες δλες γιὰ τὴ βιομηχανία της και γενικὰ προϊόντα διατροφῆς. Ἐξάγει βιομηχανοποιημένα εἰδη, μηχανές, ψφάσματα, φάρμακα, χημικὰ προϊόντα, ἡμικατεργασμένα εἰδη κ.τ.λ.

Πολιτικὴ ἔξέταση. Οἱ Γερμανοὶ είναι ἀπὸ τοὺς παλαιότερους λαοὺς τῆς Εὐρώπης. Ἀνήκουν στὴν Τευτονικὴ φυλή, ἀλλὰ ἥλθαν σὲ ἐπιμεξία και μὲ ἄλλους λαούς. Συνέβαλαν στὴν ἀνάπτυξη τῶν ἐπιστημῶν και στὴ δημιουργία τοῦ τεχνικοῦ πολιτισμοῦ. Ἀνέπτυξαν πολὺ τὴ σύγχρονη μουσικὴ (Μπάχ, Μπετόβεν Μόζαρτ κ.ἄ.). Δέχτηκαν τὴν ἐπίδραση τοῦ ἀρχαίου Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ και ἔξεδωσαν πολλοὺς ἀρχαίους Ἑλληνες συγγραφεῖς στὴ Λειψία, Βερολίνο και Μόναχο.

Ἡ Δυτικὴ Γερμανία ἀποτελεῖ ὅμοσπονδο κράτος ποὺ ἔγινε τὸ Σεπτέμβριο τοῦ 1949, μετὰ τὴν ἡττα τῆς Γερμανίας κατὰ τὸ Β' Παγκόσμιο πόλεμο. Περιλαμβάνει τὶς ἔξης παλαιές Γερμανικὲς χῶρες: Σλέσβιγκ – Χολστάιν, Βαυαρία, Σαξονία, Παλατινάτο, Ρηνανία, Σάαρ, Βάδεν, Βυρτεμβέργη, Βεστφαλία, Ἐσσεν, Μπρουνσβίκη, Ὁλντεμπουργκ, τὶς ἐλεύθερες πόλεις Ἀμβούργο και Βρέμη καθώς και ἓνα μέρος τοῦ Βερολίνου (Δυτικὸ τομέα). Κάθε μιὰ ἀπὸ τὶς περιοχὲς αὐτὲς ἔχει τὴ δική της τοπικὴ κυβέρνηση. Ὄλος δμως δ πληθυσμὸς ἐκλέγει τοὺς βουλευτὲς τῆς Γερμανικῆς Ὄμοσπονδίας, ἀπὸ τοὺς δποίους προέρχεται ἡ κεντρικὴ κυβέρνηση.

Πόλεις. Πρωτεύουσα τῆς Δυτικῆς Γερμανίας είναι ἡ Μπόν (Βόννη), ποὺ βρίσκεται δίπλα στὸ Ρήνο και είναι ἡ πατρίδα τοῦ Μπετόβεν. Ἀλλες πόλεις είναι: τὸ Ἀαχεν στὰ δυτικὰ τῆς Μπόν, ἡ Κολωνία, κέντρο συγκοινωνιῶν μὲ πολλὰ ἐργοστάσια. Στὰ βόρεια τῆς Κολωνίας βρίσκεται ἡ περιοχὴ τοῦ Ρούρ ποὺ είναι πολὺ πλούσια σὲ γαιάνθρακα. Είναι ἡ περισσότερο ἀναπτυγμένη βιομηχανικὴ περιοχὴ τῆς Δ. Γερμανίας. Πόλεις τῆς περιοχῆς είναι τὸ Ντύσσελντορφ, ἡ Βούστερταλ και τὸ Ἐσσεν. Νοτιοανα-



Εἰκ. 16. Αποψη Ἀμβούργου

τολικά τῆς Μπόν εἶναι ἡ **Φραγκφούρτη**, ποὺ βρίσκεται δίπλα στὸν ποταμὸν Μάιν καὶ εἶναι ἡ πατρίδα τοῦ Γκαϊτε, τὸ Ἀμβούργο, ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα λιμάνια τῆς Εὐρώπης στὶς ἐκβολές τοῦ Ἐλβα, ἡ **Βρέμη**, λιμάνι στὶς ἐκβολές τοῦ Βέζερ. Νοτιοανατολικὰ τῆς Βρέμης βρίσκεται ἡ πόλη Ἀννόβερο, πρωτεύουσα τῆς Κάτω Σαξωνίας. Στὴ νότια Γερμανία βρίσκεται τὸ **Μόναχο**, πρωτεύουσα τῆς Βαυαρίας, ἡ **Νυρεμβέργη**, δπου ἔγινε ἡ δίκη τῶν ἐγκληματιῶν τοῦ Β' Παγκόσμιου πολέμου, καὶ ἡ **Στουτγάρδη**. Ἡ Δυτικὴ Γερμανία ἔχει πολλὰ Πανεπιστήμια, Πολυτεχνεῖα καὶ ἀνώτερα πνευματικὰ ίδρυματα σὲ διάφορες πόλεις τῆς.

ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Έκταση: 107.901 Km²

Πληθυσμός: 17.040.000 κατ.

Πολίτευμα: Δημοκρατία Ανατολικής Γερμανίας

Πρωτεύουσα: Άν. Βερολίνο μέ 1.100.000 κατ.

Θρήσκευμα: Χριστιανοί Διαμαρτυρόμενοι και Καθολικοί

Γλώσσα: Γερμανική

Νόμισμα: Μάρκο

Τὰ ἀνατολικὰ σύνορα τῆς Ανατολικῆς Γερμανίας, δπως διαμορφώθηκαν μετὰ τὸ Β' Παγκόσμιο πόλεμο, εἶναι οἱ ποταμοὶ Νάισσε – Ὁδερ.

Ἡ Ανατολικὴ Γερμανία εἶναι στὴν περισσότερή της ἔκταση πεδινή. Πρὸς τὰ νότια ύψωνονται τὰ χαμηλὰ ὅρη τοῦ Θουρίγγειου Δρυμοῦ καὶ τὰ ὅρη τῶν Μετάλλων.

Ποταμοί. Ὁ Ἐλβας, ποὺ πηγάζει ἀπὸ τὴν Τσεχοσλοβακία, καὶ ὁ Ὁδερ. Καὶ οἱ δύο χύνονται στὴ Βαλτική, δπου χύνεται καὶ ὁ Σπρέ ποὺ διασχίζει τὸ Βερολίνο.

Κλίμα. Γενικὰ ἡπειρωτικό.

Γεωργία — Κτηνοτροφία. Ἡ γεωργία ἀναπτύσσεται συνέχεια, ἀλλὰ ὑστερεῖ ἀπὸ τὴ γεωργία τῆς Δυτικῆς Γερμανίας. Καλλιεργοῦνται μὲ μεγάλη ἀπόδοση οἱ πατάτες, τὰ ζαχαρότευτλα, τὸ ρύζι καὶ τὰ δημητριακά. Ἡ κτηνοτροφία εἶναι ἀναπτυγμένη. Ἐκτρέφονται ἄλογα, ἀγελάδες, χοῖροι, πρόβατα καὶ πουλερικά.

Ορυκτὸς πλούτος. Ἀπὸ τὸ ἔδαφος τῆς Ανατολικῆς Γερμανίας βγαίνουν λιγνίτης, γαιάνθρακας, δρυκτὸ ἀλάτι, χαλκός, κασσίτερος, ἀργυρος καὶ νικέλιο. Στὴ Σαξωνία καὶ Θουριγγία ὑπάρχουν δρυχεῖα οὐρανίου.

Ἡ βιομηχανία εἶναι ἀρκετὰ ἀναπτυγμένη, δπως καὶ στὴ Δυτικὴ Γερμανία ἀλλὰ σὲ μικρότερο βαθμό.

Τὸ ἐμπόριο εἶναι ἀναπτυγμένο κυρίως μὲ τὰ σοσιαλιστικὰ κράτη.

Συγκοινωνία. Ἐχει ὅριστο δδικό καὶ σιδηροδρομικό δίκτυο. Ἡ Ανατολικὴ Γερμανία διασχίζεται ἀπὸ πολλοὺς πλωτούς ποταμοὺς (Ἐλβας, Ὁδερ κ.ἄ.), ποὺ συνδέονται μὲ διώρυγες καὶ διευκολύνουν τὴ συγκοινωνία. Ἡ ἀκτοπλοΐα ἔχει μικρὴ κίνηση.

Πόλεις. Πρωτεύουσα εἶναι τὸ ἀνατολικὸ τμῆμα τοῦ Βερολίνου. Ἄλλες

πόλεις είναι ή **Λειψία**, ή **Δρέσδη**, τό **Πότσδαμ** κοντά στό **Βερολίνο**, τό **Ρόστοκ** και ή **Ίένα**, δπου βρίσκονται έργοστάσια δπτικών ειδῶν. Η **Ανατολική Γερμανία** έχει πολλά **Πανεπιστήμια** και **Πολυτεχνεῖα** σε διάφορες πόλεις.

Σημείωση. Η Γερμανία νικήθηκε και στους δύο Παγκόσμιους πολέμους. Κατά τόν Α' (1914–1918) έχασε μερικά έδαφη στή Δυτική και στήν Ανατολική περιοχή και δλες τις άποικίες πού είχε έξω άπό τήν Εύρωπη. Κατά τό Β' Παγκόσμιο πόλεμο οι νικητές τήν κατέλαβαν και τή μοίρασαν σε 4 ζώνες: **Αμερικανική**, **Βρεταννική**, **Γαλλική** και **Ρωσική**. Μέ τή Δυτική Γερμανία ύπογράφηκε προσωρινή συνθήκη ειρήνης άπό τούς **Αμερικανούς**, **Βρεταννούς** και **Γάλλους**. Μέ τή συνθήκη αυτή άναγνωρίζεται ή **Δυτική Γερμανία** ώς άνεξάρτητο κράτος, άλλα παραμένουν έκει άρκετές στρατιωτικές δυνάμεις.

Τό Δυτικό Βερολίνο, δπου σταθμεύουν οι στρατιωτικές δυνάμεις τῶν **Αμερικανῶν**, **Αγγλῶν** και **Γάλλων**, διοικεῖται άπό τοπική Κυβέρνηση. Έχει έκταση 481 Km². Τό **Ανατολικό Βερολίνο** έχει έκταση 404 Km². Έδω ύπάρχει ή **Ακαδημία** τῶν **Επιστημῶν** τῆς Γερμανίας, περίφημα **Μουσεῖα**, παλαιό **Πανεπιστήμιο** και άλλα πνευματικά ίδρυματα.



Έκταση: 41.288 Km²

Πληθυσμός: 6.420.000 κατ.

Πολίτευμα: **Δημοκρατία** Ομοσπονδιακή

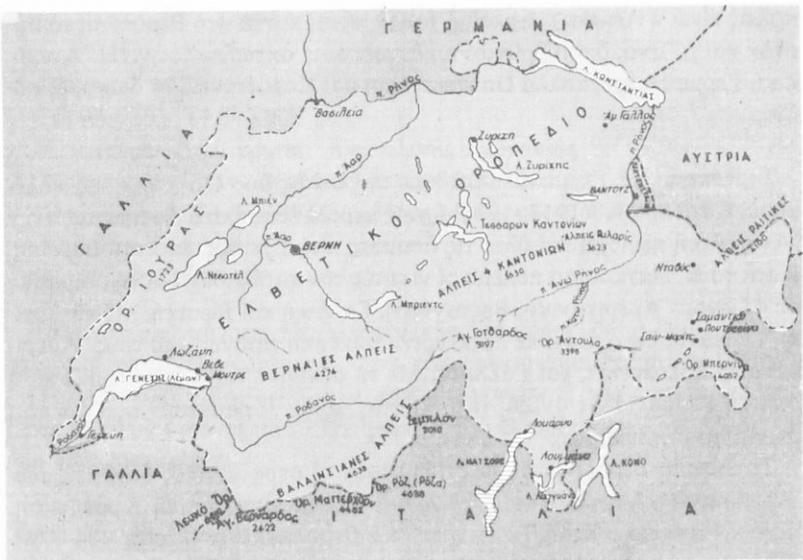
Πρωτεύουσα: **Βέρνη** μὲ 244.000 κατ.

Θρήσκευμα: **Χριστιανοί** Καθολικοί, Διαμαρτυρόμενοι

Γλώσσα: **Γερμανική**, **Γαλλική**, **Ίταλική**

Νόμισμα: **Έλβετικό φράγκο**

Η **Έλβετία** βρίσκεται στή βορειοδυτική περιοχή τῆς δροσειρᾶς τῶν **Άλπεων** και δρίζεται πρός τά βόρεια άπό τή Γερμανία, πρός τά άνατολικά άπό τήν Αυστρία και **Ίταλία**, πρός τά δυτικά άπό τή Γαλλία και πρός τά νότια άπό τήν **Ίταλία**.



Χάρτης 14. Ελβετία

Μορφολογία τοῦ ἔδαφους. Διαιρεῖται σὲ τρεῖς περιοχές: α) Περιοχὴ τῶν κυρίως "Αλπεων πρὸς τὰ νότια. β) Περιοχὴ Ιούρα. Στὴν περιοχὴν αὐτὴν βρίσκεται ὁ Ἐλβετικὸς Ιούρας ποὺ εἶναι χαμηλὴ δροσειρά πρὸς τὴν μεριά τῆς Γαλλίας. Τὴν δροσειράν αυτὴν διακόπτουν αὐχένες καὶ τὴν διασχίζουν κοιλάδες. γ) Ἐλβετικὸ δροπέδιο. Αὐτὸν βρίσκεται μεταξὺ τῆς Ιούρα καὶ τῶν Ἐλβετικῶν Ἀλπεων.

·Υδρογραφία. Ποταμοί. Ό Ρήνος. Πηγάζει από τις "Αλπεις, χύνεται στή λίμνη της Κωνσταντίας καί, καθώς βγαίνει ἀπ' αυτή, σχηματίζει τὰ βόρεια σύνορα τῆς Ἐλβετίας. Κοντά στὴν πόλη τῆς Βασιλείας εἰσέρχεται στὸ Γερμανικὸ ἔδαφος καί ρέει κατὰ μῆκος τῶν συνόρων Γερμανίας καὶ Γαλλίας. Ό Ρήνος εἶναι ἡ πλωτὴ ὁδὸς που ἐνώνει τὴν Ἐλβετία μὲ τὴ Β. Θάλασσα. **·Ο Ροδανός.** πηγάζει από τις κεντρικές "Αλπεις καί σχηματίζει τὴ λίμνη τῆς Γενεύης. Περνᾶ μέσα από τὴ Γαλλία καί χύνεται στὴ Μεσόγειο. "Άλλος ποταμὸς εἶναι δ "Ααρ.

Λίμνες. Οι σπουδαιότερες λίμνες είναι της Κωνσταντίας, της Ζυρίχης, Μπιέν, Νεσατέλ και της Γενεύης (Λέμαν). Στις λίμνες αυτές υπάρχει άναπτυγμένη ναυσιπλοΐα.



Εἰκ. 17. Κουλάδα τοῦ Ροδανοῦ στὴν Ἐλβετία

Κλίμα. Οἱ βροχὲς στὴν Ἐλβετία εἶναι πολλὲς καὶ τὸ ὄψος τους κυμαίνεται ἀπὸ 0,80 ἔως 1,70 μ. Τὸ κλίμα παρουσιάζει διακυμάνσεις, διότι ὑπάρχει ὑψομετρική διαφορά στὴ χώρα, ἀπὸ 200 ἔως 4.000 μ. Γενικὰ εἶναι ἥπειρωτικὸ μὲ πολὺ ψυχρὸ χειμώνα καὶ δροσερὸ καλοκαίρι, διότι τὸ ἔδαφος εἶναι δρεινό. Πολλὲς τοποθεσίες προφυλάγονται ἀπὸ τὰ δρη καὶ εἶναι κέντρα χειμερινῶν ἀγώνων ἢ σταθμοὶ κλιματοθεραπείας (Νταβός).

Οἰκονομικὴ ζωὴ. Γεωργία – Κτηνοτροφία. Ἡ γεωργία καὶ ἡ κτηνοτροφία εἶναι πάρα πολὺ ἀναπτυγμένες. Οἱ καλλιέργειες γίνονται στὰ χαμηλότερα τμῆματα τῆς χώρας ως τὴν περιοχὴν ποὺ ἀρχίζουν τὰ μικρὰ δάση (800–900μ.). Παράγονται δημητριακά, πατάτες, κρασί καὶ ἅφθονα διπωρικά. Τὴν κτηνοτροφία τὴν εύνοοῦν τὰ ἐκτεταμένα λιβάδια ποὺ εἶναι βοσκότοποι μὲ χλόη καὶ ἀκατάλληλα γιὰ τὴ γεωργία. Οἱ περίφημες ἀγελά-

δες άντιπροσωπεύουν τὸ μεγαλύτερο ἀριθμὸ τῶν ζώων, ποὺ ἐκτρέφονται ἐκεῖ, καὶ δίνουν ἄφθονο γάλα. Τὸ συμπυκνωμένο γάλα, τὸ τυρὶ καὶ τὸ βούτυρο τῆς Ἐλβετίας εἶναι γνωστὰ σ' δλο τὸν κόσμο. Ἐκτὸς ἀπὸ τις ἀγελάδες ἐκτρέφονται καὶ γιδοπρόβατα, χοῖροι καὶ πουλερικά.

Δασικὸς πλοῦτος. Ὁ ἐκμετάλλευση τῶν δασῶν εἶναι ἐντατικὴ καὶ γίνεται μὲ ἐπιστημονικὸ τρόπο, ἀλλὰ ἡ ξυλεία ποὺ παράγεται δὲν ἐπαρκεῖ στὶς ἀνάγκες τῆς χώρας.

'Ορυκτὸς πλοῦτος. Ὡ πάρχει ὁρυκτὸ ἀλάτι καὶ λίγο σιδηρομετάλλευμα.

Βιομηχανία. Ὡ Ἐλβετία ἔχει καλὴ καὶ συγχρονισμένη βιομηχανία. Οἱ διάφοροι κλάδοι τῆς παράγουν ρολόγια, μηχανές, ὑφαντά, ὑποδήματα, φάρμακα καὶ χημικά προϊόντα.

Ηλεκτρικὴ ἐνέργεια. Οἱ Ἀλπεις προίκισαν τὴν Ἐλβετία μὲ ἄφθονη ἡλεκτρικὴ ἐνέργεια, ποὺ παράγεται ἀπὸ τὸ λευκὸ ἄνθρακα, τὸν δποὶ σὲ μεγάλες ποσότητες δίνουν οἱ καταρράκτες. Ἔτσι ἀναπληρώνεται ἡ Ἑλλειψη τοῦ ὁρυκτοῦ ἄνθρακα.

Συγκοινωνία. Ὡ Ἐλβετία ἔχει πυκνὸ καὶ σὲ ἀριστη ποιότητα συγκοινωνιακὸ δίκτυο. Ὡ ἡλεκτροκίνηση τῶν σιδηροδρόμων ἔχει ἐπεκταθεῖ περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλη χώρα τῆς Εὐρώπης μὲ ἔξαιρεση τῆς Νορβηγία. Πρὸς τὴν Ἰταλία ἡ συγκοινωνία γίνεται μὲ δύο σήραγγες: τὴ σήραγγα τοῦ Σεμπλόν, ποὺ ἔχει μῆκος 19.800 μ., καὶ τὴ σήραγγα τοῦ Ἀγίου Γοτθάρδου, ποὺ ἔχει μῆκος 15.000 μ. καὶ βρίσκεται σὲ ὅψος 1.100 μ. Πρὸς τὴν Αὐστρία ἡ συγκοινωνία γίνεται μὲ τὴ σήραγγα τῆς Ἀλβέργης ποὺ ἔχει μῆκος 10.240 μ. Ὡ Ἐλβετία χάρη στὸ Ρήγο ἐπικοινωνεῖ μὲ τὴ Β. Θάλασσα καὶ χάρη στὸ Ροδανὸ μὲ τὴ Μεσόγειο. Οἱ ἀεροπορικὲς συγκοινωνίες εἶναι πάρα πολὺ ἀναπτυγμένες.

Τουρισμός. Ὡ τουρισμὸς εἶναι μιὰ ἀπὸ τὶς σπουδαιότερες πηγὲς θυνικοῦ πλούτου. Ὡ ἀνάπτυξή του δφεύλεται στὶς φυσικὲς καλλονές, τὸ ὄγιεινό κλίμα καὶ στὸ φιλόξενο ἐλβετικὸ λαό.

Ἐμπόριο. Εἰσάγει προϊόντα διατροφῆς, γιὰ νὰ ἀναπληρώνει τὶς ἀνάγκες τῆς καὶ πρώτες ὄλες. Ἐξάγει βιομηχανοποιημένα κτηνοτροφικὰ προϊόντα, γάλα, τυρί, σοκολάτες, κρέας σὲ κονσέρβες, ρολόγια κ.ἄ.

Πολιτικὴ ἔξέταση. Οἱ περισσότεροι Ἐλβετοὶ κατάγονται ἀπὸ τὴ γερμανικὴ φυλή. Μιλοῦν διάφορες γλῶσσες, ἀλλὰ ἔχουν ισχυρὴ θυνικὴ συνείδηση. Τὸ πολίτευμα εἶναι δημοκρατικό. Ὡ χώρα διαιρεῖται σὲ 25 αὐτοδιοίκητὰ διαμερίσματα, ποὺ λέγονται **Καντόνια** καὶ ἀποτελοῦν δμόσπονδη Δημοκρατία.

Πόλεις. Η Βέρνη: είναι ή πρωτεύουσα και βρίσκεται κοντά στὸν ποταμὸν Άαρ. **Η Ζυρίχη**: βρίσκεται δίπλα στὴν δμώνυμη λίμνη. **Η Βασιλεία** είναι κτισμένη στὶς δύο δχθες τοῦ Ρήγου και κοντά στὰ σύνορα Ελβετίας Γαλλίας και Γερμανίας. **Η Γενεύη**: βρίσκεται στὸ νότιο μέρος τῆς δμώνυμης λίμνης, στὴν ξέδο τοῦ Ροδανοῦ ἀπὸ τὴ λίμνη. Είναι ἔδρα πολλῶν διεθνῶν ὅργανισμῶν. **Η Λωζάνη**: βρίσκεται στὴ βόρεια περιοχὴ τῆς λίμνης τῆς Γενεύης. Οἱ πόλεις Ντρόβος, Λουκέρνη, Μοντραί κ.ἄ. είναι περίφημα τουριστικὰ κέντρα. **Η Ελβετία** ἔχει 7 Πανεπιστήμια και 1 Πολυτεχνεῖο (Ζυρίχη).



ΑΙΧΤΕΝΣΤΑ · I · N

Είναι πριγκιπάτο και βρίσκεται μεταξὺ Ελβετίας και Αὐστρίας. Έχει ἔκταση 157 Km² και πληθυσμὸν 20.000 κατ. Εξαρτᾶται ἀπὸ τὴν Ελβετία ποὺ παραχώρησε σ' αὐτὸ μερικὰ δικαιώματα ἀνεξαρτησίας γιὰ ιστορικοὺς λόγους.

Πρωτεύουσα είναι η Βαντούζ ή Λιχτενστάιν μὲ 3.600 κατ.

ΑΥΣΤΡΙΑ

Έκταση: 83.849 Km²

Πληθυσμός: 7.490.000 κατ.

Πολίτευμα: Δημοκρατία

Πρωτεύουσα: Βιέννη μὲ 1.637.000 κατ.

Θρήσκευμα: Χριστιανοὶ Καθολικοὶ και λίγοι Διαμαρτυρόμενοι

Γλώσσα: Γερμανικὴ

Νόμισμα: Σελλίνι

Η Αὐστρία βρίσκεται στὸ κέντρο τῆς Εύρωπης και δρίζεται πρὸς τὰ δυτικὰ ἀπὸ τὸ πριγκιπάτο τοῦ Λιχτενστάιν, τὴν Ελβετία και τὴ Γερμανία. Πρὸς τὰ νότια ἀπὸ τὴν Ιταλία και τὴ Γιουγκοσλαβία. Πρὸς τὰ ἀνατολικὰ ἀπὸ τὴν Ούγγαρία και πρὸς τὰ βόρεια ἀπὸ τὴν Τσεχοσλοβακία και τὴ Γερμανία.



Χάρτης 15. Αδστρία

Μορφολογία τοῦ ἔδαφους. Τὸ περισσότερο ἔδαφος τῆς Αὐστρίας εἶναι ὀρεινό καὶ χωρίζεται σὲ δύο περιοχές: α) Τὴν Ἀλπικὴν Αὐστρίαν. Ἡ ψηλότερη κορυφὴ τῶν ἀνατολικῶν Ἀλπεων εἶναι 3.800 μ. καὶ βρίσκεται στὸ κέντρο τῆς ὁροσειρᾶς. β) Τὸ πεδινὸ τμῆμα τοῦ ἄνω καὶ κάτω Δούναβη ποὺ ἀπλώνεται στὸ βορειοδυτικὸ τμῆμα τῆς χώρας.

Υδρογραφία. Ποταμοί. Δούναβης. Πολλοὶ εἶναι οἱ παραπόταμοι τοῦ Δούναβη. Ἀλλοι διευθύνονται πρὸς τὰ βόρεια, δπως ὁ Ινν, καὶ ἄλλοι πρὸς τὰ ἀνατολικά, δπως ὁ Μούρ καὶ ὁ Δράβος ποὺ κατεβαίνει ώς τὶς οὐγγρικές πεδιάδες.

Λίμνες. Οἱ λίμνες εἶναι πολλές καὶ ἐξαιρετικά ώραῖς. Σπουδαιότερες εἶναι ἡ Νοϋζίντλερ, ποὺ βρίσκεται στὰ σύνορα μὲ τὴν Οὐγγαρία, καὶ ἡ λίμνη τῆς Κωνσταντίας ποὺ ἀνήκει καὶ στὴ Γερμανία καὶ στὴν Ἐλβετία.

Κλίμα. Τό κλίμα είναι ήπειρωτικό άκόμα και στις κοιλάδες. Οι χειμώνες έχουν μεγάλη διάρκεια και είναι πολὺ ψυχροί. Τὰ καλοκαίρια είναι σύντομα με άρκετά ύψηλή θερμοκρασία (18^o-21^o C κατά μέσο δρο). Βροχές και χιόνια πέφτουν άρκετά στὸ δυτικὸ τμῆμα.

Οικονομική ζωή. Γεωργία – Κτηνοτροφία. Η γεωργία είναι άναπτυγμένη και δργανωμένη μὲ ἄριστο τρόπο. Παράγονται δημητριακὰ και πατάτες. Καλλιεργεῖται ἐπίσης τὸ ἀμπέλι και τὰ δωροφόρα δέντρα. Η κτηνοτροφία είναι άναπτυγμένη, δπως και στὴν Ἐλβετία.

Δασικὸς πλοῦτος. Τὰ δάση, δπως στὴν Ἐλβετία, τὰ ἐκμεταλλεύονται μὲ προσοχή. Η μεγαλύτερη ποσότητα ἀπ' τὴν παραγόμενη ξυλεία ἔχάγεται.

'Ορυκτὸς πλοῦτος. Υπάρχουν σημαντικὰ κοιτάσματα μὲ σίδηρο, μόλυβδο, δρυκτὸ ἀλάτι, ἀντιμόνιο, ψευδάργυρο, χαλκό, πετρέλαιο, λιγνίτη κ.ἄ.

Βιομηχανία. Η βιομηχανία είναι πάρα πολὺ άναπτυγμένη και ἡ Αὐστρία είναι κυρίως χώρα βιομηχανική. Υπάρχουν πολλὰ ἐργοστάσια πού ἐπεξεργάζονται τὴν ἄφθονη ξυλεία ἢ παράγονται ύφαντά, χημικὰ προϊόντα, φάρμακα, μηχανές, προϊόντα υαλουργίας κ.τ.λ. Στὴ Βιέννη και τὸ Λίντς ὑπάρχουν ναυπηγεῖα, δπου κατασκευάζονται κυρίως ποταμόπλοια. Η βιομηχανία παίρνει μεγάλες ποσότητες ἡλεκτρικῆς ἐνέργειας ἀπὸ τοὺς καταρράκτες.

Συγκαινωνία. Είναι πάρα πολὺ άναπτυγμένη και κυρίως στὶς πεδινὲς περιοχές. Ο Δούναβης είναι πλωτὸς σ' δλη τὴν Αὐστρία και πυκνώνει τῇ συγκοινωνίᾳ μὲ τὰ ποταμόπλοια. Η Βιέννη, δην και είναι μακριὰ ἀπὸ τὴ θάλασσα, ἔχει σπουδαῖες λιμενικὲς ἐγκαταστάσεις. Η ἀεροπορικὴ συγκοινωνία είναι καλὰ δργανωμένη και ἡ Βιέννη ἔχει πυκνὴ ἀεροπορικὴ συγκοινωνία μὲ τὸ ἔχωτερικό.

Ἐμπόριο. Εἰσάγει τρόφιμα και ἔχαγει κτηνοτροφικὰ προϊόντα, ξυλεία και μηχανήματα.

Τουρισμός. Είναι καλὰ δργανωμένος. Ιδιαίτερη κίνηση παρουσιάζει στὴ δυτικὴ περιοχὴ τοῦ Τυρόλου μὲ κέντρα τὸ Ίνσιρουκ και Σάλτσμπουρκ.

Πολιτικὴ ἔξέταση. Οι κάτοικοι ἔχουν γερμανικὴ καταγωγή. Η Αὐστρία πρωτοδημιουργήθηκε ὡς κράτος μετὰ τὸν Α' παγκόσμιο πόλεμο (1914-1918), δταν διαλύθηκε ἡ Αὐστροουγγρικὴ Αὐτοκρατορία. Τὸ 1938 τὴν κατέλαβαν οἱ Γερμανοί. Μετὰ τὸ Β' παγκόσμιο πόλεμο ἀπόκτησε και πάλι τὴν ἀνεξαρτησία τῆς.



Εἰκ. 18. Αύστριακές "Αλπεις

Πόλεις. Ἡ Βιέννη· είναι ή πρωτεύουσα και βρίσκεται στή Δυτική δχθη τοῦ Δούναβη. Ἡ Βιέννη είναι ἀπό τὰ σπουδαιότερα πνευματικά και ἐπιστημονικά κέντρα τῆς Εὐρώπης, μὲ πολλὰ και ἀξιόλογα ἱστορικὰ μνημεῖα, ἀνάκτορα και μουσεῖα. Ἐχει τὸ μεγαλύτερο κῆπο τῆς Εὐρώπης. Τὸ Ίνσινπρουκ· είναι γραφική πόλη στὶς "Αλπεις και σπουδαῖο τουριστικὸ κέντρο τῆς ἐπαρχίας τοῦ Τυρόλου. Τὸ Σάλτσμπουρκ· είναι ώραία πόλη μὲ θαυμάσια ἀκρόπολη, πατρίδα τοῦ Μόζαρτ. Ἡ Λίντς, κοντὰ στὸ Δούναβη, και τὸ Γκράτς, μεγάλο βιομηχανικὸ κέντρο.

ΟΥΓΓΑΡΙΑ

* Έκταση: 93.030 Km²

Πληθυσμός: 10.400.000 κατ.

Πολίτευμα: Λαϊκή Δημοκρατία

Πρωτεύουσα: Βουδαπέστη με 1.900.000 κατ.

Θρήσκευμα: Χριστιανοί Καθολικοί και λίγοι Διαμαρτυρόμενοι

Γλώσσα: Ούγγρική

Νόμισμα: Φλωρίνι

Θέση — Σύνορα. Βρίσκεται στήν κεντρική περιοχή της Εύρωπης και συνορεύει πρός τά νότια με τη Γιουγκοσλαβία, πρός τά δυτικά με την Αυστρία, πρός τά βόρεια με την Τσεχοσλοβακία και πρός τά άνατολικά με τη Ρουμανία και Ρωσία.

Μορφολογία τοῦ ἐδάφους. Η Ούγγαρια στὴ μεγαλύτερή της ἔκταση εἶναι πεδινή. Μιὰ χαμηλὴ δροσειρά ἀρχίζει ἀπὸ τὰ νοτιοδυτικά τῆς λίμνης Μπάλατον καὶ συνεχίζεται πρὸς τὰ βορειοανατολικά με ἀπομονωμένα δρυῆ. Η δροσειρά αὐτῇ εἶναι μιὰ προέκταση τῶν Ἀλπεων ποὺ σχηματίζει τὰ λεγόμενα Ούγγρικὰ δρη (Ούγγρικός Δρυμός). Η ούγγρικὴ πεδιάδα καταλαμβάνει τὸ Πανονικό λεκανοπέδιο καὶ ἀπλώνεται στὰ νότια καὶ ἀνατολικά τῆς λίμνης Μπάλατον.

Υδρογραφία. Ποταμοί. Ο Δούναβης καὶ οἱ παραπόταμοί του. Απὸ αὐτοὺς οἱ σπουδαιότεροι εἶναι: πρὸς τὰ ἀνατολικά δ Τάις (Τίσσας) καὶ οἱ παραπόταμοί του καὶ πρὸς τὰ δυτικά δ Ράμπη, δ Σάρβιτς καὶ δ Δράβος.

Ο Τάις ἐνώνεται μὲ τὸ Δούναβη στὸ Γιουγκοσλαβικό ἔδαφος.

Λίμνες. Η κυριότερη λίμνη εἶναι ἡ Μπάλατον ποὺ ἔχει μῆκος 75 Km. Σ' αὐτῇ διεξάγεται ναυσιπλοῖα.

Κλίμα. Στήν Ούγγαρια ἐπιδροῦν οἱ κλιματικές συνθῆκες τῆς Δυτικῆς Εύρωπης, τῆς Ἀνατολικῆς καὶ τῆς Μεσογείου. Ετσι τὸ κλίμα γίνεται ἐνδιάμεσο μεταξὺ τοῦ ωκεάνειου καὶ τοῦ ἡπειρωτικοῦ. Οι βροχὲς πέφτουν τὸ Μάιο καὶ Ιούνιο. Οἱ ὑψηλές θερμοκρασίες τοῦ καλοκαιριοῦ εἶναι ἐπικίνδυνες, διότι φυσοῦν δυνατοὶ δνεμοί ποὺ μεταφέρουν σύννεφα δύμους καὶ καταστρέφουν τὴ συγκομιδή. Τὸ κλίμα τῆς Ούγγαριας ἔχει τὸ ίδιαίτερο χαρακτηριστικό δι τὸ φθινόπωρο διαρκεῖ πολὺ καὶ εύνοεῖ τὸ ώριμα-σμα τῶν σταφυλιῶν καὶ τῶν φρούτων.



Χάρτης 16. Ούγγαρια

Οίκονομική έξέταση. Γεωργία – Κτηνοτροφία – Άλιεία. Η Ούγγαρια είναι κυρίως γεωργική χώρα και ή καλλιεργήσιμη έκτασή της φτάνει στα 65% του έδαφους της. Κυριότερα γεωργικά προϊόντα είναι τα δημητριακά, οι πατάτες, τα ζαχαρότευτλα, δ καπνός και το βαμβάκι. Η κτηνοτροφία είναι άναπτυγμένη. Αυτό δφείλεται στό δτι τα 20% της χώρας είναι βοσκότοποι με πυκνό χορτάρι. Έκτρέφονται μεγαλόσωμα άλογα (ουγγρικά άλογα), βοοειδή, χοῖροι, πρόβατα και πουλερικά. Η άλιεία είναι καλά δργανωμένη στη λίμνη Μπάλατον και στούς ποταμούς Δούναβη και Τάις. Στά δάση (65%) γίνεται έμπορική έκμετάλλευση.

'Ορυκτός πλούτος. Η Ούγγαρια δὲν έχει πολλά δρυκτά και μέταλλα. Υπάρχουν μεγάλες ποσότητες από βωξίτη και μικρές από σίδηρο. Βγάζει έπισης πετρέλαια (τέταρτη στην Ευρώπη) και έχει κοιτάσματα με λιθάνθρακα και λιγνίτη.

Βιομηχανία. Υπάρχει βιομηχανία ζάχαρης και άλλων τροφίμων, καπνού, ύφασμάτων από βαμβάκι, μαλλί και τεχνητό μετάξι (ραιγιόν). Είναι έπισης άναπτυγμένη η βιομηχανία γεωργικῶν μηχανῶν και έργαλεών, ήλεκτρικῶν συσκευῶν κ.τ.λ. Ο έξηλεκτρισμός σημείωσε πρόοδο.

'Έμποριο. Εξάγει σιτάρι, κτηνοτροφικά προϊόντα, διάφορα έργαλεια, γεωργικές μηχανές κ.ά. Εισάγει βιομηχανικές θλες, μηχανήματα κ.ά.

Συγκοινωνία. Τό συγκοινωνιακό δίκτυο είναι πυκνό και συμπληρώνεται μὲ τοὺς πλωτούς ποταμούς. Στις δεροπορικές ἐπικοινωνίες κύριος δερολιμένας είναι τὸ Φερίχεγκω, ξε ώ απὸ τὴ Βουδαπέστη.

Πολιτική έξέταση. Οἱ Οὐγγροὶ είναι κράμα Μαγυάρων καὶ Μογγόλων. Οἱ Μαγυάροι ἐγκαταστάθηκαν γύρω στὰ 895 μ.Χ. καὶ οἱ Μογγόλοι, ποὺ ἥλθαν ἀπὸ τὴν Ἀνατολή, γύρω στὰ 1241.

Τὸ 1699 ἀπελευθερώθηκε ἀπὸ τοὺς Τούρκους ποὺ τὴν εἶχαν καταλάβει τὸ 1526. Ἀπὸ τὸ 1699 ἕως τὸ 1918 ἦταν μέρος τῆς Αὐστροουγγρικῆς μοναρχίας καὶ τὸ 1918 ἔγινε ἀνεξάρτητο κράτος. Οἱ Οὐγγροὶ ἀγαποῦν τὴν μουσικήν. Ἰδιαίτερη ἐπίδοση σ' αὐτή ἔχουν οἱ Τσιγγάνοι τῆς Ουγγαρίας.

Πόλεις. Ἡ Βουδαπέστη. βρίσκεται στὸ κέντρο τῆς χώρας, πάνω στὶς δύναμεις τοῦ Δούναβη (ἢ Βούδα καὶ ἡ Πέστη). Εἶναι ἀπὸ τὶς ὡραιότερες πόλεις τῆς Εὐρώπης μὲ Ἀκαδημίᾳ Ἐπιστημῶν, Πανεπιστήμιο, Πολυτεχνεῖο καὶ ἄλλα πνευματικά ίδρυματα. Ἀλλες πόλεις είναι: Νίσκολκ, Ζέγκεντ, Ράσπ, Πέκες κ.ἄ.

ΤΣΕΧΟΣΛΟΒΑΚΙΑ

Ἐκταση: 127.869 Km²

Πληθυσμός: 14.480.000 κατ.

Πολίτευμα: Σοσιαλιστικὴ Δημοκρατία

Πρωτεύουσα: Πράγα μὲ 1.033.000 κατ.

Θρήσκευμα: Χριστιανοὶ Καθολικοί, ἀρκετοὶ Διαμαρτυρόμενοι καὶ λιγοι Ιουδαῖοι

Γλώσσα: Τσεχική, Σλοβακική

Νόμισμα: Κορώνα

Θέση—Σύνορα. Ἡ Τσεχοσλοβακία βρίσκεται στὸ κέντρο τῆς Ευρώπης καὶ συνορεύει πρὸς τὰ δυτικὰ μὲ τὴ Γερμανία, πρὸς τὰ νότια μὲ τὴν Αὐστρία καὶ Ουγγαρία, πρὸς τὰ ἀνατολικὰ μὲ τὴ Ρωσία καὶ πρὸς τὰ βόρεια μὲ τὴν Πολωνία.

Μορφολογία τοῦ ἔδαφους. Ἡ Τσεχοσλοβακία ἀποτελεῖται ἀπὸ ἕνα δροπέδιο ποὺ ἔχει μέτριο ὅψος καὶ τὸ περιβάλλον δρη.



Χάρτης 17. Τσεχοσλοβακία

Τὸ νοτιοδυτικὸ καὶ βορειοδυτικὸ τμῆμα τὸ καταλαμβάνει τὸ Βοημικὸ δροπέδιο καὶ περιλαμβάνει πρὸς τὰ νοτιοδυτικά τὸ **Βοημικὸ Δρυμὸ** μὲ ψηλότερη κορυφὴ τὸ **Γιαβόρ** (1.458 μ. ὅψος), πρὸς τὰ βορειοδυτικὰ τὰ **Μεταλλικὰ δρη** μὲ ψηλότερη κορυφὴ τὴν **Κλίνοβατς** (1.244 μ. ὅψος) καὶ τὰ **Σουδητικὰ δρη** μὲ ψηλότερη τὴν κορυφὴ τῶν **Γιγάντων** (1.662 μ.). Τὸ ἀνατολικὸ τμῆμα τὸ καταλαμβάνουν τὰ **Καρπάθια** ποὺ ἀρχίζουν ἀπὸ τὸ Δούναβη, κοντὰ στὴ **Μπρατισλάβα**, καὶ καταλήγουν στὰ Πολωνικὰ Καρπάθια (δρη **Τάτρα**, μεγαλύτερο ὅψος 2.663 μ.). Τὰ δρη αὐτὰ διασχίζουν στὴ μέση σχεδόν τὴν Τσεχοσλοβακία καὶ σχηματίζουν τὰ σύνορα μεταξὺ Μοραβίας καὶ Σλοβακίας.

Ἐτσι διακρίνουμε τρεῖς περιοχές: α) τῆς Βοημίας πρὸς τὰ δυτικά, β) τῆς Μοραβίας στὸ κέντρο καὶ γ) τῆς Σλοβακίας πρὸς τὰ ἀνατολικά. Ἡ Βοημία ἀποτελεῖ δρόπεδιο, ἡ Μοραβία ἐκτεταμένη πεδιάδα, ποὺ ἐνώνεται πρὸς τὰ νότια μὲ τὴν οὐγγρικὴ πεδιάδα, καὶ ἡ Σλοβακία τὴν πιὸ ἄγονη καὶ δρεινὴ περιοχὴ τῆς χώρας.

Υδρογραφία. Κυριότεροι ποταμοὶ εἶναι δὲ Ἐλβας, δὲ Ὀδερ καὶ δὲ Δούναβης ποὺ σχηματίζει τὸ τμῆμα τῶν συνόρων μὲ τὴν Ούγγαρια. Ἄλλοι ποταμοὶ εἶναι δὲ Μολδάβας, παραπόταμος τοῦ Ἐλβας στὴ Βοημία, καὶ δὲ Μοράβας.

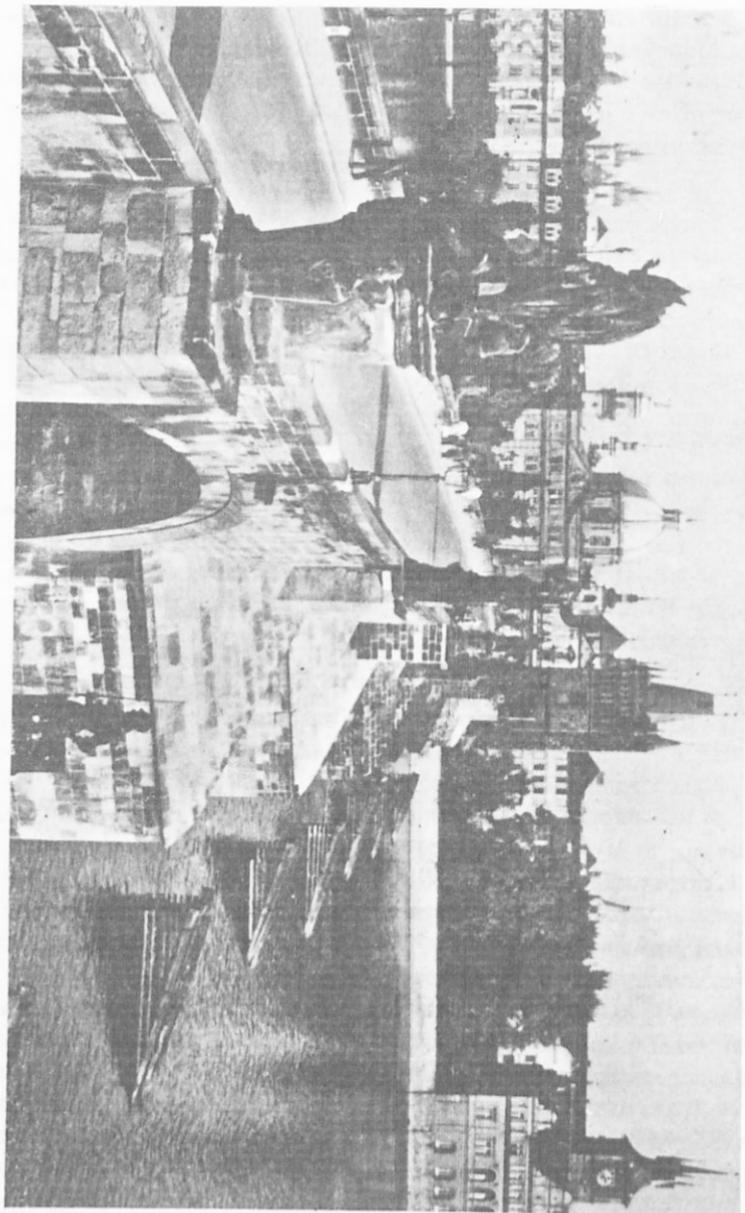
Λίμνες. Οἱ λίμνες εἶναι ἀλάχιστες καὶ βρίσκονται στὰ δρη, δπως ἡ Σουμάβα καὶ ἡ Τάτρα.

Κλίμα. Τὸ κλίμα εἶναι ἡπειρωτικὸ μεταξὺ τοῦ ὠκεανείου τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης καὶ τοῦ ἡπειρωτικοῦ τῆς Ἀνατολικῆς. Ὁ χειμώνας εἶναι πιὸ ψυχρὸς ἀπὸ τὸ χειμώνα τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης, ἀλλὰ ἀπέχει ἀπὸ τὸν πολὺ ψυχρὸ χειμώνα τῆς Ρωσίας. Τὸ καλοκαίρι εἶναι ζεστό, ἀλλὰ ἡ θερμοκρασία δὲ φτάνει τὸ ὑψος τῆς θερμοκρασίας τῶν οὐγγρικῶν πεδιάδων. Οἱ βροχές δὲν εἶναι πολλές, ἀλλὰ πέφτουν σὲ κανονικὰ διαστήματα, κυρίως τὸ καλοκαίρι.

Οἰκονομικὴ ἔξεταση. Γεωργία. Ἡ γεωργία εἶναι ἀναπτυγμένη. Ἐπικρατοῦν εὐνοϊκὲς κλιματολογικὲς συνθῆκες καὶ οἱ πεδιάδες εἶναι εὔφορες. Τὰ κυριότερα προϊόντα εἶναι τὸ κριθάρι, ποὺ χρησιμοποιεῖται ἀποκλειστικὰ στὴ ζυθοποιία, τὸ σιτάρι, ἡ βρώμη, ἡ σίκαλη, οἱ πατάτες, τὰ ζαχαρότευτλα, τὸ λινάρι, ὁ λυκίσκος καὶ τὰ φρούτα.

Κτηνοτροφία – Αλιεία. Ἡ κτηνοτροφία εἶναι ἀναπτυγμένη. Ἐκτρέφονται: ἄλογα, χοῖροι, πρόβατα καὶ βοοειδή, κυρίως στὴ Σλοβακία, καὶ πολλὰ πουλερικὰ καὶ κουνέλια στὴ Βοημία. Στίς μικρὲς βοημικὲς λίμνες εἶναι ἀναπτυγμένη ἡ ἰχθυοτροφία.

Δασικὸς πλοῦτος. Τὰ δάση καταλαμβάνουν τὸ 1/3 τῆς χώρας. Ἀπὸ τὰ κωνοφόρα ὑπερτεροῦν τὰ δάση μὲ πεῦκα, ἐνῶ ἀπὸ τὰ πλατύφυλλα τὰ δάση μὲ δρῦς καὶ φηγούς. Ἡ ἐκμετάλλευσή τους γίνεται μὲ τρόπο συστηματικό. Παράγεται ξυλεία σὲ μεγάλες ποσότητες, ποὺ τροφοδοτεῖ τὴ βιομηχανία χάρτου, κυτταρίνης κ.τ.λ. Μέσα στὰ δάση διατηροῦνται ἀκόμα ἄγρια θηρία, δπως ἡ ἀρκούδα, δρῆσος (λύγε), δαλιούρος, τὰ ἀλάφια, οἱ κάστορες κ.ἄ.



Εικ. 19. "Άποψη Πράγας

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Όρυκτός πλοῦτος. Η Τσεχοσλοβακία είναι μιά δύο τις σημαντικότερες χώρες της Ευρώπης στό μεταλλευτικό πλοῦτο. Υπάρχουν πλούσια κοιτάσματα με γαιάνθρακα, λιγνίτη, χρυσό, αργυρό, γραφίτη, σίδηρο, κασσίτερο, ύδραργυρο, κοβάλτιο, νικέλιο, πολύτιμους λίθους και πισουρανίτη, που δίνει τό ουράνιο άπό τό δόποιο παράγεται ή πυρηνική ένέργεια.

Βιομηχανία. Η Τσεχοσλοβακία είναι κυρίως βιομηχανική χώρα. Έχει πολλά έργοστάσια που κατασκευάζουν μηχανές, όφασματα, χαρτί. Αναπτυγμένη είναι έπισης ή υαλουργία και ή βιομηχανία ειδῶν πορσελάνης, δπλων, αυτοκινήτων κ.τ.λ.

Συγκοινωνία. Η Τσεχοσλοβακία έχει ένα άπό τά πυκνότερα συγκοινωνιακά δίκτυα της Ευρώπης. Τό διδικό, σιδηροδρομικό και ποταμοπλοϊκό δίκτυο είναι άναπτυγμένα. Έπισης είναι άναπτυγμένη ή άεροπορική συγκοινωνία. Οι ποταμοί και οι έσωτερικές διώρυγες ένώνουν τή χώρα με τόν Εδεινού πόντο και τή Βόρεια θάλασσα.

Έμποριο. Έξαγει σέ αριστη ποιότητα βιομηχανικά προϊόντα κάθε μορφής και εισάγει πρώτες διεξ, βαμβάκι, μαλλί, έλαστικό κόμμι, πετρέλαιο κ.τ.λ.

Πολιτική έξέταση. Οι κάτοικοι είναι Τσέχοι και Σλοβάκοι, σλαβικῆς καταγωγῆς, που έγκαταστάθηκαν έκει κατά τόν 5ο αιώνα. Ήταν ύποταγμένοι στούς Γερμανούς ή Αυστριακούς γιά 1.100 έτη. Τό 1918 άπετέλεσαν άνεξάρτητο κράτος.

Πόλεις. Η **Πράγα** είναι πρωτεύουσα και βρίσκεται στίς δυτικές τοῦ Μολδάβα ποταμού. Είναι σπουδαῖο ποτάμιο λιμάνι και βιομηχανική πόλη. Έχει μεγαλοπρεπή δημόσια κτίρια, Πανεπιστήμιο και άλλα έπιστημονικά και καλλιτεχνικά ίδρυματα. Άλλες πόλεις είναι: **Μπρατισλάβα**, ποτάμιο λιμάνι στό Δούναβη, **Μπρνό**, βιομηχανικό κέντρο, **Πίλσεν**, κέντρο ζυθοποιίας και πολεμικής βιομηχανίας (έργοστάσια ΣΚΟΝΤΑ), **Κάρλσμπαντ** και **Μάριενμπατ**, περίφημες λουτροπόλεις.

Γενική έπισκόπηση και συμπεράσματα Η μορφή τοῦ έδαφους της Κεντρικῆς Ευρώπης είναι περίπλοκη.

α) Στό Νότο είναι ή δροσειρά τῶν "Αλπεων.

β) Στό κέντρο είναι οι πεδιάδες, που έχιναν άπό τίς προσχώσεις, και τά

λεκανοπέδια ή βαθύπεδα πού τὰ πλαισιώνουν οἱ δροσειρὲς τῆς πρωτογενοῦς περιόδου.

γ) Στὸ Βορρὰ βρίσκεται μιὰ πλατιὰ πεδιάδα ποὺ σχηματίστηκε ἀπὸ τοὺς παγετῶνες κατὰ τὸν καινοζωικὸν αἰώνα.

Συγκεντρώνονται λοιπὸν στὴν Κεντρικὴ Εὐρώπη δλα τὰ κύρια στοιχεῖα τῆς μορφῆς τοῦ ἐδάφους: οἱ ψηλές, ἀπόκρημνες καὶ ἀπότομες δροσειρὲς τῆς Νότιας Εὐρώπης, τὰ παλαιὰ δρη τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης καὶ οἱ τεράστιες πεδιάδες τῆς Ἀνατολικῆς Εὐρώπης.

Κάθε περιοχὴ παίζει καὶ ἔνα ἰδιαίτερο ρόλο στὴν δλη ἀνάπτυξη τῆς Κεντρικῆς Εὐρώπης.

Α' Οἱ Ἀλπεις: α) μὲ τὴν ἄφθονη καὶ ἔξαιρετικὴ βοσκή ποὺ ἔχουν οἱ πλαγιές τους, β) μὲ τὴν ὑπέροχη φύση τους, γ) μὲ τοὺς καταρράκτες τους, συντελοῦν στὴν ἀνάπτυξη τῆς κτηνοτροφίας, τῆς βιομηχανίας κτηνοτροφικῶν εἰδῶν, τοῦ τουρισμοῦ καὶ στὴν παραγωγὴν ὑδροηλεκτρικῆς ἐνέργειας.

Β' Ἡ κεντρικὴ περιοχὴ, μὲ τὶς βαθιές καὶ εῦφορες κοιλάδες (Ρήνου, Ἐσσεν, Βοημίας κ.ἄ.) καὶ τὰ δάση (Μέλας Δρυμός, δάση Βοημίας κ.τ.λ.), συντελεῖ στὴν ἀνάπτυξη τῆς γεωργίας – δασοκομίας καὶ τῆς βιομηχανίας χάρη στὸν πλούσιο δρυκτὸ πλοῦτο (μόλυβδος, ἄργυρος, χαλκός, ἀνθρακας κ.τ.λ.).

Γ' Οἱ βόρειες πεδινές περιοχές, χάρη στὸ πλούσιο ἔδαφος καὶ ὑπέδαφός τους (ποτάσσα, πετρέλαιο, λιγνίτης, ἀνθρακας κ.τ.λ.), συντελοῦν στὴν ἀνάπτυξη τῆς γεωργίας – κτηνοτροφίας καὶ βιομηχανίας.

Ἡ πεδιάδα αὐτὴ, οἱ κοιλάδες τῶν Ἀλπεων, οἱ διάφορες ἄλλες κοιλάδες καὶ τὰ βαθύπεδα, καθὼς καὶ τὸ ποτάμιο σύστημα, ἐπιτρέπουν τὴν εὔκολη ἐπικοινωνία τῶν διαφόρων περιοχῶν τῆς ζώνης αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐπικοινωνία μὲ τὸ ἔξωτερικό (ἀνάπτυξη συγκοινωνίας ἐσωτερικοῦ – ἔξωτερικοῦ, σιδηροδρομική, ποταμοπλοϊκή, ἀεροπορική, ναυσιπλοϊκή).

Ἡ Κεντρικὴ Εὐρώπη εἶναι ἀκόμη μιὰ ἐνδιάμεση ζώνη ἀπὸ τὴν ἀποψη τῶν λαῶν. Ἀρχικὰ στὴν περιοχὴ αὐτὴ ἐγκαταστάθηκαν οἱ Γερμανοί, μεταξὺ Ἐλβα καὶ Ρήνου, καὶ ξαπλώθηκαν ἀργότερα πρὸς τὰ ἀνατολικὰ ὡς τὴν Ἐσθονία, Λεττονία καὶ Λιθουανία, στὴ Βαλτική.

Κατὰ τὸ Μεσαίωνα ἐφτασαν στὸν Ἐλβα οἱ Σλάβοι ποὺ σιγὰ σιγὰ διώχτηκαν καὶ παρέμειναν μόνο στὸ κέντρο τῆς Κεντρικῆς Εὐρώπης, στὴ Βοημία καὶ Σλοβακία.

Αποτέλεσμα τῶν ἀναταραχῶν αὐτῶν ἡταν ἡ μεγάλη ἀστάθεια τῶν συνόρων, δπως συνέβη καὶ κατὰ τὸ Β' Παγκόσμιο πόλεμο, ποὺ ἐκτός ἀπὸ τὴ μεταβολὴ τῶν συνοριακῶν στοιχείων τῶν κρατῶν, ἔγιναν καὶ μεγάλες μετακινήσεις πληθυσμοῦ. Δέκα ἑκατομμύρια Γερμανοὶ ἐκτοπίστηκαν ἀπὸ τὴν Πολωνία, Βοημία καὶ τὰ Βαλτικὰ κράτη. Τὸ τμῆμα αὐτὸ ἀκόμα καὶ σήμερα εἶναι μοιρασμένο στὴ Δύση καὶ Ἀνατολὴ μὲ διάφορα πολιτικοοικονομικά συστήματα. Οἱ κάτοικοι τῆς Κεντρικῆς Εὐρώπης εἶναι ἀπὸ τοὺς πρωτοπόρους τοῦ σημερινοῦ τεχνικοῦ πολιτισμοῦ καὶ συναγωνίζονται τοὺς Ἀγγλοσάξωνες καὶ τοὺς Βορειοαμερικανούς.

ΔΥΤΙΚΗ ΕΥΡΩΠΗ

Μέ τὸν τίτλο αὐτὸ ἔξετάζουμε τὸ βρεταννικὸ ἀρχιπέλαγος, τὴ Γαλλία, τὸ Βέλγιο, τὴν Ὀλλανδία καὶ τὸ Λουξεμβούργο.

A. Θαλάσσια περιοχή. Οἱ θάλασσες τῶν περιοχῶν αὐτῶν εἶναι ἀβαθεῖς. Ὁ πυθμένας τους, κυρίως στὴ Βόρεια θάλασσα, εἶναι γεμάτος ἀπὸ ζῶνες ἄμμου, ποὺ ἀποτελοῦν σοβαρὸ ἐμπόδιο στὴ ναυσιπλοΐα. Στὴν περιοχὴν αὐτὴ γίνονται Ισχυρὲς παλίρροιες μὲ ἀποτέλεσμα ἡ θάλασσα νὰ κατακλύζει τὶς χαμηλὲς ἀκτὲς καὶ νὰ φτάνει ώς τὶς κοιλάδες τῶν ποταμῶν. Ἐτσι δημιουργήθηκαν λιμάνια στὸ ἐσωτερικὸ τῆς ξηρᾶς καὶ σὲ ἀπόσταση 80–100 Km ἀπὸ τὰ παράλια (Λονδίνο, Ἀμβούργο). Τὸ νερὸ ποὺ εἰσχωρεῖ στὴν ξηρά, στὶς ἀκτὲς τῆς Βόρειας θάλασσας φτάνει τὰ 2–6 μ., ἐνῶ στὸ Κάρδιφ τὰ 11 μέτρα. Οἱ θαλάσσιες αὐτὲς περιοχὲς ἀποτελοῦνται ἔνα τεράστιο ἰχθυοτροφεῖο, δπου ἀλιεύονται κάθε χρόνο μεγάλες ποσότητες ἀπὸ βακαλάους, μορούνες, τόνους, γλῶσσες, ρέγγες, σαρδέλες κ.ἄ.

B. Πεδιάδες. Οἱ πεδιάδες καταλαμβάνουν τὸ νοτιοανατολικὸ τμῆμα τῆς Μεγάλης Βρεταννίας, τὴ Βόρεια Γαλλία καὶ συνεχίζονται πρὸς τὸ Βέλγιο, Ὀλλανδία, Γερμανία κ.τ.λ. Γιὰ τὸ σχηματισμό τους μιλήσαμε στὰ γενικὰ τῆς Κεντρικῆς Ευρώπης. Προσθέτουμε δτὶ τὸ ὑπέδαφός τους ἀποτελεῖται ἀπὸ θαλάσσιες προσχώσεις, ποὺ ἔγιναν κατὰ τὴ δευτερογενὴ ἢ τριτογενὴ περίοδο, ἐνῶ τὰ ἐπιφανειακὰ στρώματά τους εἶναι σχηματισμοὶ ποὺ ἔγιναν ἀπὸ τοὺς παγετῶνες κατὰ τὴν τεταρτογενὴ περίοδο.

G. Τὰ δρη ἀποτελοῦνται ἀπὸ χαμηλὲς κορυφές ποὺ οἱ περισσότερες εἶναι ἐπίπεδες καὶ σκεπάζονται ἀπὸ στέπες ἢ μέτριες βοσκές. Τὰ δρη αὐτὰ σχηματίστηκαν κατὰ τὸν παλαιοζωικὸ αἰώνα.

ΓΑΛΛΙΑ

*Έκταση: 547.026 Km²

Πληθυσμός: 51.700.000 κατ.

Πολίτευμα: Δημοκρατία

Πρωτεύουσα: Παρίσι, με 7.440.000 κατ. (Παρίσι – Προάστεια)

Θρήσκευμα: Χριστιανοί Καθολικοί και λίγοι Διαμαρτυρόμενοι

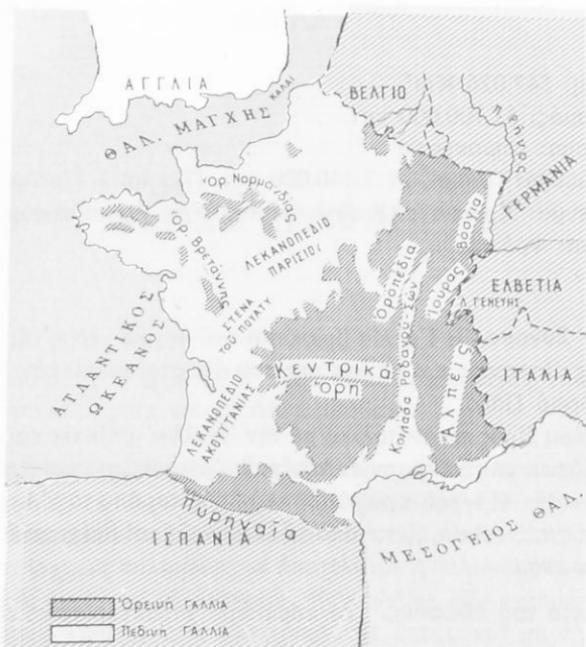
Νόμισμα: Φράγκο

Θέση - Σύνορα. Η Γαλλία βρίσκεται στὸ δυτικὸ μέρος τῆς Εὐρώπης, βόρεια τῆς Ισπανίας καὶ σὲ ἵση περίπου ἀπόσταση ἀπὸ τὸν Ἰσημερινὸ καὶ τὸ Βόρειο Πόλο.

Συνορεύει: Πρὸς τὰ ἀνατολικὰ μὲ τὴν Ἰταλία, Ἐλβετία καὶ Γερμανία, πρὸς τὰ βόρεια μὲ τὴν Γερμανία, Λουξεμβούργο, Βέλγιο καὶ βρέχεται ἀπὸ τὴν θάλασσα τῆς Μάγχης, πρὸς τὰ δυτικὰ βρέχεται ἀπὸ τὸν Ἀτλαντικὸ ὡκεανό, πρὸς τὰ νότια δρίζεται ἀπὸ τὰ Πυρηναῖα καὶ βρέχεται ἀπὸ τὴν Μεσόγειο θάλασσα.

Μορφολογία τοῦ ἔδαφους. Τὸ κυριότερο χαρακτηριστικὸ εἶναι δτὶ ὅπάρχει στὸ κέντρο τῆς χώρας ἔνα μεγάλο γρανιτικὸ δροπέδιο μὲ ὄψος 800–1000 μ. (Κεντρικὰ δρη). Τὸ κεντρικὸ δροπέδιο περιβάλλει ἡφαιστειογενὴ ὑψώματα ποὺ ἡ ψηλότερή τους κορυφὴ εἶναι τὸ **Σανσύ** (1.886 μ.). Τὸ δροπέδιο αὐτὸ δέχεται ἔκταση 80.000 Km² καὶ ἀποτελεῖ κατὰ κάποιο τρόπο τὸ ὄντραγωγεῖο τῆς Γαλλίας. Σχεδόν δλοι οἱ μεγαλύτεροι ποταμοὶ τῆς Γαλλίας τροφοδοτοῦνται ἀπὸ τὰ κεντρικὰ δρη. Πρὸς τὰ βορειοδυτικὰ τὸ κεντρικὸ δροπέδιο ἐνώνεται μὲ τὰ δρη τῆς **Βρεταννῆς** καὶ τὰ δρη τῆς **Νορμανδίας**. Πρὸς τὰ βορειοανατολικὰ μὲ δροσειρές καὶ δροπέδια ἐνώνονται τὰ **Κεντρικὰ δρη** μὲ τὰ **Βόσγια** δρη καὶ τὸ δροπέδιο τῆς **Λωραίνης**. Πρὸς τὰ νότια καὶ ἀνατολικὰ κλείνουν τὸ γαλλικὸ δροπέδιο ψηλές δροσειρές, δπως τὰ **Πυρηναῖα**, ποὺ βρίσκονται στὰ ἴσπανικὰ σύνορα καὶ φτάνουν στὸ ὄψος τῶν 2.500 μ.εως 3.500 μ., καὶ οἱ **"Αλπεις**, ποὺ βρίσκονται στὰ ιταλικὰ σύνορα μὲ ψηλότερη κορυφὴ τους τὸ **Λευκό δρος** (4.810 μ.) πάνω στὸ γαλλικὸ ἔδαφος. Πρὸς τὰ βόρεια τῶν **"Αλπεων** ἀπλώνεται σὲ σχῆμα τόξου ἡ δροσειρὰ τοῦ **Ιούρα** ποὺ φτάνει τὰ 1.600–1.800 μ. ὄψος.

Πεδινὴ περιοχὴ. Πρὸς τὸ νότιο, τὸ δυτικὸ καὶ βορειοδυτικὸ τμῆμα τοῦ δροπεδίου ἀπλώνονται οἱ πεδιάδες τοῦ Γαρούνα, τοῦ Λείγηρα καὶ τῶν παραποτάμων τους, καθὼς καὶ τὸ λεκανοπέδιο τοῦ Παρισιοῦ ποὺ διασχίζει ὁ



Χάρτης 18. Γεωμορφολογικός χάρτης Γαλλίας

ποταμός Σηκουάνας. Πρός τὰ ἀνατολικά εἶναι ἡ κοιλάδα τοῦ Σών καὶ νοτιότερα τοῦ Ροδανοῦ. Ὄλες οἱ πεδιάδες εἶναι ενφορες, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν πεδιάδα τοῦ Γαρούνα, δπου ὑπάρχουν ἀμμώδεις ἄγονες ἐκτάσεις ποὺ λέγονται Λάνδεις.

Υδρογραφία. Ποταμοί. Τὸ γαλλικὸ ἔδαφος τὸ διαρρέον πολλοὶ ποταμοὶ ποὺ κατεβαίνουν ἀπὸ τὰ ὅρη καὶ τροφοδοτοῦνται ἀπὸ τὶς πηγές, τὶς βροχές καὶ τὰ παροδικὰ χιόνια. Ὁ Ροδανὸς μόνο τροφοδοτεῖται ἀπὸ τοὺς παγετῶνες τῶν Ἀλπεων. Οἱ σπουδαιότεροι ποταμοὶ εἶναι: δ Ρῆνος, Μοζέλας, Μόζας, Μάρνης, Σηκουάνας, Λείγηρας, Γαρούνας, Ροδανός καὶ Σών, ποὺ ἐνώνεται μὲ τὸ Ροδανό. Οἱ περισσότεροι ἀπὸ τοὺς ποταμοὺς εἶναι ἡρεμοὶ καὶ πλωτοὶ στὰ μεγαλύτερα τμήματά τους. Ἀκόμα χάρη στὴ σύνδεσή τους μὲ διώρυγες ἐνώνεται ἡ Μεσόγειος μὲ τὴ Μάγχη (διώρυγα Νάντης – Βρέστης), τὸν Ἀτλαντικὸ (διώρυγα Ροδανοῦ – Γαρούνα) καὶ μὲ τὸ Ρῆνο.

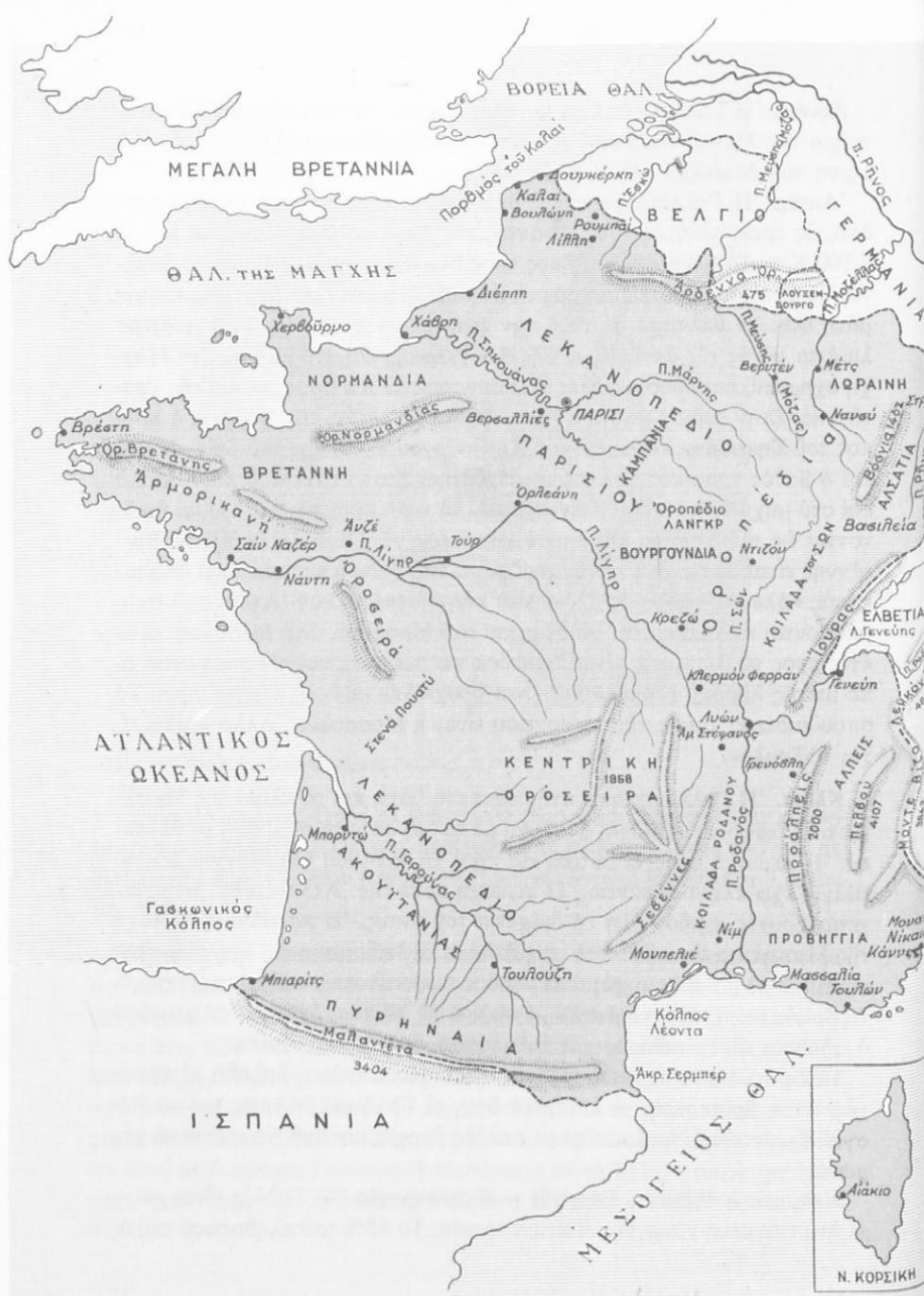
Λίμνες. Η Γαλλία δὲν έχει μεγάλες λίμνες. 'Ανήκει σ' αυτή τὸ νότιο τμῆμα τῆς λίμνης τῆς Γενεύης. 'Επίσης ἡ μεγαλύτερη λίμνη τῆς εἶναι ἡ λίμνη τοῦ **Μπουρζέ** (45 Km² ἑκταση).

Άκτες. Η Γαλλία σχηματίζει ἀκανόνιστο ἔξαγωνο ποὺ περιβρέχεται ἀπὸ τις τρεῖς πλευρές του. Οἱ ἀκτὲς τῆς Γαλλίας ἐκτείνονται σὲ μῆκος 2.700 Km. Τὸ μεγαλύτερο μῆκος τους βρίσκεται στὸν Ἀτλαντικὸ ὥκεανό. 'Η ἀκτὴ ποὺ βρίσκεται πρὸς τὴ Βόρεια θάλασσα εἶναι ἀμμώδης καὶ γεμάτη θλη. 'Η θάλασσα σ' αυτῇ τὴν περιοχὴν εἶναι ἀβαθής. Τὰ κυριότερα λιμάνια αυτῆς τῆς ἀκτῆς εἶναι τῆς **Δουνγκέρκης** καὶ τοῦ **Καλαί**. Στὴ Μάγχη σχηματίζονται δύο μεγάλες χερσόνησοι, τοῦ **Χερβούργου** καὶ τῆς **Βρεταννῆς**. Στὴν περιοχὴν αυτῇ σχηματίζονται τὸ λιμάνι τῆς **Χάβρης**, δὲ κόλπος τοῦ **Σηκουάνα**, τὸ λιμάνι τοῦ **Χερβούργου**, δὲ κόλπος τοῦ **Σαιν-Μαλὸ** καὶ δὲ βαθὺς γραφικὸς κόλπος τῆς **Βρέστης**. Στὸν κόλπο τοῦ **Σαιν-Μαλὸ** καὶ στὸ μυχὸ ποὺ λέγεται **Σαιν-Μισέλ**, τὰ νερὰ κατὰ τὴν παλίρροια ὑψώνονται ὡς τὰ 15 μέτρα καὶ ἀποσύρονται ἐως τὰ 7 Km. Οἱ ἀκτὲς τῆς Βρεταννῆς εἶναι βραχώδεις καὶ διασχίζονται ἀπὸ στόμια ποταμῶν καὶ ἀπὸ μικροὺς κόλπους γεμάτους ἀπὸ νησιὰ καὶ νησάκια. Στὸν Ἀτλαντικὸ σχηματίζονται τὰ λιμάνια τῆς **Νάντης** καὶ τοῦ **Μπορντώ**. Στὴ Μεσόγειο, οἱ ἀκτὲς πρὸς τὰ Πυρηναῖα εἶναι ἀμμώδεις καὶ χαμηλές καὶ πλαισιώνονται ἀπὸ μικρὲς λίμνες, οἱ ὑπόλοιπες εἶναι βραχώδεις μὲ πολλὰ ἀκρωτήρια. Τὸ σπουδαιότερο λιμάνι τῆς Μεσογείου εἶναι ἡ **Μασσαλία**. "Άλλο λιμάνι εἶναι ἡ **Τουλόν**.

Κλίμα. Η Γαλλία ἀνήκει στὴν εὐκρατὴ ζώνη καὶ τὸ κλίμα τῆς ποικίλει στὶς διάφορες περιοχὲς ἀνάλογα μὲ τὴν ἀπόστασή τους ἀπὸ τὴ θάλασσα. 'Η περιοχὴ πρὸς τὰ δυτικὰ καὶ πρὸς τὴ θάλασσα τῆς Μάγχης ἔως τὸ Βέλγιο ἔχει κλίμα ὠκεάνειο. 'Η περιοχὴ αυτῇ τῆς Ἀτλαντικῆς ζώνης δέχεται βροχὲς σχεδὸν δλῃ τὴ διάρκεια τοῦ ἔτους. 'Η παραλιακὴ περιοχὴ τῆς Μεσογείου εἶναι ἀνοιχτὴ στὶς θαλάσσιες ἐπιδράσεις καὶ ἔχει κλίμα μεσογειακὸ μὲ πολὺ ἥπιο χειμώνα καὶ δροσερὸ καλοκαίρι. Στὴν περιοχὴ αυτῇ βρίσκεται ἡ «Κυανὴ ἀκτὴ» μὲ κέντρο τὴ Νίκαια, δπου καὶ τὸ χειμώνα δὲ οὐρανὸς εἶναι καθαρὸς καὶ ἡ θάλασσα ἥρεμη καὶ γαλανή.

Τέλος τὸ ἀνατολικὸ καὶ τὸ βορειοαγατολικὸ τμῆμα, δηλαδὴ οἱ περιοχές, δπου βρίσκονται τὰ κεντρικὰ δρη, οἱ Γαλλικὲς "Άλπεις καὶ τὰ Βόσγια, ἔχουν κλίμα ἡπειρωτικὸ μὲ πολλὲς βροχὲς καὶ ἀφθονα χιόνια τὸ χειμώνα.

Οἰκονομικὴ ἔξέταση. Γεωργία – Κτηνοτροφία. Η Γαλλία εἶναι χώρα μὲ ἀναπτυγμένη γεωργία καὶ κτηνοτροφία. Τὰ 45% τοῦ πληθυσμοῦ τῆς ἀ-



σχολούνται μὲ αὐτές. Τὸ 70% ἀπὸ τὰ ἔδαφη τῆς εἶναι καλλιεργήσιμα. Ἐφαρμόζονται ἐπιστημονικοὶ τρόποι καὶ μηχανικὰ μέσα στὴν καλλιέργεια.

Παράγονται: Κρασί (Βουργουνδίας – Καμπανίας), σαμπάνια, πατάτες, δσπρια, ζαχαρότευτλα καὶ μεγάλες ποσότητες δημητριακῶν. Στὴν περιοχὴ τῆς Μεσογείου εύδοκιμεῖ ἡ ἐλιά. Παράγει ἐπίσης μεγάλες ποσότητες φρούτων. Καλλιεργεῖται ἀκόμα ἡ μουριά γιὰ τὴ σηροτροφία, τὸ καννάβι, ὁ καπνὸς κ.ἄ.

Ἐκτρέφονται βοοειδή, ἄλογα, χοῖροι καὶ πρόβατα σὲ ἐκτεταμένα λιβάδια. Ἀκμάζει ἡ πτηνοτροφία, ἡ μελισσοκομία καὶ ἡ σηροτροφία.

Τὰ κτηνοτροφικὰ τῆς προϊόντα ἔχουν παγκόσμια φήμη, δπως τὸ τυρί Ροκφόρ κ.ἄ.

Ἡ ἀλιεία εἶναι πολὺ ἀναπτυγμένη καὶ στὸν Ἀτλαντικὸ καὶ στὴ Μεσόγειο (σαρδέλες, ρέγγες, βακαλάος).

Δασικὸς πλοῦτος. Τὰ δάση σκεπάζουν τὰ 18% τοῦ ἔδαφους τῆς ἀλλὰ ἡ ἔχουν ποὺ παράγεται ἀπ' αὐτὰ δὲν ἐπαρκεῖ στὶς ἀνάγκες τῆς χώρας.

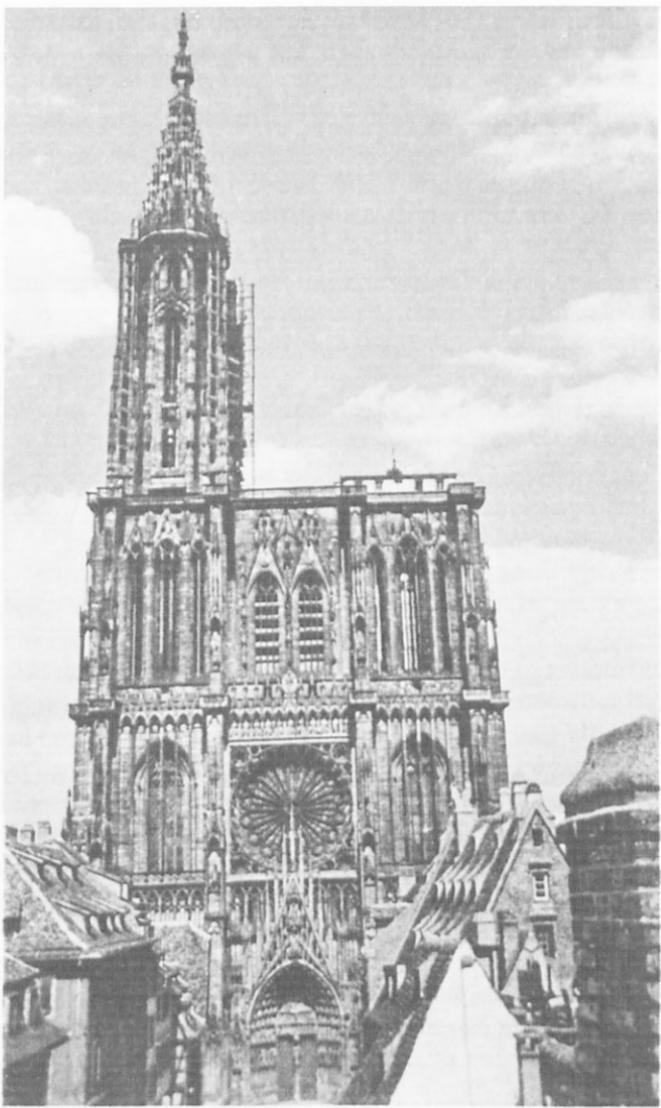
Ορυκτὸς πλοῦτος. Ἡ Γαλλία δὲν ἔχει πολλὰ ὅρυκτά καὶ σὲ μεγάλες ποσότητες, ἔχει δμως πλούσια κοιτάσματα μὲ σίδηρο καὶ βωξίτη. Ἐπίσης τὸ ὑπέδαφός τῆς περιέχει λιθάνθρακα στὴν περιοχὴ τοῦ ἀνω Λείγηρα καὶ στὰ βορειοανατολικά, κοντὰ στὰ βελγικὰ σύνορα.

Βιομηχανία. Ἡ Γαλλία εἶναι μιὰ ἀπὸ τὶς πιὸ ἀναπτυγμένες βιομηχανικὰ χώρες τοῦ κόσμου. Εἶναι ἀναπτυγμένη ἡ σιδηροβιομηχανία, ἡ βιομηχανία αὐτοκινήτων, ἡ ὑφαντουργία, ἡ βιομηχανία τοῦ φυσικοῦ μεταξιοῦ, τῶν εἰδῶν πολυτελείας, ἀρωματοποιίας, οἰνοπνευματοποιίας, βυρσοδεψίας, εἰδῶν πορσελάνης, δαλουργίας, ἥλεκτρικῶν συσκευῶν κ.τ.λ.

Συγκοινωνία. Ἡ Γαλλία διαθέτει τὸ τελειότερο δδικὸ δίκτυο τοῦ κόσμου καὶ μεγάλο σιδηροδρομικό. Τὸ ποταμοπλοϊκὸ δίκτυο φτάνει τὶς 15.000 Km. Ἐξαιρετικὰ ἀναπτυγμένη εἶναι ἡ ἀτμοπλοϊκὴ καθὼς καὶ ἡ ἀεροπορικὴ τῆς συγκοινωνία μὲ δλο τὸν κόσμο.

Τουρισμός. Τὸ Παρίσι εἶναι τὸ μεγαλύτερο τουριστικὸ κέντρο τοῦ κόσμου. Οἱ πόλεις Νίκαια, Βισύ, Ντωβίλ κ.ἄ. συγκεντρώνουν πλῆθος ἔνων καὶ δ τουρισμός τους ἀποτελεῖ σπουδαῖο κλάδο τοῦ έθνικοῦ εἰσοδήματος τῆς Γαλλίας.

Πολιτικὴ ἔξταση. Οἱ Γάλλοι κατάγονται ἀπὸ τοὺς Κέλτες καὶ τοὺς Γαλάτες, ποὺ ἐγκαταστάθηκαν στὴ Γαλλία γύρω στὰ 600 π.Χ. Αὗτοὶ ἤλθαν



Εἰκ. 20. Ἡ Μητρόπολη τοῦ Στρασβούργου

σε έπιμειξία μὲ τοὺς Ρωμαίους, Γότθους καὶ Φράγκους.

Ἡ γλώσσα τους, ἡ Γαλλική, εἶναι ἀπὸ τὶς πιὸ ἔξελιγμένες καὶ πλούσιες γλῶσσες. Στὸ θρήσκευμα εἶναι Καθολικοί, ἐκτὸς ἀπὸ λίγους Διαμαρτυρόμενους, Ὁρθόδοξους καὶ Ἐβραίους.

Πόλεις. Παρίσι. Εἶναι κτισμένη πάνω στὶς δχθες τοῦ Σηκουάνα, δπου ὑπάρχουν 30 γέφυρες γιὰ νὰ διευκολύνουν τὴ συγκοινωνία. Τὸ κέντρο τῆς πόλεως, τὸ Ἀστυ, βρίσκεται σὲ νησάκι τοῦ Σηκουάνα. Τὸ Παρίσι εἶναι ἡ ὥραιότερη πόλη τοῦ κόσμου καὶ στολίζεται μὲ πολλὰ καλλιτεχνικὰ κτίσματα, δπως εἶναι τὸ περίφημο μουσεῖο τοῦ Λούβρου, ἡ ἀγίδα τοῦ Θριάμβου, τὸ Πάνθεο, ἡ Ὀπερα, δ πύργος τοῦ Ἀιφελ καὶ ἄλλα. Τὸ Παρίσι εἶναι τὸ πνευματικὸ κέντρο τῆς Γαλλίας καὶ ἔνα ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα πνευματικὰ κέντρα τοῦ κόσμου. Τὸ Πανεπιστήμιο του, Πανεπιστήμιο τῆς Σορβόνης, δπως λέγεται, εἶναι ἔνα ἀπὸ τὰ παλαιότερα Πανεπιστήμια τῆς Εὐρώπης καὶ ιδρύθηκε τὸ 1.200 μ.Χ. Τὸ Παρίσι εἶναι μεγάλος συγκοινωνιακὸς κόμβος.

Ἡ Σαν-Ἐτιέν εἶναι μεταλλουργικὸ κέντρο. Ἡ Λυών εἶναι βιομηχανικὸ καὶ ἐμπορικὸ κέντρο, γνωστὴ ἀπὸ τὰ περίφημα μεταξωτά της. **Ντιζόν**, **Στρασβούργο**, πρωτεύουσα τῆς ἐπαρχίας Ἀλσατίας, **Νανσύ**, **Μέτς**, **Βερντέν**, **Λέμς**, **Σεντάν**, **Ἀμιένη**, δνομαστὲς ἀπὸ τὸν Α' Παγκόσμιο πόλεμο. **Λιλη**, ὑφαντουργικὸ κέντρο. **Δουγκέρκη** μὲ τεχνητὸ λιμάνι. **Καλαί** στὸ στενὸ τῆς Μάγχης μὲ τεχνητὸ λιμάνι. **Ρουέν** μὲ ποτάμιο λιμάνι στὶς δχθες τοῦ Σηκουάνα. **Χάβρη**, **Χερβούργο**, **Βρέστη**, σπουδαῖα λιμάνια στὸν Ἀτλαντικό. **Νάντη**, στὶς ἐκβολές τοῦ Λείγηρα, **Μπορντώ**, μέ θαυμάσιο ποτάμιο λιμάνι στὸ Γαρούνα, γνωστὴ ἀπὸ τὸ κρασὶ «Μπορντώ». **Μπιάριτς**, στὸ νοτιοδυτικὸ ἄκρο τῆς Γαλλίας καὶ σπουδαία λουτρόπολη. **Τουλούζη**, γεωργικὸ καὶ ἐμπορικὸ κέντρο. **Μομπελιέ**.

Στὴ Γαλλία ὑπάρχουν πολλὰ κρατικὰ καὶ ιδιωτικὰ Πανεπιστήμια καὶ Πολυτεχνεῖα. Σ' αὐτὰ φοιτοῦν πολλὲς χιλιάδες Γάλλων καὶ ξένων φοιτητῶν.

MONAKO

Στὰ ἀνατολικὰ τῆς Κυανῆς ἀκτῆς βρίσκεται τὸ μικρὸ ἀνεξάρτητο κράτος τοῦ Μονακό, Πριγκιπάτο μὲ έκταση 1,5 Km². Τὰ ἐσοδά του προέρχονται ἀπὸ τὸν Τουρισμὸ καὶ τὸ Καζίνο τοῦ Μόντε Κάρλο.

Οι κάτοικοι μιλοῦν τη Γαλλική γλώσσα. Άνωτατος δρχοντας είναι ο πρίγκιπας τοῦ Μονακό. Έχει τρεῖς κωμοπόλεις: **Τὸ Μονακό**, τὴν **Λακονταμίν** και τὸ **Μόντε Κάρλο**. Κάτοικοι 20.000.

ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

Έκταση: 2.586 Km²

Πληθυσμός: 350.000 κατ.

Πρωτεύουσα: Λουξεμβούργο μὲ 90.000 κατ.

Θρήσκευμα: Χριστιανοὶ Καθολικοὶ

Γλώσσα: Γερμανική, Γαλλική

Τὸ Λουξεμβούργο είναι σὲ έκταση ἵσο περίπου μὲ τὴν Ἀττική. Βρίσκεται στὰ δυτικὰ τοῦ Μοζέλα και συνορεύει μὲ τὴ Γαλλία. Τὸ βόρειο τμῆμα του είναι φτωχό. Τὸ νότιο είναι εδφόρο και περιέχει πλούσια μεταλλεῖα σιδήρου και γαιάνθρακα. Γι' αὐτὸν έχει ἀναπτυγμένη μεταλλουργική βιομηχανία. Επίσης έχει βιομηχανία δερμάτων, καπνοῦ κ.ἄ.

Τὸ κλίμα είναι ήπειρωτικό.

Γεωργία – Κτηνοτροφία. Ή γεωργία και ή κτηνοτροφία είναι ἀναπτυγμένες. Παράγονται δημητριακά και ζαχαρότευτλα. Καλλιεργεῖται ἐπίσης τὸ ἀμπέλι. Εκτρέφονται πρόβατα, χοῖροι και βοοειδή.

Συγκοινωνία. Έχει πυκνὸ σιδηροδρομικὸ και δδικὸ δίκτυο.

Πολιτικὴ ἔξταση. Στὴν παλαιὰ ἐποχὴ ἦταν μικρὸ γερμανικὸ κράτος. Είναι ἀνεξάρτητο ἀπὸ τὸ 1867.

Οι κάτοικοι είναι γερμανικῆς καταγωγῆς.

ΒΕΛΓΙΟ

Έκταση: 30.513 Km²

Πληθυσμός: 9.710.000 κατ.

Πολίτευμα: Βασιλευόμενη Δημοκρατία

Πρωτεύουσα: Βρυξέλλες μὲ 1.450.000 κατ.

Θρήσκευμα: Χριστιανοὶ Καθολικοὶ και λίγοι Διαμαρτυρόμενοι

Γλώσσα: Γαλλική, Φλαμανδική

Νόμισμα: Βελγικὸ φράγκο

Θέση – Σύνορα. Βρίσκεται πρός τὰ βόρεια τῆς Γαλλίας και μεταξύ Γαλλίας και Γερμανίας. Συνορεύει πρός τὰ βόρεια μὲ τὴν Ὀλλανδία, πρός τὰ ἀνατολικά μὲ τὴν Γερμανία και τὸ Λουξεμβούργο, πρός τὰ νότια μὲ τὴν Γαλλία και πρός τὰ δυτικά βρέχεται ἀπὸ τὴν Βόρεια θάλασσα.

Μορφολογία τοῦ ἔδαφους. Τὸ ἔδαφος τοῦ Βελγίου παρουσιάζει μιὰ κλίση ἀπὸ τὰ νοτιοανατολικὰ πρός τὰ βορειοδυτικά, δπου βρίσκονται τὰ παράλια τῆς πρὸς τὴν Βόρεια θάλασσα και τὰ Ὀλλανδικὰ σύνορα. **Διαιρεῖται σὲ τρεῖς φυσικὲς περιοχές:**

α) **Τὴν δρεινὴν περιοχὴν** τῶν Ἀρδεννῶν, ποὺ εἶναι προέκταση τῶν Κεντρικῶν δρέων πρός τὰ ἀνατολικά. Ἡ δρεινὴ αὐτὴ περιοχὴ κατέχει τὸ νοτιοανατολικὸ τμῆμα τοῦ Βελγίου και ἀποτελεῖται ἀπὸ δροπέδια και χαμηλὰ δρη, ποὺ ἡ ψηλότερη κορυφή τους μόλις φτάνει τὰ 692 μ.

β) **Τὸ μέσο Βέλγιο.** Ἀρχίζει ἀμέσως μετὰ τίς Ἀρδέννες ἀπὸ τὸν ποταμὸ Μόζα και ἀπλώνεται ὡς τὸν ποταμὸ Ἐσκώ. Ἀποτελεῖται ἀπὸ πολὺ εὔφορες πεδιάδες ποὺ τὸ μέσο նψος τους δὲν ἔπερνα τὰ 100 μέτρα. Στὴν περιοχὴ αὐτὴ ὑπάρχουν πολλοὶ λόφοι ποὺ τὸ նψος τους δὲν ἔπερνα τὰ 200 μέτρα.

γ) **Κάτω Βέλγιο.** Τὸ Κάτω Βέλγιο κατέχει τὴν βορειοδυτικὴ περιοχὴ, μετά τὸν ποταμὸ Ἐσκώ. Ἀποτελεῖται ἀπὸ μιὰ ἐκτεταμένη πεδιάδα, πού, δσο προχωρεῖ πρὸς τὴν θάλασσα, χαμηλώνει και καταντᾶ στὰ παράλια νὰ ἔχει նψος 20 μέτρα.

Ἀκτογραφία. Τὰ παράλια τοῦ Βελγίου εἶναι πολὺ χαμηλά. Κατὰ τὶς παλιρροιες, δταν ἡ στάθμη τῆς θάλασσας ἀνέρχεται, τὸ ἐπίπεδο τῆς ξηρᾶς εἶναι χαμηλότερο ἀπὸ αὐτή. Τότε θὰ πλημμύριζε ἡ ξηρὰ ἀπὸ τὰ θαλάσσια νερά, ἀν δὲν τὴν προστάτευναν σειρὲς ἀπὸ φυσικοὺς ἀμμόλοφους (θῖνες) ἥ μεγάλα τεχνικὰ ἔργα (προκυμαῖες). Ἡ μεγάλη ποσότητα τῆς λεπτῆς ἀμμού, ποὺ ὑπάρχει στὰ παράλια, παρασύρεται ἀπὸ τοὺς δυνατοὺς ἀνέμους πρὸς τὸ ἐσωτερικό. Γιὰ νὰ προστατεύεται τὸ ἐσωτερικὸ ἀπὸ αὐτὴ τὴν ἀμμοῦ, δημιουργήθηκαν σειρὲς ἀπὸ πυκνόφυλλα δέντρα ποὺ προφυλάσσουν ἀπὸ τοὺς ἀνέμους.

Ύδρογραφία. Ποταμοί. Κανένας ἀξιόλογος ποταμὸς δὲν πηγάζει ἀπὸ τὸ Βέλγιο. Οἱ σπουδαιότεροι ποταμοὶ ποὺ διασχίζουν τὴν χώρα εἶναι: δ **Μόζας**, δ **Ἐσκώ** ἥ **Σκάλδος** και δ **Ὑζέρ**. Πηγάζουν ἀπὸ τὴν Γαλλία και ρέουν ἡρεμα· εἶναι πλωτοὶ και συνδέονται μεταξύ τους μὲ διώρυγες.



Χάρτης 20. Βέλγιο

Κλίμα. Τό κλίμα τοῦ Βελγίου εἶναι ἀρκετά ψυχρὸ καὶ ὑγρό. Ὁ χειμώνας ἔχει μεγάλη διάρκεια καὶ ἀλλάζει στὰ διάφορα διαμερίσματα τῆς χώρας. Εἶναι ἡπιότερος στὶς δυτικὲς περιοχές, κοντά στὰ γαλλικὰ σύνορα, καὶ γίνεται ψυχρότερος πρὸς τὶς βόρειες περιοχές, στὰ παράλια καὶ στὴν περιοχὴ τῶν Ἀρδεννῶν. Τό καλοκαίρι ἔχει μικρὴ διάρκεια καὶ εἶναι γενικὰ δροσερό.



Εἰκ. 21. Θίνες σὲ δάκτῃ τῆς Β. Θάλασσας

Οικονομική έξέταση. Γεωργία – Κτηνοτροφία. Τά εδάφη του Βελγίου είναι ενθόρια, έκτος από τά εδάφη της περιοχής του άνω Βελγίου που είναι φτωχά. Και στήν περιοχή δυμώς αυτή ύπαρχουν ενθόρες κοιλάδες μὲ κλίμα ήπιότερο. Ή σπουδαιότερη άπο αυτές είναι ή κοιλάδα της **Μαιζης**. Παράγονται δημητριακά σὲ μεγάλες ποσότητες, άλλα δὲν έπαρκούν στις άναγκες της χώρας. Καλλιεργοῦνται έπισης οι πατάτες, τὸ λινάρι και τὰ ζαχαρότευτλα. Στὰ τεχνητὰ λιβάδια και στὰ φυσικά βοσκοτόπια έκτρεφονται πολλὰ γιδοπρόβατα, άγελάδες, χοῖροι και ἀλογα (Φλάνδρας). Έπισης είναι άναπτυγμένες ή πτηνοτροφία και ή μελισσοκομία. Ή άλιεια έναι άρκετά άναπτυγμένη και γίνεται μὲ τέλεια μέσα. Κέντρο άλιειας είναι ή 'Οστάνδη.

'Ορυκτός πλοῦτος. Τὸ Βέλγιο έχει πλούσια κοιτάσματα μὲ γαιάνθρακα στοὺς πρόποδες του δροπεδίου. Τὰ γαιανθρακοφόρα αυτὰ στρώματα άπλωνται και πρὸς τὴ Γαλλία (περιοχὴ Λίλης-Καλαι) και πρὸς τὴ Γερμανία. Υπάρχουν έπισης κοιτάσματα μὲ σίδηρο, ψευδάργυρο, σφαλερίτη, γύψο και λατομεῖα μὲ μάρμαρα.

Βιομηχανία. Τὸ Βέλγιο είναι κυρίως βιομηχανικὸ κράτος. Αυτὸ έξηγεῖ και τὴν πυκνότητα τοῦ πληθυσμοῦ τῆς χώρας (300 κάτοικοι σὲ κάθε ένα Km²). Οἱ σπουδαιότερες βιομηχανίες του είναι: ή σιδηροβιομηχανία (παραγωγὴ χυτοσιδήρου και χάλυβα), ή κατασκευὴ μηχανῶν, οἱ βιομηχανίες χημικῶν προϊόντων, φαρμάκων, χρωμάτων, όναλουργίας, όφαντουργίας, μεταξωτῶν κ.τ.λ. Έξάγει κατεργασμένο σίδηρο, γαιάνθρακα, όφάσματα και ἀλλα βιομηχανικὰ εἶδη. Εισάγει εἶδη διατροφῆς και δημητριακά.

Συγκοινωνία. Ή συγκοινωνία είναι πολὺ άναπτυγμένη. Τὸ Βέλγιο διαθέτει τὸ πυκνότερο σιδηροδρομικὸ δίκτυο τῆς Ευρώπης και τοῦ κόσμου. Τὸ δίδικὸ δίκτυο είναι και αυτὸ έκτεταμένο. Έπισης διαθέτει και τὸ ποταμοπλοϊκὸ δίκτυο ποὺ μὲ τὶς διώρυγες έγινε τέλειο.

Πολιτική έξέταση. Τὸ Βέλγιο έγινε άνεξάρτητο κράτος τὸ 1831. Παλαιότεροι κάτοικοι του ἦταν οἱ Κέλτες. Τὸ Βέλγιο τὸ ἔχαν καταλάβει διαδοχικὰ οἱ Ρωμαῖοι, οἱ Φράγκοι, οἱ Αύστριακοί, οἱ Ισπανοί και οἱ Γάλλοι. Απὸ τὸ 1815–1831 ἦταν ἐνωμένο μὲ τὴν 'Ολλανδία. Οἱ Βέλγοι χωρίζονται σὲ δύο φυλές: τοὺς **Φλαμανδοὺς** ποὺ μιλοῦν τὴ Φλαμανδική, κατοικοῦν στὰ πεδινὰ και ἔχουν γερμανικὴ καταγωγή, και τοὺς **Βαλλόνους** ποὺ μιλοῦν τὴ γαλλική, κατοικοῦν στήν περιοχὴ τῶν 'Αρδεννῶν και ἔχουν γαλλικὴ καταγωγή.

Πόλεις. Βρυξέλλες. Είναι βιομηχανικό, οίκονομικό και πνευματικό κέντρο· βρίσκεται στις δυτικές του ποταμού **Σέν** και είναι κόμβος δδικῶν, σιδηροδρομικῶν και αεροπορικῶν συγκοινωνιῶν. **Άμβέρσα**, είναι τὸ πρῶτο λιμάνι τῆς χώρας και ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα τοῦ κόσμου· συνδέεται μὲ τὶς Βρυξέλλες χάρη σὲ διώρυγα ποὺ ἔχει μῆκος 30 Km και είναι κτισμένη στὴ δεξιὰ δυτική τοῦ Έσκώ. **Γάνδη**, είναι έμπορική και βιομηχανική πόλη και σπουδαῖο ποτάμιο λιμάνι στὸν Έσκώ· συνδέεται μὲ διώρυγες μὲ δλα τὰ έμπορικὰ κέντρα τοῦ Βελγίου. **Λιέγη**, βρίσκεται στις δυτικές τοῦ **Μόζα**. **Οστάνδη**, είναι παραθαλάσσια πόλη και ἔχει πυκνὴ συγκοινωνία μὲ τὴν Αγγλία.

ΟΛΛΑΝΔΙΑ

Έκταση: 40.844 Km²

Πληθυσμός: 13.330.000 κατ.

Πολιτευμα: Συνταγματική Βασιλεία

Πρωτεύοντα: Άμστερνταμ μὲ 866.000 κατ.

Θρήσκευμα: Χριστιανοί Καθολικοί και Διαμαρτυρόμενοι

Γλώσσα: Ολλανδική, μοιάζει μὲ τὴ Γερμανική

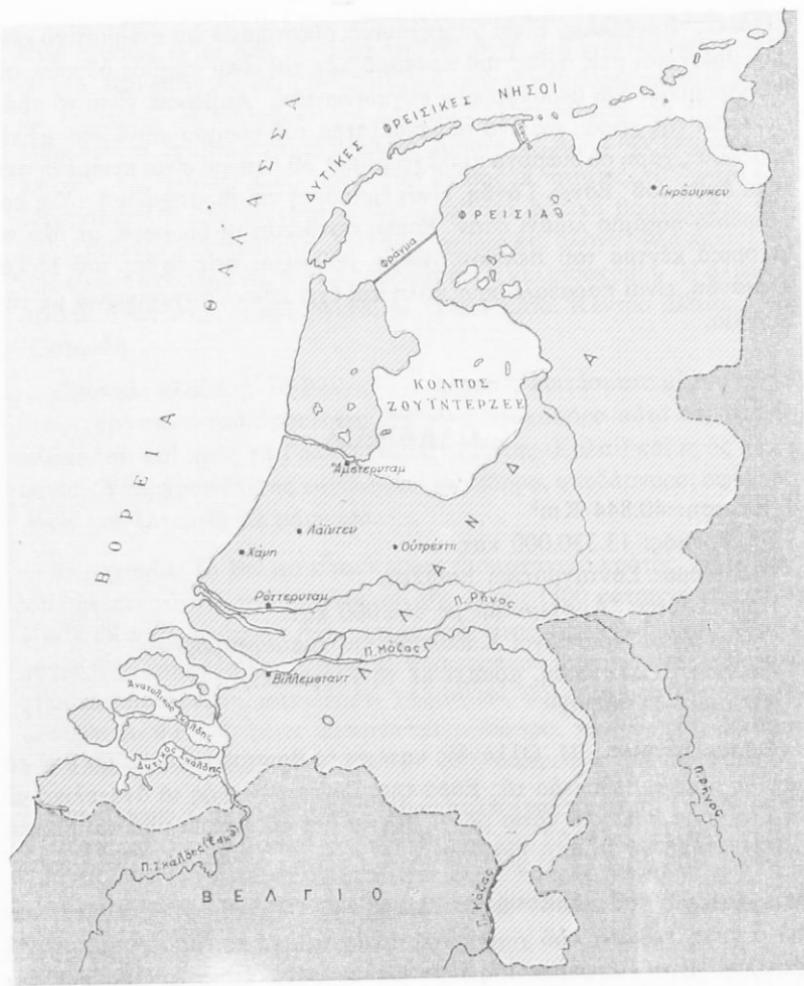
Νόμισμα: Γκοῦλντεν

Θέση—Σύνορα. Η Ολλανδία κατέχει τὸ βορειοδυτικὸ τμῆμα ἀπὸ τὸ μεγάλο βόρειο βαθύπεδο τῆς Ενδρώπης. Συνορεύει πρὸς τὰ ἀνατολικὰ μὲ τὴ Γερμανία, πρὸς τὰ νότια μὲ τὸ Βέλγιο και πρὸς τὰ δυτικὰ και βόρεια βρέχεται ἀπὸ τὴ Βόρεια θάλασσα.

Μορφολογία τοῦ έδαφους. Τὸ έδαφος τῆς Ολλανδίας ἀποτελεῖται ἀπὸ μιὰ μεγάλη πεδιάδα ποὺ χαμηλώνει συνέχεια ἀπὸ τὸ έσωτερικὸ πρὸς τὰ παράλια. Έτσι ἔνα μέρος ἀπὸ τὶς παραθαλάσσιες περιοχές βρίσκεται χαμηλότερα ἀπὸ τὸ ἐπίπεδο τῆς θάλασσας.

Διαιρεῖται σὲ δύο περιοχές: α) τὴν **ᾶνω Ολλανδία** και β) τὴν **κάτω Ολλανδία**.

α) **Η ἄνω Ολλανδία** σχηματίστηκε ἀπὸ τὶς προσχώσεις τῶν ποταμῶν, ποὺ τὴ διασχίζουν, και ἀποτελεῖ μεγάλη πεδιάδα, δπου ὑπάρχουν λόφοι μόνο μὲ ἀνώτερο ὅψος 320 μέτρα. Οἱ σπουδαιότεροι και μεγαλύτεροι ποταμοὶ είναι δ **Μόζας** και δ **Ρήνος**, ποὺ χύνονται στὴ βόρεια θάλασσα. Στὶς



Χάρτης 21. Ὀλλανδία

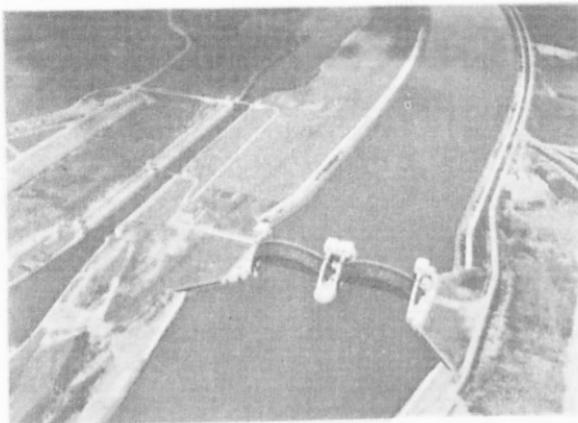
δχθες τῶν ποταμῶν αὐτῶν ἔχουν κατασκευαστεῖ ἀντιπλημμυρικά ἔργα,
γιὰ νὰ προστατεύεται ἡ πεδιάδα ἀπὸ τὶς συχνὲς πλημμύρες.

β) Κάτω Ὀλλανδία. Τὸ ἐδαφὸς στὴν κάτω Ὀλλανδία βρίσκεται σὲ ἐπί-
πεδο χαμηλότερο ἀπὸ τὸ ἐπίπεδο τῆς θάλασσας. Προφυλάγεται ἀπὸ τὴν
εἰσβολὴ τῆς θάλασσας μὲ ἀμμουδεροὺς λόφους ἢ μὲ τεχνητὰ προχώματα.
Τὰ μεγαλύτερα προχώματα εἰναι ἐκεῖνα ποὺ ἀποτελοῦν τὸ φράγμα τοῦ



Εἰκ. 22. Πόλοντερες

«Χέντλερ». Αυτὸς βρίσκεται στὴ βόρεια Ὀλλανδίᾳ· εἶναι κατασκευασμένο ἀπὸ γρανίτη καὶ ἔχει μῆκος 10 Κμ καὶ ὑψος 5–8 μέτρα. Μὲ τὰ προχώματα οἱ Ὀλλανδοὶ προστατεύουν τὸ ἔδαφος ἀπὸ τὶς πλημμύρες τῆς θάλασσας, ἀλλὰ μένει ἀπροστάτευτο ἀπὸ τὶς πλημμύρες ποὺ δημιουργοῦν τὰ τρεχούμενα νερά τῆς ξηρᾶς. Γιὰ νὰ τὸ ἀποφύγουν αὐτὸς οἱ Ὀλλανδοὶ καὶ γιὰ νὰ ἀποξηράνουν τὶς λίμνες, τὰ Ἑλη κ.τ.λ., κατασκευάζουν τὰ λεγόμενα «Πόλοντερ». Τὰ πόλοντερ εἶναι μεγάλες ἐπιφάνειες ξηρᾶς ποὺ οἱ περισσότερες ἔχουν εὐθεῖες πλευρές ἡ εἶναι τετράγωνες ἐπιφάνειες καὶ περιβάλλονται ἀπὸ τοιχώματα. Οἱ ἐπιφάνειες αὐτὲς διασχίζονται ἀπὸ πολλές τάφρους, γιὰ νὰ ἀποχετεύονται τὰ νερά ἀπὸ τὰ Ἑλη. Στὶς πλευρές τῶν τοιχωμάτων ποὺ εἶναι στραμμένες πρὸς τὴ θάλασσα ύπάρχουν ἔξοδοι ποὺ φράζονται μὲ πύλες. ^{•6} Αν τὸ Πόλοντερ εἶναι χαμηλότερο ἀπὸ τὸ ἐπίπεδο τῆς θάλασσας, τότε τὰ νερά τῆς βροχῆς ποὺ μαζεύονται μέσα σ' αὐτὸ διοχετεύονται στὴ θάλασσα μὲ ἀντλίες. Αν τὸ ἐπίπεδο τοῦ Πόλοντερ βρίσκεται ψηλότερα ἀπὸ τὸ ἐπίπεδο τῆς θάλασσας, τότε, κατὰ τὴν ἄμπωτη, ἀνοίγουν τὶς πύλες καὶ τὰ νερά ποὺ συγκεντρώθηκαν στὸ Πόλοντερ καὶ στὶς τάφρους χύνονται στὴ θάλασσα. Κατὰ τὴν πλημμυρίδα, δταν ἡ θάλασσα ἀνεβαίνει



Εικ. 23. Πόλντερς - φράγμα

(φουσκώνει), κλείνουν τις πύλες και έμποδίζουν τό γέμισμα του Πόλντερ από το θαλάσσιο νερό.

Στήν άβαθή θάλασσα τοῦ Ζουιτερζέ δημιουργήθηκαν 5 πόλντερ και άπειδωσαν έκταση 11 φορές μεγαλύτερη από τὴν Κωπαΐδα. Τὸ φράγμα στήν περιοχὴ αὐτὴ ἔχει μῆκος 44 χιλιόμετρα και ὅψος 7–7,5 μέτρα. Τὸ πλάτος στὸν πυθμένα τῆς θάλασσας ἐίναι 140–150 μέτρα και στὴν ἐπιφάνεια 90 μέτρα. Στὶς περιοχὲς ποὺ δημιουργήθηκαν μ' αὐτὸ τὸν τρόπο, δηλαδὴ τὰ πόλντερ, ὑπάρχουν διλόκληρες ἐπαρχίες.

Κλίμα. Τὸ κλίμα τῆς 'Ολλανδίας εἴναι ωκεάνειο και πολὺ ύγρο. Οἱ βροχές εἴναι πάρα πολλὲς κατὰ τὸ καλοκαίρι και τὸ φθινόπωρο. Πάνω ἀπὸ τὰ τέλματα και τὶς περιοχὲς ποὺ σκεπάζονται μὲ νερὰ ὑπάρχει, πολὺ συχνά, δμίχλη, κυρίως κατὰ τὶς ζεστὲς και ξηρές μέρες τοῦ καλοκαιριοῦ, ὅποτε ἡ ἔξατμιση εἴναι μεγαλύτερη.

Οἰκονομικὴ ἔξέταση. Γεωργία – Ανθοκομία – Κτηνοτροφία. Παράγονται δημητριακά, δσπρια, λινάρι, ζαχαρότευτλα. Τὰ παραγόμενα προϊόντα δὲν καλύπτουν τὴν ἐγχώρια κατανάλωση. Πολὺ ἀναπτύχθηκε ἡ ἀνθοκομία. Καλλιεργοῦνται πολλὰ εἶδη λουλουδιῶν και ἡ ἔξαγωγή τους ἀποτελεῖ μεγάλη πηγὴ τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας τῆς 'Ολλανδίας. Τὰ 40% τοῦ ἐδάφους τῆς 'Ολλανδίας εἴναι λιβάδια ποὺ χάρη στὸ ύγρο κλίμα ἔχουν πάντοτε χλόη. Μέσα σ' αὐτὰ τρέφονται πρόβατα, ἄλογα, χοῖροι, πουλερικά και ἀγελάδες ἐκλεκτῆς ποικιλίας, ποὺ ἀπὸ τὸ γάλα τους κατα-

σκευάζονται διάφορα είδη τυριού, βούτυρο και γάλα συμπυκνωμένο.

Η ἀλεια. Είναι πολὺ ἀναπτυγμένη και ἀποτελεῖ πλουτοπαραγωγική πηγή για τοὺς Ὀλλανδούς. Ψαρεύονται μεγάλες ποσότητες ἀπὸ σολομούς και ρέγγες ποὺ ἔξαγονται σ' δλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου.

Ορυκτὸς πλοῦτος. Ἡ Ὀλλανδία δὲν εἶναι πλούσια σὲ ὄρυκτα. Ἐχει μόνο κοιτάσματα μὲ ἄνθρακα και πετρέλαιο.

Βιομηχανία — **Ἐμπόριο.** Ἡ βιομηχανία εἶναι πολὺ ἀναπτυγμένη. Ὑπάρχουν ναυπηγεῖα, ἐργοστάσια μεταλλουργίας, ὑφαντουργίας, παραγωγῆς τροφίμων, κατεργασίας διαμαντιῶν και κατασκευῆς ἡλεκτρικῶν εἰδῶν και ραδιοφώνων.

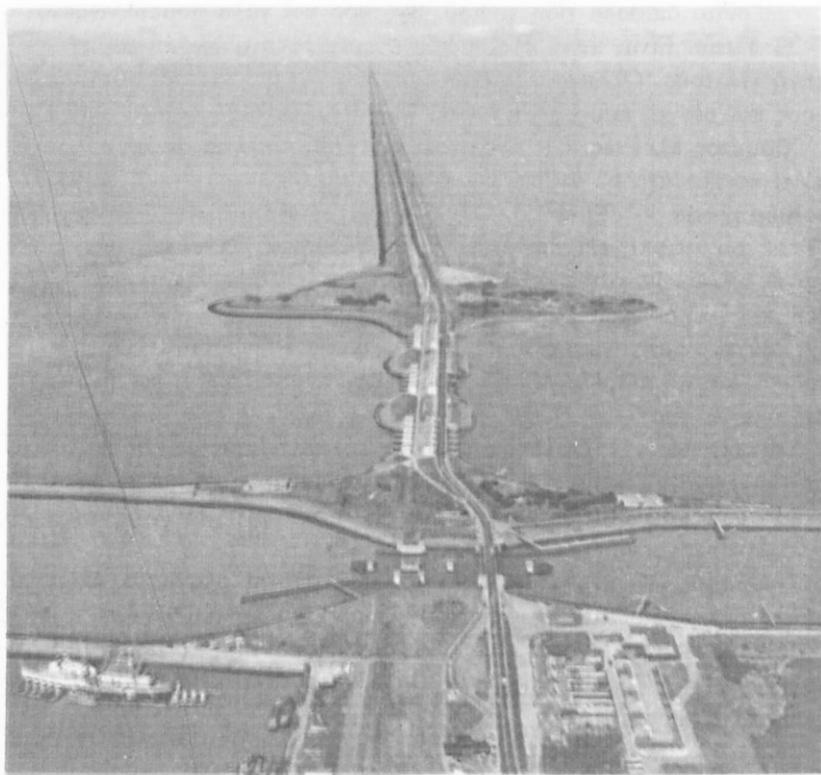
Ἐξάγει βιομηχανικὰ εἶδη και γαλακτοκομικὰ προϊόντα. Είσαγει δημητριακά, καπνό, πετρέλαιο, σίδηρο, ξυλεία, βαμβάκι, μαλλί και βιομηχανικές δλες.

Συγκοινωνία. Ἡ Ὀλλανδία ἔχει ἔνα ἀπὸ τὰ τελειότερα και πυκνότερα συγκοινωνιακὰ δίκτυα τοῦ κόσμου. Τὸ σιδηροδρομικὸ και τὸ δδικὸ δίκτυο συμπληρώνεται μὲ τὸ ποτάμιο. Ἡ ἀεροπορικὴ συγκοινωνία εἶναι πολὺ ἀναπτυγμένη.

Τουρισμός. Τὰ περίφημα Πόλητερ, τὰ τεράστια φράγματα, ἀλλά και πολλὰ ἄλλα ἀξιοθέατα δημιουργοῦν ζωηρὴ τουριστικὴ κίνηση, κυρίως κατὰ τοὺς καλοκαιρινούς μῆνες. Τὸ **Μαντζούρονταμ**, προάστιο τῆς Χάγης, εἶναι ἔνα εἰδος μουσείου τῆς Ὀλλανδίας. Ἐκεῖ κτίστηκαν πολλὰ ἀξιοθέατα οἰκοδομήματα.

Πολιτικὴ ἔξέταση. Ἡ Ὀλλανδία δονομάζεται και κάτω χώρα, ἐπειδὴ ἔνα μεγάλο τμῆμα τοῦ ἐδάφους τῆς βρίσκεται χαμηλότερα ἀπὸ την ἐπιφάνεια τῆς θάλασσας. Γιὰ πρώτη φορὰ ἡ Ὀλλανδία ἔγινε ἐλεύθερο κράτος τὸ 1648 μ.Χ. Κατὰ καιρούς ἀπόκτησε μεγάλη ναυτικὴ δύναμη και πολλὲς ἀποικίες. Τὸ 1700–1800 ἡ δύναμή της ἐκμηδενίστηκε ἀπὸ τοὺς Ἀγγλους· τὸ 1815 μετά τὴν ἡττα τῆς Γαλλίας ἴδρυθηκε τὸ σημερινὸ δλλανδικὸ κράτος.

Πόλεις. **Χάγη**· εἶναι παραθαλάσσια πόλη και βρίσκεται στὰ νότια τῶν ἐκβολῶν τοῦ Ρήγου· εἶναι ἡ Ἑδρα τοῦ Διεθνοῦ Δικαστηρίου και Διοικητικῶν ὑπηρεσιῶν. **Άμστερνταμ**· βρίσκεται στὸν κόλπο τοῦ Ζουίντερζε· εἶναι σπουδαῖο βιομηχανικὸ και ἐμπορικὸ κέντρο· ἐκεῖ ὑπάρχουν τὰ τελειότερα ἐργοστάσια ποὺ κατεργάζονται διαμάντια· μὲ διώρυγες συνδέεται μὲ τὴ Βόρεια θάλασσα· ἔχει δύο Πανεπιστήμια και Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν.



Εικ. 24. Απόφραξη τής θαλασσας στην Ολλανδία με φράγμα

Ρόττερνταμ: είναι μεγάλο λιμάνι εισαγωγικού και έξαγωγικού έμποριου και βρίσκεται στις έκβολές του Ρήνου. **Ούτρέχτη**: βρίσκεται σ' ένα βραχίονα του Δέλτα του Ρήνου και έχει παλαιό Πανεπιστήμιο.

ΜΠΕΝΕΛΟΥΞ

Τὰ τρία κράτη **Βέλγιο**, **Ολλανδία** και **Λουζεμβούργο** ἀποτελοῦν ἀπὸ τὸ 1948 τελωνειακή ἐνωση και ἀπὸ τὸ 1958 οἰκονομική, δηλαδὴ έχουν καταργήσει τὰ τελωνειακά σύνορα και έχουν ἐφαρμόσει ἐνιαῖο δασμολόγιο (φορολογία) γιὰ τὰ εἰσαγόμενα εἰδη· ή ἐνωση αὐτὴ τῶν τριῶν κρατῶν δνομάζεται **Μπενελούξ**.

ΜΕΓΑΛΗ ΒΡΕΤΑΝΝΙΑ

‘Ηνωμένο Βασίλειο τῆς Μ. Βρεταννίας
και Βόρειας Ιρλανδίας.

Έκταση: 244.030 Km²

Πληθυσμός: 55.790.000 κατ.

Πολίτευμα: Συνταγματική Βασιλεία

Πρωτεύουσα: Λονδίνο μὲ 8.172.000 κατ. μαζὶ μὲ τὰ προάστια

Θρήσκευμα: Χριστιανοὶ Διαμαρτυρόμενοι καὶ λίγοι Καθολικοὶ

Γλώσσα: Ἀγγλικὴ

Νόμισμα: Λίρα Ἀγγλίας

Θέση. Τὸ Ἡνωμένο Βασίλειο τῆς Μ. Βρεταννίας εἶναι καθαρὰ νησιωτικό κράτος καὶ ἀποτελεῖται: α) ἀπὸ τὸ νησὶ **Μ. Βρεταννία**, ποὺ εἶναι τὸ μεγαλύτερο, β) ἀπὸ τὸ βόρειο τμῆμα τοῦ νησιοῦ **Ιρλανδία** καὶ γ) ἀπὸ τὰ νησιὰ **Ἐβρίδες**, **Ὀρκάδες**, **Σχέτλανδ** καὶ ἄλλα μικρότερα. Τὸ Ἡνωμένο Βασίλειο τῆς Μεγάλης Βρεταννίας βρίσκεται στὰ βορειοδυτικὰ τῆς Εὐρώπης καὶ τὸ μεγαλύτερο νησὶ του, ἡ Μ. Βρεταννία, χωρίζεται ἀπ’ αὐτὴν μὲ τὴ θάλασσα τῆς Μάγχης (Καλαι – Ντόβερ 34 Km). Ἡ Μ. Βρεταννία εἶναι τὸ μεγαλύτερο νησὶ τῆς Εὐρώπης καὶ διαιρεῖται σὲ τρεῖς περιοχές: τὴ **Σκωτία** πρὸς τὰ βόρεια, τὴν **Ουαλία** πρὸς τὰ δυτικὰ καὶ τὴν **Ἀγγλία** στὸ κέντρο καὶ στὸ νοτιοανατολικὸ τμῆμα. Ἀπὸ τὴν περιοχὴν αὐτὴν ἡ Μ. Βρεταννία δονούμαζεται καὶ **Ἀγγλία**.

Μορφολογία τοῦ ἔδαφους. Διακρίνονται: α) τὴν **δρεινὴ περιοχὴν** ποὺ ἀπλώνεται στὸ βόρειο καὶ δυτικὸ τμῆμα τῆς Μ. Βρεταννίας καὶ β) τὴν **πεδινὴ περιοχὴν**.

α) **Ορεινὴ περιοχὴ.** Ἡ δρεινὴ περιοχὴ ἀποτελεῖται ἀπὸ πολλὰ δρη ποὺ εἶναι χαμηλά καὶ μὲ μεγάλο δύκο ἔξαιτίας τῆς διαβρώσεως. Στὸ βόρειο τμῆμα, τὴ **Σκωτία**, βρίσκονται τὰ **δρη τῆς Σκωτίας**, τὰ **δρη Γκράμπιαν** καὶ τὰ **δρη Σεβιότ**. Ἡ ψηλότερη κορυφὴ τῶν Γκράμπιαν καὶ δλόκηληρης τῆς **Ἀγγλίας** εἶναι τὰ **Μπέν–Ντεβίς** μὲ ὅψος 1.343 μέτρα.

Στὴν ὑπόλοιπη περιοχὴ τῆς **Ἀγγλίας** καὶ τῆς **Ουαλίας** εἶναι τὰ δρη **Πέννινα**, τὰ **δρη τῆς Ουαλίας** καὶ **Κορνουαλίας**.

β) **Πεδινὴ περιοχὴ.** Αὐτὴ ἀποτελεῖται ἀπὸ τὶς χαμηλές περιοχές ποὺ σχηματίστηκαν ἀπὸ τοπικές καθιζήσεις. Βρίσκονται ἀνάμεσα στὰ δρη καὶ



ΝΟΙ ΣΧΕΤΛΑΝΔ



A map of the Ionian Islands in Greece. The island of Peloponnese is visible on the left, with the city of Nafplio marked by a small circle. To the west of Peloponnese, the islands of Cephalonia, Ithaca, and Kefalonia are shown. The city of Nafplio is located on the eastern coast of Peloponnese.

"Ампиртпн"

Cl

Leucostethus *leucostethus* *leucostethus*

BOP. IPA
Μπελγάστ

PA
EA

ΑΛ
ΠΕΡΙ

Νιούπορτ
Κάρντιφ

УПРНОУАЛ

ΔΔΣ

ΘΑΛΑΣΣΑ ΜΑΓΧΗΣ

Ψηφιοποίηση από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής (Καρβιτσοΐδες)

χάθρη

διακόπτουν τή συνέχειά τους. Τέτοιες περιοχές είναι: αυτή που βρίσκεται άνάμεσα στά δρη Γκράμπιαν και Σεβιώτ και έκεινή που βρίσκεται άνάμεσα στά Πέννινα και στά δρη τῆς Ουδαλίας. Οι περιοχές αυτές και τό νοτιοανατολικό τμῆμα τῆς Αγγλίας, δηλαδή τό λεκανοπέδιο τοῦ Λονδίνου, σχηματίζουν τήν δλη πεδινή περιοχή.

Οι άκτες. Στή βόρεια και δυτική πλευρά, δπου καταλήγουν οι δροσειρές, οι άκτες είναι βραχώδεις και έχουν πλούσιο και βαθύ διαμελισμό. Στήν περιοχή αυτή ύπαρχουν συμπλέγματα άπό χιλιάδες νησιά που τά μεγαλύτερα είναι: **Σχέτλαντ**, **Όρκαδες** και **Εσβρίδες**. Στά νότια και στά άνατολικά παράλια οι άκτες είναι δμαλές και σχεδόν ευθύγραμμες.

Ποταμοί – Λίμνες. Οι ποταμοί δὲν είναι μεγάλοι. Οι σπουδαιότεροι είναι: δ **Τάμεσης** στή νότια Αγγλία, δ **Σέβερν** νότια άπό τήν Ουδαλία, δ **Σπέκ** και **Τουίντ** στή Σκωτία. Λίμνες ύπαρχουν στή βόρεια Σκωτία και στή βόρεια Ιρλανδία, άλλα είναι μικρές.

Κλίμα. Τό κλίμα δὲν είναι δμοιόμορφο σ' δλες τίς περιοχές. Στή δυτική δρεινή περιοχή είναι ωκεάνειο με μικρές μεταβολές τῆς θερμοκρασίας, περισσότερες βροχές και πολλές δμίχλες. Σ' αυτό συντελεῖ και τό ζεστό ρεύμα τοῦ Γκόλφ-Στρήμ, που περνᾶ δυτικά άπό τήν Αγγλία. Στή βόρεια Σκωτία και κυρίως στήν περιοχή τῶν Γκράμπιαν ἐπικρατεῖ ύπερβολικό κρύο. Από τό φθινόπωρο φυσοῦν δρμητικοί δυτικοί δνεμοι και φέρνουν ἀφθονες βροχές και δμίχλες.

Τό λεκανοπέδιο τοῦ Λονδίνου δέχεται λιγότερες βροχές, διότι ή δρεινή περιοχή ἐμποδίζει τοὺς δυτικοὺς άνέμους. Η περιοχή αυτή έχει λιγότερο ύγρο κλίμα και ζεστότερο καλοκαίρι. Είναι ή σπουδαιότερη γεωργική περιοχή τῆς Αγγλίας. Τέλος ή νότια Αγγλία έχει κλίμα ἥπιο.

Οίκονομική έξέταση. Η Μ. Βρεταννία είναι κυρίως βιομηχανική χώρα. Μόνο τά 5% τοῦ ἐργαζόμενου πληθυσμοῦ της άπασχολοῦνται με τή γεωργία, άπό τήν δποία πρόρχεται μάνο τό 4% τοῦ έθνικοῦ της εἰσοδήματος. Τό ἔδαφός της είναι άπό τά πιό γόνιμα ἐδάφη τοῦ κόσμου και καλλιεργεῖται με τίς πιό σύγχρονες καλλιεργητικές μεθόδους. Παράγονται δημητριακά, πατάτες και ζαχαρότευτλα. Τά παραγόμενα δημητριακά είναι

τελείως άνεπαρκή. Ή κτηνοτροφία είναι πιὸ ἀξιόλογη, διότι τὰ λιβάδια, της ἔχουν χόρτο δلو τὸ χρόνο.

Μὲ διασταυρώσεις δημιουργήθηκαν ἀριστες φυλές ζώων. Έκτρέφονται πρόβατα, βόδια, χοῖροι, καθώς καὶ τὰ περίφημα ἀγγλικὰ ἄλογα γιὰ τὶς ἵπποδρομίες· ὑπάρχουν ἐπίσης ἄφθονα πουλερικά. Παρ' δλα αὐτὰ ἡ κτηνοτροφία δὲν καλύπτει τὶς ἀνάγκες τῆς χώρας.

Δάση. Οἱ δασικὲς ἔκτάσεις σκεπάζουν τὰ 6,5% τῆς χώρας, ἀλλὰ ἡ δασικὴ παραγωγὴ μειώθηκε, ἔξαιτίας τῶν δύο παγκοσμίων πολέμων, καὶ καταβάλλονται προσπάθειες γιὰ τὴν αὔξησή της.

Ἀλιεία. Ή M. Βρεταννία είναι ἡ δεύτερη μετά τὴ Νορβηγία στὴν ἀλιεία τῆς φάλαινας. Ή ἀλιεία της είναι πάρα πολὺ ἀναπτυγμένη καὶ γίνεται στὴ Βόρεια θάλασσα, δπου συγκεντρώνονται πολλὰ ψάρια (σαρδέλες, ἀστακοί, σολωμοί, ρέγγες κ.τ.λ.).

Ὀρυκτὸς πλοῦτος. Ή M. Βρεταννία είναι πλούσια σὲ ὀρυκτά· στὴν παραγωγὴ τοῦ γαιάνθρακα είναι ἡ τρίτη χώρα στὸν κόσμο, μετά τὴν Ἀμερικὴ καὶ τὴ Ρωσία. Είναι ἐπίσης πλούσια σὲ σιδηρομεταλλεύματα καὶ σὲ καολίνη ἀπὸ τὴν δποία κατασκεύαζονται εἰδη πορσελάνης.

Βιομηχανία. Ή M. Βρεταννία είναι κυρίως βιομηχανικὸ κράτος· ἔως τὸ B' παγκόσμιο πόλεμο ἦταν ἡ πρώτη βιομηχανικὴ χώρα τοῦ κόσμου. Τὴ μεγάλη βιομηχανικὴ ἀνάπτυξη οἱ Βρεταννοὶ τὴν δφεύλουν στὰ πλούσια κοιτάσματα μὲ γαιάνθρακα, στὴν ἐνέργεια ποὺ παίρνουν ἀπὸ τοὺς καταρράκτες, στὰ πλούσια σιδηρομεταλλεύματα τῆς χώρας, στὶς ἄφθονες πρῶτες ὅλες ποὺ προμηθεύονταν ἀπὸ τὶς ἀποικίες, στὰ πολλὰ συγκοινωνιακὰ μέσα, στὰ κέντρα καταναλώσεως (ἀποικίες - κτήσεις) καὶ στὸ μεγάλο ἐμπορικὸ καὶ πολεμικὸ στόλο μὲ τὸν δποίο κυριάρχησαν στὶς θάλασσες.

Οἱ σπουδαιότερες βιομηχανίες είναι: ἡ ὑφαντουργία, ποὺ παράγει μάλινα καὶ βαμβακερὰ ὑφάσματα σὲ ἔξαιρετη ποιότητα, ἡ ναυπηγική, ἡ βιομηχανία φαρμάκων, χημικῶν προϊόντων καὶ εἰδῶν πορσελάνης. Είναι ἐπίσης ἀναπτυγμένη ἡ βιομηχανία αὐτοκινήτων καὶ ἡ βιομηχανία κατασκευῆς σχοινιῶν ἀπὸ γιούτα. Ή πόλη Κάλντερ Χώλ ἡλεκτροφωτίζεται ἀπὸ ἀτομικὴ ἐνέργεια, διότι στὴν πόλη αὐτῇ λειτουργεῖ ἀπὸ τὸ 1956 τὸ πρώτο στὸν κόσμο ἀτομικὸ ἐργοστάσιο.

Συγκοινωνία. Ή M. Βρεταννία ἔχει πυκνὸ δδικὸ καὶ σιδηροδρομικὸ δίκτυο καθώς καὶ ποταμοπλοϊκὸ μὲ διώρυγες. Πυκνὴ είναι καὶ ἡ ἀεροπορικὴ της συγκοινωνία ποὺ διαθέτει ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα καὶ τὰ ταχύτερα ἀε-

ροπλάνα τοῦ κόσμου. Ὁ ἐμπορικός της στόλος εἶναι ἀπὸ τοὺς μεγαλύτερους στὸν κόσμο.

Ἐμπόριο. Εἰσάγει καπνό, τρόφιμα, πετρέλαιο καὶ πρῶτες δλες. Ἐξάγει μηχανὲς κάθε εἰδούς, ὑφάσματα, νήματα καὶ χημικὰ προϊόντα.

Τουρισμός. Τῇ Μ. Βρεταννίᾳ τὴν ἐπισκέπτονται κάθε χρόνο χιλιάδες περιηγητές, γιὰ νὰ θαυμάσουν τὰ τοπία της, τὰ πολλὰ ἀρχιτεκτονικὰ μνημεῖα καὶ τὰ μουσεῖα της. Πολλοὶ τὴν ἐπισκέπτονται καὶ γιὰ τὰ ἔξαιρετικὰ μεταλλουργικὰ καὶ ὑφαντικὰ προϊόντα της.

Πολιτικὴ ἔξέταση. Οἱ παλαιοὶ κάτοικοι τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου ἦταν Κέλτες, ποὺ ἥλθαν σὲ ἐπιμειξία μὲ τοὺς Σκανδιναύους καὶ ἀπετέλεσαν τὸ σημερινὸ δμοιογενὴ Ἀγγλοσαξωνικὸ λαό. Εἶναι ψηλοὶ καὶ οἱ περισσότεροι ἔχουν ἔανθρα μαλλιά. Χάρη στὴν τόλμη καὶ τὴν ἐργατικότητά τους ἔκαναν τὴν χώρα τους πρώτη δύναμι τὸν κόσμο γιὰ 300 περίπου χρόνια (1600–1818). ἔχαν πολλές καὶ πλούσιες ἀποικίες ποὺ ἡ μιὰ μετὰ τὴν ἄλλη ἔγιναν ἀνεξάρτητες. Ἡ Ἀμερική, οἱ Ἰνδίες, ἡ Αδστραλία, ἡ Νέα Ζηλανδία κ.ἄ. Ἠταν δὲλλοτε ἀποικίες τῶν Ἀγγλων. Πολλές ἀποικίες ἀπόκτησαν τὴν ἐλευθερία τους, ἔχουν δική τους Κυβέρνηση καὶ αὐτοδιοικοῦνται, ἀλλὰ ἀποτελοῦν μέλη τῆς **Βρεταννικῆς Κοινοπολιτείας**.

Πόλεις. Λονδίνο. εἶναι ἡ πρωτεύουσα τῆς Ἀγγλίας καὶ ἡ μητρόπολη τῆς Κοινοπολιτείας. Εἶναι ἔνα ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα βιομηχανικὰ καὶ ἐμπορικὰ κέντρα τοῦ κόσμου. Ἐχει πάρα πολλὰ πνευματικὰ ἰδρύματα, Πανεπιστήμιο, τὸ πλουσιότερο ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τοῦ κόσμου καὶ τὸ γνωστὸ ἀστεροσκοπεῖο τοῦ Γκρήνοντς στὸ δμώνυμο προάστιο του. Τὸ Λονδίνο βρίσκεται στὶς δυτικὲς τοῦ Τάμεση ποταμοῦ καὶ σὲ ἀπόσταση 90 Km ἀπὸ τὴν θάλασσα. Τὸ Λονδίνο εἶναι ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα λιμάνια τῆς Εὐρώπης, δπου μποροῦν νὰ προσεγγίζουν, πλέοντας τὸν Τάμεση, καὶ ὑπερωκεάνεια. **Σασουθάμπτον.** ἔχει τὶς μεγαλύτερες ναυπηγικὲς δεξαμενὲς τοῦ κόσμου. **Πόρτσμουθ.** εἶναι πολεμικὸς ναύσταθμος. **Πλύμουθ.** εἶναι ἐμπορικὸ καὶ πολεμικὸ λιμάνι. **Μπρίστολ.** λιμάνι στὰ παράλια τοῦ Ἀτλαντικοῦ μὲ ναυπηγεῖα, ὑφαντουργεῖα, ύαλουργεῖα κ.ἄ. **Οξφόρδη καὶ Καμπριτζ.** πόλεις μὲ δύνομαστὰ Πανεπιστήμια. **Μπίρμπιγχαμ.** ἔχει ἐργοστάσια κατασκευῆς κάθε εἰδούς μηχανῶν καὶ χημικῶν προϊόντων. **Σιέφιλντ.** εἶναι βιομηχανικὴ πόλη. **Μάντσεστερ.** εἶναι τὸ μεγαλύτερο ὑφαντουργικὸ κέντρο τῆς Μ. Βρεταννίας. **Λίβερπουλ.** εἶναι ἐμπορικὸ λιμάνι καὶ βιομηχανικὴ πόλη. ἔχει ἐπίσης καὶ ναυπηγεῖα. **Νιούκαστλ.** εἶναι λιμάνι ἀπὸ τὸ δ-



Εἰκ. 25. Λονδίνο· ἀποψη Τάμεση και Βουλῆς

ποῖο γίνεται κυρίως ἡ ἔξαγωγὴ τοῦ γαιάνθρακα.

Στὴν περιοχὴ τῆς Οὐαλίας εἶναι οἱ πόλεις: **Κάρδιφ**, λιμάνι ἔξαγωγῆς γαιάνθρακα, και **Νιούπορτ**, λιμάνι στὰ βόρεια τοῦ Μπρίστολ μὲ ναυπηγεῖα και ἐργοστάσια χάλυβα.

Στὴν περιοχὴ τῆς Σκωτίας εἶναι: **Ἐδμβοῦργο**· πρωτεύουσα τῆς Σκωτίας μὲ σπουδαῖα πνευματικὰ ἰδρύματα. **Γλασκώβη**, ποτάμιο λιμάνι μὲ βιομηχανικὴ ἀνάπτυξη και ναυπηγεῖα. **Ἀμπερντιν**, ἀλιευτικὸ κέντρο.

Στὴ βόρεια Ἰρλανδίᾳ πρωτεύουσα εἶναι ἡ πόλη **Μπέλφαστ**. Ἐχει μεγάλα ναυπηγεῖα και εἶναι βιομηχανικὸ κέντρο ὑφαντουργίας.

ΙΡΛΑΝΔΙΑ

Έκταση: 70.283 Km²

Πληθυσμός: 3.010.000 κατ.

Πολίτευμα: Δημοκρατία



Χάρτης 23. Ιρλανδία

Πρωτεύουσα: Δουβλίνο μὲ 647.000 κατ.

Θρήσκευμα: Χριστιανοί Καθολικοί, οἱ περισσότεροι

Γλώσσα: Ἀγγλική, Ιρλανδική

Νόμισμα: Λίρα Ιρλανδίας

Θέση. Βρίσκεται πρός τὰ δυτικά τῆς Μ. Βρεταννίας ἀπὸ τὴν ὁποίᾳ χωρίζεται μὲ τὴν Ιρλανδική θάλασσα. Τὸ βόρειο τμῆμα τῆς κατέχεται ἀπὸ τοὺς Ἀγγλους.

Μορφὴ τοῦ ἔδαφους. Ἡ περισσότερη ἔκτασή της εἶναι πεδινὴ καὶ περιβάλλεται ἀπὸ χαμηλές δροσειρές.

Ποταμοί: δ **Σχάνον.**

Κλίμα. Τὸ κλίμα εἶναι καθαρὰ ὠκεάνειο. Σ' αὐτὸ συντελεῖ καὶ τὸ ζεστὸ ρεῦμα τοῦ κόλπου τοῦ Μεξικοῦ.

Οἰκονομικὴ ζωὴ. Ἡ ὑπερβολικὴ ὑγρασία καὶ οἱ ὅρμητικοι ἄνεμοι δὲν εύνοοῦν τὴν ἀνάπτυξην τῶν δασῶν. Εύνοοῦν δμως τὰ λιβάδια καὶ τὴ δημιουργία τῆς τύρφης ποὺ προέρχεται ἀπὸ τὴν ἀποσύνθεση τῶν υδρόβιων

φυτῶν. Καλλιεργοῦνται οἱ πατάτες, τὸ λινάρι, τὰ δημητριακά καὶ τὰ ζαχαρότευτλα. Ἡ κτηνοτροφία εἶναι ἀναπτυγμένη, διότι τὴν εὐνοεῖ τὸ ύγρὸ κλίμα. Ἐπίσης ἀναπτυγμένη εἶναι καὶ ἡ ἀλιεία. Ὁ δρυκτὸς πλοῦτος δὲν εἶναι ἀξιόλογος.

Οἱ κυριότερες βιομηχανίες τῆς εἶναι ἡ κατεργασία τῶν δερμάτων, ἡ βαμβακουργία, ἡ ζυθοποιία, ἡ ἐριουργία κ.ἄ.

Πολιτικὴ ἔξεταση. Οἱ Ἰρλανδοὶ ἔχουν κελτικὴ καταγωγή. Ἐγιναν ἀνέξαρτητοι τὸ 1937 καὶ τὸ 1949 ἀποχωρίστηκαν ἀπὸ τὴν Βρεταννικὴν Κοινοπολιτείαν.

Γενικὴ ἐπισκόπηση καὶ συμπεράσματα. Μελετώντας τὶς χῶρες τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης καταλήγομε στὰ ἔξῆς:

Ἡ βιομηχανία εἶναι ἡ κυριότερη δραστηριότητα. Ὑπάρχουν δλες οἱ μορφές καὶ παράγονται δλα τὰ βιομηχανικὰ προϊόντα: Χημικὰ προϊόντα, ψφάσματα, ἡλεκτρικὰ εἰδή, οἰκιακὲς συσκευές, μηχανὲς κάθε εἰδους, αὐτοκίνητα, σίδηρος, χάλυβας κ.ἄ.

Ἡ ἀνάπτυξη τῆς βιομηχανίας δφείλεται στὸν δρυκτὸ πλοῦτο ποὺ δίνει διάφορα μεταλλεύματα καὶ κυρίως ἄνθρακα. Ἡ ἀνάπτυξη τῆς βιομηχανίας εἶχε ως ἀποτέλεσμα τὴ δημιουργία μεγάλων πόλεων κατά τὸ 190 αἰώνα. Τὸ μεγαλύτερο ποσοστό τοῦ πληθυσμοῦ ζεῖ σὲ μεγάλες πόλεις ('Αγγλία 85%, Βέλγιο 63%).

Ἡ ἀνάπτυξη τῆς βιομηχανίας καὶ ἡ συγκέντρωση τοῦ πληθυσμοῦ στὶς πόλεις ἔξανάγκασαν τοὺς κατοίκους τῶν χωρῶν αὐτῶν νὰ αὐξήσουν τὴ γεωργικὴ παραγωγή. Δημιούργησαν νέα ἐδάφη μὲ ἀποξηραντικὰ ἔργα ἡ τροποποίησαν τὰ ἐδάφη τους γιὰ νὰ γίνουν περισσότερο κατάλληλα γιὰ γεωργικὲς καλλιέργειες. Ἐτσι στὴ γεωργία ἐφαρμόζονται ἐπιστημονικὲς μέθοδοι. Παρ' δλα αὐτὰ ἡ παραγωγὴ τῶν τροφίμων δὲν καλύπτει τὶς ἀνάγκες. Ἐξάλλου ἡ μεγάλη βιομηχανικὴ παραγωγὴ δημιουργεῖ τὴν ἀνάγκη εἰσαγωγῆς πρώτων ύλῶν (πετρέλαιο, μεταλλεύματα, καουτσούκ, βαμβάκι, μαλλί κ.τ.λ.). Ἐτσι δημιουργεῖται ἑνα τεράστιο ἔξαγωγικὸ καὶ εἰσαγωγικὸ ἐμπόριο, ποὺ τὸ ἔξυπηρετεῖ τὸ τέλειο λιμενικὸ συγκρότημα.

Μ' αὐτὲς τὶς προϋποθέσεις δημιουργήθηκε ἔνας πολιτισμὸς ποὺ ἀνέβασε τὸ βιοτικὸ ἐπίπεδο τῶν λαῶν τῆς περιοχῆς καὶ παράλληλα ἔδωσε σ' αὐτοὺς τὴν πρώτη θέση στὶς ἐπιστῆμες καὶ τὰ γράμματα.

ΒΟΡΕΙΑ ΕΥΡΩΠΗ

Στή Βόρεια Εύρωπη άνήκουν ή Δανία, τὰ κράτη τῆς Σκανδινανικῆς χερσονήσου Νορβηγία καὶ Σουηδία, ή Φινλανδία καὶ τὸ νησὶ Ἰσλανδία.

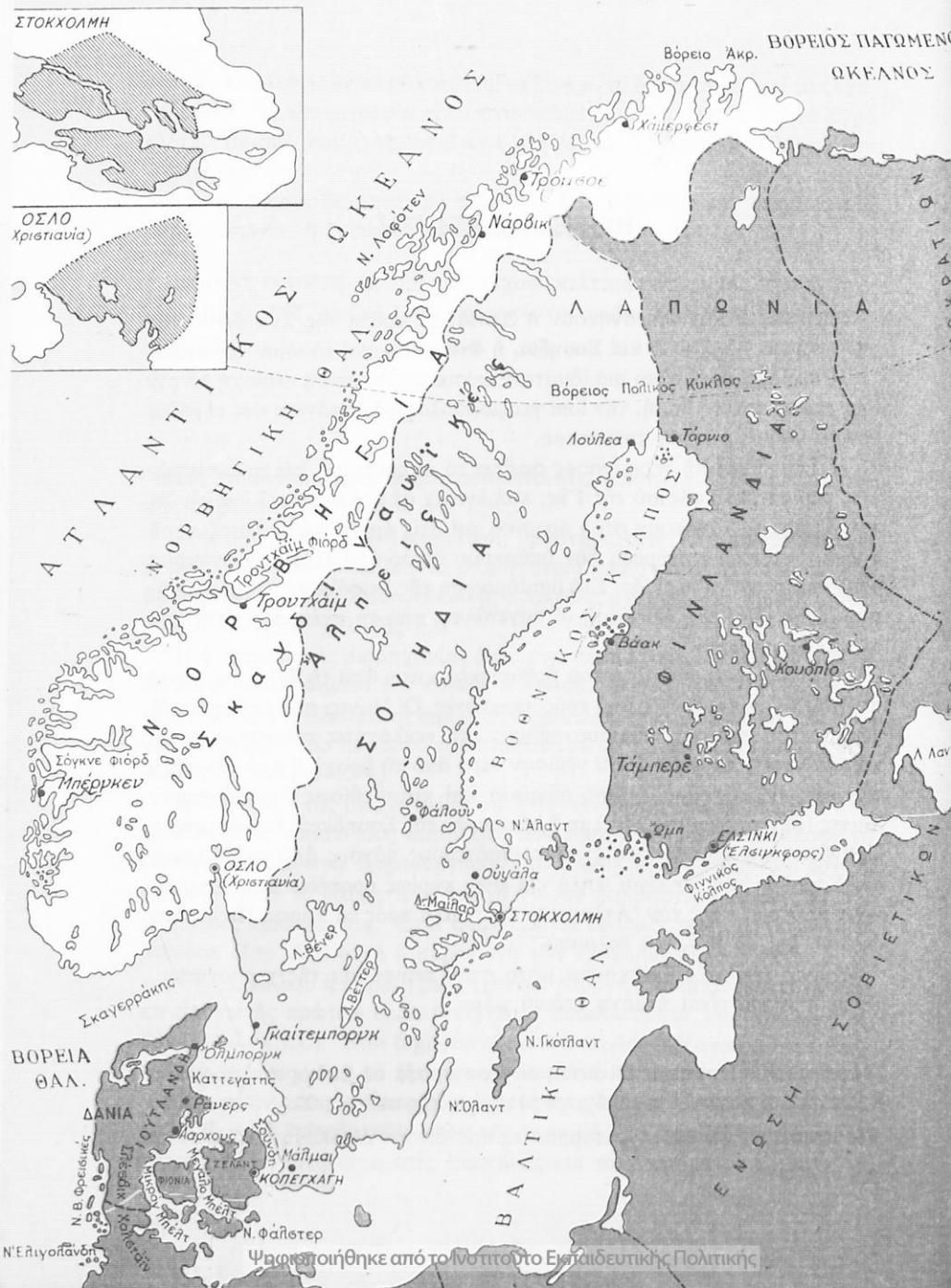
Ἡ περιοχὴ αὐτὴ εἶναι μιὰ ἴδιαίτερη φυσικογεωγραφικὴ περιοχὴ μὲ τὴν ἴδια γεωτεκτονικὴ δομή, τὴν ἴδια γεωμορφολογικὴ ἐμφάνιση καὶ τὴν ἴδια γενικὰ κλιματολογικὴ κατάσταση.

Ἡ Σκανδινανικὴ χερσόνησος ὀφεῖλει τὸ σχηματισμό της στὶς πτυχῶσεις τοῦ στερεοῦ φλοιοῦ τῆς Γῆς, ποὺ ἔγιναν σὲ πολὺ παλαιὰ ἐποχὴ. Τὰ πετρώματά της ἀνήκουν στὸν ἀρχαϊκὸ καὶ στὶς ἀρχὲς τοῦ παλαιοζωικοῦ αἰώνα. Νεώτερα στρώματα δὲν ὑπάρχουν ἐκτὸς ἀπὸ λίγα ποὺ ἀνήκουν στὴν τεταρτογενή περίοδο. Στὴ διαμόρφωση τῆς ἐπιφάνειας τῆς χερσονήσου εἶχαν ἴδιαίτερη ἐπίδραση οἱ παγετῶνες, ποὺ τὴ σκέπασαν κατὰ τὴν παγετώδη περίοδο.

Τὰ φιόρδ εἶναι κοιλάδες ποὺ βυθίστηκαν κάτω ἀπὸ τὴ θάλασσα, ἀφοῦ πρῶτα ἔγιναν πιὸ βαθιές ἀπὸ τοὺς παγετῶνες. Οἱ λίμνες, ποὺ ὑπάρχουν ἄφθονες στὴν περιοχὴ, δημιουργήθηκαν στὶς κοιλότητες ποὺ σχηματίστηκαν ἀπὸ τοὺς παγετῶνες καὶ γέμισαν νερὸ ἀπὸ τὴ βροχὴ ἢ ἀπὸ τὴν τήξη τῶν πάγων. Διάφορα ἐπίσης ρήγματα καὶ καταβυθίσεις δημιούργησαν λίμνες (Βένερ, Βεττέρν, Μαϊλαρ ἢ Μαϊλαρεν τῆς Σουηδίας). Και σήμερα ἡ Σκανδινανικὴ χερσόνησος ἔχει περισσότερους πάγους ἀπὸ τὶς Ἀλπεις, ἀλλὰ τὰ δρη τῆς δὲν εἶναι ψηλὰ καὶ εἶναι κυρίως δροπέδια ποὺ κατεβαίνουν ἀπότομα πρὸς τὸν Ἀτλαντικὸ καὶ δμαλὰ πρὸς τὸ Βόρειο Παγωμένο ὥκεανὸ καὶ τὴ Βαλτικὴ θάλασσα.

Πεδινὲς περιοχὲς βρίσκονται μόνο στὴν περιφέρεια τῆς χερσονήσου. Ἐτσι ἡ Δανία εἶναι ἡ μόνη πεδινὴ χώρα.

·Υδρογραφία. Ποταμοί: Οἱ ποταμοὶ ρέουν μέσα σὲ βαθιές κοιλάδες ποὺ λάξευσαν οἱ παγετῶνες καὶ ἔχουν τὸ σχῆμα τῆς σκάφης. Συχνὰ συνδέονται λίμνες καὶ σχηματίζουν καταρράκτες ποὺ δίνουν ἀξιόλογη ὑδροηλεκτρικὴ ἐνέργεια.



Κλίμα. Ή Σκανδινανική χερσόνησος και ή Φινλανδία βρίσκονται κατά τό 1/3 πέρα από τό βόρειο πολικό κύκλο.

Όσο προχωροῦμε πρός τά βόρεια τό κλίμα γίνεται ψυχρότερο. Ή έποχή πού κυριαρχεῖ είναι διαφορά χειμώνας μὲν μεγάλη διάρκεια, δυνατό κρύο και ἄφθονα χιόνια. Στὸν 60ο παράλληλο ή χειμωνιάτικη νύκτα διαρκεῖ 18 ὥρες. Τό καλοκαίρι είναι σύντομο, ἀλλά ζεστό και ή νύκτα του διαρκεῖ λιγες ὥρες. Τό πολὺ ψυχρό κλίμα μετριάζεται στή δυτική περιοχή τῆς Σκανδινανικῆς μὲ τὴν ἐπίδραση τοῦ Ἀτλαντικοῦ ώκεανοῦ και τοῦ ζεστοῦ ρεύματος τοῦ κόλπου τοῦ Μεξικοῦ. Ετσι τό κλίμα στὴν περιοχή αὐτή γίνεται ήπιότερο μὲ πολλὴ ύγρασία και τὰ νερά στὶς ἀκτὲς δὲν παγώνουν ποτέ. Στὴν ἀνατολική πλευρά, τῇ Σουηδίᾳ και τῇ Φινλανδίᾳ, τό κλίμα είναι καθαυτό ήπειρωτικό, περισσότερο ψυχρό και ξηρό. διότι οἱ ύγροι ἀνεμοι τοῦ Ἀτλαντικοῦ ἐμποδίζονται ἀπό τό φράγμα τῶν Σκανδινανικῶν Ἀλπεων (μεγαλύτερο ὅψος 2.600 μ.). Οἱ ἀκτὲς τῆς Βαλτικῆς σκεπάζονται ἀπό πάγους γιά δύο ή τρεῖς μῆνες τό χρόνο.

Βλάστηση. Στὰ ψηλὰ δροπέδια και στὸ Βορρὰ ἐπικρατεῖ ή τούνδρα, στέπα ἀπό βρύα και λειχῆνες, δπου τό καλοκαίρι βόσκουν κοπάδια ἀπό ταράνδους. Νοτιότερα ἀπ' αὐτή τὴν περιοχὴν ἀρχίζει ή ζώνη τῶν κωνοφόρων δέντρων ποὺ συνεχίζεται στὴ Ρωσία και Σιβηρία. Είναι ένα δάσος μὲ πεύκα, ελατα κ.λ.π. και μὲ θάμνους τούνδρας. Πιό νότια υπάρχουν οἱ δξιές και οἱ δρῦς.

ΔΑΝΙΑ

Έκταση: 43.069 Km²

Πληθυσμός: 4.990.000 κατ.

Πολίτευμα: Συνταγματική Βασιλεία

Θρήσκευμα: Χριστιανοί Διαμαρτυρόμενοι

Γλώσσα: Δανική

Νόμισμα: Κορώνα

Πρωτεύουσα: Κοπεγχάγη μὲ 1.400.000 κατ.

Θέση—Σύνορα. Ή Δανία βρίσκεται πρός τὰ βόρεια τῆς Γερμανίας και

◇ Χάρτης 24. Σκανδινανική χερσόνησος



Χάρτης 25. Δανία

άναμεσα στή Βαλτική και τή Βόρεια θάλασσα. Άποτελεῖται: α) άπό τήν ή-πειρωτική Δανία, δου άνήκουν ή Γιουτλάνδη και τό βορειότερο τμῆμα Σλέσβιχ και β) τή νησιωτική Δανία, πού έχει 109 κατοικημένα νησιά και 382 άκατοίκητα. Τὰ μεγαλύτερα νησιά είναι: Φιονία, Λάγκελαντ, Λόλλαντ, Φάλστερ και Ζέλαντ. Η Ζέλαντ χωρίζεται άπό τή Σουηδία μὲ τὸν πορθμὸν τῆς Σουνδῆς. Μεταξὺ Δανίας και Σουηδίας πρὸς τὰ ἀνατολικὰ τοῦ ἀκρωτηρίου Σκάγκεν είναι δ πορθμὸς τοῦ Κατεγάτη, μεταξὺ Δανίας και Νορβηγίας, στὰ δυτικά τοῦ Σκάγκεν, είναι δ πορθμὸς Σκαγεράκη. Πρὸς τὰ νότια ή Δανία συνορεύει μὲ τή Γερμανία. Στή Δανία ἀνήκει και ή Γροιλανδία ποὺ βρίσκεται κοντά στό Βόρειο Πόλο και είναι τὸ μεγαλύτερο νησὶ τῆς Γῆς. Έχει ἑκτασὴ 2.175.600 Km² και πληθυσμὸν 30.000 ποὺ είναι Έσκιμοι. Επίσης στή Δανία ἀνήκουν και τὰ νησιά Φερδες ποὺ βρίσκονται μεταξὺ Ισλανδίας και Μ. Βρετανίας.

Μορφολογία τοῦ ἔδαφους. Τὸ ἔδαφος τῆς Δανίας εἶναι γενικά ἐπίπεδο, διότι ἔπαθε μεγάλη διάβρωση. Ἡ δυτικὴ περιοχὴ τῆς Γιουτλάνδης εἶναι ἀμμουδερὴ καὶ σχηματίστηκε ἀπὸ ύλικὰ ποὺ μετέφεραν οἱ παγετῶνες. Τὸ τμῆμα αὐτὸν εἶναι καὶ σχετικά ἄγονο. Τὸ ἀνατολικὸ τμῆμα τῆς Γιουτλάνδης ἔχει λεπτές προσχώσεις ἀπὸ ἄργιλο καὶ εἶναι εδφορο.

Οἱ ἀκτές. Οἱ δυτικὲς ἀκτές δὲν ἔχουν καθόλου λιμάνια καὶ εἶναι γεμάτες ἀπὸ ύψολους. Οἱ ἀνατολικὲς σχηματίζουν πολλὰ φυσικὰ λιμάνια.

Κλίμα. Στὴ δυτικὴ περιοχὴ τὸ κλίμα εἶναι ὑγρὸ καὶ ἀρκετὰ ἡπιό, διότι εἶναι ἐκτεθειμένη στοὺς ἀνέμους τοῦ Ἀτλαντικοῦ. Τὸ Ἀνατολικὸ τμῆμα δέχεται λιγότερες βροχές καὶ συχνά ἐπικρατεῖ σ' αὐτὸν πολὺ κρύο.

Οἰκονομικὴ ἔξέταση. Ἡ Δανία εἶναι χώρα ἀναπτυγμένη οἰκονομικὰ καὶ ἔχει ἐπιστημονικὰ δργανωμένη γεωργία καὶ κτηνοτροφία. Τὰ κυριότερα γεωργικὰ προϊόντα εἶναι: σιτάρι, σίκαλη, κριθάρι, βρώμη καὶ διάφοροι βολβοί. Ἐκτρέφονται ἀλογα, βοοειδή, χοῖροι, πρόβατα καὶ πουλερικά.

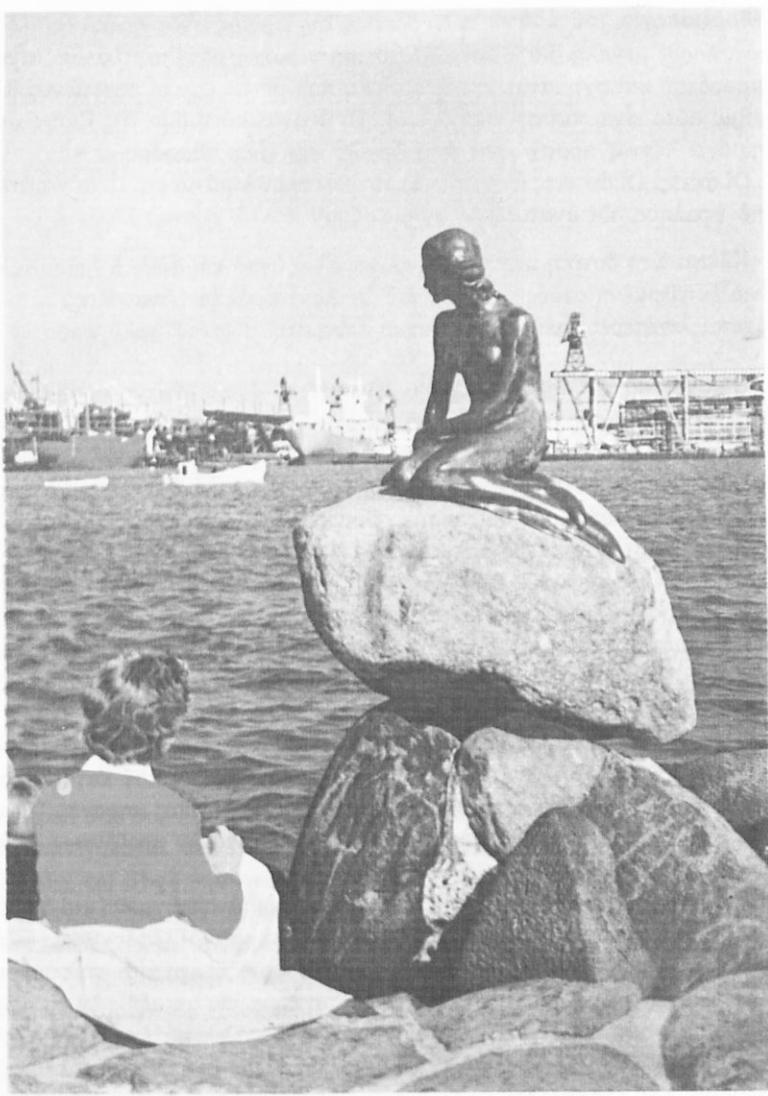
Δασικὸς πλοῦτος. Ἡ ύλοτομία ρυθμίζεται ἀπὸ αὐστηροὺς νόμους. Τὰ δάση της ἀποτελοῦνται ἀπὸ δέξιες, δρῦς καὶ φτελιές. Γίνεται συστηματικὴ ἀνεδάσωση μὲ κωνοφόρα, κυρίως στὴ Γιουτλάνδη.

Ἀλιεία. Ἡ ἀλιεία ἀποτελεῖ σημαντικὸ παράγοντα τοῦ ἔθνικοῦ πλούτου. Γίνεται στὰ παράλιά της, στὴ Β. θάλασσα καὶ στὰ πολὺ βόρεια πελάγη. Τὰ ψάρια ποὺ ἀλιεύονται εἶναι: τόνοι, γάδοι (μουροῦνες), γλῶσσες, χέλια κ.ἄ.

Βιομηχανία. Ἡ Δανία μολονότι εἶναι φτωχὴ σὲ πρῶτες ὅλες καὶ καύσιμα δημιούργησε ἀξιόλογη βιομηχανία. Ἐχει ἐργοστάσια ποὺ κατασκευάζουν μηχανές ἐσωτερικῆς καύσεως, ἐργαλεῖα καὶ ναυτικὲς μηχανές. Ἐχει ναυπηγεῖα καὶ βιομηχανία χημικῶν καὶ φαρμακευτικῶν προϊόντων, κονσερβοποιίας, κεραμουργίας κ.ἄ.

Συγκοινωνία. Ἡ συγκοινωνία εἶναι πάρα πολὺ ἀναπτυγμένη καὶ διαθέτει δρυτικὸ δίκτυο καὶ σιδηροδρομικὸ δίκτυο καθὼς καὶ πολλὲς τεχνητὲς διώρυγες. Τεράστιες γέφυρες πάνω ἀπὸ τὴ θάλασσα ἐξυπηρετοῦν τὴ συγκοινωνία μεταξὺ τῶν νησιῶν καθὼς καὶ τὴ συγκοινωνία μεταξὺ τῶν νησιῶν καὶ τῆς ἡπειρωτικῆς Δανίας. Ὁ ἐμπορικός της στόλος κατέχει σημαντικὴ θέση στὸ παγκόσμιο μεταφορικὸ ἐμπόριο. Ἡ Δανία ἔχει ἐπίσης πολλὰ ἀεροδρόμια ποὺ ἐξυπηρετοῦν τὴν ἀναπτυγμένη ἀεροπορική της συγκοινωνία.

Ἐμπόριο. Ἡ Δανία ἔχει μεγάλη ἐμπορικὴ κίνηση καὶ ὑπολογίζεται ἀνάμεσα στὰ ἐμπορικότερα κράτη τῆς Γῆς. Εἰσάγει σὲ μεγάλες ποσότητες



Εἰκ. 26. Η σειρήνα τῆς Κοπεγχάγης

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

πρώτες θλες και καύσιμα και εξάγει βιομηχανοποιημένα προϊόντα και τρόφιμα.

Τουρισμός. Τὰ μεσαιωνικὰ κτήρια τῆς Κοπεγχάγης, δπως δ ναὸς τῆς Παρθένου, τὸ ἄγαλμα τῆς Νεράδας στὴν εἰσοδο τοῦ κόλπου τῆς Κοπεγχάγης, τὰ ἀνάκτορα τοῦ Σαρλότενμπορ κ.ἄ. εἶναι ἀπὸ τὰ ἀξιοθέατα τῆς Δανίας.

Πολιτικὴ ἔξεταση. Οἱ Δανοὶ εἶναι τευτονικῆς καταγωγῆς. Ἡ Δανία ὡς ἀνεξάρτητο κράτος ἀναφέρεται γιὰ πρώτη φορὰ τὸ 950 μ.Χ.

Πόλεις. Κοπεγχάγη. εἶναι ἡ πρωτεύουσα τῆς Δανίας και βρίσκεται πάνω στὸ νησὶ Ζέλαντ. Εἶναι τὸ σπουδαιότερο βιομηχανικὸ και πνευματικὸ κέντρο τῆς χώρας μὲ ἀσφαλέστατο λιμάνι και ζωηρὴ ἐμπορικὴ κίνηση. **Άρχους.** λιμάνι στὴ Γιουτλάνδη μὲ ἐμπορικὴ κίνηση.

NΟΡΒΗΓΙΑ

Έκταση: 324.219 Km²

Πληθυσμός: 3.930.000 κάτ.

Πολίτευμα: Συνταγματικὴ Βασιλεία

Θρήσκευμα: Χριστιανοὶ Διαμαρτυρόμενοι

Γλώσσα: Νορβηγικὴ

Νόμισμα: Κορώνα

Πρωτεύουσα: Ὀσλο μὲ 485.000 κατ.

Θέση - Σύνορα. Ἡ Νορβηγία κατέχει τὸ βορειοδυτικὸ μέρος τῆς Σκανδινανικῆς χερσονήσου, δπου ἀπλώνονται οἱ Σκανδινανικές Ἀλπεις. Βρέχεται ἀπὸ τὸ Βόρειο Παγωμένο ὡκεανό, τὴ Νορβηγικὴ και τὴ Β. Θάλασσα. Συνορεύει πρὸς τὰ ἀνατολικὰ μὲ τὴ Σουηδία και Ρωσία και πρὸς τὰ νοτιοανατολικὰ μὲ τὴ Φινλανδία. Τὰ νησιὰ Σπίτσβερκ (6.206 Km²) ἀνήκουν στὴ Νορβηγία. Βρίσκεται στὴ βόρεια πολικὴ περιοχὴ και εἶναι πλούσια σὲ κοιτάσματα μὲ ἄνθρακα.

Μορφολογία τοῦ ἑδάφους. Διακρίνουμε δύο περιοχές: α) τὴ Δυτικὴ πλευρὰ τῶν Σκανδινανικῶν Ἀλπων και β) τὸ μόνο πεδινὸ τμῆμα στὸ νοτιοανατολικὸ ἄκρο τῆς χώρας.

Κλίμα. Τὸ κλίμα τῆς Νορβηγίας δὲν εἶναι πολὺ ψυχρὸ ἀνάλογα μὲ τὸ γεωγραφικό τῆς πλάτος. Στὸ δυτικὸ καὶ νότιο μέρος τὸ κλίμα εἶναι ώκεανειο, διότι τὸ ἐπηρεάζει τὸ ζεστὸ ρεῦμα τοῦ κόλπου τοῦ Μεξικοῦ. Στὶς ὅλες περιοχὲς εἶναι ἡπειρωτικό.

Οἰκονομικὴ ἔξέταση. Τὸ ἔδαφος τῆς χώρας εἶναι ἀκατάλληλο γιὰ τὴ γεωργία ἡ μεθοδικὴ δμως καλλιέργεια καὶ τὰ λιπάσματα ποὺ χρησιμοποιοῦνται τὸ κάνουν νὰ παράγει τὸ μεγαλύτερο μέρος ἀπὸ τὰ γεωργικὰ προϊόντα ποὺ εἶναι ἀναγκαῖα στοὺς κατοίκους. Οἱ καλλιέργειες γίνονται στὴ νοτιοανατολικὴ περιοχή, δησού βρίσκονται οἱ εὑφορες πεδιάδες στὰ παράλια τοῦ κόλπου τοῦ "Οσλο. Παράγονται: σιτάρι, βρώμη, κριθάρι καὶ πατάτες.

Κτηνοτροφία. Τὸ 2% τοῦ ἔδαφους τῆς σκεπάζεται ἀπὸ βοσκοτόπια. Ἐκτρέφονται βοοειδή, γιδοπρόβατα, χοῖροι, ἄλογα καὶ δλῶν τῶν εἰδῶν τὰ πουλερικά. Τὰ κτηνοτροφικὰ προϊόντα ἐπαρκοῦν στὶς ἀνάγκες τῆς χώρας.

Δάση. Τὰ 25% τῆς ἐπιφάνειας τῆς χώρας σκεπάζονται μὲ δάση ποὺ ἡ ἐκμετάλλευσή τους ἀποτελεῖ βασικὴ πλουτοπαραγωγικὴ πηγὴ τῆς χώρας. Τὰ νορβηγικὰ δάση ἔχουν κυρίως ἔλατα, δρῦς, ἵτιες κ.ἄ. ποὺ δίνουν ἐκλεκτὴ οἰκοδομῆσιμη ἔυλεια καὶ πολτὸ ἔύλου γιὰ τὴν παρασκευὴ χαρτιοῦ καὶ κυτταρίνης. Ἡ ἐκμετάλλευση τῶν δασῶν εἶναι συστηματικὴ καὶ δραγμώμένη.

Ἄλιεία. Ἡ νορβηγικὴ ἄλιεία εἶναι ἡ δεύτερη στὸν κόσμο καὶ ἔρχεται ἀμέσως μετὰ ἀπὸ τὴν Ἰαπωνική. Τὰ κυριότερα εἰδὴ ψαριῶν ποὺ ἀλιεύονται εἶναι: ἡ ρέγγα, ποὺ ἀφθονεῖ στὶς δυτικές παραλίες δλο τὸ χρόνο, δ βακαλάος, δ σολωμός κ.ἄ. Ἄλιεύονται ἐπίσης φῶκες καὶ φάλαινες.

Γιὰ τὴ φαλαινοθηρία ύπάρχουν πλωτὰ ἐργοστάσια καὶ πολλὰ φαλαινοθηρικὰ πλοῖα.

'Ορυκτὸς πλοῦτος. Διαθέτει ἀξιόλογο δρυκτὸ πλοῦτο, ποὺ τὸν ἀποτελοῦν δ σίδηρος, δ ψευδάργυρος, δ μόλυβδος, τὸ νικέλιο καὶ δ χαλκός.

Βιομηχανία. Ἐπειδὴ ἡ χώρα δὲν ἔχει γαιάνθρακα γιὰ τὶς ἀνάγκες τῆς βιομηχανίας τῆς, χρησιμοποίησε τὴν ἐνέργεια ποὺ δίνουν τὰ τρεχούμενα νερὰ (καταρράκτες). Ἡ ἀνάπτυξη τῆς βιομηχανίας στηρίζεται στὴν τεράστια ἡλεκτροπαραγωγὴ ποὺ κατὰ 99% εἶναι ὑδροηλεκτρική. Ἐχει κλάδους μεταποιητικούς: κατεργασίας ἔύλου, χαρτοποίίας, παρασκευῆς διατηρημένων τροφῶν, ζυθοποίίας. Ἐπίσης κλάδους ἡλεκτροχημικούς καὶ ἡλεκτρομαγνητικούς καθὼς καὶ κλάδους ὑφαντουργίας, ὑαλουργίας, φαρμακευτικῶν καὶ χημικῶν προϊόντων. Ἡ ναυπηγικὴ βιομηχανία εἶναι ἀπὸ

τις σπουδαιότερες στὸν κόσμο μὲ κυριότερα ναυπηγικὰ κέντρα τὸ Ὀσλο καὶ τὸ Μπέργκεν. Ἡ ποιότητα τῶν νορβηγικῶν προϊόντων εἶναι ἀριστή καὶ ἡ νορβηγικὴ βιομηχανία συναγωνίζεται δλες τις βιομηχανίες τοῦ κόσμου.

Συγκοινωνία. Ἡ ναυτιλία ἔχει τὴν πρώτη θέση στις ἐσωτερικὲς καὶ ἐξωτερικὲς συγκοινωνίες τῆς Νορβηγίας. Ἡ Νορβηγία εἶναι ἡ ναυτικότερη χώρα τοῦ κόσμου. Ἡ ἐπίδοση τῶν νορβηγῶν στὴ θάλασσα εἶναι μεγάλη καὶ σταθερή. Πυκνὸς ἀκτοπλοϊκὸς δίκτυο συνδέει δλα τὰ λιμάνια τῆς χώρας. Παράλληλα μὲ τὶς ναυτικὲς συγκοινωνίες εἶναι ἀναπτυγμένες καὶ οἱ συγκοινωνίες τῆς ξηρᾶς καὶ οἱ ἐναέριες. Οἱ δρόμοι εἶναι ἀριστα κατασκευασμένοι καὶ οἱ περισσότεροι σιδηρόδρομοι εἶναι ἡλεκτροκίνητοι. Ἐχει πολλὰ ἀεροδρόμια καὶ οἱ ἀεροπορικές τῆς συγκοινωνίες μὲ τὸ ἐσωτερικὸ καὶ τὸ ἐξωτερικὸ εἶναι πυκνές.

Πολιτικὴ ἔξέταση. Οἱ νορβηγοὶ ἀνήκουν στὴν τευτονικὴ φυλὴ καὶ εἶναι ἀπόγονοι τῶν Βίκιγγς. Ὡς ἀνεξάρτητο κράτος ἡ Νορβηγία παρουσιάζεται τὸ 850 μ.Χ. Πρὸς τὰ βόρεια τῆς χώρας κατοικοῦν οἱ λάπωνες (20.000), λίγοι Σουηδοί (8.800) καὶ Φινλανδοί (2.500).

Πόλεις. Ὁσλο· εἶναι ἡ πρωτεύουσα τοῦ κράτους καὶ τὸ πνευματικὸ καὶ οἰκονομικὸ κέντρο τῆς χώρας. Βρίσκεται στὸ μυχὸ τοῦ δμώνυμου δρμοῦ. Μπέργκεν· βρίσκεται στὴ νοτιοδυτικὴ περιοχὴ τῆς χώρας καὶ ἔχει μεγάλα ναυπηγεῖα καὶ καλὸ λιμάνι. Ἀλλες πόλεις εἶναι: Τρόντγιεμ, Νάρβικ καὶ Χάμμερφεστ ποὺ εἶναι ἡ πιὸ βόρεια πόλη στὸ βόρειο ἡμισφαίριο καὶ βρίσκεται στὸ νησὶ Κβαλέν, κοντὰ στὸ βόρειο ἀκρωτήριο τῆς Νορβηγίας.

ΣΟΥΗΔΙΑ

Ἐκταση: 449.750 Km²

Πληθυσμός: 8.120.000 κατ.

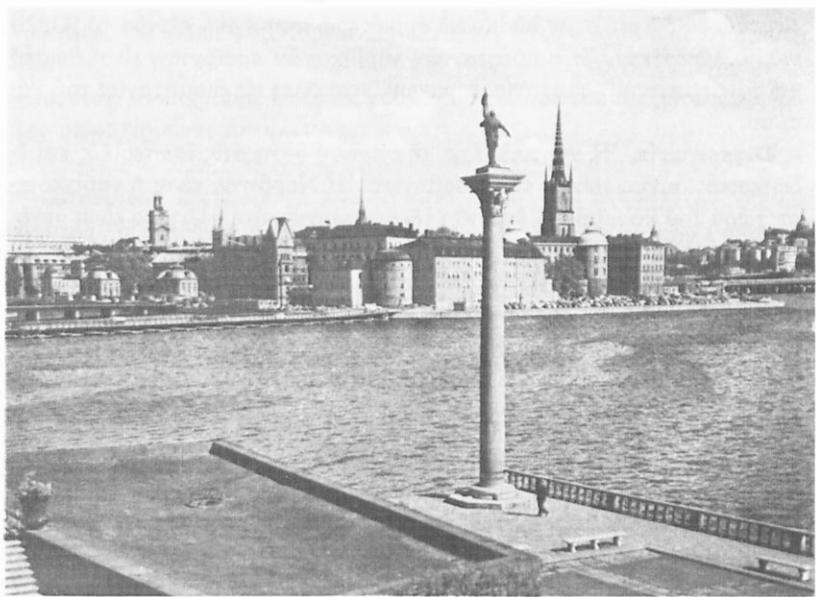
Πολίτευμα: Συνταγματικὴ Βασιλεία

Θρήσκευμα: Χριστιανοὶ Διαμαρτυρόμενοι

Γλώσσα: Σουηδική

Νόμισμα: Κορώνα

Πρωτεύουσα: Στοκχόλμη μὲ 1.160.000 κατ.



Εικ. 27. Αποψη Στοκχόλμης

Θέση - Σύνορα. Η Σουηδία κατέχει τό ανατολικό τμῆμα τῆς Σκανδιναυικῆς χερσονήσου. Βρέχεται πρὸς τὰ δυτικά ἀπὸ τὴ Βόρεια θάλασσα (πορθμὸς Κατεγάτη), πρὸς τὰ νότια καὶ ἀνατολικά ἀπὸ τὴ Βαλτικὴ καὶ τὸ Βοθνικό κόλπο. Πρὸς τὰ δυτικά συνορεύει μὲ τὴ Νορβηγία καὶ πρὸς τὰ βόρεια καὶ ἀνατολικά μὲ τὴ Φινλανδία.

Μορφολογία τοῦ ἔδαφους. Τὸ δυτικὸ τμῆμα τῆς Σουηδίας ποὺ βρίσκεται πρὸς τὴ Νορβηγία εἶναι δρεινό, ἐνῶ τὸ τμῆμα ποὺ βρίσκεται πρὸς τὰ ἀνατολικὰ καὶ νότια εἶναι πεδινὸ μὲ λόφους. Πρὸς τὸ Βορρὰ βρίσκονται παγωμένες καὶ ἄγονες ἐκτάσεις, στὸ κέντρο ὑπάρχουν δάση καὶ στὸ νότιο καὶ ἀνατολικὸ τμῆμα τὸ ἔδαφος εἶναι καλλιεργήσιμο.

Κλίμα. Η Σουηδία, ἐπειδὴ ἔχει μεγάλη ἐκταση, παρουσιάζει κλιματικὲς ἐναλλαγές. Ή νότια καὶ κεντρικὴ Σουηδία εἶναι ψυχρότερη ἀπὸ τὴ Νορβηγία, ἔχει δμως ἡπιότερο κλίμα ἀπὸ πολλὲς ἄλλες περιοχὲς ποὺ βρίσκονται στὸ ἴδιο βόρειο πλάτος. Αὐτὸ δφείλεται στοὺς νοτιοδυτικοὺς ἀνέμους

πού φυσοῦν τὸ χειμώνα. Ἡ βόρεια Σουηδία ἔχει κλίμα καθαρά ἡπειρωτικό.

Οἰκονομικὴ ἔξέταση. Ἡ Σουηδία εἶναι οἰκονομικὰ καὶ τεχνικὰ μιὰ ἀπὸ τις πιὸ ἀναπτυγμένες χῶρες τοῦ κόσμου. Ἡ γεωργία τῆς βρίσκεται σὲ ἀκμή. Τὰ κυριότερα γεωργικὰ προϊόντα εἶναι δημητριακά, πατάτες, ζαχαρότευτλα καὶ κτηνοτροφές.

Ἡ κτηνοτροφία εἶναι πολὺ ἀναπτυγμένη. Ἐκτρέφονται ἀλογα, ἀγελάδες, πρόβατα καὶ χοῖροι. Τὰ παραγόμενα κτηνοτροφικά προϊόντα ἐπαρκοῦν στις ἀνάγκες τῆς χώρας καὶ τὸ πλεόνασμά τους ἔξαγεται.

Ἡ ἀλιεία εἶναι ἀναπτυγμένη καὶ ἔνα μέρος ἀπὸ τὰ προϊόντα τῆς ἔξαγεται.

Δασικὸς πλοῦτος. Τὰ 56% τῆς ἐπιφάνειας τῆς χώρας σκεπάζονται ἀπὸ δάση ποὺ ἡ ἐκμετάλλευσή τους εἶναι μεθοδική. Τὰ δάση τῆς ἔχουν ἔλατα, σημύδες, σφεντάμια, πεῦκα καὶ κυρίως κωνοφόρα. Ἡ ξυλεία ποὺ παράγουν εἶναι ἄριστης ποιότητας καὶ ἡ περισσότερη ἔξαγεται.

Ὀρυκτὸς πλοῦτος. Στὴ Β: Σουηδία καὶ ὁσ τὴ Λαπωνία ὑπάρχουν σιδηρομεταλλεύματα σὲ ἄριστη ποιότητα. Ὑπάρχουν ἐπίσης κοιτάσματα μὲ χαλκό, ψευδάργυρο, ἄργυρο, χρυσό καὶ στὴ Νότια Σουηδία κοιτάσματα μὲ γαιάνθρακα. Ἐχει καὶ κοιτάσματα μὲ δρυκτὸ πισσουρανίτη ἀπὸ τὸν δποῖο προέρχεται τὸ οὐράνιο.

Βιομηχανία. Ἡ Σουηδία εἶναι κυρίως βιομηχανικὴ χώρα. Ὁρισμένοι κλάδοι τῆς βιομηχανίας τῆς διεκδικοῦν μὲ τὴν ποιότητά τους τὰ παγκόσμια πρωτεία (χαλυβουργία). Σὲ μεγάλη ἀνάπτυξη βρίσκεται ἡ σουηδικὴ ναυπηγικὴ βιομηχανία. Ἐπίσης εἶναι πολὺ ἀναπτυγμένοι οἱ κλάδοι τῆς υφαντουργίας, ξυλουργικῆς, ναλουργίας κ.ἄ. Ἡ Σουηδία μιὰ εἶναι ἀπὸ τὶς περισσότερο ἔξηλεκτρισμένες χῶρες. Τὰ σουηδικὰ ἔργοστάσια χρησιμοποιοῦν ἡλεκτρικὴ ἐνέργεια ποὺ προέρχεται ἀπὸ τοὺς πολλοὺς καταρράκτες. Στὴ Σουηδία ἐπίσης λειτουργοῦν τρεῖς μεγάλοι ἀτομικοὶ ἀντιδραστῆρες.

Συγκοινωνία. Ἡ Σουηδία ἔχει πυκνό καὶ ἄριστο συγκοινωνιακὸ δίκτυο, ποὺ γίνεται ἀραιότερο στὴ Μέση Σουηδία καὶ πιὸ ἀραιό στὴ Βόρεια. Ὁ ἐμπορικός τῆς στόλος εἶναι ἀρκετὰ μεγάλος καθὼς καὶ ἡ ἀεροπορική τῆς συγκοινωνία.

Ἐμπόριο. Εἶναι πολὺ ἀναπτυγμένο καὶ οἱ ἔξαγωγές τῆς ξεπερνοῦν τὶς εἰσαγωγές. Εἰσάγει ἀποικιακά, τρόφιμα, πρῶτες δλες, πετρέλαιο, καπνό. Ἐξάγει ξυλεία, ἡλεκτρικὰ εἰδῆ, σπίρτα, διάφορα μηχανήματα, αὐτοκίνητα κ.ἄ.

Πολιτική έξέταση. Οι Σουηδοί είναι τευτονικής καταγωγής.

Πόλεις. **Στοκχόλμη**· είναι ή ώραιότερη πόλη της Β. Ευρώπης, κτισμένη πάνω σε 13 μικρά νησιά. Είναι ή «Βενετία τοῦ Βορρᾶ» και βρίσκεται πρός τὰ ἀνατολικά τῆς λίμνης Μαϊλαρ στὴ Βαλτικὴ θάλασσα. Είναι τὸ πνευματικό, ἐμπορικὸ καὶ βιομηχανικὸ κέντρο τῆς Σουηδίας. **Μαλμό**· βρίσκεται στὸν πορθμὸ τῆς Σουύνδης. **Γκαίτεμποργκ**· βρίσκεται στὸ στενὸ τοῦ Καττεγάτη. **Ουψάλα**· βρίσκεται στὰ βόρεια τῆς Στοκχόλμης καὶ είναι ἔδρα τοῦ ἀρχιεπισκόπου τῆς Σουηδίας· ἔχει παλαιὸ Πανεπιστήμιο. **Λούλεο**· βρίσκεται στὸ ἑσωτερικὸ τοῦ Βοθνικοῦ κόλπου καὶ ἔχει ἀσφαλὴ λιμένα, δ ὅποιος γιὰ 5 μῆνες κλείνει ἀπὸ τοὺς πάγους. Ἐχει ἐργοστάσιο χαλυβουργίας καὶ ναυπηγεῖα.

ΦΙΝΛΑΝΔΙΑ

Έκταση: 337.009 Km²

Πληθυσμός: 4.630.000 κάτ.

Πολίτευμα: Δημοκρατία

Θρήσκευμα: Χριστιανοὶ Διαμαρτυρόμενοι

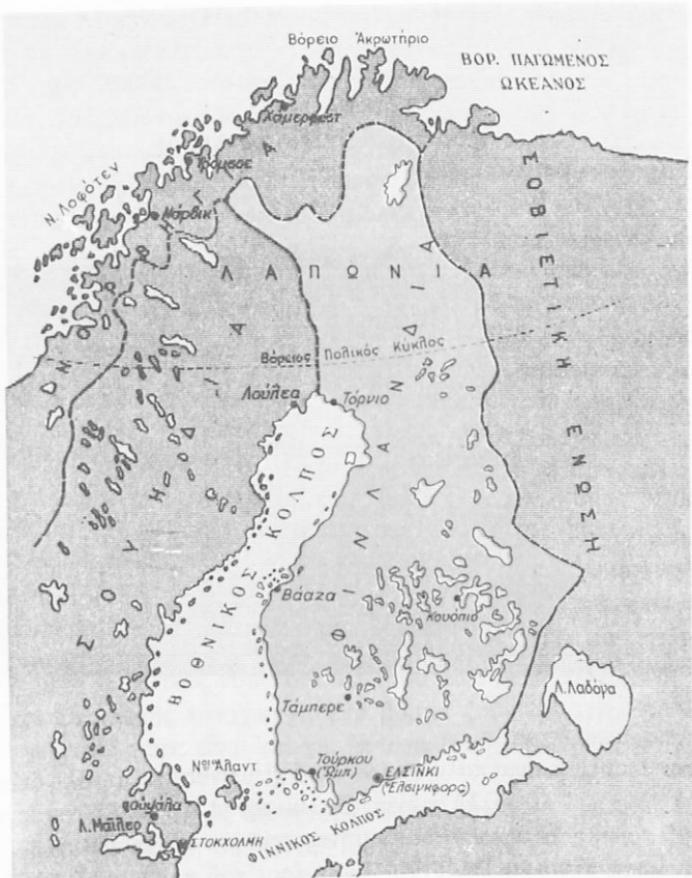
Γλώσσα: Φινλανδικὴ

Νόμισμα: Μάρκο

Πρωτεύουσα: Ἐλσίνκι μὲ 518.000 κατ.

Θέση - Σύνορα. Βρίσκεται στὰ ἀνατολικὰ τῆς Σκανδινανικῆς χερσο-νήσου. Συνορεύει πρὸς τὰ βόρεια μὲ τὴ Νορβηγία, πρὸς τὰ ἀνατολικὰ μὲ τὴ Ρωσία καὶ πρὸς τὰ δυτικὰ μὲ τὴ Σουηδία. Βρέχεται πρὸς τὰ νότια ἀπὸ τὸ Φιννικὸ κόλπο καὶ πρὸς τὰ δυτικὰ ἀπὸ τὸ Βοθνικό.

Μορφολογία τοῦ ἔδαφους. Τὸ 1/3 τῆς ἐκτάσεώς της βρίσκεται στὰ βό-ρεια τοῦ ἀρκτικοῦ κύκλου, δπου ἐπικρατεῖ ἡ τούνδρα. Τὸ περισσότερο ἔ-δαφός της είναι πεδινὸ μὲ μικροὺς λόφους ἀπὸ γρανίτη ποὺ φτάνουν τὰ 200-800 μέτρα ὅψος καὶ είναι σὲ διάφορα σημεῖα τῆς περιοχῆς. Ὑπάρ-χουν πολλές λίμνες, ὑπολογίζονται σὲ 60.000 καὶ σκεπάζουν τὰ 11% τοῦ ἔδαφους της. Οἱ λίμνες αὐτές σχηματίστηκαν ἀπὸ τὴ διαβρωτικὴ ἐνέργεια τῶν παγετώνων, ἐνῶ οἱ λόφοι ἀπὸ τὰ ὄλικὰ (ἄμμο, χαλίκια, πέτρες) ποὺ μετέφεραν καὶ συσσώρευσαν οἱ παγετῶνές. Οἱ λίμνες συνδέονται συνή-



Χάρτης 26. Φινλανδία

θως μὲ μικροὺς ποταμούς. Οἱ ποταμοὶ ἔναι πολλοὶ καὶ ὀρμητικοὶ καὶ σχηματίζουν καταρράκτες ποὺ δίνουν λευκὸ δινθρακα.

Ακτές. Τὰ παράλια τῆς Φινλανδίας είναι γεμάτα ἀπὸ ἀναρίθμητα βραχονήσια, ὑφάλους και σύρτεις. (Σύρτη λέγομε μιὰ τοπικὴ ἀμμώδη ἀνύψωση τοῦ βυθοῦ τῆς θάλασσας που ἀλλάζει σχῆμα και ἐκταση). Στὸ νοτιοδυτικὸ ἄκρο ἔχουμε τὸ σύμπλεγμα τῶν νησιῶν "Αἄλαν ἢ "Αἴλαντ, ἀπὸ τὸ δυνομα τοῦ μεγαλύτερου. Τὸ σύμπλεγμα αὐτὸ ἀποτελεῖται ἀπὸ 300 περίπου νησιὰ ποὺ μόνο τὰ 80 κατοικοῦνται. Τὰ νησιὰ αὐτὰ ἀνήκουν στὴ Φινλανδία, μολονότι τὰ 96% τῶν κατοίκων μιλοῦν τὴ Σουηδική.



Εἰκ. 28. Τοπίο Νότιας Φινλανδίας

Κλίμα. Τὸ κλίμα εἶναι πολὺ ψυχρὸ καὶ ὁ χειμώνας ἔχει μεγάλη διάρκεια μὲ πολὺ κρύο καὶ μὲ πολλὰ χιόνια. Οἱ λίμνες, τὰ ἔλη, ὁ Βοθνικὸς καὶ ὁ Φιννικός κόλπος παγώνουν γιὰ 5 μῆνες περίπου τὸ χρόνο.

Οἰκονομικὴ ἔξέταση. Γεωργία. Ἐνα μέρος τοῦ πληθυσμοῦ τῆς ἀσχολεῖται μὲ τὴ γεωργία, ἀλλὰ ἡ παραγωγὴ εἶναι μικρὴ ἐξαιτίς τοῦ κλίματος. Παράγονται σιτάρι, σίκαλη, λινάρι καὶ πατάτες.

Κτηνοτροφία. Ἡ κτηνοτροφία εἶναι ἀρκετὰ ἀναπτυγμένη χάρη στὰ πολλὰ λιβάδια. Ἐκτρέφονται ἄλογα, ἀγελάδες, πρόβατα, χοῖροι, πουλερικὰ καὶ τάρανδοι, ποὺ χρησιμοποιοῦνται στὰ βορειότερα μέρη γιὰ νὰ σέρνουν τὰ ἐλκηθρά.

Δάση. Τὰ δάση σκεπάζουν τὰ 71% τῆς ἐπιφάνειάς της. Τὰ κυριότερα δέντρα εἶναι: τὸ πεῦκο, ἡ σημύδα, τὸ ἔλατο καὶ ἡ λεύκα. Τὰ δάση ἀποτελοῦν τὴ βάση τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας τῆς Φινλανδίας. Χάρη στὰ δάση τη, ἡ Φινλανδία εἶναι μιὰ ἀπὸ τὶς κυριότερες χῶρες ποὺ παράγουν χαρτὶ καὶ χαρτοπολτό.

Όρυκτός πλούτος. Ή Φινλανδία έχει άρκετά πλούσιο υπέδαφος. Υπάρχουν κοιτάσματα μὲν χαλκό, ψευδάργυρο, τιτάνιο, χρυσό, αργυρο. βανάδιο και μόλυβδο. Τελευταία βρέθηκαν και κοιτάσματα μὲν ουδράνιο.

Άλιεία. Τὰ προϊόντα τῆς ἀλιείας εἶναι υπεραρκετά γιὰ τὶς ἀνάγκες τῆς χώρας.

Βιομηχανία. Έκτός ἀπὸ τοὺς παλιοὺς και σημαντικοὺς κλάδους τῆς βιομηχανίας χαρτιοῦ, χαρτοπολτοῦ, ἔυλείας, σπίρτων, τροφῶν και ὑφαντουργίας, μετά τὸ Β' Παγκόσμιο πόλεμο δημιουργήθηκαν και νέοι κλάδοι, δπως δ μηχανοποιητικός, μεταλλουργικός κ.ἄ.

Μεγάλη ποσότητα ἐνέργειας γιὰ τὴν κίνηση τῶν ἐργοστασίων παίρνουν ἀπὸ τὶς ὑδατοπτώσεις.

Συγκοινωνία. Τὸ δδικὸ και σιδηροδρομικὸ δίκτυο τῆς Φινλανδίας εἶναι γενικὰ ἀραιό. "Ομως πυκνώνει κάπως στὶς νότιες περιοχές. Οἱ ἐσωτερικὲς ὑδάτινες συγκοινωνίες μὲ τὶς διώρυγες και τὶς λίμνες ἔχουν μεγάλη σημασία.

Ἐμπόριο. Εἰσάγει τρόφιμα, ἀποικιακά, πετρέλαιο, καπνὸ και διάφορα βιομηχανικά προϊόντα. Ἐξάγει ἔυλεία, χαρτομάζα, χαρτί και διάφορα μηχανήματα.

Πολιτικὴ ἔξέταση. Οἱ Φινλανδοὶ ἔχουν μογγολικὴ καταγωγή. Ἐγκαταστάθηκαν στὴ χώρα τους γύρω στὰ 400–700 μ.Χ. Ἀπὸ τὸν πληθυσμὸ τὸ 20% εἶναι Σουηδικῆς καταγωγῆς. Στὰ βόρεια ζοῦν και λίγοι Λάπωνες. Ἐπειδὴ γενικὰ ἡ χώρα εἶναι φτωχή, υπάρχει ἔνα μόνιμο μεταναστευτικὸ ρεῦμα.

Τὸ κράτος καθιέρωσε ώς ἐπίσημες γλῶσσες τὴ φινλανδικὴ ποὺ μοιάζει μὲ τὴν ούγγρικὴ και τὴ σουηδική.

Πόλεις. Σπουδαιότερες πόλεις εἶναι: **Ἐλσίνκι**. εἶναι ἡ πρωτεύουσα τοῦ κράτους και τὸ βιομηχανικό, οἰκονομικὸ και πνευματικὸ κέντρο τῆς χώρας. **Βάαζα**, λιμάνι στὸ Βοθνικὸ κόλπο. **Τούρκου**, λιμάνι στὰ δυτικὰ τοῦ Ἐλσίνκι.



Εἰκ. 29. Νεαρός Λάπωνας

ΛΑΠΩΝΙΑ

Η Λαπωνία είναι χώρα της Β. Εύρωπης και κατέχει τὸ βόρειο τμῆμα τῆς Σκανδινανικῆς χερσονήσου, τὸ βόρειο τμῆμα τῆς Φινλανδίας καὶ τὴν χερσόνησο τοῦ Κόλα τῆς Ρωσίας. Ἐχει ἑκαταστὴ 400.000 Km² καὶ 150.000 περίπου κατοίκους. Οἱ Λάπωνες ἔχουν μογγολικὴ προέλευση. Είναι οἱ βιορειότεροι κάτοικοι τῆς Εύρωπης καὶ ζοῦν ζωὴ νομαδική. Είναι μικρόσωμοι (1,51–1,55 μ.) καὶ ἔχουν χρῶμα δέρματος κιτρινωπό. Η γλώσσα τους είναι φιννοουγγρική.

Η Λαπωνία δὲν ἔχει δρισμένη γεωγραφικὴ ἢ πολιτικὴ ἐνότητα, ἀλλὰ μοιράζεται στὰ τέσσερα κράτη: Νορβηγία, Σουηδία, Φινλανδία καὶ Ρωσία.

ΙΣΛΑΝΔΙΑ

Έκταση: 103.000 Km²

Πληθυσμός: 210.000 κάτ.

Πολιτευμα: Δημοκρατία

Θρήσκευμα: Χριστιανοί Διαμαρτυρόμενοι

Γλώσσα: Ισλανδική

Νόμισμα: Κορώνα Ισλανδίας

Πρωτεύουσα: Ρεϋκγιαβίκ με 79.000 κατ.

Θέση—Σύνορα. Η Ισλανδία είναι νησί του Ατλαντικού. Βρίσκεται άναμεσα στη Γροιλανδία και την Αγγλία.

Μορφολογία του έδαφους. Τὸ ἔδαφος τῆς Ισλανδίας είναι δρεινό και γεμάτο ήφαιστεια. Υπάρχουν 30 περίπου ενεργά ήφαιστεια (ήφαιστειο Έκλας με δύψος 1.558 μ.). Σὲ πολλὰ μέρη υπάρχουν πίδακες με ζεστό νερό που λέγονται Γκέιζερ.

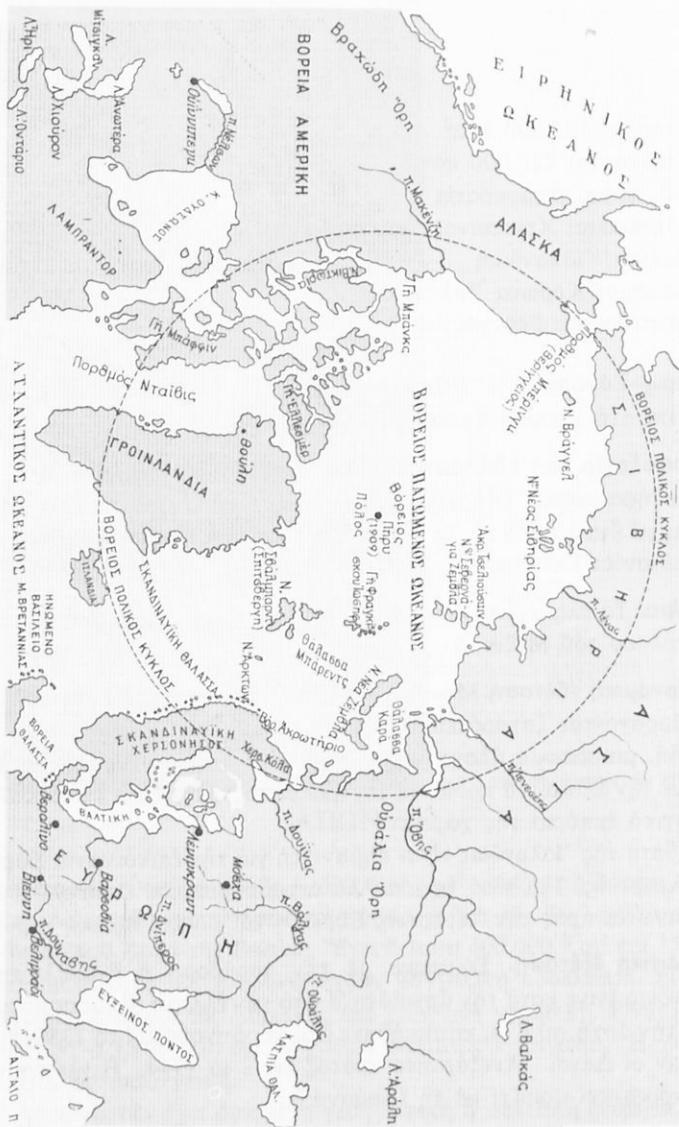
Κλίμα. Τὸ κλίμα είναι ωκεάνειο, διότι ἐπιδρᾶ στὴ χώρα τὸ θερμὸ ρεῦμα του κόλπου του Μεξικού.

Οικονομικὴ ἔξέταση. Μόνο τὸ 10% του έδαφους τῆς είναι καλλιεργήσιμο. Παράγονται ζαχαρότευτλα και πατάτες. Στὰ λιβάδια ἐκτρέφονται βοοειδή, μικρόσωμα ἄλογα και πρόβατα. Οἱ κάτοικοι ἀσχολοῦνται κυρίως μὲ τὴν ἀλιεία. Τὰ προϊόντα τῆς (βακαλάος, ρέγγες κ.ά.) ἀποτελοῦν τὸ ἔξαγωγικὸ ἐμπόριο τῆς χώρας.

Η θέση τῆς Ισλανδίας είναι σημαντικὴ γιὰ τὴν ἐπικοινωνία Εὐρώπης και Αμερικῆς. Γι' αὐτὸ ἔχει πολλὰ δεροδόμια ποὺ διευκολύνουν τὴ συγκοινωνία πρὸς τὴν Αμερική, Εὐρώπη και βόρεια πολικὴ περιοχή.

Πολιτικὴ ἔξέταση. Σύμφωνα μὲ τὴν παράδοση ἡ ἀνακάλυψη τῆς Ισλανδίας ἔγινε κατὰ τὴν ἀρχαιότητα ἀπὸ τὸν Ελληνα θαλασσοπόρο Πυθέα. Στὴν ἀρχή, τὸ 874, κατοικήθηκε ἀπὸ νορβηγούς και τὸ 1380 τὴν κατέλαβαν οἱ Δανοί. Ανεξάρτητο κράτος ἔγινε τὸ 1944. Η γλώσσα είναι Ισλανδικὴ και μοιάζει μὲ τὴ Γερμανική.

Πόλεις. Πρωτεύουσα είναι η **Ρεϋκγιαβίκ** μὲ ἀσφαλέστατο λιμάνι.



Χάρτης 27. Αρκτική περιοχή

Γενική έπισκόπηση. Άπο τὴν ἔξέταση τῶν χωρῶν τῆς Βόρειας Εὐρώπης προκύπτουν σὲ γενικές γραμμές τὰ ἔξῆς:

1) Ό πληθυσμός συγκεντρώνεται στὶς παραλιακὲς περιοχές, κυρίως στὰ νότια, δπου τὸ κλίμα εἶναι ύποφερτό καὶ δπου οἱ πεδιάδες ἐπιτρέπουν τὴ γεωργικὴ ζωὴ.

2) Χάρη στὴν εὐφυία καὶ τὴν ἐπιμονὴ τῶν λαῶν αὐτῶν δημιουργήθηκε μιᾶ ἀνετη ζωὴ.

Οἱ λαοὶ αὐτοὶ ζοῦν κυρίως:

α) Ἀπὸ τὴ θάλασσα ποὺ τὴν ἐκμεταλλεύονται μὲ τὴ ναυτιλία καὶ τὴν ἀλιεία. Ἐχουν ναυτικὸ στόλο δλοι, κυρίως δμως οἱ Σκανδιναυοι, ποὺ καλύπτουν τὰ 12% τοῦ ἐμπορικοῦ στόλου δλου τοῦ κόσμου.

β) Ἀπὸ τὴν ἐκμετάλλευση τῶν δασῶν. Ἡ ἐκμετάλλευση αὐτὴ γίνεται μὲ τέτοιο τρόπο, δστε κατορθώθηκε ἡ φθορὰ σὲ κυβικὰ μέτρα νὰ εἶναι μικρότερη ἀπὸ τὴν αδηση τῶν δέντρων.

γ) Ἀπὸ τὴ γεωργία ποὺ τὴν ἔξασκοῦν μὲ τρόπο ἐπιστημονικὸ καὶ καλύπτει τὶς περισσότερες ἀνάγκες τους. Εἰσάγουν μόνο δημητριακὰ καὶ ζάχαρη καὶ ἔξαγουν κτηνοτροφικὰ προϊόντα ποὺ διατηροῦνται θαυμάσια.

δ) Ἀπὸ τὸν δρυκτὸ πλοῦτο καὶ κυρίως τὸ σίδηρο. Ἐκτὸς ἀπὸ τὴ Δανία δλες οἱ ἄλλες χῶρες ἔχουν σίδηρο. Ἡ Σουηδία ἔχει τὰ πλουσιότερα κοιτάσματα τοῦ κόσμου.

Οἱ βόρειες χῶρες τῆς Εὐρώπης δὲν ἔχουν καύσμες δλες γιὰ τὶς βιομηχανίες καὶ γι' αὐτὸ χρησιμοποιοῦν τους καταρράκτες γιὰ τὴν παραγωγὴ ὑδροηλεκτρικῆς ἐνέργειας. Οἱ περισσότερες βιομηχανίες τους παράγουν εἶδη ποὺ τὰ ἔξαγουν.

Ἐτσι τὸ βιοτικὸ ἐπίπεδο εἶναι ἀπὸ τὰ πιὸ ὑψηλὰ τῆς Εὐρώπης.

Τὸ ποσοστὸ τῆς θνητιμότητας εἶναι χαμηλὸ χάρη στὸν ὑγειονομικὸ ἔξοπλισμό, τὴν ἀνετη κατοικία καὶ τὴν ἀγάπη γιὰ τὴν καθαριότητα.

Ἡ μόρφωση εἶναι γενικὴ καὶ δὲν ὑπάρχουν ἀγράμματοι.

Ο πολιτισμὸς αὐτὸς σὲ περιοχὲς ποὺ γειτονεύουν μὲ τὸν πολικὸ κύκλο εἶναι πραγματικὰ ἔνα μοναδικὸ φαινόμενο στὸν κόσμο.

Οἱ φυσικὲς δμορφιὲς καὶ ὁ πολιτισμὸς τῶν κατοίκων τῆς Β. Εὐρώπης συντελοῦν στὴ μεγάλη τουριστικὴ κίνηση της.

ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΕΥΡΩΠΗ

Η Ανατολική Ευρώπη άπλωνται άπό τη Βαλτική θάλασσα ώς τα Ουράλια πρός τα άνατολικά και πρός τα νότια ώς τὸν Εδεσσείνο και τὸ Δούναβη.

Στὴν ἀπέραντη αὐτὴν πεδινὴν περιοχὴν ὑπάρχει ἡ δρεινὴ περιοχὴ μὲ τὰ **Καρπάθια** δρη καὶ ἡ περιοχὴ μὲ τὶς **Τρανσυλβανικὲς Ἀλπεις**. Τὰ Καρπάθια δρη εἶναι μιὰ δροσειρὰ ἀλπικοῦ σχηματισμοῦ, ἀλλὰ διαφέρουν ἀπὸ τὶς Ἀλπεις. Τὸ ὄψος τους εἶναι μέτριο. Μόνο ἡ δροσειρὰ τοῦ **Τάτρα** στὴν Πολωνία ἔχει ὄψος 2.663 μέτρα καὶ θυμίζει τὶς ἀπότομες, ψηλές καὶ λαξεμένες ἀπὸ τοὺς παγετῶνες ἀλπικὲς κορυφές. Οἱ Τρανσυλβανικὲς Ἀλπεις ἀρχίζουν ἀπὸ τὸ νοτιότερο σημεῖο τῶν Καρπαθίων καὶ μὲ διεύθυνσην ἀπὸ τὰ άνατολικὰ πρὸς τὰ δυτικὰ φτάνουν ώς τὶς **Σιδηρὲς Πύλες** τοῦ Δούναβη, στὰ σύνορα τῆς Γιουγκοσλαβίας. Οἱ δροσειρὲς αὐτὲς διακλαδώνονται σὲ πολλὲς ἄλλες καὶ σχηματίζουν σειρὰ ἀπὸ κορυφές καὶ ἀπομονωμένα δρεινά συγκροτήματα. Τὸ ψηλότερο δρος τῶν Καρπαθίων εἶναι τὸ δρος **Ρόντνα** στὴ Μολδαβία μὲ ὄψος 2.305 μέτρα, ἐνῶ τῶν Τρανσυλβανικῶν Ἀλπεων ἡ **Νεγκόνι** μὲ ὄψος 2.544 μέτρα ποὺ εἶναι καὶ τὸ ψηλότερο δρος τῆς Ρουμανίας. Γενικὰ δλες οἱ δροσειρὲς εἶναι δημαλές. Μεγάλες πλαγιές σκεπασμένες ἀπὸ δάση φτάνουν ώς τὶς κορυφές ποὺ εἶναι σκεπασμένες ἀπὸ χλόη. Τὸ κεντρικὸ τμῆμα τῶν Καρπαθίων ἀνήκει στὴν ΕΕΣΔ. Ἡ πεδινὴ περιοχὴ μοιράζεται στὴν Πολωνία, τὴν Ρουμανία καὶ τὴ Σοβιετικὴ Ένωση. Στὴν Πολωνία σχηματίζεται μιὰ πολὺ πλατιὰ πεδιάδα ποὺ συνεχίζει τὸ βαθύπεδο τῆς Β. Ευρώπης. Τὸ ὄψος τῆς πεδιάδας αὐτῆς αὐξάνει ἀπὸ τὰ βόρεια πρὸς τὰ νότια, διποὺ στοὺς πρόποδες τῶν Καρπαθίων καὶ σὲ πλάτος 200 Km σχηματίζονται δροπέδια μὲ ἔδαφος εδφορο, διότι ἔγινε ἀπὸ προσχώσεις. Στὴ Ρουμανία ἡ πεδινὴ περιοχὴ βρίσκεται στὸ δυτικὸ τμῆμα τῆς χώρας, στὸ νότιο, τὸ άνατολικὸ καὶ τὸ βορειοανατολικό. Τὸ μεγαλύτερο τμῆμα τῆς άνατολικῆς πεδιάδας τῆς Ευρώπης ἀνήκει στὴν ΕΕΣΔ καὶ τὸ περιβάλλοντα ἀπὸ τὰ άνατολικὰ τὰ Ουράλια δρη, ἀπὸ τὰ νότια διακασος καὶ τὰ δρη τῆς Κριμαίας καὶ ἀπὸ τὰ δυτικὰ τὰ Καρπάθια.

Κανένα σημείο τῆς περιοχῆς αὐτῆς δὲν έχει ύψος μεγαλύτερο από τὰ 450 μέτρα. Πρὸς τὰ βόρεια τῆς Μόσχας τὸ τμῆμα τῆς πεδιάδας έχει πολλές μικρές λίμνες, μικρὰ ύψωματα καὶ ἀμμουδερές ἐκτάσεις, ἐνῶ πρὸς τὰ νότια οἱ περιοχές σκεπάζονται ἀπὸ προσχώσεις καὶ εἶναι εύφορες. Στὸν Καύκασο βρίσκεται ἡ ψηλότερη κορυφὴ τῆς Εύρωπης ('Ελμπρούτ).

ΠΟΛΩΝΙΑ

Έκταση: 312.677 Km²

Πληθυσμός: 33.070.000 κάτ.

Πολίτευμα: Λαϊκὴ Δημοκρατία

Θρήσκευμα: Χριστιανοί Ὁρθόδοξοι, Καθολικοί, Διαμαρτυρόμενοι

Γλώσσα: Πολωνικὴ

Νόμισμα: Ζλότυ

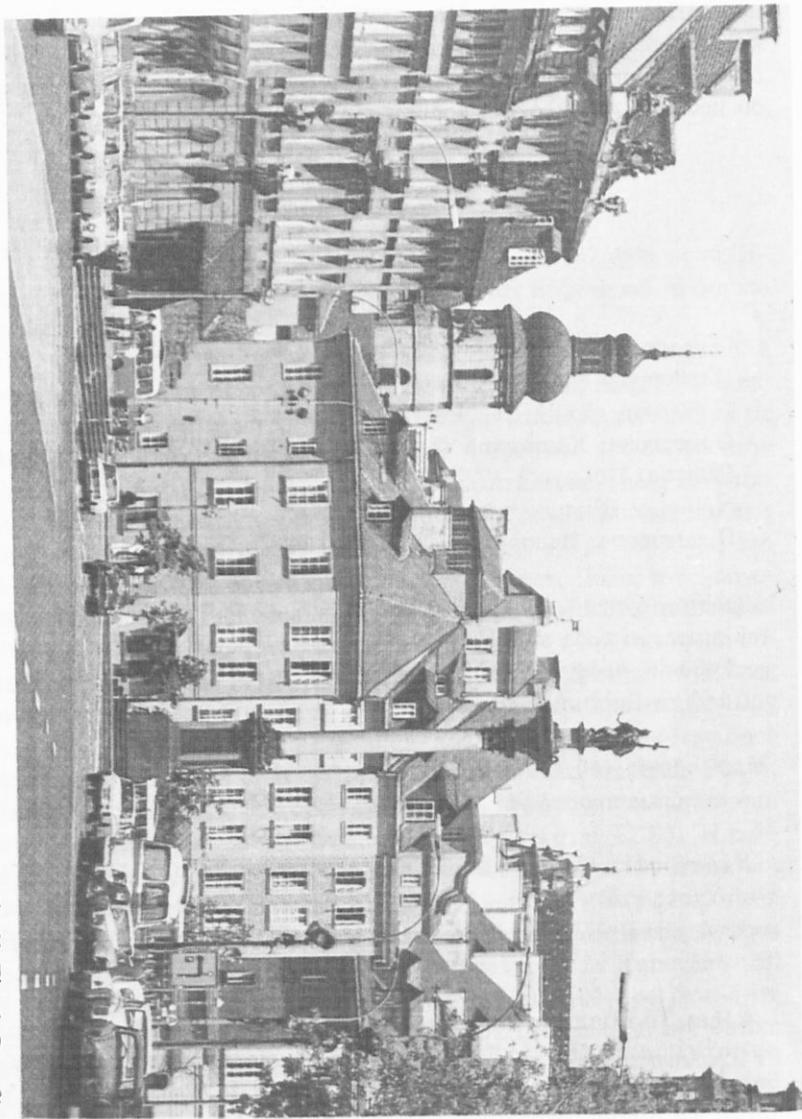
Πρωτεύουσα: Βαρσοβία μὲ 1.241.000 κατ.

Θέση - Σύνορα. Κατέχει τὸ δυτικὸ τμῆμα τῆς ἀνατολικῆς Εύρωπης καὶ συνορεύει πρὸς τὰ δυτικὰ μὲ τὴ Γερμανία, πρὸς τὰ νότια μὲ τὴν Τσεχοσλοβακία, πρὸς τὰ ἀνατολικὰ μὲ τὴν ΕΣΣΔ καὶ πρὸς τὰ βόρεια βρέχεται ἀπὸ τὴ Βαλτικὴ θάλασσα.

Μορφολογία τοῦ ἔδαφους. Τὸ ἔδαφός της εἶναι πεδινὸ καὶ ἀνυψώνεται, ἀπὸ τὰ βόρεια πρὸς τὰ νότια ώς τὰ **Καρπάθια** δρη (δρος Τάτρα 2.663 μ.).

·Υδρογραφία. Ποταμοί. Βιστούλας. πηγάζει ἀπὸ τὰ Καρπάθια καὶ εἶναι πλωτὸς σὲ μεγάλη ἔκταση· χύνεται στὴ Βαλτικὴ. **"Οδερ"**· ἀποτελεῖ τὰ σύνορα μεταξὺ Πολωνίας καὶ Γερμανίας στὸ μεγαλύτερο τμῆμα καὶ χύνεται στὴ Βαλτικὴ.

Κλίμα. Τὸ κλίμα τῆς Πολωνίας εἶναι μιὰ μεταβατικὴ κατάσταση ἀνάμεσα στὸ κλίμα τῆς δυτικῆς Εύρωπης καὶ τῆς Ρωσίας καὶ χαρακτηρίζεται ώς ἡπειρωτικό. Οἱ βροχὲς γίνονται πιὸ συχνὲς πρὸς τὰ βόρεια καθὼς καὶ τὰ χιόνια. Οἱ ποταμοὶ παγώνουν ἀπὸ τὰ μέσα τοῦ Δεκεμβρίου ώς τὰ μέσα τοῦ Μαρτίου.



Εἰκ. 30. Πλάκα Βαρούφιας



Χάρτης 28. Πολωνία

Οικονομική ζωή. Γεωργία. Ή Πολωνία είναι κυρίως χώρα γεωργική και κτηνοτροφική. Παράγει σε μεγάλες ποσότητες σιτάρι, κριθάρι, πατάτες, σίκαλη, ζαχαρότευτλα, λυκίσκο κ.ά. Έκτρέφονται αλογα, χοῦροι, βοοειδή, πρόβατα και πουλερικά.

Δασικός πλούτος. Τὰ 23% ἀπό τὰ ἐδάφη της σκεπάζονται μὲ δάση ποὺ τὰ περισσότερα ἀποτελοῦνται ἀπὸ πεῦκα. Ή ἀπόδοσή τους σὲ ξυλεία είναι μεγάλη.

Όρυκτός πλούτος. Ή Πολωνία είναι πλούσια σὲ γαιάνθρακα, σιδηρο-

μεταλλεύματα, ψευδάργυρο, μόλυβδο και πετρέλαιο.

Βιομηχανία. Οι σπουδαιότερες άπό τις βιομηχανίες της είναι: ή μεταλλουργία, ή κατασκευή μηχανῶν, ή έπεξεργασία τῆς ξυλείας κ.ἄ. Κατασκευάζουν έπισης αυτοκίνητα, άμαξώματα σιδηροδρόμων, τρακτέρ, άλωνιστικές και θεριστικές μηχανές και παράγουν δρυκτέλαια.

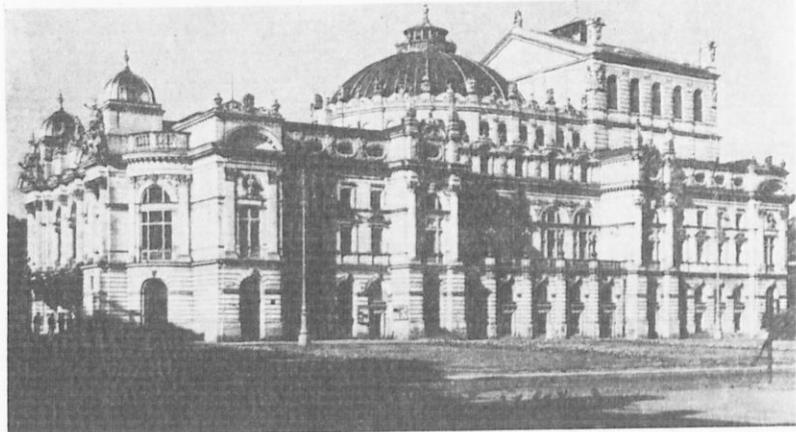
Συγκοινωνία. Η συγκοινωνία είναι άναπτυγμένη και συμπληρώνεται άπό τὸ ποτάμιο συγκοινωνιακὸ σύστημα.

Έμποριο. Έξαγει γαιάνθρακα, μηχανές, αυτοκίνητα, άμαξώματα σιδηροδρόμων, δασικὰ προϊόντα, μεταλλεύματα, ζάχαρη και κτηνοτροφικὰ προϊόντα. Εἰσάγει βαμβάκι, καφέ, ρύζι κ.ἄ.

Πολιτικὴ ἔξέταση. Οι Πολωνοί άνήκουν στὴ Σλαβικὴ οἰκογένεια. Τὸ μεγαλύτερο μέρος τῆς Πολωνίας ώς τὸ 1918 τὸ κατεῖχαν οἱ Ρῶσοι, άπό τὸ 1830. Από τὸ 1918 ἔγινε ἀνεξάρτητη Δημοκρατία. Από τὸ 1945 είναι Λαϊκὴ Δημοκρατία.

Πόλεις. Βαρσοβία. βρίσκεται στὶς δυτικὲς τοῦ Βιστούλα, είναι ή πρωτεύουσα τοῦ κράτους και τὸ κυριότερο πνευματικό, βιομηχανικό και ἐμπορικό κέντρο τῆς χώρας. **Λόντζ.** είναι βιομηχανικό κέντρο. **Άλλες πόλεις** είναι: **Κρακοβία**, παλαιὰ πρωτεύουσα, **Βρότολση** (Μπρεσλάου), ἀλλοτε γερμανικὴ πόλη, **Στοσσίν** (Στεττίνο), λιμάνι , **Γκντάνσκ** (Δάντσιχ), ἀλλοτε γερμανικὴ πόλη, λιμάνι στὴ Βαλτική, και **Γδύνια**, λιμάνι στὴ Βαλτική.

Εἰκ. 31. Τὸ θέατρο τῆς Κρακοβίας



POYMANIA

Έκταση: 237.500 Km²

Πληθυσμός: 20.770.000 κάτ.

Πολίτευμα: Σοσιαλιστική Δημοκρατία

Θρήσκευμα: Χριστιανοί Ὁρθόδοξοι, οἱ περισσότεροι

Γλώσσα: Ρουμανική (85%) καὶ Ούγγρική (10%)

Νόμισμα: Λέι

Πρωτεύουσα: Βουκουρέστι μὲ 1.370.000 κατ.

Θέση — Σύνορα. Η Ρουμανία βρίσκεται πρὸς τὰ βόρεια τῆς Βαλκανικῆς χερσονήσου καὶ πρὸς τὰ δυτικά παράλια τοῦ Εδεσίνου Πόντου. Συνορεύει πρὸς τὰ νότια μὲ τὴ Βουλγαρία (Δούναβης), πρὸς τὰ δυτικά μὲ τὴ Γιουγκοσλαβία καὶ Ούγγαρια, πρὸς τὰ βόρεια μὲ τὴν ΕΣΣΔ, καὶ πρὸς τὰ ἀνατολικά μὲ τὴν ΕΣΣΔ καὶ τὸν Εδεσίνο Πόντο.

Μορφολογία τοῦ ἑδάφους. Τὸ δυτικότερο τμῆμα τῆς χώρας, τὸ νότιο, τὸ ἀνατολικὸ καὶ τὸ βορειοανατολικὸ εἶναι πεδινό. Τὸ ὑπόλοιπο τμῆμα ἀποτελεῖται ἀπὸ τὰ δρεινὰ συγκροτήματα ποὺ σχηματίζουν τὰ Καρπάθια δρη καὶ οἱ Τρανσυλβανικὲς Ἀλπεις. Τὰ δρη αὐτὰ σκεπάζονται μὲ ἀπέραντα δάση ἀπὸ κωνοφόρα καὶ δρῦς.

Υδρογραφία. Ποταμοί. Ό Δούναβης, ποὺ τὸ τελευταῖο τμῆμα του, 1.100 Km, βρίσκεται μέσα στὸ ρουμανικὸ ἑδαφος. Ἀπὸ τὰ Καρπάθια πηγάζουν οἱ ποταμοὶ Σερεθ καὶ Προῦθος. Ό Ἀλούτας πηγάζει ἀπὸ τὶς Τρανσυλβανικὲς Ἀλπεις. Όλοι αὐτοὶ οἱ ποταμοὶ χύνονται στὸ Δούναβη.

Κλίμα. Τὸ κλίμα εἶναι ἡπειρωτικό. Τὸ πεδινὸ τμῆμα ποὺ βρίσκεται ἀνάμεσα στὰ Βαλκάνια, τὶς Τρανσυλβανικὲς Ἀλπεις καὶ τὰ Καρπάθια εἶναι ἀπροστάτευτο ἀπὸ τοὺς βορειοανατολικοὺς ἀνέμους, ποὺ φυσοῦν ἀπὸ τὶς ρωσικὲς στέπες καὶ τὸν Εδεσίνο. Έτσι παρουσιάζονται ἐδῶ ἀπότομες μεταβολές τοῦ κλίματος.

Ορισμένα ἔτη οἱ βροχὲς εἶναι πολλές καὶ δρισμένα πάλι ἐπικρατεῖ μεγάλη ἔηρασία. Οἱ χειμῶνες ἀλλοτε εἶναι πολὺ ψυχροὶ καὶ ἀλλοτε πάλι ἥπιοι, ποὺ θυμίζουν μεσημβρινὲς χῶρες. Οἱ βροχὲς γενικά εἶναι λίγες καὶ οἱ περισσότερες πέφτουν τὸ καλοκαίρι. Στὴ δυτικὴ περιοχὴ οἱ περισσότερες πέφτουν τὴν ἄνοιξη. Οἱ ἀκτὲς τοῦ Εδεσίνου ἔχουν κλίμα πόντιο, δηλαδὴ ψυχρὸ καὶ ὑγρὸ χειμώνα καὶ δροσερὸ καλοκαίρι.



Χάρτης 29. Ρουμανία

Οικονομική έξέταση. Γεωργία – Κτηνοτροφία. Η Ρουμανία είναι χώρα με πλούσιο έδαφος. Παράγει σιτάρι, άραβόσιτο, πατάτες, κρασί, καπνό, ζαχαρότευτλα, δπωρικά, ρύζι κ.ά. Εκτρέφονται βοοειδή, γιδοπρόβατα, αλογα και πολλοί χοιροί.

Άλιεία. Στούς ποταμούς, τις λίμνες και τις άκτες άλιεύονται κυρίως σοιλωμοί και γλώσσες.

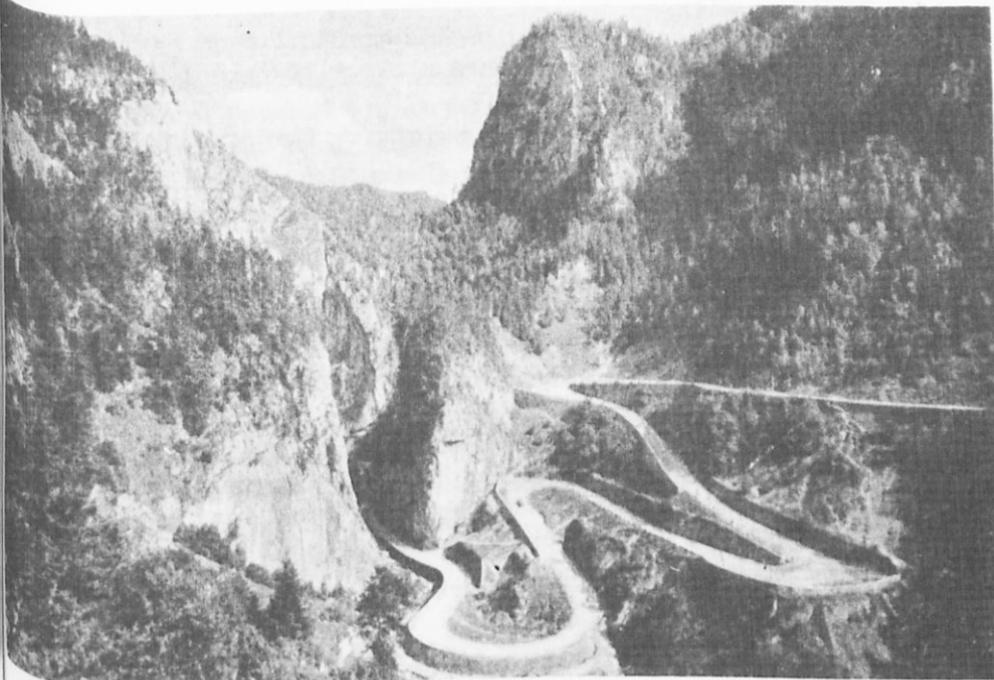
Δασικός πλούτος. Τά δάση της Ρουμανίας σκεπάζουν τις δρεινές περιοχές· είναι πυκνά και άραιώνουν δσο κατεβαίνουν πρός τις πεδιάδες. 'Απ' αυτά παίρνουν μεγάλες ποσότητες ξυλείας.

Όρυκτός πλούτος. Τό ύπεδαφος της Ρουμανίας είναι πολὺ πλούσιο σε μεταλλεύματα. Τά κοιτάσματα τοῦ πετρελαίου άποτελοῦν μιά από τις μεγαλύτερες πηγές τοῦ θνητικοῦ πλούτου. Μετά τό πετρέλαιο άκολουθοῦν τά κοιτάσματα με γαιάνθρακα (άνθρακας – λιγνίτης). 'Αλλη πηγή δρυκτοῦ πλούτου της Ρουμανίας είναι τό δρυκτό άλατι στήν έξωτερη ζώνη τῶν Καρπαθίων. 'Υπάρχουν έπισης κοιτάσματα με χρυσό, δρυγο, χαλκό, μόλυβδο, άρσενικό άντιμόνιο, σίδηρο, μαγνήσιο και θεῖο. Στή Ρουμανία ύ-



Εἰκ. 32. Αποψη Βουκουρεστίου

Εἰκ. 33. Ανατολικά Καρπάθια στήν Ρουμανία



Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

πάρχουν έπίσης πολλές Ιαματικές πηγές, πλούσιες σε μεταλλικά νερά.

Βιομηχανία. Η βιομηχανία της Ρουμανίας παρουσιάζει σήμερα άξιόλογη άνοδο. Παράγει τρόφιμα, χημικά προϊόντα, ύφασματα, γεωργικά μηχανήματα, αυτοκίνητα κ.α.

Έμποριο. Εισάγει διάφορα βιομηχανικά είδη. Έξαγει δημητριακά, ξυλεία, σπορέλαια, πετρέλαιο και κτηνοτροφικά προϊόντα.

Συγκοινωνία. Σημαντικό είναι τό δικό και τό σιδηροδρομικό δίκτυο που συνδέεται με τό δίκτυο της Κεντρικής και Δυτικής Ευρώπης. Ο Δουναβής έπισης άποτελεῖ θαυμάσιο ποτάμιο δρόμο:

Πολιτική έξταση. Η Ρουμανία πρωτοπαρουσιάζεται ως έλευθερο κράτος τό 1877. Ο πληθυσμός της έχει πολλές έθνικές μειονότητες. Τό 75% του πληθυσμού τό άποτελούν οι Ρουμάνοι και τό υπόλοιπο τό μοιράζονται στή σειρά, άναλογα με τό ποσοστό, οι μειονότητες τών Ουγγρων, Γερμανῶν, Βουλγάρων, Έβραιων και Τσιγγάνων. Στή Ρουμανία γιά έκανοντάδες χρόνια υπήρχαν έλληνικές παροικίες και έλληνικά έκπαιδευτικά ίδρυματα. Σήμερα ζοῦν στή Ρουμανία περίπου 10.000 Έλληνες.

Η Ρουμανία γιά 1000 περίπου χρόνια ήταν έπαρχια του Βυζαντινού κράτους.

Η ρουμανική γλώσσα δέχτηκε τήν έπιδραση της λατινικής και τή μιλοῦν τά 85% του πληθυσμού· τά 10% μιλοῦν τήν ουγγρική και τά υπόλοιπα τίς έθνικές τους γλώσσες.

Η Ρουμανία άποτελεῖται άπό δύο έπαρχιες: της **Βλαχίας** και της **Μολδαβίας**.

Πόλεις. Τό **Βουκουρέστι**· είναι ή πρωτεύουσα της Ρουμανίας και είναι κτισμένη στίς δύο πλευρές του Δαμποβίτα, παραπόταμου του Δούναβη, σε πεδινή περιοχή· βρίσκεται στήν έπαρχια της Βλαχίας και είναι τό πνευματικό κέντρο τής χώρας με Πανεπιστήμιο και δλλα πνευματικά ίδρυματα. **Κωστάντζα**· είναι λιμάνι και βρίσκεται στά παράλια του Εδεσείνου. **Γαλάτσι**, **Ιάσι**· είναι πόλεις της Μολδαβίας δπου κηρύχτηκε ή 'Ελληνική' Επανάσταση τού 1821 άπό τόν 'Αλέξανδρο' Υψηλάντη. 'Άλλες πόλεις είναι: **Κλούζ**, **Τέμεσβαρ**, **Κροστάνδη**, **Πλοέστι**. Στά δυτικά άπό τό Βουκουρέστι βρίσκεται ή μικρή πόλη **Δραγαστάνι**. 'Εκει στήν έλληνική Επανάσταση, τόν 'Ιούνιο τού 1821, ξπεσαν ένδοξα οι Έλληνες Ιερολοχίτες. Σημαντική πόλη είναι και τό **Γιουργεβί** στή ρουμανική δύση τού Δούναβη. Συνδέεται σιδηροδρομικά με τή βουλγαρική πόλη **Ρουχτσούκιο** που βρίσκεται στήν άπεναντι δύση.

ΕΝΩΣΗ ΣΟΒΙΕΤΙΚΩΝ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΤΜΗΜΑ

*Έκταση: 5.571.000 Km²

Πληθυσμός: 179.000.000 κάτ.

Νόμισμα: Ρουβλί.

Θέση – Σύνορα. Τὸ εὐρωπαϊκὸ τμῆμα τῆς Ἐνώσεως τῶν Σοβιετικῶν Σοσιαλιστικῶν Δημοκρατιῶν, (ΕΣΣΔ), δρίζεται πρὸς τὰ βόρεια ἀπὸ τὸ Βόρειο παγωμένο ὠκεανό, πρὸς τὰ ἀνατολικὰ ἀπὸ τὰ Οὐράλια δρη, τὸν ποταμὸ Οὐράλη καὶ τὴν Κασπία θάλασσα, πρὸς τὰ νότια ἀπὸ τὴν δροσερὰ τοῦ Καυκάσου καὶ τὸν Εδεσσινό Πόντο, πρὸς τὰ δυτικὰ ἀπὸ τὴν Ρουμανία, Πολωνία, Βαλτικὴ θάλασσα καὶ Φινλανδία.

'Ακτές. Στὸ Βόρειο παγωμένο ὠκεανὸν οἱ ἀκτὲς παρουσιάζουν πλούσιο διαμελισμό. Ἐκεῖ σχηματίζονται οἱ χερσόνησοι **Κόλα** καὶ **Κανίν**, ποὺ ἀνάμεσά τους βρίσκεται ἡ Λευκὴ θάλασσα. Ἡ Λευκὴ θάλασσα εἰσχωρεῖ βαθιὰ στὴν ξηρὰ καὶ σχηματίζει διάφορους κόλπους, λιμάνια, δρυμούς κ.τ.λ. Τὰ παράλια τοῦ Βόρειου Παγωμένου ὠκεανοῦ καὶ τῆς Λευκῆς θάλασσας παγώνουν γιὰ 7 μῆνες τὸ χρόνο. Στὴ Βαλτικὴ τὰ παράλια εἶναι γεμάτα ἀπὸ ἔλη ποὺ τὸ χειμώνα σκεπάζονται μὲ πάγους. Στὸ βάθος τοῦ Φιννικοῦ κόλπου βρίσκεται ἡ **Κροστάνδη** ποὺ εἶναι καὶ δὲν παγώνουν ποτὲ καὶ σχηματίζουν καλὰ λιμάνια, δπως τῆς **'Οδησσοῦ**, **Σεβαστούπολεως** καὶ **Ροστώβ** στὸ βάθος τῆς **'Αζοφικῆς**.

Ύδρογραφία. Ποταμοί. Στὸ Βόρειο Παγωμένο ὠκεανὸν χύνονται οἱ ποταμοί: **Πετσχόρας** καὶ **Βόρειος Ντβίνας**. Στὴ Βαλτικὴ δὲ **Δυτικὸς Ντβίνας** καὶ δὲ **Νιέμεν**. Στὸν Εδεσσινὸν : 'Ο **Δνείστερος**, δὲ **Δνείπερος** καὶ δὲ **Ντόν**. Στὴν Κασπία: 'Ο **Βόλγας**, δὲ μεγαλύτερος ποταμὸς τῆς Εὐρώπης μὲ μῆκος 3.685 Km, καὶ δὲ **Οὐράλης**.

Λίμνες: ἡ **'Ονέγκα**, ἡ **Λαντόγκα**, ἡ μεγαλύτερη τῆς Εὐρώπης, ἡ **'Ιλμεν**, ἡ **Πειπούς** κ.ἄ.



Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Κλίμα. Τὸ κλίμα τῆς ΕΣΣΔ εἶναι καθαυτὸ ἡπειρωτικό. Ὁ χειμώνας εἰλ- ναι ψυχρότερος ἀπὸ τὸ χειμώνα τῆς ἀλλης Εὐρώπης. Οἱ βροχὲς εἶναι λι- γες καὶ πέφτουν κυρίως τὸ καλοκαιρι. Τὸ χιόνι σκεπάζει κατὰ τὸ χειμώνα δλες τὶς περιοχές μὲ σχετικὰ λεπτὸ στρῶμα, ἐνῶ οἱ ποταμοὶ καὶ οἱ λίμνες παγώνουν. Ἐπειδὴ ἡ ΕΣΣΔ ἀπλώνεται σὲ μεγάλῃ ἑκτασῃ ἀπὸ τὸ Βορρὰ πρὸς τὸ Νότο, τὸ κλίμα ἀλλάζει ἀνάλογα μὲ τὴν ἀπόσταση ἀπὸ τὸ Βόρειο Παγωμένο ὥκεανο. Γι' αὐτὸ μὲ βάση τὶς κλιματολογικὲς συνθῆκες καὶ τὴ βλάστηση διαιροῦμε τὴ χώρα σὲ 4 ζῶνες.

α) **Ἡ ζώνη τῆς Τούνδρας.** Ἡ ζώνη αὐτὴ κατέχει τὴν περιοχὴ τοῦ Βό- ρειου Παγωμένου ὥκεανου ποὺ εἶναι ἄδεντρη καὶ γεμάτη τέλματα. Τὸ κρύο εἶναι πολὺ δυνατό, ὁ χειμώνας διαρκεῖ 7–8 μῆνες καὶ ἡ βλάστηση περιορίζεται σὲ ποώδη φυτὰ καὶ λειχήνες.

β) **Ἡ ζώνη τῶν δασῶν.** Ἡ ζώνη αὐτὴ ἀπλώνεται στὰ νότια τῆς ζώνης τῆς Τούνδρας, φτάνει ώς τὴ Μόσχα καὶ σκεπάζεται ἀπὸ κωνοφόρα δέν- τρα. Ὁ χειμώνας διαρκεῖ 6–7 μῆνες. Ἡ περιοχὴ αὐτὴ εἶναι ἀραιοκατοικη- μένη.

γ) **Ἡ ζώνη τῆς μαύρης στέπας.** Ἡ ζώνη αὐτὴ ἀπλώνεται στὸ κεντρικὸ μῆμα τῆς πεδιάδας καὶ εἶναι πάρα πολὺ εὔφορη. Ἀρχίζει ἀπὸ τὰ νότια τῆς ζώνης τῶν δασῶν καὶ ἀπὸ τὰ Καρπάθια καὶ φτάνει ώς τὰ Οὐράλια. Τὸ ἔδαφος εἶναι μαῦρο καὶ ἀποτελεῖται ἀπὸ χῶμα λεπτὸ καὶ χλόη ποὺ ἔηρά- θηκε. Ὁ χειμώνας διαρκεῖ 5–6 μῆνες.

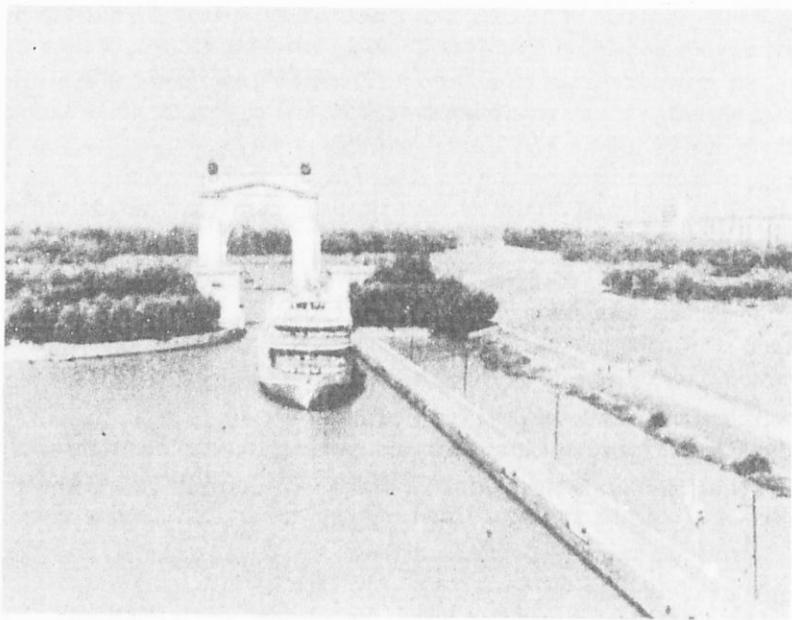
δ) **Ἡ ζώνη τῆς φασᾶς στέπας.** Ἀπλώνεται νοτιότερα ἀνάμεσα στὴν Ἀζοφικὴ καὶ τὴν Κασπία θάλασσα. εἶναι ἄγονη καὶ ἄδεντρη, κατάλληλη μόνο γιὰ τὴν κτηνοτροφία. Ἡ περιοχὴ αὐτὴ δέχεται πολὺ λίγες βροχές.

Στὰ παράλια τοῦ Εδεινού τὸ κλίμα εἶναι εὔκρατο καὶ εὐχάριστο, κυ- ρίως στὰ παράλια τῆς Κριμαίας.

Οικονομικὴ ζωὴ. Οἱ καλλιέργειες γίνονται μὲ ἐπιστημονικὸ τρόπο καὶ μὲ μηχανικὰ μέσα. Παράγονται σιτάρι, σίκαλη, κριθάρι, ἀραβόσιτος, πα- τάτες, καννάβι, βαμβάκι, ζαχαρότευτλα, δπωρικά κ.ἄ.

Ἐκτρέφονται βοοειδή, ἄλογα, χοῖροι καὶ πρόβατα. Ἀξιόλογη εἶναι ἡ πτηνοτροφία καὶ ἡ σηροτροφία.

Ἡ ἀλιεία εἶναι πολὺ ἀναπτυγμένη. Οἱ ποταμοὶ καὶ οἱ λίμνες δίνουν ψά- ρια σὲ μεγάλες ποσότητες. Ἀπὸ τὸ ψάρι «ἀκηπήσιο» βγαίνει τὸ μαῦρο χαβιάρι.



Εικ. 34. Σύνδεση Βόλγα και Ντόν με διώρυγα

Τὰ δάση προσφέρουν διφθονη ἔυλεια καὶ τὰ ἄγρια ζῶα ποὺ ζοῦν μέσα σ' αὐτά δίνουν τὸ πολύτιμο τριχωτὸ δέρμα τους (νιφίτσες, κουνάβια, σκίουροι, ἐρμίνες κ.ἄ.).

'Ορυκτὸς πλοῦτος. 'Υπάρχουν μεγάλα κοιτάσματα μὲ γαιάνθρακα ποὺ τῆς δίνουν τὴν πρώτη θέση στὸν κόσμο. Τὰ πετρέλαια τῆς δίνουν τὴν πρώτη θέση στὴν Εὐρώπη. Ἐχει ἀκόμα κοιτάσματα μὲ βωξίτη, ψευδάργυρο, κασσίτερο, χαλκό, χρυσό, μόλυβδο, ἄργυρο, πλατίνα, γραφίτη κ.ἄ.

Βιομηχανία. Χάρη στὸν δρυκτὸ πλοῦτο, τὰ καύσιμα όλικὰ καὶ τὴν ύδροηλεκτρικὴ ἐνέργεια ποὺ παράγει ἀπὸ τὰ μεγάλα φράγματα, δπως εἶναι τῶν ποταμῶν Βόλγα, Δνείπερο κ.ἄ., ή ΕΣΣΔ ἔχει ἀναπτυγμένη βιομηχανία. Οἱ μεγαλύτερες βιομηχανίες εἶναι: ἡ μεταλλουργία, ἡ βιομηχανία χημικῶν προϊόντων, κλωστούφαντουργίας, αὐτοκινήτων, τρακτέρ, δπλων, ἀεροπλάνων, πλοίων κ.τ.λ.

Συγκοινωνία. Οἱ ποταμοὶ καὶ οἱ λίμνες συνδέονται συνήθως μὲ διώρυγες καὶ ἀποτελοῦν πλωτοὺς δρόμους, ποὺ διευκολύνουν τὴ συγκοινωνία. Ἡ ἀεροπορικὴ ἐπίσης συγκοινωνία εἶναι ἀναπτυγμένη. Ὁ ἐμπορικός της

στόλος έξυπηρετεῖ τὴ διακίνηση τῶν ἐμπορευάτων μὲ τὸ ἔξωτερικό. Τὸ σιδηροδρομικὸ δίκτυο εἶναι ἐπίσης ἀναπτυγμένο.

Ἐμπόριο. Εἰσάγει μερικὰ εἰδῆ βιομηχανικῶν προϊόντων. Ἐξάγει πετρέλαιο, γεωργικὰ καὶ κτηνοτροφικὰ προϊόντα, μηχανὲς κάθε εἰδούς, βαγόνια σιδηροδρόμων κ.ἄ.

Πολιτικὴ ἔξέταση. Ἡ Ἔνωση Σοβιετικῶν Σοσιαλιστικῶν Δημοκρατιῶν –ΕΣΣΔ– ἀποτελεῖται ἀπὸ 15 δόμοσπονδες Δημοκρατίες. Ἀπλώνεται ἀπὸ τὸ Β. Παγωμένο ώκεανὸ ώς τὸν Εδεσινο Πόντο (Μαύρη θάλασσα) καὶ τὶς δροσειρὲς τῆς κεντρικῆς Ἀσίας καὶ ἀπὸ τὴ Βαλτική ώς τὸν Ειρηνικὸ ώκεανό. Κατοικοῦν σ' αὐτὴ πάνω ἀπὸ 100 ἑθνότητες καὶ λαοί: Ρῶσοι 50%, Οὐκρανοί 28%, Λευκορῶσοι, Οὐζμπέκοι, Τάταροι, Γεωργιανοί, Λιθουανοί, Ἐσθονοί, Ἀρμένιοι κ.τ.λ. Μιλοῦνται πάρα πολλὲς γλῶσσες καὶ διάλεκτοι. Οἱ Ρῶσοι εἶναι διάδα Σλαβικῶν φυλῶν.

Πολίτευμα: Σοβιετικὴ Σοσιαλιστικὴ Δημοκρατία.

Θρήσκευμα: Οἱ κάτοικοι τῆς ΕΣΣΔ εἶναι Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί. Ἡ ἐκκλησία εἶναι ἀνεξάρτητη ἀπὸ τὸ ἐπίσημο κράτος καὶ αὐτοδιοικεῖται.

Στὸ εὐρωπαϊκὸ τμῆμα τῆς ΕΣΣΔ περιλαμβάνονται:

1) **Ἡ Ρωσικὴ Ὁμόσπονδη Σοβιετικὴ Σοσιαλιστικὴ Δημοκρατία** ποὺ κατέχει τὸ μεγαλύτερο τμῆμα τῆς πεδιάδας τῆς Ἀνατολικῆς Εὐρώπης καὶ μέρος τῆς Ἀσίας· περιλαμβάνει καὶ ἄλλες αὐτόνομες Σοβιετικὲς Σοσιαλιστικὲς Δημοκρατίες καὶ οἱ σπουδαιότερες πόλεις στὸ εὐρωπαϊκὸ τῆς τμῆμα εἶναι: **Ἡ Μόσχα**, πρωτεύουσα, κτισμένη στὶς δυθες τοῦ ποταμοῦ Μόσχοβα. Εἶναι τὸ βιομηχανικό, ἐμπορικό, πολιτικὸ καὶ πνευματικὸ κέντρο τῆς ΕΣΣΔ. Στὴ Μόσχα ὑπάρχουν ἐκκλησίες μὲ μεγάλη ιστορικὴ καὶ καλλιτεχνικὴ ἀξία, δπως ἡ ἐκκλησία τοῦ Ἀγίου Βασιλείου, τὸ Κρεμλίνο, ἀνάκτορο τῶν Τσάρων κ.ἄ. Τὸ **Λένινγκραντ**, ἡ παλαιὰ Πετρούπολη, στὸ μυχὸ τοῦ Φιννικοῦ κόλπου στὸν ποταμὸ Νέβα. Κτίστηκε ἀπὸ τὸ Μέγα Πέτρο καὶ ἔχει Ναούς, Μουσεῖα, Βιβλιοθῆκες κ.τ.λ. Τὸ **Βόλγκογκραντ** (Στάλινγκραντ) στὸ Βόλγα ποταμό, γνωστὸ ἀπὸ τὸ Β' παγκόσμιο πόλεμο.

2) **Ἡ Ἐσθονία** μὲ πρωτεύουσα τὸ **Ταλλίν**. 3) **Ἡ Λεττονία** μὲ πρωτεύουσα τὴ **Ρίγα**. 4) **Ἡ Λιθουανία** μὲ πρωτεύουσα τὴ **Βίλνα**. Οἱ Ἐσθονοί ἀνήκουν στὴν κίτρινη φυλή. Οἱ Λιθουανοί καὶ οἱ Λεττονοί στὴν Ἰνδοευρωπαϊκή. Ἡ ἐσθονικὴ γλώσσα συγγενεύει μὲ τὴ Φινλανδική. Μετὰ τὸ Β' παγκόσμιο πόλεμο ἡ Ἐσθονία, Λεττονία καὶ Λιθουανία, τὰ βαλτικὰ αὐτὰ κράτη, ἐνσωματώθηκαν στὴν ΕΣΣΔ καὶ ἀπετέλεσαν αὐτόνομες Σοσιαλι-



Εἰκ. 35. *Αποψη Μόσχας

στικές Δημοκρατίες τῆς ΕΣΣΔ. 5) Ἡ **Λευκορωσία** μὲ πρωτεύουσα τὸ **Μίνσκ**. 6) Ἡ **Οὐκρανία** μὲ πρωτεύουσα τὸ **Κίεφο** στὶς δχθες τοῦ Δνείπερου. Ἀλλες πόλεις τῆς Οὐκρανίας εἶναι ἡ **Οδησσός**, τὸ μεγαλύτερο λιμά-

νι τῆς ΕΣΣΔ στὸν Εῦξεινο Πόντο, δπου ἀλλοτε ἐμεναν πολλοὶ Ἐλληνες και δπου ἰδρύθηκε ἡ Φιλικὴ Ἐταιρεία τὸ 1814, τὸ **Χάρκοβο**, μεγάλο συγκοινωνιακό και βιομηχανικό κέντρο. 7) Ἡ **Μολδαβία** μὲ πρωτεύουσα τὸ **Κίσινιοφ**. Σ' αὐτῇ περιλαμβάνεται και ἡ Βεσσαραβία. 8) Ἡ **Γεωργία**, μὲ πρωτεύουσα τὸ **Τμπιλίσιν** (Τιφλίδα). 9) Ἡ **Αρμενία**, πρωτεύουσα **Ἐριβάν**. 10) Τὸ **Αζερμπαϊτζάν**, πρωτεύουσα **Μπακού**.

Γενικὴ ἐπισκόπηση. Η Ἀνατολικὴ Εὐρώπη ἀπλώνεται ἀπὸ τὴν Βαλτικὴ θάλασσα ώς τὰ Ουράλια δρη και τὸν Εὗξεινο πόντο. Οἱ χῶρες τῆς Πολωνία, Ρουμανία, και ΕΣΣΔ (Εὐρωπαϊκὸ τμῆμα) ἀποτελοῦνται κυρίως ἀπὸ πεδιάδες. Τὸ κλίμα τους εἶναι ἡπειρωτικό. Ἔξαιτίας αὐτοῦ οἱ χῶρες αὐτές παρουσιάζουν κοινὰ χαρακτηριστικά ποὺ τὶς ξεχωρίζουν ἀπὸ τὴν ύπόλοιπη Εὐρώπη.

Κοινὸ γνώρισμα ἐπίσης εἶναι δτι ἔχουν τὸ ίδιο πολιτικοοικονομικὸ σύστημα.

Τὰ ἔλη ποὺ ἀποξηράθηκαν και οἱ περιοχὲς ποὺ ἐκχερσώθηκαν ἔδωσαν στὴν καλλιέργεια μεγάλες ἑκτάσεις. Ἡ γεωργία βρίσκεται σὲ μεγάλῃ ἄνοδο, διότι ἡ καλλιέργεια τῆς γῆς γίνεται μὲ ἐπιστημονικὸ και μεθοδικὸ τρόπο.

Ο ἄνθρακας, τὸ πετρέλαιο, οἱ ἀτομικοὶ ἀντιδραστῆρες, οἱ καταρράκτες και τὰ μεγάλα φράγματα τῶν ποταμῶν δίνουν ἀφονη ἐνέργεια ποὺ μαζὶ μὲ τὸν δρυκτὸ πλοῦτο βοήθησαν στὴ γρήγορη ἀνάπτυξη τῆς βιομηχανίας. Τὰ γράμματα, οἱ ἐπιστῆμες και οἱ τέχνες βρίσκονται σὲ ύψηλὸ ἐπίπεδο. Ἐτσι ἡ ἀνατολικὴ Εὐρώπη, ποὺ ἀλλοτε ἦταν καθαρὰ γεωργικὴ περιοχὴ, σήμερα βρίσκεται σὲ ύψηλὸ βιομηχανικὸ και πολιτιστικὸ ἐπίπεδο.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

ΟΙ ΛΑΟΙ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

Πληθυσμὸς τῆς Εύρωπης. Στὴν εὐρωπαϊκὴ ἡπειρο κατοικοῦν σήμερα 651.668.000 ἀνθρωποι. Ὁλες βέβαια οἱ περιοχὲς τῆς δὲν εἶναι κατοικημένες διοιόμορφα.

Διαμόρφωση ἔθνοτήτων. Οἱ λαοὶ τῆς Εύρωπης προέρχονται ἀπὸ τὴ λεγόμενη ἴνδοευρωπαϊκὴ διοικητικία, τὴν δποία ἀποτελοῦν πολλοὶ καὶ διάφοροι λαοὶ τῆς Γῆς, δπως οἱ Ἰνδοί, οἱ Ἀφγανοί, οἱ Πέρσες, οἱ Σλάβοι, οἱ Ἀρμένιοι, οἱ Γερμανικοὶ λαοί, οἱ Λατίνοι, οἱ Κέλτες, οἱ Ἰλλυριοί, οἱ Ἑλληνες κ.ἄ. Οἱ λαοὶ αὐτοὶ προῆλθαν ἀπὸ τὴ διάσπαση τοῦ ἦδιου λαοῦ ποὺ κατὰ τοὺς προϊστορικοὺς χρόνους ἀποτελοῦσε μιὰ ἔθνικὴ καὶ γεωγραφικὴ ἐνότητα. Ἡ πρώτη πατρίδα τῶν ἴνδοευρωπαϊῶν λαῶν ἦταν ἡ βόρεια καὶ κεντρικὴ Εύρωπη. Ἐκεῖ διασπάστηκαν καὶ ἄλλοι προχώρησαν πρὸς τὰ ἀνατολικὰ ὡς τὴν Περσία καὶ τὶς Ἰνδίες, ἄλλοι πρὸς τὰ δυτικὰ καὶ ἄλλοι πρὸς τὰ νότια. Ἐγκαταστάθηκαν σὲ χῶρες ποὺ ἦταν ἀσφαλεῖς, διότι προστατεύονταν ἀπὸ δρῆ, μεγάλους ποταμοὺς ἢ θάλασσα καὶ σιγὰ σιγὰ συγχωνεύτηκαν μὲ τοὺς ἐντόπιους ἢ μὲ ἐκείνους ποὺ ἥλθαν ἀργότερα. Ἐτσι δημιουργήθηκαν νέοι λαοί, ποὺ ἔγιναν ἔθνη, δηλαδὴ εἰχαν κοινά, ἐκτὸς ἀπὸ τὴ γῆ ποὺ κατοικοῦσαν, τὴ γλώσσα, τὴ Θρησκεία, τὴν οἰκονομία, τὴν ιστορία καὶ γενικὰ τὸν πολιτισμό. Ὅσοι δμως ἴνδοευρωπαῖοι ἐγκαταστάθηκαν σὲ χῶρες δπου δὲν ὑπῆρχαν ἀσφαλὴ φυσικὴ δρια, πολεμοῦσαν συχνὰ μὲ διάφορους λαούς. Ἐτσι σ' αὐτές τὶς χῶρες γεννήθηκαν καὶ ἔξαφνίστηκαν διάφορα κράτη κατὰ τὶς διάφορες ἐποχὲς καὶ ἀπὸ κάθε μιὰ ἐποχὴ ἔμειναν μνημεῖα καὶ ἐνθύμια λιγότερο ἢ περισσότερο σπουδαῖα.

Οι σημερινοὶ λαοί. Ἡ Εύρωπη εἶναι χώρα τῆς λευκῆς φυλῆς. Ἐπομένως ἀπὸ ἀνθρωπολογικὴ πλευρὰ ἡ Εύρωπη εἶναι δμοιογενῆς δσο καμιὰ

ἄλλη περιοχή τοῦ κόσμου. Στὴν Εὐρώπη οἱ ἄλλες φυλές ἔχουν ἐλάχι-
στους ἀντιπροσώπους.

Οἱ Λάπωνες, οἱ Φίννοι (Φινλανδοί), οἱ Ἐσθονοί, οἱ Μαγυάροι τῆς Ούγ-
γαρίας καὶ οἱ Τούρκοι προέρχονται ἀπὸ τὴν μογγολική φυλὴν (κίτρινη) καὶ
οἱ γλῶσσες τους δὲ μοιάζουν μὲ τὶς εὐρωπαϊκές.

Οἱ ἵνδοευρωπαϊκοί λαοί, ἀνάλογα μὲ τὴν φυσική τους ἐμφάνιση, τὴν
γλώσσα καὶ τὶς παραδόσεις, χωρίζονται σὲ τέσσερεis διμάδες.

A. Τὴν Ἑλληνική. Σ' αὐτὴ ἀνήκουν οἱ Ἑλληνες ποὺ εἶναι κληρονόμοι
τοῦ Ἑλληνοχριστιανικοῦ πολιτισμοῦ.

B. Τὴν νεολατινική. Σ' αὐτὴ ἀνήκουν οἱ Ἰταλοί, οἱ Ἰσπανοί, οἱ Πορτο-
γάλοι, οἱ Γάλλοι, ἔνα μέρος ἀπὸ τοὺς Βέλγους καὶ οἱ Ρουμάνοι. Όλοι αὐ-
τοὶ οἱ λαοὶ εἶναι κληρονόμοι τοῦ ἀρχαίου Ἑλληνορωμαϊκοῦ πολιτισμοῦ.

Γ. Τὴν γερμανική. Σ' αὐτὴ ἀνήκουν οἱ Ἀγγλοσάξωνες, δηλαδὴ οἱ Ἀγ-
γλοί, Σκῶτοι καὶ Ἰρλανδοί, οἱ Δανοί, οἱ Νορβηγοί, οἱ Σουηδοί, οἱ Αὐ-
στριακοί, οἱ Γερμανοί, οἱ Ὀλλανδοί, οἱ Ἰσλανδοί καὶ οἱ περισσότεροι ἀπὸ
τοὺς Ἐλβετούς. Οἱ λαοὶ αὐτοὶ βοήθησαν στὴν ἐξάπλωση τοῦ εὐρωπαϊκοῦ
πολιτισμοῦ μὲ τὶς ἀποικίες ποὺ δρυσαν. Ακόμα προόδευσαν πάρα πολὺ¹
στὶς ἐπιστῆμες, τὴν βιομηχανία καὶ τὸ ἐμπόριο.

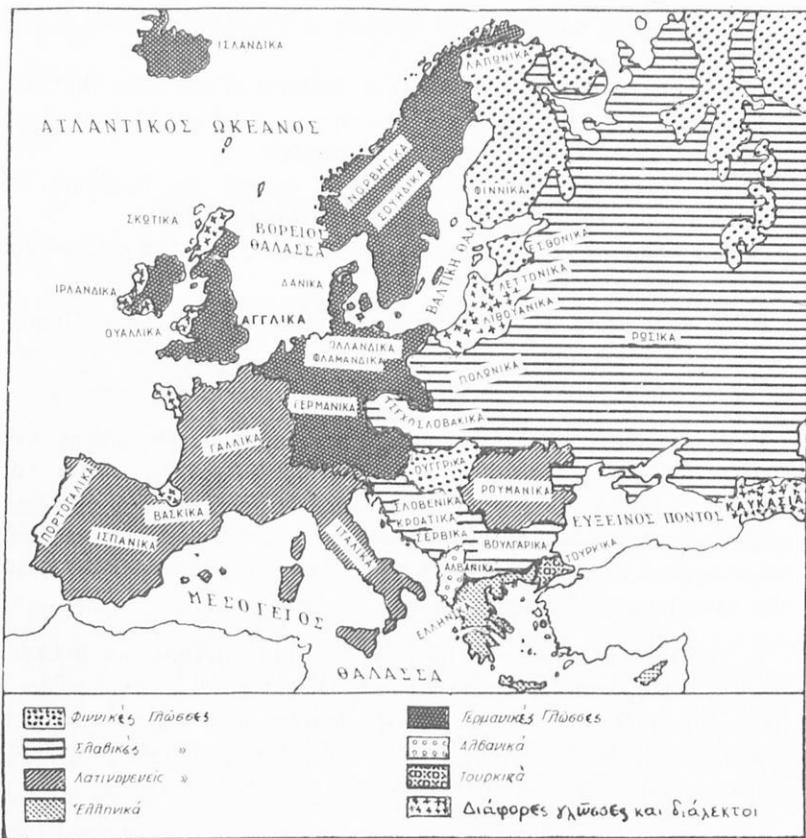
Δ. Τὴν σλαβική. Στὴν διμάδα αὐτὴ ἀνήκουν οἱ Γιουγκοσλάβοι, Βούλγα-
ροι, Τσεχοσλοβάκοι, Πολωνοί καὶ Ρωσοί. Οἱ λαοὶ αὐτοὶ δὲν ἀκολούθησαν
τὸ γρήγορο ρυθμὸ τῆς εὐρωπαϊκῆς προόδου ἐπειδὴ δὲ δέχτηκαν τὴν ἐπί-
δραση τοῦ λατινικοῦ πολιτισμοῦ καὶ ἐπειδὴ ὑπέφεραν ἀπὸ κατακτήσεις ἀ-
σιατικῶν λαῶν, λιγότερο πολιτισμένων.

Γλῶσσες. Σήμερα οἱ Εὐρωπαῖοι μιλοῦν γλῶσσες καὶ διαλέκτους ποὺ
φτάνουν τὶς 120. Μερικές μάλιστα ἀπ' αὐτές τὶς μιλοῦν σ' δὲ τὸν κόσμο. Τὰ 9/10 τῶν εὐρωπαϊκῶν γλωσσῶν προέρχονται ἀπὸ τὴν ἵνδοευρωπαϊκή
γλώσσα. Παρουσιάζουν πολλές διμοιότητες μεταξύ τους ποὺ ἐρευνᾷ ἡ
Συγκριτικὴ Γλωσσολογία καὶ ποὺ δείχνουν τὴν κοινὴ καταγωγὴν πολλῶν
εὐρωπαϊκῶν λαῶν.

Στὴ διαμόρφωση τῶν γλωσσῶν τῆς Εὐρώπης μεγάλο ρόλο ἔπαιξαν ἡ
ἀρχαία Ἑλληνικὴ γλώσσα καὶ ἡ λατινική.

Τὶς εὐρωπαϊκές γλῶσσες μποροῦμε νὰ τὶς χωρίσουμε στὶς ἑξῆς βασικές.

A. Νέα Ἑλληνική. προέρχεται ἀπὸ τὴν ἀρχαία Ἑλληνική.



Χάρτης 31. Οι διμήλούμενες γλώσσες στήν Ευρώπη

Β. Νεολατινικές. αυτές είναι ή ιταλική, γαλλική, ισπανική, πορτογαλική και ρουμανική.

Γ. Γερμανικές. αυτές είναι ή γερμανική, αγγλική, δανική, σουηδική, νορβηγική, λισλανδική και ή δόλλανδική. Όλες προέρχονται από την άρχαία γερμανική γλώσσα, που διαδόθηκε κατά τὸν Μεσαίωνα.

Δ' Σλαβικές. Σ' αυτές άνήκουν ή ρωσική, πολωνική, τσεχοσλοβακική, σερβική, σλοβενική και ή βουλγαρική.

Τις άλλες γλώσσες τις μιλοῦν διάφοροι ευρωπαϊκοί λαοί που έχουν διαφορετική καταγωγή και διποτελούν μειονότητες.

·Η οίκονομία της Εύρώπης. Η Εύρωπη είναι ή περισσότερο πυκνοκατοικημένη ήπειρος, μολονότι δὲν είναι ή πλουσότερη. Είναι ή ήπειρος πού κατέχει και σήμερα δεσπόζουσα θέση στήν οίκονομική ζωή της Γῆς.

Η εύρωπαική γεωργία είναι τὸ ὑπόδειγμα μιᾶς πολὺ ἀναπτυγμένης και σύγχρονης γεωργίας. Ο βασικός χαρακτήρας της είναι μιὰ πολύμορφη καλλιέργεια πού συνδυάζεται μὲ τὴν κτηνοτροφία. Σὲ πολλές περιοχές γίνονται υποδειγματικές και ἐντατικές καλλιέργειες πού δίνουν, κατὰ μέσο δροῦ, τὶς καλύτερες συγκομιδές τοῦ κόσμου. Η Εύρωπη παράγει δλα ἐκεῖνα πού μποροῦν νὰ καλλιεργηθοῦν στήν Εὐκρατή ζώνη και μερικά ἀπὸ ἐκεῖνα πού καλλιεργοῦνται στὶς θερμές χῶρες, δπως ρύζι, βαμβάκι, ἐσπεριδοειδή κ.ἄ. Καλλιεργεῖται τὸ σιτάρι, πού ή καλλιέργειά του στὶς εὐφορότερες περιοχές συνδυάζεται μὲ τὴν καλλιέργεια τῶν τεύτλων. Στὰ φωχότερα ἐδάφη καλλιεργεῖται ή σίκαλη σὲ συνδυασμῷ μὲ τὴν καλλιέργεια τῆς τατάτας. Ο ἀραβόσιτος καλλιεργεῖται κυρίως στὴ νότια Εύρωπη και μόνο κατὰ τὰ τελευταῖα χρόνια ἀρχισε νὰ καλλιεργεῖται και πρός τὰ βόρεια.

Πολὺ μεγαλύτερη σπουδαιότητα ἔχουν οἱ συχνές καλλιέργειες τῶν κηπευτικῶν και τῶν δπωροφόρων καθὼς και ή ἀνάπτυξη τῆς κτηνοτροφίας.

Παρ' δλα αὐτὰ ή Εύρωπη δὲν είναι σὲ θέση νὰ θρέψει τὸν πληθυσμό της και ἐπειδὴ αὐτὸς είναι πυκνός, ἀλλὰ και ἐπειδὴ οἱ Εύρωπαιοι βελτιώνουν συνέχεια τῇ διατροφῇ τους.

Εἰσάγει λοιπὸν γιὰ τὶς ἀνάγκες της δημητριακά, ζάχαρη, κρέατα και διάφορα τροπικά προϊόντα, δπως καφέ, τσάι, κακάο, καρποὺς τροπικῶν χωρῶν κ.ἄ. Εἰσάγει ἀκόμα γεωργικά προϊόντα πού προορίζονται γιὰ τὴ βιομηχανία, δπως καουτσούκ, βαμβάκι, μαλλιά κ.ἄ.

Η βιομηχανική δραστηριότητα κυριαρχεῖ στήν οίκονομική ζωή της Εύρωπης. Τὰ βιομηχανικὰ εύρωπαικὰ προϊόντα ξεχωρίζουν γιὰ τὴν ποιότητά τους. Η βιομηχανικὴ ἀνάπτυξη τῆς Εύρώπης δφειλεται: α) στὸν δρυκτὸ πλοῦτο της, β) στήν ἀφθονία τοῦ ἄνθρακα και τοῦ ἡλεκτρισμοῦ και γ) στὸ μεγάλο ἀριθμὸ ἐργατῶν.

Τὰ βιομηχανικὰ προϊόντα: μεταλλουργικά, ψφαντικά, χημικά κ.τ.λ. είναι ὑπεραρκετά γιὰ τὶς ἀνάγκες τῆς Εύρώπης και πολλὰ ἀπ' αὐτὰ ἔχαγονται σὲ μεγάλες ποσότητες. Αὐτό μὲ τὴν πάροδο τοῦ χρόνου γίνεται δυσκολότερο, διότι και οἱ ἀλλες περιοχές τῆς Γῆς ἐκβιομηχανίζονται μὲ ἀποτέλεσμα νὰ προμηθεύονται ἀπὸ τὴν Εύρώπη λιγότερα βιομηχανικὰ προϊόντα. Ετσι σιγὰ σιγὰ ή Εύρώπη περιορίζεται στὴ δική της ἀγορὰ και

ή κατανάλωσή της μπορεί να αυξηθεί με τη βελτίωση του βιοτικού έπιπέδου δρισμένων χωρῶν.

·Η οίκονομική συνεργασία τῶν Εύρωπαικῶν χωρῶν. Οἱ διάφορες οίκονομικὲς δυσχέρειες, ποὺ συναντᾶ ἡ Εὐρώπη, καθὼς καὶ οἱ δυσκολίες γιὰ τὴν προμήθεια πρώτων ψλῶν καὶ τὴν ἔξεύρεση ἐργατῶν, δημιούργησαν τὴν Ἰδέα τῆς Εύρωπαικῆς οίκονομικῆς ἐνότητας (Κοινὴ Ἀγορά). Γίνονται μεγάλες προσπάθειες γιὰ μιὰ οίκονομικὴ ἐνοποίηση ἀπὸ διάδεις κρατῶν. Μ' αὐτῇ ἐπιδιώκουν τὴν ἐλεύθερη κυκλοφορία τῶν ἐμπορευμάτων καὶ τῶν ἀνθρώπων. Αὐτὸ προϋποθέτει τὴν κατάργηση τῶν δασμῶν μὲ τοὺς δρόποις κάθε κράτος προστατεύει τὰ βιομηχανικὰ καὶ γεωργικά του προϊόντα.

Οίκονομικὸι συνασπισμοὶ. Ἡ Γαλλία, ἡ Ὀμοσπονδιακὴ Δυτικὴ Γερμανία, ἡ Ἰταλία, τὸ Βέλγιο, ἡ Ὀλλανδία καὶ τὸ Λουξεμβούργο ἀπετέλεσαν στὴν ἀρχὴ τὴν ὁμάδα τῶν ἔξι, ποὺ ἰδρυσε τρεῖς οίκονομικὲς κοινότητες.

1. Τὸν Αὔγουστο τοῦ 1953 τὴν **Εύρωπαικὴ Κοινότητα Ἀνθρακα καὶ Χάλυβα** (Ε.Κ.Α.Χ.). Βασικὸς σκοπὸς τῆς Ε.Κ.Α.Χ. εἶναι ἡ δημιουργία κοινῆς ἀγορᾶς γιὰ τὰ προϊόντα τῆς δικαιοδοσίας της. Κάθε μέλος μπορεῖ νὰ προμηθεύεται ἀνθρακα καὶ μεταλλεύματα ποὺ ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ τὰ ἐδάφη τῶν χωρῶν ποὺ ἔνωθηκαν στὴν κοινότητα. Ἐπίσης ἔχει δικαίωμα νὰ πωλήσει ἐλεύθερα τὸ χάλυβά του ἢ τὸ χυτοοἰδηρό του χωρίς ὑποχρέωση δασμοῦ.

2. Τὸν Ἱανουάριο τοῦ 1958 ἰδρύθηκε ἡ **Εύρωπαικὴ Κοινοπραξία Ἀτομικῆς Ἐνέργειας** (Εὐρατόμ). Τὰ ἔξι κράτη ὑποχρεώθηκαν νὰ θέσουν σὲ κοινὴ χρήση τὰ κοιτάσματα τοῦ Οὐρανίου καὶ νὰ δημιουργήσουν ἀτομικὰ ἐργοστάσια καὶ ἐργαστήρια, ὅστε μελλοντικὰ νὰ λυθεῖ τὸ πρόβλημα τῆς παραγωγῆς ἐνέργειας.

3. Τὸν Ἱανουάριο τοῦ 1958 ἰδρύθηκε ἡ **Εύρωπαικὴ Οίκονομικὴ Κοινότητα** (Ε.Ο.Κ.). ἡ **Εύρωπαικὴ Κοινὴ Ἀγορά**. Μ' αὐτῇ ἐπιδιώκεται ἡ πολιτικὴ καὶ οίκονομικὴ ἐνοποίηση τῶν δημοκρατικῶν χωρῶν τῆς Εὐρώπης. Πρωταρχικὸς σκοπός της εἶναι ἡ διαρκῆς βελτίωση τῶν δρων διαβιώσεως καὶ ἀπασχολήσεως τῶν λαῶν τῶν κρατῶν—μελῶν.

‘Η Ε.Ο.Κ. ἔχει σκοπὸ νὰ ἔξασφαλίσει μιὰ συνεχὴ καὶ Ισόρροπη οίκονομικὴ ἐπέκταση, νὰ δηγγήσει στὴν ἀνύψωση τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου καὶ νὰ

δημιουργήσει πιὸ στενές σχέσεις μεταξύ τῶν κρατῶν-μελῶν.

Γιά νὰ ἐπιτύχουν αὐτοὶ οἱ σκοποὶ τῆς E.O.K. προβλέπεται: 1) ἡ κατάργηση τῶν τελωνειακῶν δασμῶν μεταξύ τῶν κρατῶν-μελῶν, 2) ἡ καθιέρωση κοινοῦ δασμολογίου καὶ κοινῆς ἐμπορικῆς πολιτικῆς πρὸς τὰ ἄλλα κράτη, 3) ἡ κάταργηση μεταξύ τῶν κρατῶν-μελῶν τῶν ἐμποδίων ποὺ ὑπάρχουν στὴν ἐλεύθερη κυκλοφορίᾳ τῶν προσώπων, 4) ἡ καθιέρωση κοινῆς πολιτικῆς στὸν τομέα τῆς γεωργίας, 5) ἡ καθιέρωση κοινῆς πολιτικῆς στὸν τομέα τῶν μεταφορῶν κ.τ.λ.

Ἡ Ἑλλάδα ἔγινε μέλος τῆς Κοινότητας τὴν 1η Νοεμβρίου τοῦ 1962. Ἀπὸ τότε δμῶς καθυστέρησε ἡ πλήρης ἔνταξή της στὴν E.O.K. Σήμερα μετά τὴν ἀποκατάσταση τῆς Δημοκρατίας ἀποφασίστηκε νὰ ἀρχίσουν οἱ διαδικασίες ποὺ εἶναι ἀπαραίτητες γιὰ τὴν δριστική ἔνταξή της ως πλήρους μέλουνς. Αὐτὸ δὲ θὰ βραδύνει.

Ἐκτὸς ἀπὸ τὴν δμάδα τῶν κρατῶν ποὺ ἀναφέραμε μιὰ ἄλλη δμάδα ἀπὸ ἐπτά κράτη (Αὐστρία, Δανία, Νορβηγία, Σουηδία, Ἐλβετία, Πορτογαλία καὶ M. Βρεταννία) ίδρυσε τὸ 1960 τὴν **Εύρωπαϊκή Ζώνη Ἐλευθέρων Συναλλαγῶν (Ε.Ζ.Ε.Σ.)**. Σκοπός της εἶναι ἡ βαθμαία κατάργηση τῶν ποσοτικῶν περιορισμῶν καὶ τοῦ δασμολογίου. Στὸ συναπτισμὸ αὐτὸ προσχώρησε καὶ ἡ Φινλανδία τὸ Μάρτιο τοῦ 1961. Οἱ δασμοὶ τὸν Ἰανουάριο τοῦ 1963 εἶχαν ἐλαττωθεῖ κατὰ 50%.

Τέλος οἱ σοσιαλιστικὲς χῶρες ίδρυσαν τὴν KOMEKON, μιὰ οἰκονομικὴ δργάνωση ποὺ συνδυάζεται μὲ τὴν ἀνταλλαγὴ τεχνικῆς καὶ οἰκονομικῆς πείρας καὶ μὲ ἀμοιβαία βοήθεια.

ΠΙΝΑΚΑΣ Ι

Ἡ σειρὰ τῶν Εὐρωπαϊκῶν κρατῶν σύμφωνα μὲ τὸν πληθυσμό καὶ τὴν ἔκταση

Σύμφωνα μὲ τὸν πληθυσμό	Σύμφωνα μὲ τὴν ἔκταση	Κράτη	Πληθυσμός	*Ἐκταση σὲ Km ²	Κάτοικοι σὲ Km ²
1	1	Εὐρωπαϊκή Ρωσία	179.000.000	5.571.000	32,1
2	10	Δυτική Γερμανία	61.000.000	248.557	245,4
3	11	Ήνωμένο Βασίλειο	56.427.000	244.013	231,2
4	8	Ἴταλία	55.023.000	301.225	182,6
5	2	Γαλλία	52.913.000	547.026	96,7
6	3	Ισπανία	35.433.000	504.750	70,19
7	7	Πολωνία	33.841.000	312.677	108,22
8	9	Γιουγκοσλαβία	21.323.000	255.804	83,55
9	13	Ρουμανία	21.178.000	237.500	89,17
10	17	Ἀνατολική Γερμανία	17.193.000	108.178	158,93
11	15	Τσεχοσλοβακία	14.757.000	127.869	115,40
12	24	Ὀλλανδία	13.599.000	40.844	332,94
13	19	Ούγγαρια	10.534.000	93.030	113,23
14	25	Βέλγιο	9.846.000	30.513	322,68
15	14	Ἐλλάδα	8.930.000	131.944	67,68
16	16	Βουλγαρία	8.739.000	110.912	79,21
17	20	Πορτογαλία	8.762.000	92.082	95,15
18	4	Σουηδία	8.291.000	449.750	18,43
19	21	Αύστρια	7.538.000	83.849	89,89
20	23	Ἐλβετία	6.420.000	41.288	155,49
21	22	Δανία	5.026.000	43.069	116,69
22	5	Φινλανδία	4.652.000	337.009	13,80
23	6	Νορβηγία	4.007.000	324.219	12,35
24	22	Ίρλανδία	3.131.000	70.283	44,54
25	26	Αλβανία	2.482.000	28.748	86,33
26	27	Λαούξεμβούργο	342.000	2.586	132,25
27	28	Μάλτα	329.000	316	1041,13
28	18	Ισλανδία	216.000	103.000	2,9
Σύνολον			651.668.000	10.442.041	62,408

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

1. Γεωλογία – Ὀρυκτολογία, Κ. Κτενᾶ.
2. Γεωλογία. Γεωργαλᾶ.
3. Γενική Γεωλογία. Κυρ. Θεοδωρακάκου.
4. Στοιχεῖα Τεκτονικῆς Γεωλογίας. Π. Ψαριανοῦ – Ν. Μανωλέσσου.
5. Περιλήψεις Ὑδρογεωλογίας. Π. Ψαριανοῦ.
6. Σεισμολογία. Ἀγγέλου Γαλανοπούλου.
7. Κοσμογραφία. Νικ. Νικολάου.
8. Ἡ Σελήνη. Οὐλλιαμ Ε. Χάουρτ.
9. Προωθητικὰ συστήματα πυραύλων καὶ Διαστημοπλοίων. Ἀνδρ. Παπαθανασίου.
10. Γεωγραφία Εύρωπης. Εναγγέλου Σταμάτη.
11. Γεωγραφία Εύρωπης. Π. Ἡλιοπούλου.
12. Παγκόσμιος Εἰκονογραφημένη Γεωγραφία Ἄτλας. Τόμος Γ. Λεωνίδα Κούβαρη. Ἐκδοτικὸς οἶκος Ἀφοί – Συρόποντοι καὶ Κ. Κουμουνδουρέας.
13. Μεγάλη Ἑλληνικὴ Ἐγκυκλοπαιδεία. Π. Δρανδάκη.
14. Mondo vivo geografia per gli istituti Magistali. Roberto Zampilloni – Milano.
15. Παγκόσμιος Γεωγραφικὸς Ἄτλας. Σπ. Δημητράκου.
16. Geographie Rene Oudin, Armand Colin 4.
17. Nuovo atlante geografico, Alberto Moli – Torino.
18. Foyer, Modern School Atlas.
19. Der Lebenstaum des Menschen. Georg Westermann Verlag.
20. Ἡ Γῆ εἰς τὸ Διάστημα 1970 τῆς Ὑπηρεσίας Πληροφοριῶν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν (U.S.I.S.).
21. International women's year, thirtieth anniversary of the United Nations, 1975.
22. World Bank Atlas. (population, per capita product and growth rates), published by the World Bank, 1974.

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΕΥΡΩΠΗ

Σελίδα

Γενικά–Θέση–Σύνορα–Όριζόντιος και κάθετος διαμελισμός	5–11
Ύδρογραφία–Κλίμα–Πανίδα–Χλωρίδα	11–18

I. ΝΟΤΙΑ ΕΥΡΩΠΗ

Γενικά–Μορφή του έδαφους–Κλίμα–Νερά–Βλάστηση	19–21
Ή Μεσόγειος θάλασσα	21
Γενική έπισκόπηση και συμπέρασμα	21
Ή Βαλκανική Χερσόνησος	22
Εύρωπαική Τουρκία	26
Βουλγαρία	28
Γιουγκοσλαβία	33
Άλβανία	39
Ή ιταλική Χερσόνησος	43
Ή Ιταλία	43
Άγιος Μαρίνος	50
Βατικανό	51
Ή ισπανική Χερσόνησος	52
Ή Ισπανία	54
Πορτογαλία	57
Άνδορρα	59
Γιβραλτάρ	59

II. ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΥΡΩΠΗ

Γενικά–Μορφή του έδαφους–Ύδρογραφία–Κλίμα–Βλάστηση	60
Γερμανία	62
Δυτική Γερμανία	65
Άνατολική Γερμανία	70
Έλβετία	71
Λιχτενστάιν	75
Αυστρία	75
Ούγγαρία	79
Τσεχοσλοβακία	81

III. ΔΥΤΙΚΗ ΕΥΡΩΠΗ

Γενικά	88
Γαλλία	89
Μονακό	95
Λουξεμβούργο	96
Βέλγιο	96
Όλλανδία	101
Μπενελούξ	106
Μεγάλη Βρεταννία	107
Ίρλανδια	112

IV. ΒΟΡΕΙΑ ΕΥΡΩΠΗ

Γενικά	115
Δανία	117
Νορβηγία	121
Σουηδία	123
Φινλανδία	126
Λαπωνία	130
Ίσλανδια	131
Γενική έπισκοπηση	133

V. ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΕΥΡΩΠΗ

Γενικά	134
Πολωνία	135
Ρουμανία	139
Ε.Σ.Σ.Δ	143
Γενική έπισκοπηση	149

VI. ΓΕΝΙΚΗ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΗ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

Οι λαοί της Εύρωπης	150
Οι σημερινοί λαοί	150
Γλώσσες	151
Η οικονομία της Εύρωπης	153
Η οικονομική συνεργασία των Εύρωπαϊκων χωρών	154
Οικονομικοί συνασπισμοί	154
	159

ΕΚΔΟΣΗ ΙΑ' 1980 (VI) - ΑΝΤΙΤΥΠΑ 160.000 - ΣΥΜΒΑΣΗ 3402/23.4.1980

ΕΚΤΥΠΩΣΗ - ΒΙΒΛΙΟΔΕΣΙΑ : Χ. Π. ΣΥΝΟΔΙΝΟΣ Α. Ε.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής



Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής